

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 1

- ΔΕΥΤ. 1,1 Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε Μωυσῆς παντὶ Ἰσραὴλ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς δυσμαῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀνὰ μέσον Φαράν Τοφὸλ καὶ Λοβὸν καὶ Αὐλὼν καὶ Καταχρύσεια·
- ΔΕΥΤ. 1,1 Αυτοὶ εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς οὓς ο Μωϋσῆς εἶπεν εἰς ὅλον τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, ἀνατολικῶς ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην, εἰς τὴν πρὸς δυσμὰς ἐρήμον, ἡ ὁποία εὐρίσκεται πλησίον τῆς Ερυθρᾶς Θαλάσσης, εἰς τὴν ἐρήμον Φαράν καὶ εἰς τὰς πόλεις Τοφὸλ, Λοβὸν, Αὐλὼν καὶ Καταχρύσεια.
- ΔΕΥΤ. 1,2 ἔνδεκα ἡμερῶν ἐκ Χωρὴβ ὁδὸς ἐπ’ ὄρος Σηεῖρ ἕως Κάδης Βαρνή.
- ΔΕΥΤ. 1,2 Ενδεκα ἡμερῶν πορεία εἶναι ἀπὸ το ὄρος Χωρὴβ δια τοὺς ὄρους Σηεῖρ μέχρι τῆς Καδης Βαρνή.
- ΔΕΥΤ. 1,3 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτούς.
- ΔΕΥΤ. 1,3 Κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἐνδεκάτου μηνὸς τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου, εἶπεν ο Μωϋσῆς πρὸς ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας ὅλα ὅσα διέταξεν αὐτὸν ο Κύριος νὰ εἴπῃ πρὸς αὐτούς.
- ΔΕΥΤ. 1,4 μετὰ τὸ πατάξαι Σηὼν βασιλέα Ἀμορραίων τὸν κατοικήσαντα ἐν Ἐσεβὼν καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν τὸν κατοικήσαντα ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἐδραῖν,
- ΔΕΥΤ. 1,4 Τα εἶπεν αὐτὰ ο Μωϋσῆς μετὰ τὴν νίκην τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐναντίον τοῦ Σηὼν τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ο ὁποῖος κατοικοῦσε εἰς Ἐσεβὼν, καὶ μετὰ τὴν ὑποταγὴν τοῦ Ὠγ,

βασιλέως της χώρας Βασάν, ο οποίος κατοικούσε εις την πόλιν Ασταρώθ και την πόλιν Εδραΐν.

Δευτ. 1,5 ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ Μωάβ, ἤρξατο Μωυσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον λέγων·

Δευτ. 1,5 Εἰς αὐτὴν τὴν πέραν τοῦ Ἰορδάνου περιοχὴν, καὶ ἀκριβέστερον, εἰς τὴν χώραν Μωάβ, ἤρχισεν ὁ Μωϋσῆς νὰ ἐξαγγέλλῃ καὶ ἀποσαφηνίζῃ τὸν Νόμον τοῦτον, λέγων·

Δευτ. 1,6 Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Χωρήβ λέγων· ἱκανοῦσθω ὑμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ·

Δευτ. 1,6 “Κυριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς στὸ ὄρος Χωρήβ καὶ εἶπε· Ἀρκετὸν πλέον χρόνον παροικήσατε στὸ ὄρος τοῦτο.

Δευτ. 1,7 ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς ὄρος Ἀμορραίων καὶ πρὸς πάντας τοὺς περιοίκους Ἰαραβα, εἰς ὄρος καὶ πεδῖον καὶ πρὸς λίβα καὶ παραλίαν γῆν Χαναναίων καὶ Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου.

Δευτ. 1,7 Στραφήτε τώρα καὶ ξεκινήσατε, διὰ νὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν ορεινὴν περιοχὴν τῶν Ἀμορραίων, εἰς τὴν χώραν τῶν κατοίκων Ἀραβα, εἰς τὴν ορεινὴν καὶ πεδινὴν περιοχὴν τῆς Χαναάν, στὸ νότιον μέρος αὐτῆς, στὸ δυτικὸν πρὸς τὴν παραλίαν μέρος, πρὸς δε βορρὰν ἀπὸ τοῦ ὄρους Ἀντιλίβανον μέχρι τοῦ Εὐφράτου, τοῦ μεγάλου ποταμοῦ.

Δευτ. 1,8 ἴδετε, παραδέδωκεν ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσπορευθέντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ’ αὐτοῦς.

Δευτ. 1,8 Ἰδέτε· ἔχω παραδώσει εἰς τὰ χέρια σας τὴν χώραν αὐτήν. Εἰσέλθετε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὠρκίσθην νὰ δώσω τοὺς πατέρας σας, τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ καὶ τοὺς ἀπογόνους τῶν ἐπειτα ἀπὸ αὐτοῦς.

- Δευτ. 1,9 καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· οὐ
δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς·
- Δευτ. 1,9 Κατὰ τον καιρόν εκείνον, ὅτε ανεχωρήσαμεν ἀπὸ την
Αἴγυπτον, εἶπα πρὸς σας, ὅτι δεν θα ημπορέσω μόνος μου
να σας οδηγῶ και σας κυβερνῶ·
- Δευτ. 1,10 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε
σήμερον ὥσπερ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει·
- Δευτ. 1,10 διότι Κυριος ο Θεός σας σας ἐπλήθυνε και ιδού ὅτι σήμερον
εἰσθε πλήθος πολὺ, ὡσάν τα ἄστρα του ουρανοῦ.
- Δευτ. 1,11 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖη ὑμῖν ὥς
ἐστὲ χιλιοπλασίως καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν
ὑμῖν.
- Δευτ. 1,11 Εἴθε ο Κυριος και Θεός των πατέρων σας, να σας ευλογήση
και να σας πληθύνη χίλιες φορές περισσότερον ἀπὸ ο,τι
εἰσθε σήμερα, ὅπως ἄλλωστε και ἔχει υποσχεθῇ πρὸς σας.
- Δευτ. 1,12 πῶς δυνήσομαι μόνος φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὴν
ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν;
- Δευτ. 1,12 Πως θα ημπορέσω εγὼ μόνος μου να βαστάσω ὅλον το
βάρος σας, την ὑπαρξιν και την διαβίωσιν σας και τας
αντιδικίας, που παρουσιάζετε μεταξύ σας;
- Δευτ. 1,13 δότε ἑαυτοῖς ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ
συνετοὺς εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν, καὶ καταστήσω ἐφ’
ὑμῶν ἡγουμένους ὑμῶν.
- Δευτ. 1,13 Δια τοῦτο και σας εἶπα τότε· ἐκλέξατε δια την εξυπηρέτησιν
σας ἄνδρας σοφοὺς, ἐπιστήμονας και συνετοὺς ἀπὸ τας
φυλὰς σας, και εγὼ θα καταστήσω αὐτοὺς ἀρχηγούς σας.
- Δευτ. 1,14 καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ εἶπατε· καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ
ἐλάλησας ποιῆσαι.
- Δευτ. 1,14 Τότε ἀποκριθῆκατε εἰς ἐμέ και εἶπατε· καλὸν εἶναι αὐτὸ το
ἔργον, που μας εἶπετε να κάμωμεν.
- Δευτ. 1,15 καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ
συνετοὺς καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ’ ὑμῶν

χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν.

Δευτ. 1,15

Επήρα τότε ἀπὸ σας ἄνδρας σοφούς και ἐπιστήμονας και συνετούς και ἀνέθεσα εἰς αὐτούς να σας διοικούν, κατέστησα ἀπὸ αὐτούς μεταξύ σας χιλιάρχους, ἑκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους και ἀρχηγούς δέκα ἀνδρῶν, διδασκάλους και δικαστάς μεταξύ σας.

Δευτ. 1,16

καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ κρίνατε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ.

Δευτ. 1,16

Εδωσα ἐντολήν στους δικαστάς σας κατὰ τον καιρὸν ἐκεῖνον, λέγων· Να ἀκούετε με προσοχήν τας μεταξύ των ἀδελφῶν σας παρουσιαζομένας διαφοράς, να κρίνετε δικαίως τας διαφοράς μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν, ὅπως ἐπίσης και τας μεταξύ αὐτῶν και ξένου τινός.

Δευτ. 1,17

οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ· καὶ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐὰν σκληρὸν ᾖ ἀφ' ὑμῶν, ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμέ, καὶ ἀκούσομαι αὐτό.

Δευτ. 1,17

Κατὰ την δίκην δεν θα λαμβάνῃς ὑπ' ὄψει σου πρόσωπον. Ὅπως θα κρίνῃς τον ταπεινὸν και ἄσημον, ἔτσι θα κρίνῃς τον ἀξιωματοῦχον και ἐπίσημον. Δεν θα συστέλλῃς και δεν θα δυστάξῃς ἐνώπιον οὐδενός ἀπὸ τους διαδίκους, διότι ἡ ἀπονομή δικαιοσύνης εἶναι ἔργον Θεοῦ. Εἰάν δε και παρουσιασθῇ καμμιά δύσκολος ὑπόθεσις, θα ἀναφέρετε εἰς ἐμέ την ὑπόθεσιν αὐτήν· ἐγὼ θα την ἐξετάζω, θα την κρίνω και θα αποφασίζω.

Δευτ. 1,18

καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ποιήσετε.

Δευτ. 1,18

Κατὰ τον καιρὸν ἐκεῖνον σας ἐδωσα ἐντολήν δι' ὅλα ὅσα

πρέπει να κάμετε.

Δευτ. 1,19 καὶ ἀπάραντες ἐκ Χωρήβ ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην, ἣν εἶδετε, ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορράιου, καθότι ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν, καὶ ἦλθομεν ἕως Κάδης Βαρνή.

Δευτ. 1,19 Εξεκινήσαμεν ἀπὸ το ὄρος Χωρήβ, εβαδίσσαμεν ὅλην τὴν μεγάλην καὶ φοβερὰν ἐκείνην ἔρημον, τὴν ὁποίαν εἶδατε, ἐπορεύθημεν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ὄρους τῶν Ἀμορραίων, ὅπως μας διέταξεν ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας, καὶ ἦλθομεν ἕως τὴν πόλιν Καδης Βαρνή.

Δευτ. 1,20 καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς· ἦλθατε ἕως τοῦ ὄρους τοῦ Ἀμορράιου, ὃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

Δευτ. 1,20 Καὶ εἶπα πρὸς σας· ἐφθάσατε ἕως το ὄρος τῶν Ἀμορραίων, σύνορον τῆς Χαναάν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος παραδίδει τώρα εἰς σας.

Δευτ. 1,21 ἴδετε, παραδέδωκεν ἡμῖν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν γῆν· ἀναβάντες κληρονομήσατε, ὃν τρόπον εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν· μὴ φοβεῖσθε μηδὲ δειλιάσητε.

Δευτ. 1,21 Ἰδέτε ! Ὁ Κύριος καὶ Θεὸς σας ἔχει πλέον παραδώσει εἰς τὰ χέρια σας τὴν χώραν αὐτήν. Εἰσέλθετε εἰς αὐτήν, κυριεύσατέ τὴν ὡς κληρονομίαν σας, ὅπως εἶπεν εἰς σας ὁ Θεὸς τῶν προγόνων σας. Μὴ φοβηθῆτε κανένα καὶ μὴ δειλιάσετε.

Δευτ. 1,22 καὶ προσήλθατέ μοι πάντες καὶ εἶπατε· ἀποστείλωμεν ἄνδρας προτέρους ἡμῶν, καὶ ἐφοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν καὶ ἀναγγειλάτωσαν ἡμῖν ἀπόκρισιν τὴν ὁδόν, δι' ἧς ἀναβησόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ τὰς πόλεις εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς αὐτάς.

Δευτ. 1,22 Ἠλθατε τότε πρὸς ἐμὲ ὅλοι καὶ μοι εἶπατε· Πρὶν ἡμεῖς εἰσέλθωμεν, ας ἀποστείλωμεν ἄνδρας κατασκόπους να

επιθεωρήσουν και ερευνήσουν την χώραν και να μας δώσουν πληροφορίαν δια την οδόν, από την οποίαν θα διαβώμεν προς αυτήν και δια τας πόλεις, εις τας οποίας θα εισέλθωμεν.

Δευτ. 1,23 καὶ ἤρρεσεν ἐναντίον μου τὸ ῥῆμα, καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄνδρας, ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν.

Δευτ. 1,23 Μου ἤρρεσεν αὕτη ἡ πρότασις σας καὶ ἐξέλεξα ἀπὸ σας δώδεκα ἄνδρας, ἓνα ἀπὸ κάθε φυλὴν.

Δευτ. 1,24 καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος καὶ ἦλθοσαν ἕως Φάραγγος βότρυος καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν.

Δευτ. 1,24 Αὐτοὶ δε ἐτράπησαν πρὸς τὴν Χαναάν, ἀνέβησαν πρὸς τὴν ορεινὴν χώραν τῆς Παλαιστίνης, ἐφθασαν μέχρι τῆς κοιλάδας, που ονομάζεται “Φαραγξ Βοτρυος”, καὶ κατεσκόπευσαν τὴν χώραν.

Δευτ. 1,25 καὶ ἐλάβοσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς καὶ κατήνεγκαν πρὸς ὑμᾶς καὶ ἔλεγον· ἀγαθὴ ἡ γῆ, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.

Δευτ. 1,25 Επήραν εἰς τὰ χέρια των ἀπὸ τον καρπὸν τῆς γῆς αὐτῆς, ἔφεραν αὐτὸν ὡς δείγμα πρὸς ἡμᾶς καὶ ἔλεγον· Εὐφορος καὶ πλουσία εἶναι ἡ χώρα αὕτη, τὴν ὁποίαν μας δίδει ὁ Κύριος.

Δευτ. 1,26 καὶ οὐκ ἠθελήσατε ἀναβῆναι, ἀλλ’ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν

Δευτ. 1,26 Ἀλλὰ σεις δεν ηθελήσατε να εισέλθετε εἰς αὐτήν· δεν υπηκούσατε εἰς τὴν ἐντολὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·

Δευτ. 1,27 καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν καὶ εἶπατε· διὰ τὸ μισεῖν Κύριον ἡμᾶς, ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου παραδοῦναι ἡμᾶς εἰς χεῖρας Ἀμορραίων, ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς.

Δευτ. 1,27 μάλιστα δε καὶ ἐγογγύζατε εἰς τὰς σκηνάς σας, πικρῶς παραπονούμενοι κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ λέγοντες· Μας ἐβγαλεν ὁ Κύριος ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, ἐπειδὴ μας μισεῖ, δια

να μας παραδώση εις τα χέρια των Αμορραίων και να μας εξολοθρεύση !

Δευτ. 1,28 ποῦ ἡμεῖς ἀναβαίνομεν; οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν τὴν καρδίαν ὑμῶν λέγοντες· ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ἡμῶν καὶ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμέναι ἕως τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ καὶ υἱοὺς γιγάντων ἐωράκαμεν ἐκεῖ.

Δευτ. 1,28 Που λοιπόν ημεῖς τώρα θα πορευθῶμεν; Οἱ ἀδελφοί μας οἱ κατάσκοποι κατεπτόησαν καὶ κατέθλιψαν τὰς καρδίας μας, λέγοντες· Οἱ ἄνδρες τῆς Παλαιστίνης εἶναι μεγαλόσωμοι καὶ πολὺ δυνατώτεροι ἀπὸ ἡμᾶς, αἱ πόλεις τῶν μεγάλοι καὶ οχυραὶ με τείχη, που φθάνουν ἕως στὸν οὐρανόν. Ἐκτός δε τούτου εἶδομεν ἐκεῖ καὶ ἀπογόνους τῶν ονομαστῶν ἐκείνων γιγάντων !

Δευτ. 1,29 καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς· μὴ πτήξετε, μηδὲ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν·

Δευτ. 1,29 Εγὼ ὁμως εἶπα πρὸς σας. Μὴ πτοηθῆτε, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ αὐτοῦς.

Δευτ. 1,30 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου ὑμῶν αὐτὸς συνεκπολεμήσει αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ

Δευτ. 1,30 Κυριος ο Θεός σας, ο οποίος ως οδηγός και προστάτης προπορεύεται ἔμπροσθέν σας, αὐτὸς θα πολεμήσῃ μαζὴ σας καὶ θα κατανικήσῃ αὐτοὺς, θα κάμῃ καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτήν, ὅσα ἐκάμε πρὸς χάριν σας εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου.

Δευτ. 1,31 καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, ἣν εἶδετε, ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορραίου, ὡς ἐτροφοφόρησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου, ὡς εἴ τις τροφοφορήσαι ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν εἰς ἣν ἐπορεύθητε, ἕως ἥλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

Δευτ. 1,31 Εἶδατε καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι, πῶς εἰς τὴν φοβερὰν ἐκείνην

έρημον Φαράν, την οποία διηρχόμεθα κατευθυνόμενοι προς την Παλαιστίνην, πως Κύριος ο Θεός σας σας διέθρεψε με τόσην στοργήν, όπως ο στοργικός πατέρας διατρέφει το παιδί του. Και αυτό εις ὅλην την διαδρομήν που ἐκάμετε, μέχρις που εφθάσετε στούτον τον τόπον.

Δευτ. 1,32 καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐνεπιστεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν,

Δευτ. 1,32 Παρ' ὅλα ὅμως τα θαυμαστά αὐτὰ δείγματα της θείας δυνάμεως και προστασίας δεν ἐπιστεύσατε εις Κυριον τον Θεόν μας,

Δευτ. 1,33 ὃς προπορεύεται πρότερος ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τόπον, ὁδηγῶν ὑμᾶς ἐν πυρὶ νυκτός, δεικνύων ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν πορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐν νεφέλῃ ἡμέρας.

Δευτ. 1,33 ο οποίος προπορεύεται εμπρός μας στον δρόμον, να ἐκλέξη δια σας τόπον, ὁδηγῶν συνεχῶς σας κατὰ μεν την νύκτα δια πυρός, κατὰ δε την ἡμέραν δια νεφέλης, δεικνύων προς σας τον δρόμον, τον ὁποῖον πρέπει να ἀκολουθήσετε.

Δευτ. 1,34 καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν καὶ παροξυνθεὶς ὤμοσε λέγων·

Δευτ. 1,34 Ο Θεός ἤκουσε τα λόγια του γογγυσμοῦ και της ἀχαριστίας σας, ὠργίσθη και ὠρκίσθη λέγων·

Δευτ. 1,35 εἰ ὄψεται τις τῶν ἀνδρῶν τούτων τὴν γῆν ἀγαθὴν ταύτην, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν,

Δευτ. 1,35 Ἀν ποτέ κανεῖς ἴδη ἀπὸ τους ἀνθρώπους αὐτοὺς την ἐφορον και πλουσίαν χώραν, την ὁποίαν ὠρκίσθην στους προπάτοράς σας !

Δευτ. 1,36 πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή, οὗτος ὄψεται αὐτήν, καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν, ἐφ' ἣν ἐπέβη, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν τὰ πρὸς Κύριον.

Δευτ. 1,36 Πλην μόνον ο Χάλεβ, ο υἱὸς του Ιεφοννή, αὐτὸς θα ἴδῃ την χώραν αὐτήν και εις αὐτὸν θα δώσω την χώραν, την ὁποίαν

- επάτησε, δια να κατασκοπεύση, εις αυτόν και στους απογόνους του, διότι εστάθη με το μέρος του Κυρίου.
- Δευτ. 1,37 καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη Κύριος δι' ὑμᾶς λέγων· οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐκεῖ·
- Δευτ. 1,37 Ἐξ αιτίας σας ωργίσθη και εναντίον μου ο Θεός και μου εἶπε· Ούτε συ θα εἰσέλθῃς ἐκεῖ.
- Δευτ. 1,38 Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ὁ παρεστηκώς σοι, οὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ· αὐτὸν κατίσχυσον, ὅτι αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτὴν τῷ Ἰσραήλ.
- Δευτ. 1,38 Ἀλλά ο Ιησούς, ο υἱός του Ναυή, ο οποίος ευρίσκεται πάντοτε παρά το πλευρόν σου, αὐτός θα εἰσέλθῃ ἐκεῖ. Αὐτόν δε συ ἐνίσχυσέ τον και κατάρτισέ τον, διότι αὐτός θα καταλάβῃ και δια κλήρου θα διαμοιράσῃ την γην της Χαναάν ει τους Ισραηλίτας.
- Δευτ. 1,39 καὶ πᾶν παιδίον νέον, ὅστις οὐκ οἶδε σήμερον ἀγαθὸν ἢ κακόν, οὗτοι εἰσελεύσονται ἐκεῖ, καὶ τούτοις δώσω αὐτήν, καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.
- Δευτ. 1,39 Ἐπίσης τα μικρά παιδιά, τα οποία σήμερον δεν ἡμποροῦν να ξεχωρίσουν καλόν και κακόν, αυτοί θα εἰσέλθουν ἐκεῖ· εις αυτούς θα δώσω την χώραν· αυτοί θα την κληρονομήσουν.
- Δευτ. 1,40 καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.
- Δευτ. 1,40 Σεις δε τότε ἐγυρίσατε και ἐστρατοπεδεύσατε εις την ἔρημον Σιν με κατεύθυνσιν προς την Ερυθράν Θαλασσαν.
- Δευτ. 1,41 καὶ ἀπεκρίθητε καὶ εἶπατε· ἡμάρτομεν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἡμεῖς ἀναβάντες πολεμήσομεν κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν. καὶ ἀναλαμβάνοντες ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ συναθροισθέντες ἀνεβαίνετε εἰς τὸ ὄρος.
- Δευτ. 1,41 Ἀποκριθήκατε και εἶπατε· Ἠμαρτήσαμεν ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ μας. Μετανοοῦμεν και αποφασίζομεν τώρα να εἰσέλθομεν εις την Χαναάν και να πολεμήσωμεν σύμφωνα

με τας εντολάς, που έχει δώσει Κύριος ο Θεός μας. Ο κάθε Ισραηλίτης ανέλαβε τα πολεμικά αυτού όπλα και συγκεντρωθέντες εβαδίζατε όλοι προς το όρος (δια την Παλαιστίνη).

Δευτ. 1,42 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· εἰπὸν αὐτοῖς· οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ πολεμήσετε, οὐ γάρ εἰμι μεθ' ὑμῶν· καὶ οὐ μὴ συντριβῇτε ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν·

Δευτ. 1,42 Ο Κύριος όμως είπε τότε προς εμέ· Ειπέ προς αυτούς· δεν θα ανεβήτε εις την Παλαιστίνη και δεν θα πολεμήσετε τους κατοίκους της, διότι εγώ δεν είμαι πλέον μαζί σας. Αποφύγετε τον μάταιον αυτόν πόλεμον, δια να μη συντριβήτε από τους εχθρούς σας.

Δευτ. 1,43 καὶ ἐλάλησα ὑμῖν, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου καὶ παρέβητε τὸ ῥῆμα Κυρίου καὶ παραβιασάμενοι ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος.

Δευτ. 1,43 Αυτά εγώ σας τα είπα, αλλά σεις δεν με ακούσατε. Και έτσι καταπατήσατε την εντολήν του Κυρίου και παραβάται ενώπιον του Θεού επροχωρήσατε προς το όρος (δια την Παλαιστίνη).

Δευτ. 1,44 καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμορράϊος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ κατεδίωξαν ὑμᾶς, ὥσει ποιήσαισαν αἱ μέλισσαι, καὶ ἐτίτρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σηεὶρ ἕως Ἑρμᾶ.

Δευτ. 1,44 Οι Αμορραίοι όμως, οι οποίοι κατοικοῦσαν την ορεινήν εκείνην περιοχὴν της νοτίου Παλαιστίνης, ἐξῆλθον εις πόλεμον ἐναντίον σας. Σας ἐνίκησαν και σας κατεδίωξαν, ὡσάν εξερεθισμέναι μέλισσαι, και σας ετραυμάτιζαν με τα βέλη και τας μαχαίρας των, ἀπὸ το ὄρος Σηεὶρ ἕως την πόλιν Ερμᾶ.

Δευτ. 1,45 καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ προσέσχεν ὑμῖν.

Δευτ. 1,45 Μετά το τραγικόν αυτό πάθημά σαςεκαθήσατε και εκλαίατε
ενώπιον Κυρίου του Θεού μας, αλλά ο Κύριος δεν ήκουσε
την φωνήν σας ούτε και σας επρόσεξε.

Δευτ. 1,46 καὶ ἐνεκάθησθε ἐν Κάδης ἡμέρας πολλάς, ὅσας ποτὲ
ἡμέρας ἐνεκάθησθε.

Δευτ. 1,46 Και εκαθήσατε τότε εις Καδης επί τόσον μακρόν χρόνον,
ὅσον εμείνατε εκεί.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 2

Δευτ. 2,1 Καὶ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν
θάλασσαν ἐρυθράν, ὃν τρόπον ἐλάλησε Κύριος πρὸς
με, καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ Σηεῖρ ἡμέρας πολλάς.

Δευτ. 2,1 Εστράφημεν τότε και εξεκινήσαμεν προς νότον εις την
ἐρημον, πέραν ἀπὸ τον Ελανιτικὸν κόλπον, ὅπως με
διέταξεν ο Κύριος, εβαδίσαμεν ἡμέρας πολλάς και
επορεύθημεν κύκλω ἀπὸ το ὄρος Σηεῖρ.

Δευτ. 2,2 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με·

Δευτ. 2,2 Τότε μου εἶπεν ο Κύριος·

Δευτ. 2,3 ἱκανούσθω ὑμῖν κυκλοῦν τὸ ὄρος τοῦτο, ἐπιστράφητε
οὔν ἐπὶ βορρᾶν·

Δευτ. 2,3 Ἀρκετὸν χρόνον εβαδίσατε κύκλω ἀπὸ το ὄρος τούτο· τώρα
λοιπὸν στραφήτε προς βορρᾶν.

Δευτ. 2,4 καὶ τῷ λαῷ ἔντειλαι λέγων· ὑμεῖς παραπορεύεσθε διὰ
τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἡσαῦ, οἱ
κατοικοῦσιν ἐν Σηεῖρ, καὶ φοβηθήσονται ὑμᾶς καὶ
εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα.

Δευτ. 2,4 Δώσε εντολήν στον ισραηλιτικὸν λαόν και ειπέ προς αυτοὺς·
θα περάσετε πρώτα ἀπὸ τα σύνορα της χώρας των ἀδελφῶν
σας, των Ἰδουμαίων, των ἀπογόνων του Ησαῦ, οι οποίοι
κατοικούν στο ὄρος Σηεῖρ. Αυτοὶ θα σας φοβηθοῦν και θα

Δευτ. 2,5

προσέξουν πολύ, ώστε να μη έλθουν εις σύγκρουσιν με σας. μή συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον· οὐ γὰρ δῶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός, ὅτι ἐν κλήρῳ δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἡσαΐ τὸ ὄρος τὸ Σηεῖρ.

Δευτ. 2,5

Αλλά και σεις να μου κάμετε προς αυτούς πόλεμον εναντίον των διότι εγώ δεν θα σας δώσω ούτε ένα βήμα ποδός από την χώραν των, επειδή το ὄρος Σηεῖρ και την περιοχὴν του εκληροδότησα στους απογόνους του Ησαΐ.

Δευτ. 2,6

ἀργυρίου βρώματα ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ φάγεσθε καὶ ὕδωρ μέτρῳ λήψεσθε παρ' αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πίεσθε·

Δευτ. 2,6

Με χρήματα θα αγοράζετε ἀπὸ αὐτοὺς τρόφιμα δια να τρώγετε, και εν μέτρῳ ἀντὶ χρημάτων θα παίρνετε ἀπὸ αὐτοὺς νερό δια να πίνετε.

Δευτ. 2,7

ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εὐλόγησέ σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου· διὰγνωθὶ πῶς διήλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην· ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη Κύριος ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ, οὐκ ἐπεδεήθης ῥήματος.

Δευτ. 2,7

Να ενθυμήσθε δε ὅτι Κυριος ο Θεός σας σας ευλόγησεν εις κάθε ἔργον των χειρῶν σας. Μαθετε καλὰ και μη λησμονήτε, πως επεράσατε την μεγάλην εκείνην και φοβερὰν ἔρημον Φαράν. Ἰδοὺ ἐπὶ τεσσαράκοντα κατὰ συνέχειαν ἔτη Κυριος ο Θεός εἶναι μαζὴ σας και δεν εστερηθήκατε ἀπὸ τίποτε.

Δευτ. 2,8

καὶ παρήλθομεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν υἱοὺς Ἡσαΐ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηεῖρ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Ἀραβα ἀπὸ Αἰλῶν καὶ ἀπὸ Γεσιῶν Γάβερ καὶ ἐπιστρέψαντες παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μωάβ.

Δευτ. 2,8

Υπακούσαντες κατὰ την περίστασιν αὐτὴν στον Θεόν παρεκάμψαμεν και δεν ενοχλήσαμεν τους ἀδελφοὺς μας, ἀπογόνους του Ησαΐ, οι οποίοι κατοικοῦν στο ὄρος Σηεῖρ.

Εβαδίσσαμεν την οδόν, η οποία διέρχεται την περιοχὴν Αραβα, επεράσαμεν ἀπὸ τὰς πόλεις Αἰλῶν καὶ Γεσιῶν Γαβερ. Ἐπειτα εστρέψαμεν καὶ ἐκινήθημεν πρὸς τὴν ἔρημον τῆς χώρας Μωάβ.

Δευτ. 2,9 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις καὶ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον· οὐ γὰρ μὴ δῶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν κλήρῳ, τοῖς γὰρ υἱοῖς Λῶτ δέδωκα τὴν Ἀροήρ κληρονομεῖν.

Δευτ. 2,9 Εἶπε δε πρὸς ἐμέ ο Κύριος· Μη τρέφετε ἐχθρικὰς διαθέσεις κατὰ τῶν Μωαβιτῶν καὶ μὴ ἀναλάβετε πόλεμον ἐναντίον τῶν· διότι ἐγὼ δὲν θα σας δώσω κληρονομίαν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτῶν, ἐπειδὴ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Λῶτ ἐχὼ δώσει ὡς κληρονομίαν τὴν Αροήρ, τὴν Μωάβ.

Δευτ. 2,10 (οἱ Ὀμμὶν πρότεροι ἐνεκάθηον ἐπ' αὐτῆς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἰσχύοντες, ὥσπερ οἱ Ἐνακίμ·

Δευτ. 2,10 (Πρὸ αὐτῶν εἶχαν ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν χώραν Μωάβ, οἱ Ομμὶν, ἄνδρες μεγάλου ἀναστήματος, πολυάριθμοι καὶ ἰσχυροὶ ὅπως οἱ Ἐνακίμ.

Δευτ. 2,11 Ῥαφαῖν λογισθήσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ, καὶ οἱ Μωαβῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ὀμμὶν.

Δευτ. 2,11 Ἐθεωροῦντο Ραφαῖν, δηλαδὴ γίγαντες καὶ αὐτοί, ὅπως καὶ οἱ Ἐνακίμ. Οἱ Μωαβῖται ὀνομάζουν αὐτοὺς Ομμὶν.

Δευτ. 2,12 καὶ ἐν Σηεὶρ ἐνεκάθητο ὁ Χορράϊος τὸ πρότερον, καὶ υἱοὶ Ἡσαῦ ἀπώλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, ἣν δέδωκε Κύριος αὐτοῖς).

Δευτ. 2,12 Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν χώραν Σηεὶρ κάτοικοι προηγουμένως ἦσαν οἱ Χορραῖοι, τοὺς ὁποίους οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἡσαῦ, οἱ Ἰδουμαῖοι, τοὺς κατέστρεψαν καὶ τοὺς ἐξολόθρευσαν ἀπὸ ἐμπρὸς τῶν καὶ ἐγκατεστάθησαν αὐτοὶ εἰς τὴν χώραν ἀντὶ ἐκείνων. Ἐκαμαν οἱ Ἰδουμαῖοι τοὺς παλαιοὺς κατοίκους

της χώρας, ο,τι οι Ισραηλίται θα κάμουν εις την χώραν, την οποίαν ως κληρονομίαν των θα τους δώση ο Κυριος).

Δευτ. 2,13 νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ παραπορεύεσθε τὴν φάραγμα Ζαρέτ.

Δευτ. 2,13 Τώρα λοιπὸν ἐγερθήτε, ξεκινήσατε καὶ βαδίσατε παρὰ τὴν φάραγμα Ζαρέτ.

Δευτ. 2,14 καὶ αἱ ἡμέραι, ἃς παρεπορεύθημεν ἀπὸ Κάδης Βαρνή ἕως οὗ παρήλθομεν τὴν φάραγμα Ζαρέτ, τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἕως οὗ διέπενε πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καθότι ὤμοσε Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῖς·

Δευτ. 2,14 Το χρονικὸν διάστημα, κατὰ το οποίον ἐπορεύθημεν ἀπὸ Καδης Βαρνή, μέχρις οὔτου διήλθαμεν τὴν φάραγμα Ζαρέτ, ἦτο τριάκοντα καὶ οκτὼ ἔτη, ἕως οὔτου ὅλη ἡ γενεὰ ἐκείνη τῶν ἀνδρῶν τῶν δυναμένων νὰ φέρουν ὅπλα ἀπέθανον καὶ ἐξέλιπον ἀπὸ το στρατόπεδον, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς εἶχεν ὀρκισθῇ δι' αὐτούς.

Δευτ. 2,15 καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς ἐξαναλῶσαι αὐτούς ἐκ μέσου τῆς παρεμβολῆς, ἕως οὗ διέπεναν.

Δευτ. 2,15 Ἡ παντοδύναμος καὶ τιμωρὸς χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἐπέπενεν ἐναντίον τῶν, δια νὰ τοὺς ἐξοντώσῃ ἐκ μέσου τοῦ στρατοπέδου, μέχρις οὔτου ὅλοι πράγματι ἐχάθησαν.

Δευτ. 2,16 καὶ ἐγενήθη ἐπειδὴ ἔπεναν πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ,

Δευτ. 2,16 Οτε ἀπέθαναν καὶ ἐλείψαν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ ὅλοι οἱ ἄνδρες οἱ δυνάμενοι νὰ φέρουν ὅπλα,

Δευτ. 2,17 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με λέγων·

Δευτ. 2,17 ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς ἐμέ καὶ εἶπε·

Δευτ. 2,18 σὺ παραπορεύσῃ σήμερον τὰ ὅρια Μωάβ τὴν Σηεὶρ

Δευτ. 2,18 Σὺ θὰ διαβῇς σήμερον τὰ σύνορα τῆς Μωάβ καὶ Σηεὶρ τὸ ὅρος αὐτῆς.

Δευτ. 2,19 καὶ προσάξετε ἐγγὺς υἱῶν Ἀμμάν· μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς

μηδὲ συνάψητε αὐτοῖς εἰς πόλεμον· οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ
τῆς γῆς υἱῶν Ἀμμάν σοι ἐν κλήρῳ, ὅτι τοῖς υἱοῖς Λῶτ
δέδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ.

Δευτ. 2,19

Θα φθάσετε πλησίον των Αμμανιτών. Μη δείξετε εχθρικός διαθέσεις εναντίον των και ούτε να αναλάβετε πόλεμον κατ' αυτών, διότι από την χώραν των υιών Αμμάν δεν θα σας δώσω κανένα μέρος προς κληρονομίαν σας, διότι έχω δώσει αὐτὴν την χώραν ως κληρονομίαν στους απογόνους του Λωτ.

Δευτ. 2,20

(γῆ Ῥαφαῖν λογισθήσεται· καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῆς κατῴκουν οἱ Ῥαφαῖν τὸ πρότερον, καὶ οἱ Ἀμμανῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ζομζομμίν,

Δευτ. 2,20

(Και η χώρα αὐτή θα θεωρηθῇ ως γη Ραφαῖν, δηλαδή χώρα γιγάντων, διότι προηγουμένως κατοικοῦσαν εἰς αὐτὴν οἱ γίγαντες, τους οποίους οἱ Αμμανῖται, επωνόμασαν Ζομζομμίν.

Δευτ. 2,21

ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ὑμῶν, ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ, καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς Κύριος πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·

Δευτ. 2,21

Αὐτοὶ ἦσαν ἓνα πολυάριθμον ἔθνος, του οἰοῦ οἱ ἄνδρες ἦσαν μεγαλόσωμοι και πολὺ ισχυρότεροι ἀπὸ σας ὅπως και οἱ Ενακίμ. Αὐτοὺς κατέστρεψεν ὁ Κύριος ἀπὸ το πρόσωπον των Αμμανιτών και ἔτσι οἱ Αμμανῖται κατέλαβον ἀντ' αυτών την χώραν και εγκατεστάθησαν εἰς αὐτὴν, μέχρι σήμερον·

Δευτ. 2,22

ὥσπερ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς Ἡσαῦ κατοικοῦσιν ἐν Σηεῖρ, ὃν τρόπον ἐξέτριψαν τὸν Χορράϊον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτοὺς καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·

Δευτ. 2,22

ὅπως ακριβῶς ἔκαμεν ὁ Κύριος και με τους απογόνους Ησαῦ, οἱ οἰοῖ κατοικοῦν τώρα το ὄρος Σηεῖρ, συνέτριψε δηλαδή ἀπὸ ἐμπροσθεν τους τους Χορραῖους και κατέλαβον

αυτοί την χώραν των και εγκατεστάθησαν αντ' αυτών μέχρι σήμερον.

Δευτ. 2,23 καὶ οἱ Εὐαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀσηδῶθ ἕως Γάζης, καὶ οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξελθόντες ἐκ Καππαδοκίας ἐξέτριψαν αὐτούς καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν).

Δευτ. 2,23 Το αυτό έγινε και με τους Ευαίους, οι οποίοι κατοικούσαν από Ασηδῶθ ἕως Γαζαν. Ἦλθον ἐναντίον των οι Καππαδόκες, ξεκινήσαντες από την Καππαδοκίαν, συνέτριψαν αυτούς και εγκατεστάθησαν αντ' αυτών εις την χώραν των).

Δευτ. 2,24 νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε καὶ παρέλθατε ὑμεῖς τὴν φάραγγα Ἀρνῶν· ἰδοὺ παραδédωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν Σηὼν βασιλέα Ἑσεβῶν τὸν Ἀμορράϊον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐνάρχου κληρονομεῖν, σύναπτε πρὸς αὐτὸν πόλεμον.

Δευτ. 2,24 Τώρα λοιπὸν σηκωθῆτε, ξεκινήσατε ἀπὸ ἐδῶ και περάσατε τὴν φάραγγα του ποταμοῦ. Ἀρνῶν. Ἰδοὺ! Ἐχω παραδώσει εἰς τα χέρια σας τον Σηὼν, τον Αμορραῖον, τον βασιλέα που μένει εἰς τὴν πόλιν Ἑσεβῶν, και τὴν χώραν αὐτοῦ. Ἀρχισε λοιπὸν Ἰσραήλ, να κατακτᾷ τὴν χώραν, κάμνε ἐναντίον αὐτοῦ πόλεμον.

Δευτ. 2,25 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνάρχου δοῦναι τὸν τρόμον σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ προσώπου πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθήσονται καὶ ὠδῖνας ἔξουσιν ἀπὸ προσώπου σου.

Δευτ. 2,25 Ἀπὸ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, κάμε ἀρχὴν να ἐμπνέης τον τρόπον και τον φόβον σου, ἐνώπιον ὅλων των ἐθνῶν, που κατοικοῦν κάτω ἀπὸ τον ουρανόν, και τα οποία, ὅταν ἀκούουν το ὄνομά σου, θα καταλαμβάνονται ἀπὸ ταραχὴν, και θα κυριεύονται ἀπὸ ὠδίνας, ὅταν σε ἀντικρῦζουν.

Δευτ. 2,26 Καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου Κεδαμῶθ πρὸς

Σηὼν βασιλέα Ἑσεβῶν λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων·

Δευτ. 2,26

Εστειλα κατόπιν ἀπὸ τὴν ἔρημον Κεδαμῶθ πρέσβεις πρὸς τὸν Σηὼν, βασιλέα τῆς Ἑσεβῶν, καὶ εἰρηνικῶς εἶπα πρὸς αὐτόν·

Δευτ. 2,27

παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου, ἐν τῇ ὁδῷ πορεύσομαι, οὐκ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδ' ἀριστερά·

Δευτ. 2,27

θα περάσω δια μέσου τῆς χώρας σου, θα βαδίσω στὸν δρόμον, δὲν θα παρεκκλίνω δεξιὰ ἢ ἀριστερά ἀπὸ τοῦ δρόμου.

Δευτ. 2,28

βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι, καὶ φάγομαι, καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι, καὶ πίομαι· πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσὶ,

Δευτ. 2,28

Τρόφιμα θὰ μοι δώσῃς δια πληρωμῆς, δια νὰ φάγω ἀπὸ αὐτά. Νερὸ θὰ μοι δώσῃς, αφοῦ σου καταβάλω τὸ ἀνάλογον ἀργύριον, καὶ ἐτσι θὰ πῶ. Τὸ μόνον, ποῦ σου ζητῶ, εἶναι νὰ μοι επιτραπῇ νὰ διέλθω πεζοπορῶν τὴν χώραν σου.

Δευτ. 2,29

καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ἡσαΐ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηεῖρ καὶ οἱ Μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀροήρ, ἕως ἂν παρέλθω τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.

Δευτ. 2,29

Ὅπως ἔκαμαν πρὸς ἐμέ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἡσαΐ, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς Σηεῖρ, καὶ οἱ Μωαβῖται οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς Ἀροήρ, ἐτσι θὰ κάμῃς καὶ συ πρὸς ἐμέ, ἕως ὅτου περάσω τὸν Ἰορδάνην καὶ εἰσέλθω εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς δίδει εἰς ἡμᾶς.

Δευτ. 2,30

καὶ οὐκ ἠθέλησε Σηὼν βασιλεὺς Ἑσεβῶν παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ, ὅτι ἐσκήρυνε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ κατίσχυσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖράς σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

Δευτ. 2,30

Ἀλλὰ ὁ Σηὼν, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑσεβῶν, δὲν ἠθέλησε νὰ περάσωμεν δια τῆς χώρας του, διότι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν

επέτρεψε να σκληρυνθή το πνεύμα του και έκαμε
ανάλητον την καρδίαν του, δια να παραδοθή, εξ αιτίας των
αμαρτιών του, εις τα χέρια μας μέχρι σήμερον.

Δευτ. 2,31 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἰδοὺ ἤργμαι παραδοῦναι πρὸ
προσώπου σου τὸν Σηὼν βασιλέα Ἑσεβὼν τὸν
Ἀμορράϊον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· ἔναρξαι κληρονομῆσαι
τὴν γῆν αὐτοῦ.

Δευτ. 2,31 Εἶπε δε τότε ο Κυριος προς εμέ· Ἰδοὺ ! Εχω αρχίσει να
παραδίδω εις την εξουσίαν σου τον Σηὼν τον Αμορραῖον,
βασιλέα της Εσεβών, και την χώραν του. Καμε αρχήν να
κατακτάς την χώραν του.

Δευτ. 2,32 καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἑσεβὼν εἰς συνάντησιν ἡμῖν,
αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, εἰς πόλεμον εἰς Ἰασσά.

Δευτ. 2,32 Ο Σηὼν, ο βασιλεὺς της Εσεβών, ἐξῆλθε να πολεμήση
εναντίον μας αὐτὸς και ο λαὸς του, εις την πόλιν Ιασσά.

Δευτ. 2,33 καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸ
προσώπου ἡμῶν, καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ·

Δευτ. 2,33 Ομως Κυριος ο Θεὸς ημῶν παρέδωκεν αὐτὸν εις τα χέρια
μας, και ημεῖς εκτυπήσαμεν μέχρις αφανισμού αὐτὸν και
τους υἱοὺς του και ὅλον τον λαὸν του.

Δευτ. 2,34 καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἐξῆς,
καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, οὐ
κατελίπομεν ζωγρείαν·

Δευτ. 2,34 Κατελάβομεν και εκρατήσαμεν ὑπὸ την εξουσίαν μας ὅλας
τας πόλεις αὐτοῦ, κατεστρέψαμεν κάθε πόλιν την μίαν μετὰ
την ἄλλην, εθανατώσαμεν τας γυναῖκας και τα τέκνα
αὐτῶν, δεν αφήσαμεν αιχμαλώτους ζωντανούς.

Δευτ. 2,35 πλὴν τὰ κτήνη ἐπρονομεύσαμεν καὶ τὰ σκῦλα τῶν
πόλεων ἐλάβομεν.

Δευτ. 2,35 Μονον τα ζῶα των κρατήσαμεν δια τον εαυτὸν μας και τα

λάφυρα των πόλεων επήραμεν.

Δευτ. 2,36 ἔξ Ἀροήρ, ἣ ἐστὶ παρὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου Ἀρνῶν, καὶ τὴν πόλιν τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι καὶ ἕως ὄρους τοῦ Γαλαὰδ οὐκ ἐγενήθη πόλις, ἥτις διέφυγεν ἡμᾶς, τὰς πάσας παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν·

Δευτ. 2,36 Από την πόλιν Αροήρ, η οποία ευρίσκεται παρά την όχθην του χειμάρρου Αρνών, και την πόλιν, η οποία ευρίσκεται εις την κοιλάδα του ποταμού τούτου, μέχρι του όρους Γαλαάδ, δεν υπήρξε πόλις και περιοχή, που διέφυγε την κατάκτησίν μας. Ολας τας πόλεις των Αμορραίων τας παρέδωκεν εις τα χέρια μας Κυριος ο Θεός ημών.

Δευτ. 2,37 πλὴν ἐγγὺς υἰῶν Ἀμμὰν οὐ προσήλθομεν, πάντα τὰ συγκυροῦντα χειμάρρου Ἰαβὼκ καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὀρεινῇ, καθότι ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν.

Δευτ. 2,37 Δεν επλησιάσαμεν όμως στους Αμμανίτας, εις όλα τα γειτονικά μέρη προς τον χείμαρρον Ιαβόκ και εις τας ορεινάς πόλεις των, διότι έτσι μας διέταξε Κυριος ο Θεός ημών.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 3

Δευτ. 3,1 Καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν, καὶ ἐξῆλθεν Ὡγ βασιλεὺς τῆς Βασάν εἰς συνάντησιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, εἰς πόλεμον εἰς Ἑδραΐμ.

Δευτ. 3,1 Κατόπιν εστράφημεν προς τα βόρεια μέρη και ανέβημεν την οδόν προς την Βασάν. Εκεί ο Ωγ, ο βασιλεὺς της Βασάν, εξήλθε να πολεμήση εναντίον μας, αυτός και όλος ο λαός του, εις την πόλιν Εδραΐμ.

Δευτ. 3,2 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· μὴ φοβηθῇς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτόν καὶ πάντα τὸν λαόν

αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ. καὶ ποιήσεις αὐτῷ
ὥσπερ ἐποίησας Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, ὃς
κατῴκει ἐν Ἑσεβών.

Δευτ. 3,2

Εἶπε τότε ὁ Κύριος πρὸς ἐμέ· Μη φοβηθῇς αὐτόν, διότι ἔχω
ἤδη παραδώσει εἰς τὰ χέρια σου αὐτόν, ὅλον τὸν λαὸν του
καὶ ὅλην τὴν χώραν του. Θα κάμῃς δε εἰς αὐτόν ὅ,τι ἀκριβῶς
ἐκάμες στὸν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων Σηὼν, που κατοικοῦσε
εἰς τὴν πόλιν Ἑσεβών.

Δευτ. 3,3

καὶ παρέδωκεν αὐτόν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς
χεῖρας ἡμῶν, καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν καὶ πάντα
τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπατάξαμεν αὐτόν ἕως τοῦ μὴ
καταλιπεῖν αὐτοῦ σπέρμα.

Δευτ. 3,3

Πράγματι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρέδωκεν εἰς τὰ χέρια μας
καὶ αὐτόν τὸν ἴδιον τὸν Ὠγ, βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ ὅλον
τὸν λαὸν του καὶ ἐξωντώσαμεν αὐτόν καὶ ὅλους, ὥστε νὰ μὴ
μεῖνῃ πλέον ἀπόγονος ἀπὸ αὐτούς.

Δευτ. 3,4

καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ· οὐκ ἦν πόλις, ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ'
αὐτῶν, ἐξήκοντα πόλεις, πάντα τὰ περὶ χωρὰ Ἀργόβ
βασιλέως Ὠγ ἐν Βασάν,

Δευτ. 3,4

Τότε δε καὶ κατελάβαμεν ὅλας τὰς πόλεις τῶν καὶ δὲν
υπῆρξε πόλις, που νὰ μὴ τὴν ἔχωμεν κυριεύσει· ἐξήντα
πόλεις, μαζὴ με ὅλην τὴν περιοχὴν Ἀργόβ εἰς Βασάν, ὅπου
βασιλεύς ἦτο ὁ Ὠγ.

Δευτ. 3,5

πᾶσαι πόλεις ὄχυραί, τείχη ὑψηλά, πύλαι καὶ μοχλοί,
πλὴν τῶν πόλεων τῶν Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα.

Δευτ. 3,5

Ὅλαι αὐταὶ αἱ πόλεις ἦσαν ὄχυραί, περιβάλλοντο ἀπὸ τείχη
υψηλά, εἶχον στερεὰς πύλας καὶ μοχλοὺς πίσω ἀπὸ αὐτάς.
Καὶ ἐν τούτοις κατελάβομεν ὅλας αὐτάς, ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ
τὰς πολυαρίθμους πόλεις τῶν Φερεζαίων.

Δευτ. 3,6

ἐξωλοθρεύσαμεν αὐτούς, ὥσπερ ἐποιήσαμεν τὸν Σηὼν
βασιλέα Ἑσεβών, καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν

ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία·

Δευτ. 3,6

Εξωλοθρεύσαμεν αὐτούς, ὅπως ακριβῶς καὶ τὸν Σηὼν, βασιλέα τῆς Εσβεὼν, κατεστρέψαμεν κάθε πόλιν τοῦ Ωγ, τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην, καὶ ἐξωντώσαμεν καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία.

Δευτ. 3,7

καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐπρονομεύσαμεν ἑαυτοῖς.

Δευτ. 3,7

Ὅλα δε τὰ ζῶα καὶ τὰ λάφυρα τῶν πόλεων τα ἐληλατήσαμεν καὶ τα ἐπήραμεν δια τὸν εαυτὸν μας.

Δευτ. 3,8

Καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ χειρῶν δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Ἀρνῶν καὶ ἕως Ἀερμῶν

Δευτ. 3,8

Εἴτι τότε κατελάβομεν τὴν χώραν τῶν δύο Ἀμορραίων βασιλέων, τοῦ Σηὼν καὶ τοῦ Ωγ, οἱ οποῖοι ἦσαν εἰς τὰ ἀνατολικά μέρη τοῦ Ἰορδάνου, ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Ἀρνῶν ἕως τὸ ὄρος Ἀερμῶν.

Δευτ. 3,9

(οἱ Φοίνικες ἐπονομάζουσι τὸ Ἀερμῶν Σανιὼρ, καὶ ὁ Ἀμορραῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σανίρ),

Δευτ. 3,9

(Οἱ Φοίνικες τὸ ὄρος Ἀερμῶν ἔχουν ἐπονομάσει Σανιὼρ, οἱ δε Ἀμορραῖοι τὸ μετωνόμασαν Σανίρ).

Δευτ. 3,10

πᾶσαι πόλεις Μισὼρ καὶ πᾶσα Γαλαὰδ καὶ πᾶσα Βασάν ἕως Ἐλχᾶ καὶ Ἐδραῖμ, πόλεις βασιλείας τοῦ Ὁγ ἐν τῇ Βασάν.

Δευτ. 3,10

Κατελάβομεν ὅλας τὰς πόλεις Μισὼρ, ὅλην τὴν περιοχὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν χώραν Βασάν, μέχρι τῆς Ἐλχά καὶ τῆς Ἐδραῖμ, αἱ οποῖαι εἶναι πόλστοι βασιλείου τοῦ Ωγ εἰς τὴν χώραν Βασάν.

Δευτ. 3,11

ὅτι πλην Ὁγ βασιλεὺς Βασάν κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ῥαφαῖν· ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρᾶ, ἰδοὺ αὕτη ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἱῶν Ἀμμάν, ἐννέα πῆχεων τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τεσσάρων πῆχεων τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πῆχει ἄνδρός.

- Δευτ. 3,11 Ο Ωγ, ο βασιλεύς της Βασάν, ήτο ο μόνος που είχεν απομείνει από την γενεάν των γιγάντων. Η κλίνη του ήτο κλίνη σιδερένια. Ευρίσκεται δε αύτη σήμερον εις την ακρόπολιν των Αμμανιτών. Το μήκος της ήτο εννέα πήχεις, (υπέρ τα τέσσερα και ήμισυ μέτρα) το δε πλάτος της τέσσαρες πήχεις, σύμφωνα με το εν χρήσει μέτρον.
- Δευτ. 3,12 καὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Ἀροήρ, ἥ ἐστι παρὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου Ἀρνῶν, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους Γαλαὰδ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ ἔδωκα τῷ Ρουβὴν καὶ τῷ Γάδ.
- Δευτ. 3,12 Κατὰ την εποχὴν λοιπὸν ἐκείνην ἐκυριεύσαμεν, ὡς ἰδικὰ μας πλέον μέρη, τὴν νότιον περιοχὴν ἀπὸ τὴν Αροήρ, ἡ ὁποία ευρίσκεται πλησίον τῆς ὀχθῆς τοῦ χειμάρρου Ἀρνῶν μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὄρους Γαλαὰδ, μετὰ τῶν πόλεων. Ὅλα δε αὐτὰ τα ἔδωκα εἰς τὴν φυλὴν Ρουβὴν καὶ εἰς τὴν φυλὴν Γαδ.
- Δευτ. 3,13 καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ Γαλαὰδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασάν βασιλείαν Ὡγ ἔδωκα τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ καὶ πᾶσαν περίχωρον Ἀργόβ, πᾶσαν Βασάν ἐκείνην· γῆ Ῥαφαὶν λογισθήσεται.
- Δευτ. 3,13 Το δε υπόλοιπον τῆς χώρας Γαλαὰδ καὶ ὅλην τὴν χώραν Βασάν, βασιλείον τοῦ Ωγ, ἔδωκα στο ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, ὅπως ἐπίσης καὶ ὅλην τὴν περίχωρον Ἀργόβ καὶ ὅλην τὴν χώραν Βασάν. Ἡ χώρα δε αὕτη εθεωρεῖτο ὡς χώρα τῶν γιγάντων.
- Δευτ. 3,14 καὶ Ἰαῖρ υἱὸς Μανασσῆ ἔλαβε πᾶσαν τὴν περίχωρον Ἀργόβ ἕως τῶν ὁρίων Γαργασὶ καὶ Μαχαθὶ· ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασάν Αὐὼθ Ἰαῖρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- Δευτ. 3,14 Ο δε Ἰαῖρ, υἱὸς τοῦ Μανασσῆ, ἔλαβεν ὅλην τὴν περιοχὴν Ἀργόβ, ἕως εἰς τὰ ὅρια τοῦ Γαργασὶ καὶ Μαχαθὶ. Ἐπωνόμασε δε αὐτὰς με τὸ ὄνομά του, δηλαδή Ἰαῖρ τὴν

Βασάν Αυώθ μέχρι σήμερον.

Δευτ. 3,15 καὶ τῷ Μαχὶρ ἔδωκα τὴν Γαλαάδ.

Δευτ. 3,15 Εἰς τὸν Μαχὶρ ἔδωκα πρὸς νότον τὴν περιοχὴν Γαλαάδ.

Δευτ. 3,16 καὶ τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γὰδ δέδωκα ἀπὸ τῆς Γαλαάδ ἕως χειμάρρου Ἀρνῶν (μέσον τοῦ χειμάρρου ὄριον) καὶ ἕως τοῦ Ἰαβόκ· ὁ χειμάρρους ὄριον τοῖς υἱοῖς Ἀμμάν.

Δευτ. 3,16 Εἰς τὸν Ρουβὴν καὶ τὸν Γὰδ ἔδωκα, ἀπὸ τὴν χώραν Γαλαάδ μέχρι τοῦ χειμάρρου Ἀρνῶν (ακριβέστερον, μέχρι τοῦ μέσου τῆς κοίτης τοῦ χειμάρρου), πρὸς βορρὰν δε μέχρι τοῦ χειμάρρου Ἰαβόκ. Ὁ χεῖμαρρος αὐτός Ἰαβόκ εἶναι τὸ σύνορον τῶν Ἀμμανιτῶν.

Δευτ. 3,17 καὶ ἡ Ἄραβα καὶ ὁ Ἰορδάνης ὄριον Μαχαναρέθ, καὶ ἕως θαλάσσης Ἄραβα, θαλάσσης ἀλυκῆς ὑπὸ Ἀσηδῶθ τὴν Φασγὰ ἀνατολῶν

Δευτ. 3,17 Εἰς τὰς δύο αὐτὰς φυλάς θὰ ἀνήκη ἐπίσης καὶ ὁ Ἰορδάνης, ἡ κοιλὰς τοῦ Ἰορδάνου, ἀπὸ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ μέχρι τῆς κοιλάδος, ποῦ εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἀλμυρὰν (Νεκράν) θάλασσαν. Ἡ θάλασσα αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὰς υπωρείας Ἀσηδῶθ τοῦ ὅρους Φασγὰ πρὸς ἀνατολὰς.

Δευτ. 3,18 καὶ ἐντειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην ἐν κλήρῳ· ἐνοπλισάμενοι προπορεύεσθε πρὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, πᾶς δυνατός·

Δευτ. 3,18 Τότε σας διέταξα, λέγων· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔδωκεν εἰς κληρονομίαν σας, τὴν γῆν αὐτήν. Οἱ ὅσοι ἡμποροῦν νὰ φέρουν ὅπλα ας οπλισθοῦν καὶ ας προπορεύωνται ἀπὸ τοὺς ἄλλους πολεμιστὰς ἀδελφούς σας Ἰσραηλῖτας.

Δευτ. 3,19 πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν, οἶδα ὅτι πολλὰ κτήνη ὑμῖν, κατοικεῖτωσαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, αἷς ἔδωκα ὑμῖν,

Δευτ. 3,19 Αἱ γυναῖκες ὅμως καὶ τὰ τέκνα σας καὶ τὰ ζῶα σας, γνωρίζω ὅτι ἔχετε πολλὰ ζῶα, ας μείνουν εἰς τὰς πόλεις, τὰς οποίας

σας έδωκα,

Δευτ. 3,20

ἕως ἂν καταπαύσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, ὥσπερ καὶ ὑμᾶς, καὶ κατακληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐπαναστραφήσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν ἔδωκα ὑμῖν.

Δευτ. 3,20

μέχρις οὗτοῦ Κύριος ὁ Θεὸς σας εγκαταστήσῃ τοὺς ἀδελφούς σας, ὅπως καὶ σας, καὶ κληρονομήσουν καὶ αὐτοὶ τὴν πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἰορδάνου χώραν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔχει δώσει εἰς αὐτούς. Μετὰ δὲ τὴν τακτοποίησιν αὐτὴν, θα ἐπανεέλθῃ ὁ καθένας ἀπὸ σας εἰς τὴν κληρονομίαν του, τὴν ὁποίαν σας ἔχω δώσει.

Δευτ. 3,21

Καὶ τῷ Ἰησοῖ ἐνετειλάμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασιν πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῖς δυὸ βασιλεῦσι τούτοις· οὕτως ποιήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πάσας τὰς βασιλείας, ἐφ' ἃς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ·

Δευτ. 3,21

Κατὰ τὸν καιρὸν δὲ ἐκείνον ἔδωσα ἐντολὴν στὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυή, λέγων· Εἶδαν τὰ μάτια σας ὅλα ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔκαμεν στοὺς δύο αὐτοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων. Ἐτσι θα κάμῃ Κύριος ὁ Θεὸς σας καὶ θα παραδώσῃ εἰς τὰ χέρια σας ὅλας τὰς βασιλείας, ποὺ θα συναντήσετε, ἀφοῦ διαβήτε τὸν Ἰορδάνην.

Δευτ. 3,22

οὐ φοβηθήσεσθε ἀπ' αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτὸς πολεμήσῃ περὶ ὑμῶν.

Δευτ. 3,22

Μη φοβηθῆτε τοὺς ἀνθρώπους αὐτῶν τῶν ἐθνῶν, διότι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν θα πολεμήσῃ διὰ σας καὶ μαζὴ με σας.

Δευτ. 3,23

καὶ ἐδεήθην Κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων·

Δευτ. 3,23

Παρεκάλεσα δὲ τὸν Κύριον κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον λέγων·

Δευτ. 3,24

Κύριε Θεέ, σὺ ἤρξω δεῖξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύν σου καὶ τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν· τίς γάρ ἐστι Θεὸς ἐν τῷ

οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ποιήσῃ καθὰ ἐποίησας σὺ καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου;

Δευτ. 3,24

Κυριε, Θεέ, Σὺ ἤρχισες νὰ φανερώνης εἰς ἐμέ τον δούλον σου τὴν ἰσχύν καὶ τὴν δυνάμιν σου, τὴν παντοδύναμον δεξιάν σου καὶ το ἀπροσμέτρητον μεγαλεῖον σου· διότι ποῖος ἄλλος Θεός ὑπάρχει στον ουρανόν ἢ εἰς τὴν γῆν, που θὰ ἠμπορέσῃ νὰ κάμῃ ὅσα ἔκαμες Σὺ με τὴν παντοδυναμίαν σου;

Δευτ. 3,25

διαβάς οὖν ὄψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν Ἀντιλίβανον.

Δευτ. 3,25

Σε παρακαλῶ δώσε μου τὴν ἀδειαν, αφοῦ διαβῶ τον Ἰορδάνην ποταμόν, νὰ ἴδω τὴν εὐφορον καὶ πλουσίαν αὐτὴν χώραν, τὴν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὴν ωραίαν αὐτὴν ορεινὴν χώραν ἕως στον Ἀντιλίβανον !

Δευτ. 3,26

καὶ ὑπερεῖδε Κύριος ἐμέ ἕνεκεν ὑμῶν καὶ οὐκ εἰσήκουσέ μου, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἱκανούσθω σοι, μὴ προσθῆς ἔτι λαλῆσαι τὸν λόγον τοῦτον·

Δευτ. 3,26

Ὁ Κύριος ὁμως, ἐξ αἰτίας των ἰδικῶν σας αμαρτιῶν, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπόν του ἀπὸ ἐμέ καὶ δὲν ἀκούσε τὴν παράκλησίν μου, ἀλλὰ μου εἶπε· “ἀρκετόν ἕως ἐδῶ. Μὴ θελήσης καὶ ἄλλην φοράν νὰ ἐπαναλάβῃς αὐτὴν τὴν παράκλησίν σου,

Δευτ. 3,27

ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ Λελαξευμένου καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ ἰδὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον.

Δευτ. 3,27

ἀλλὰ ἀνέβα εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Λελαξευμένον (Ναβαὺ), ἄφησε τὸ βλέμμα σου νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὴν χώραν πρὸς δυσμὰς (ὅπου ἡ Μεσόγειος Θάλασσα) πρὸς βορρᾶν, πρὸς νότον καὶ πρὸς ἀνατολὰς. Ἰδὲ με τὰ μάτια σου καὶ ἀπόλαυσε τὴν θέαν τῆς χώρας αὐτῆς, διότι συ δὲν θὰ διαβῆς

τον Ιορδάνην τούτον ποταμόν.

Δευτ. 3,28

καὶ ἔντειλαι Ἰησοῖ καὶ κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακάλεσον αὐτόν, ὅτι οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ οὗτος κατακληρονομήσει αὐτοῖς πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν ἐώρακας.

Δευτ. 3,28

Δώσε ἐντολήν στον Ἰησοῦν του Ναυή, ἐνίσχυσέ τον καὶ καθοδήγησέ τον καταλλήλως, διότι αὐτός θα διαβή τον Ιορδάνην, ὡς ἀρχηγός του λαοῦ τούτου. Αὐτός θα κυριεύσῃ καὶ δια κλήρου θα διανείμῃ εἰς τὰς φυλάς ὅλην τὴν χώραν τὴν ὁποίαν εἶδες”.

Δευτ. 3,29

καὶ ἐνεκαθήμεθα ἐν νάπη συνέγγυς οἴκου Φογῶρ.

Δευτ. 3,29

Καὶ ἐτσι ἐμείναμε εἰς κάποιαν δασώδη περιοχὴν πλησίον στον ναόν του εἰδώλου Φογῶρ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 4

Δευτ. 4,1

Καὶ νῦν, Ἰσραήλ, ἄκουε τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κριμάτων, ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον ποιεῖν, ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

Δευτ. 4,1

Καὶ τώρα, λαὸς του Ἰσραήλ, ἀκουσε τον Νομον καὶ τὰς κρίσους Θεοῦ, ὅσα ἐγὼ σας διδάσκω σήμερον νὰ τηρῆτε, διὰ νὰ ζήτε καὶ πολλαπλασιασθῆτε καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, νὰ κληρονομήσετε αὐτήν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας δίδει πρὸς σας.

Δευτ. 4,2

οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ’ αὐτοῦ· φυλάσσεσθε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον.

- Δευτ. 4,2 Εἰς τὰς ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἐγὼ σας δίδω, δὲν θὰ προσθέσετε τίποτε οὔτε καὶ θὰ ἀφαιρέσετε τίποτε ἀπὸ αὐτάς. Προσέξατε καὶ προσπαθήσατε, ὥστε νὰ τηρήτε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, ὅσα ἐγὼ σήμερον σας διατάσσω.
- Δευτ. 4,3 οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐώρακασιν πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τῷ Βεελφεγὼρ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγὼρ, ἐξέτριψεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν.
- Δευτ. 4,3 Με τὰ ἴδια σας τὰ μάτια εἶδατε ὅλα ὅσα ἔκαμε Κύριος ὁ Θεὸς μας στο εἰδωλὸν Βεελφεγὼρ· ὅτι δηλαδὴ κάθε ἄνθρωπος ἀπὸ σας, ὁ ὁποῖος ἐξέκλινε καὶ ἠκολούθησε τὸν εἰδωλικὸν θεὸν Βεελφεγὼρ, συνετρίβη ἐκ μέρους Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας καὶ ἐξηφανίσθη ἀπ' ἀνάμεσά σας.
- Δευτ. 4,4 ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ζητετε πάντες ἐν τῇ σήμερον.
- Δευτ. 4,4 Ἀλλὰ σεις, οἱ ὁποῖοι ἐμεῖνατε πιστοὶ κοντὰ στὸν Κύριον, ζητετε ὅλοι σήμερον.
- Δευτ. 4,5 ἴδετε, δέδειχα ὑμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις, καθὰ ἐνετείλατό μοι Κύριος, ποιῆσαι οὕτως ἐν τῇ γῇ, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν·
- Δευτ. 4,5 Ἰδέτε ! Σας ἐδειξα τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς κρίσεις τοῦ Θεοῦ, ὅπως ὁ Κύριος με διέταξε νὰ ἐφαρμόζετε αὐτὰ εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεσθε, διὰ νὰ τὴν κληρονομήσετε καὶ ἐγκατασταθῇτε εἰς αὐτήν.
- Δευτ. 4,6 καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε, ὅτι αὕτη ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις ὑμῶν ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι ἐὰν ἀκούσωσι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ ἐροῦσιν· ἰδοὺ λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο.
- Δευτ. 4,6 Θα φυλάξετε καὶ θα ἐφαρμόσετε ὅλα αὐτά, διότι αὐτὰ εἶναι ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις, τὸ καύχημα καὶ ἡ ὑπεροχὴ σας ἐνώπιον ὅλων τῶν ἐθνῶν. Ὅσοι δὲ θὰ ἀκούσουν ὅλους

αυτούς τους νόμους του Θεού, θα ειπουν· Ιδού λαός σοφός και συνετός, το ισχυρόν και ένδοξον αυτό έθνος !

Δευτ. 4,7 ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἔστιν αὐτῷ Θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς, ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν, οἷς ἐὰν αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα;

Δευτ. 4,7 Διότι ποῖον ἄλλο ἔθνος εἶναι τόσον μέγα, εφόσον πλησίον αὐτοῦ εὐρίσκεται ὁ ἴδιος ὁ Θεός και ἐπικοινωνεῖ με αὐτό, ὅπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς κάθε τι και δια κάθε τι, δια το ὁποῖον θα τον ἐπικαλεσθῶμεν;

Δευτ. 4,8 καὶ ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἔστιν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ πάντα τὸν νόμον τοῦτον, ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον;

Δευτ. 4,8 Ποῖον ἄλλο ἔθνος εἶναι τόσον μέγα, στο ὁποῖον υπάρχουν οἱ νόμοι και αἱ δίκαιαι ἐντολαί, ὅπως εἶναι ὁ Νομος αὐτός, τον ὁποῖον ἐγὼ δίδω πρὸς σας σήμερον;

Δευτ. 4,9 πρόσεχε σεαυτῷ καὶ φύλαξον τὴν ψυχὴν σου σφόδρα, μὴ ἐπιλάβῃ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου· καὶ μὴ ἀποστήτῃς ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱοὺς σου καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου

Δευτ. 4,9 Ἰσραηλιτικέ λαέ ! Πρόσεχε στον εαυτὸν σου, φύλαξε πολὺ τὴν ψυχὴν σου, μήπως τυχόν και λησμονήσης ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους και τὰ γεγονότα, που εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου !
Να μὴ φύγουν ποτέ ἀπὸ τὴν καρδίαν σου ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Θα κρατῆς αὐτά με πολλὴν ἐπιμέλειαν και θα τα διδάξης εἰς τὰ παιδιὰ σου και εἰς τὰ παιδιὰ των παιδιῶν σου.

Δευτ. 4,10 ἡμέραν, ἣν ἔστητε ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐν Χωρήβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας, ὅτι εἶπε Κύριος πρὸς με· ἐκκλησίασον πρὸς με τὸν λαόν, καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ῥήματά μου, ὅπως μάθωσι φοβεῖσθαι με πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τοὺς υἱοὺς

αὐτῶν διδάξουσι.

Δευτ. 4,10

Κρατήστε καλά εἰς τὴν μνήμην σας τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὀρθιοὶ ἐσταθήκατε ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας εἰς Χωρήβ, κατὰ τὴν ἡμέραν ποῦ σας συνεκέντρωσα ἐκεῖ διότι τότε ὁ Κύριος μου εἶχε πει· Συγκέντρωσε ἐνώπιόν μου ὅλον τὸν λαόν και ας ἀκούσουν τὰ λόγια μου, δια να μάθουν να με εὐλαβούνται και να με υπακούουν ὅλας τας ἡμέρας, που θα ζουν ἐπὶ τῆς γῆς και να διδάξουν αὐτὰ εἰς τὰ παιδιὰ των.

Δευτ. 4,11

καὶ προσήλθετε καὶ ἔστητε ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνὴ μεγάλη.

Δευτ. 4,11

Προσήλθατε τότε και ἐσταθήκατε ὀρθιοὶ κοντὰ εἰς τας ὑπωρείας τοῦ ὄρους Σινά. Το ὄρος ἐκαίετο ἀπὸ πυρ, το ὁποῖον ἐφθάνεν ἕως τὸν οὐρανόν, ἐκαλύπτετο ἀπὸ σκότος και γνόφον, συνεκλονίζετο ἀπὸ θύελλαν και ἠκούετο ἰσχυρὰ ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ.

Δευτ. 4,12

καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς φωνὴν ῥημάτων, ἣν ὑμεῖς ἠκούσατε, καὶ ὁμοίωμα οὐκ εἶδετε, ἀλλ' ἦ φωνήν·

Δευτ. 4,12

Ὡμίλησε τότε ὁ Κύριος πρὸς σας μέσα ἀπὸ το πυρ τοῦ ὄρους και εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, τὰ ὁποῖα σεις με τὰ αὐτιά σας ἠκούσατε. Τὴν μορφήν τοῦ Θεοῦ δεν τὴν εἶδατε, ἀλλὰ μόνον τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσατε.

Δευτ. 4,13

καὶ ἀνήγγειλεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιεῖν, τὰ δέκα ῥήματα, καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας.

Δευτ. 4,13

Ἀνήγγειλεν εἰς σας τὴν διαθήκην του, τὴν ὁποῖαν σας διέταξε να τηρήτε, τας δέκα δηλαδὴ ἐντολάς, τας ὁποίας ὁ ἴδιος ἐχάραξεν ἐπάνω εἰς δύο λιθίνας πλάκας.

Δευτ. 4,14

καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο Κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα καὶ κρίσεις, ποιεῖν ὑμᾶς αὐτὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι

αὐτήν.

Δευτ. 4,14 Κατὰ τον καιρόν εκείνον διέταξεν ο Κυριος και εμέ τον ίδιον να σας διδάξω τον Νομον και τας εντολάς του, δια να εφαρμόζετε αυτά πάντοτε, μάλιστα δε εις την γην της Επαγγελίας, προς την οποίον εβαδίζατε, δια να την καταλάβετε και την κληρονομήσετε.

Δευτ. 4,15 καὶ φυλάξεσθε σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ὅτι οὐκ εἶδετε ὁμοίωμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρήβ ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

Δευτ. 4,15 Προσέξατε λοιπόν πάρα πολύ στον εαυτόν σας, διότι δεν είδατε καμμίαν εικόνα, κανένα ομοίωμα κατά την ημέραν που ωμίλησε προς σας στο όρος Χωρήβ εκ μέσου του πυρός,

Δευτ. 4,16 μὴ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα πᾶσαν εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ,

Δευτ. 4,16 προσέξατε μη παρασυρθῆτε εις παρανομίαν και κατασκευάσετε δια τον εαυτόν σας εικόνα τινά γλυπτήν, ομοίωμα προς οιονδήποτε ον, αρσενικόν η θηλυκόν,

Δευτ. 4,17 ὁμοίωμα παντὸς κτήνους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοίωμα παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ, ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν,

Δευτ. 4,17 ὁμοίωμα προς οιονδήποτε ζῶον ἀπὸ ὅσα υπάρχουν ἐπάνω εις την γην, ὁμοίωμα παντός πτηνοῦ που πετάει στον ουρανόν,

Δευτ. 4,18 ὁμοίωμα παντὸς ἑρπετοῦ, ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος, ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.

Δευτ. 4,18 εἰκόνα οἰουδήποτε ἑρπετοῦ, που σύρεται εις την γην η οἰουδήποτε ἰχθύος, ἀπὸ αὐτοῦς που υπάρχουν εις τα ὑπὸ την ἐπιφάνειαν της γης ὕδατα, (στους ποταμούς και τας θαλάσσας).

Δευτ. 4,19 καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ πάντα τὸν

κόσμον τοῦ οὐρανοῦ, πλανηθεῖς προσκυνήσης αὐτοῖς καὶ λατρεύσης αὐτοῖς, ἃ ἀπένειμε Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ.

Δευτ. 4,19

Προσέξατε ἐπίσης μήπως τυχόν παρατηροῦντες τον ουρανὸν ἄνω καὶ βλέποντες τον ἥλιον καὶ την σελήνην καὶ τους ἀστέρας καὶ ὅλον τον διάκοσμον του ουρανοῦ, πλανηθῆτε καὶ προσκυνήσετε αὐτὰ καὶ λατρεύσετε αὐτά, τα ὁποῖα Κύριος ὁ Θεός σας ἔδωσεν εἰς ὅλα τα ἔθνη, ὅσα ζουν κάτω ἀπὸ τον ουρανόν.

Δευτ. 4,20

Ὑμᾶς δὲ ἔλαβεν ὁ Θεὸς καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς, ἐξ Αἰγύπτου, εἶναι αὐτῷ λαὸν ἔγκληρον ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

Δευτ. 4,20

Σας ἐπήρεν ὁ Θεός καὶ σας ἐβγαλε ἀπὸ την σιδηρὰν χοάνην της καμίνου, ἀπὸ την σκληρὰν δουλείαν της Αἰγύπτου, διὰ νὰ εἰσθε λαὸς του καὶ κληρονόμοι της γῆς της ἐπαγγελίας, ὅπως ἀκριβῶς βλέπετε νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὸ σήμερον.

Δευτ. 4,21

καὶ Κύριος ὁ Θεός ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ' ὑμῶν καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον καὶ ἵνα μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ·

Δευτ. 4,21

Ενθυμηθῆτε ἀκόμη ὅτι Κύριος ὁ Θεός, ὠργίσθη ἐναντίον μου, ἐξ αἰτίας των γογγυσμῶν καὶ μεμψιμοιριῶν σας, καὶ ὠρκίσθη νὰ μὴ διαβῶ ἐγὼ τοῦτον τον Ἰορδάνην καὶ νὰ μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν της Επαγγελίας τὴν ὁποῖον ὁ Κύριος σας δίδει ὡς κληρονομίαν σας.

Δευτ. 4,22

ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ οὐ διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.

Δευτ. 4,22

Εγὼ θὰ ἀποθάνω εἰς τὴν ξένην αὐτὴν γῆν, πού τώρα εὐρισκόμεθα, καὶ δὲν θὰ διαβῶ τον Ἰορδάνην. Ἀλλὰ σεῖς θὰ τον διαβῆτε, θὰ γίνετε κληρονόμοι καὶ κύριοι της ευφόρου καὶ πλουσίας αὐτῆς χώρας.

- Δευτ. 4,23 προσέχετε ὑμεῖς, μὴ ἐπιλάβησθε τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνομήσητε, καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα πάντων, ὧν συνέταξέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου·
- Δευτ. 4,23 Παλιν σας λέγω, προσέξατε, μήπως τυχόν και λησμονήσετε την διαθήκην Κυρίου του Θεοῦ ημῶν, την οποίαν συνήψε με σας, και κατασκευάσετε ως θεὸν σας γλυπτὴν εἰκόνα ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα, τα οποᾶ σας ἔχει ἀπαγορεύσει Κυριος ο Θεός σας.
- Δευτ. 4,24 ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου πῦρ καταναλίσκον ἐστί, Θεὸς ζηλωτής.
- Δευτ. 4,24 Διότι Κυριος ο Θεός σου εἶναι φωτιά, που καταφλέγει και εξαφανίζει, εἶναι Θεός ζηλότυπος.
- Δευτ. 4,25 Ἐὰν δὲ γεννήσης υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου καὶ χρονίσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε γλυπτὸν ὁμοίωμα παντός καὶ ποιήσητε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν παροργίσαι αὐτόν,
- Δευτ. 4,25 Εἰάν δε ἀποκτήσετε παιδιά και ἐγγονοὺς και ζέσετε ἐπὶ μακρὰ ἔτη εἰς την γην και τυχόν παρανομήσετε, ὥστε να κατασκευάσετε γλυπτὴν εἰκόνα οἰουδήποτε ὄντος και διαπράξετε αὐτὸ το πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας, ὥστε να τον παροργίσετε ἐναντίον σας,
- Δευτ. 4,26 διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλεία ἀπολείσθε ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. οὐχὶ πολυχρονιεῖτε ἡμέρας ἐπ’ αὐτῆς, ἀλλ’ ἢ ἐκτριβῇ ἐκτριβήσεσθε.
- Δευτ. 4,26 ἐγὼ επικαλοῦμαι σήμερον ως μάρτυρας ἐναντίον σας τον ουρανὸν και την γην, και σας διαβεβαιώνω, ὅτι ἀσφαλῶς και βεβαίως θα καταστραφῇτε και θα εξαφανισθῇτε ἀπὸ την ὥραν, την οποίαν, διαβαίνοντες τον Ιορδάνην, πηγαίνετε να την κληρονομήσετε. Το τονίζω· δεν θα ζήσετε

πολὺν χρόνον πάνω εἰς αὐτήν, ἀλλὰ ολοκληρωτικῶς θα
ξεριζωθῇτε ἀπὸ ἐκεῖ.

Δευτ. 4,27 καὶ διασπερεῖ Κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι καὶ
καταλειφθήσεσθε ὀλίγοι ἀριθμῶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,
εἰς οὓς εἰσάξει Κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ.

Δευτ. 4,27 Θα σας διασκορπίσῃ ὁ Κύριος εἰς ὅλα τα ἔθνη καὶ θα
απομείνετε ὀλίγοι μεταξὺ των ἐθνῶν, ἀνάμεσα εἰς τα ὁποῖα
θα σας διασκορπίσῃ ὁ Κύριος,

Δευτ. 4,28 καὶ λατρεύετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ἔργοις χειρῶν
ἀνθρώπων, ξύλοις καὶ λίθοις, οἳ οὐκ ὄψονται οὐδὲ μὴ
ἀκούσωσιν οὔτε μὴ φάγωσιν οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσι.

Δευτ. 4,28 Ἐκεῖ θα λατρεύετε ἄλλους θεοὺς, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων,
ξύλα καὶ λίθους, θεοὺς, οἱ ὁποῖοι δεν θα βλέπουν, δεν θα
ακούουν, δεν θα τρώγουν, οὔτε θα ὀσφραίνωνται, διότι θα
εἶναι ἀψυχα εἰδωλα.

Δευτ. 4,29 καὶ ζητήσετε ἐκεῖ Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν καὶ εὕρήσετε
αὐτόν, ὅταν ἐκζητήσητε αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου·

Δευτ. 4,29 Ἐκεῖ εἰς τὴν θλίπιν τῆς ξορίας σας θα ἀναζητήσετε Κύριον
τὸν Θεὸν σας καὶ θα τὸν εὕρετε, ὅταν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς
θλίψεώς σας τὸν ζητήσετε με ὅλην τὴν καρδίαν σας καὶ με
ὅλην τὴν ψυχὴν σας.

Δευτ. 4,30 καὶ εὕρήσουσί σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν
ἡμερῶν, καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου
καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ·

Δευτ. 4,30 Ὅλα αὐτά, που λέγω εἰς σας σήμερον, θα σας εὕρουν, μέχρις
ὅτου κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας θα ἐπιστρέψετε ἐν
μετανοίᾳ πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σας καὶ θα ἀκούσετε τὴν
φωνὴν αὐτοῦ.

Δευτ. 4,31 ὅτι Θεὸς οἰκτίρμων Κύριος ὁ Θεὸς σου, οὐκ
ἐγκαταλείψει σε οὐδὲ μὴ ἐκτρίψῃ σε, οὐκ ἐπιλήσεται
τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου, ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς

Κύριος.

Δευτ. 4,31

Ο Κύριος θα σας δεχθή, διότι Κύριος Θεός σου είναι εύσπλαγχνος, δεν θα σας εγκαταλείψη, ούτε θα σας ξεριζώσει εξ ολοκλήρου, ούτε θα λησμονήσει την διαθήκην, την οποίαν με όρκον έκαμε προς τους πατέρας σας ο Κύριος.

Δευτ. 4,32

έπερωτήσατε ήμέρας προτέρας τὰς γενομένας προτέρας σου από τῆς ήμέρας, ἥς ἔκτισεν ὁ Θεός ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ἕως τοῦ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, εἰ γέγονε κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, εἰ ἤκουσται τοιοῦτο·

Δευτ. 4,32

Ερωτήσατε τους ανθρώπους των προηγούμενων γενεών, από την ημέραν κατὰ την οποίαν εδημιούργησεν ὁ Θεός τον ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, ερωτήσατε την υφήλιον από το ένα ἄκρον του ουρανοῦ ἕως το ἄλλο, εἰ ἄλλην ποτέ φοράν ἐγένε κανένα ἄλλο πράγμα ὅμοιον με το μεγάλο τούτο γεγονός, ἢ εἰ ποτέ ἠκούσθη κάτι τέτοιο·

Δευτ. 4,33

εἰ ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν Θεοῦ ζώντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὃν τρόπον ἀκήκοας σὺ καὶ ἔζησας·

Δευτ. 4,33

εἰ δηλαδή ποτέ κανένα ἔθνος ἤκουσε την φωνὴν του Θεοῦ του ζώντος να ομιλή ἐκ μέσου του πυρός, ὅπως ἠκούσατε σεις, καὶ οἱ οποίοι ἐν τούτοις ἐζήσατε καὶ δεν ἀπεθάνατε, ὑπὸ το βάρος του μεγαλειώδους γεγονότος.

Δευτ. 4,34

εἰ ἐπείρασεν ὁ Θεός εἰσελθὼν λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασι καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέποντος·

Δευτ. 4,34

ἢ εἰ ὁ Θεός ἐπεχείρησε να ἔλθῃ καὶ να πάρῃ δια τον εαυτὸν του ἔθνος από ἄλλο ἔθνος, χρησιμοποιοῦν την πανταδυναμίαν του, με δοκιμασίας καὶ με θαύματα καὶ με

καταπληκτικά γεγονότα και με πόλεμον, δια της παντοδυνάμου δεξιάς του και της ενδόξου δυνάμεώς του, με οράματα και γεγονότα μεγάλα και τρομερά, όσα έκαμε Κύριος ο Θεός μας εις την Αίγυπτον, εμπρός εις τα μάτια σας.

ΔΕΥΤ. 4,35 ώστε είδῆσαί σε ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου, οὗτος Θεός ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν αὐτοῦ.

ΔΕΥΤ. 4,35 Όλα αυτά έγιναν, δια να γνωρίσης συ καλά, ὅτι Κυριος ο Θεός σου, αυτός είναι ο αληθινός Θεός και δεν υπάρχει άλλος πλην αυτού.

ΔΕΥΤ. 4,36 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουσθὴ ἐγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ παιδεῦσαί σε, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξέ σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα, καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

ΔΕΥΤ. 4,36 Από τον ουρανὸν ηκούσθη η φωνή αυτού προς σέ, δια να σε παιδαγωγήσῃ και μορφώσῃ, και ἐπὶ της γῆς ἔδειξεν εις σε το ισχυρόν και θαυμαστόν αυτού πυρ, και ἤκουσες τα λόγια του να βγαίνουν μέσα από το πυρ.

ΔΕΥΤ. 4,37 διὰ τὸ ἀγαπήσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς καὶ ἐξήγαγέ σε αὐτός ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ Αἰγύπτου

ΔΕΥΤ. 4,37 Και αυτά, διότι ο Θεός ηγάπησε τους προπάτοράς σου, ἐξέλεξε σας τους απογόνους των, υστέρᾳ από αυτούς, και αυτός σε ἔφερε με την παντοδύναμον δεξιάν του ελεύθερον από την Αίγυπτον,

ΔΕΥΤ. 4,38 ἐξολοθρεῦσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα σου πρὸ προσώπου σου, εἰσαγαγεῖν σε δοῦναί σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν, καθὼς ἔχεις σήμερον.

ΔΕΥΤ. 4,38 δια να εξολοθρεύσῃ από εμπρός σου ἔθνη μεγάλα και ισχυρότερα σου, να σε εἰσαγάγῃ και να δώσῃ την χώραν αὐτῶν εις σε ως κληρονομίαν σου, ὅπως βλέπετε να πραγματοποιηῇται αὐτό σήμερον.

- Δευτ. 4,39 καὶ γνώση σήμερον καὶ ἐπιστροφήση τῇ διανοίᾳ ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου οὗτος Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν αὐτοῦ·
- Δευτ. 4,39 Θα μάθης σήμερον και θα εντυπώσης στον νουν και την καρδίαν σου, ὅτι Κυριος ο Θεός σου αὐτός εἶναι ο αληθινός Θεός, ἄνω στον ουρανόν και κάτω εις την γην, και δεν υπάρχει ἄλλος πλὴν αὐτοῦ.
- Δευτ. 4,40 καὶ φυλάξασθε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ, ὅπως μακροήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι πάσας τὰς ἡμέρας.
- Δευτ. 4,40 Προσέξατε, ὥστε να φυλάξετε τας εντολὰς του και τον Νομον του, ὅλα ὅσα ἐγὼ σας διατάσσω σήμερον δια να ζήσετε ευτυχεῖς, συ και τα παιδιὰ σου ἐπειτα ἀπὸ σέ, να γίνετε μακροχρόνιοι εις την γην της Επαγγελίας, την οποίαν σας δίδει ο Κυριος ως παντοτεινὴν ιδιοκτησίαν σας”.
- Δευτ. 4,41 Τότε ἀφώρισε Μωυσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου
- Δευτ. 4,41 Τότε ο Μωϋσῆς ἐξεχώρισε και ὠρισε τρεις πόλεις προς ανατολὰς του Ιορδάνου,
- Δευτ. 4,42 φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτὴν, ὃς ἂν φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ εἰδώς, καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς καὶ τῆς τρίτης, καὶ καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται·
- Δευτ. 4,42 δια να καταφεύγη εκεί ο φονεύς, ο οποίος εφόνευσε τον πλησίον του εξ αγνοίας και χωρίς να το θέλη, χωρίς να ἔχη κανένα μίσος εναντίον αὐτοῦ κατὰ το παρελθόν. Αὐτός ο φονεύς θα καταφύγη εις μίαν ἀπὸ τας τρεις αὐτὰς πόλεις και θα σώσῃ ἐκεῖ την ζωὴν του.
- Δευτ. 4,43 τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ τῷ Ῥουβὴν καὶ τὴν Ῥαμὼθ ἐν Γαλαὰδ τῷ Γαδδὶ καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν

Βασάν τῷ Μανασσῇ.

- Δευτ. 4,43 Αἱ πόλεις αὐταὶ εἶναι· Ἡ Βοσόρ εἰς τὴν ἀκατοίκητον πεδινὴν περιοχὴν, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὴν φυλὴν Ρουβὴν, ἡ Ραμώθ εἰς Γαλαάδ που ἀνήκει εἰς τὴν φυλὴν Γαδ, καὶ ἡ Γαυλὼν τῆς χώρας Βοσάν, που ἀνήκει εἰς τὴν φυλὴν Μανασσῆ.
- Δευτ. 4,44 Οὗτος ὁ νόμος, ὃν παρέθετο Μωυσῆς ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ·
- Δευτ. 4,44 Αὐτός ἐστίν ὁ Νόμος, τὸν ὁποῖον παρέδωκεν ὁ Μωϋσῆς τοῖς Ἰσραηλῖταις.
- Δευτ. 4,45 ταῦτα τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου
- Δευτ. 4,45 Αὐταὶ εἶναι αἱ ἐντολαί, οἱ νόμοι καὶ οἱ θεσμοί, τοὺς ὁποῖους εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς Ἰσραηλῖταις, ὅτε ἐξήλθον ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου,
- Δευτ. 4,46 ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν φάραγγι, ἐγγὺς οἴκου Φογώρ, ἐν γῇ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει ἐν Ἑσεβών, ὃν ἐπάταξε Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου
- Δευτ. 4,46 εἰς τὴν ἀνατολικὴν τοῦ Ἰορδάνου περιοχὴν, εἰς κάποια κοιλάδα, κοντὰ πρὸς τὸν ναὸν τοῦ εἰδωλολατρικοῦ θεοῦ Φογώρ, εἰς τὴν χώραν τοῦ Σηὼν, βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσε εἰς τὴν Ἑσεβών καὶ τὸν ὁποῖον ἐκτύπησαν μέχρις ἐξοντώσεως ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ Ἰσραηλῖται, ὅταν ἐξήλθον ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου.
- Δευτ. 4,47 καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν Ὠγ βασιλέως τῆς Βοσάν, δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου,
- Δευτ. 4,47 Ἐγένοντο τότε κληρονόμοι καὶ κόποχοι τῆς χώρας αὐτοῦ, ὅπως καὶ τῆς χώρας τοῦ Ὠγ, βασιλέως τῆς Βοσάν· οἱ δύο αὐτοὶ Ἀμορραῖοι βασιλεῖς ἦσαν πέραν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολὰς,

- Δευτ. 4,48 ἀπὸ Ἀροήρ, ἥ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου Ἀρνῶν,
καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηὼν ὃ ἐστὶν Ἀερμών,
Δευτ. 4,48 καὶ κατεῖχον τὰς χώρας ἀπὸ Ἀροήρ, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς
τὴν ὄχθην τοῦ χειμάρρου Ἀρνῶν, μέχρι τοῦ ὄρους Σηὼν, τοῦ
επονομαζομένου Ερμών,
Δευτ. 4,49 πᾶσαν τὴν Ἄραβα πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς
ἡλίου ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν λαξευτὴν.
Δευτ. 4,49 ὅλην τὴν κοιλάδα ἀνατολικῶς πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἕως τὰς
υπωρείας Ἀσηδὼθ τοῦ ὄρους Ναυάβ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 5

- Δευτ. 5,1 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· ἄκουε, Ἰσραὴλ, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα,
ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν αὐτά.
Δευτ. 5,1 Ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· “Ἀκουε λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ, τὸν Νόμον καὶ τὰς ἐντολάς,
ὅσα ἐγὼ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν λέγω εἰς τὰ αὐτιά σας, δια
να μάθετε αὐτὰ καὶ να προσέξετε, ὥστε να τα τηρήτε.
Δευτ. 5,2 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν διέθετο πρὸς ὑμᾶς διαθήκην ἐν
Χωρήβ·
Δευτ. 5,2 Κύριος ὁ Θεὸς σας ἔκαμεν ἐπίσημον συμφωνίαν μαζὴ σας
στο ὄρος Χωρήβ.
Δευτ. 5,3 οὐχὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν διέθετο Κύριος τὴν διαθήκην
ταύτην, ἀλλ’ ἢ πρὸς ὑμᾶς, ὑμεῖς ὧδε πάντες ζῶντες
σήμερον·
Δευτ. 5,3 Αὐτὴν τὴν συμφωνίαν δὲν τὴν ἔκαμε ὁ Κύριος μόνον με
τοὺς προπάτοράς σας, ἀλλὰ καὶ με σας ὅλους, οἱ ὁποῖοι ζήτε
ἐδὼ σήμερον.

- Δευτ. 5,4 πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός,
- Δευτ. 5,4 Πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ὠμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς σας στο ὄρος Χωρήβ ἐκ μέσου του πυρός.
- Δευτ. 5,5 κἀγὼ εἰστήκειν ἀνὰ μέσον Κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ῥήματα Κυρίου, ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρός καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος, λέγων·
- Δευτ. 5,5 Εγὼ δε ὀρθίος ἔστεκα τότε, ὡς μεσίτης ἀνάμεσα στον Κυριον και εις σας, δια να σας αναγγεῖλω τα ιερὰ λόγια του Κυρίου, ἐπειδὴ σεις εἶχατε φοβηθῇ το πυρ και δεν ανεβήκατε στο ὄρος. Ο Κύριος εἶπε τότε·
- Δευτ. 5,6 ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.
- Δευτ. 5,6 Εγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ὁποῖος σε ἐβγάλα ἐλεύθερον ἀπὸ την Αἰγυπτον, ἀπὸ τον οἶκον της δουλείας.
- Δευτ. 5,7 οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ προσώπου μου.
- Δευτ. 5,7 Δεν θα υπάρχουν εις σε ἄλλοι θεοὶ ἐκτός ἀπὸ ἐμέ.
- Δευτ. 5,8 οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἶδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.
- Δευτ. 5,8 Δεν θα κατασκευάσης δια τον εαυτόν σου ἄγαλμα οὔτε εἰκόνα οἰουδήποτε ὄντος, ἀπὸ ὅσα υπάρχουν ἄνω στον ουρανόν, ἀπὸ ὅσα υπάρχουν κάτω εις την γην και ἀπὸ ὅσα ευρίσκονται εις τα ὕδατα ποταμῶν και θαλάσσης και κάτω ἀπὸ την ἐπιφάνειαν της γης.
- Δευτ. 5,9 οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσης αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτῆς, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί με.
- Δευτ. 5,9 Δεν θα προσκυνήσης αὐτὰ οὔτε θα τα λατρεύσης, διότι ἐγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλότυπος, τιμωρῶν τέκνα

δια τας αμαρτίας των γονέων μέχρι τρίτης και τετάρτης γενεάς, εις εκείνους οι οποίοι με μισούν.

Δευτ. 5,10 καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

Δευτ. 5,10 Εἶμαι ὁμως και Θεός ελεήμων, ο οποίος δεικνύω και δίδω ἔλεος εις χιλιάδας ανθρώπων, οι οποίοι με αγαπούν και φυλάσσουν τας εντολάς μου.

Δευτ. 5,11 οὐ λήψη τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθάριση Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

Δευτ. 5,11 Δέν θα προφέρης επιπόλαια και μάταια το ὄνομα Κυρίου του Θεού σου, διότι ο Κυριος δεν θα απαλλάξη από την ενοχήν, αλλά τουναντίον θα τιμωρήση οποιόν παίρνει στο στόμα του το ὄνομα του Θεού επιπολαίως και ανωφελώς.

Δευτ. 5,12 φύλαξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου.

Δευτ. 5,12 Πρόσεξε, ὥστε την ημέραν του Σαββάτου να την αφιερώνης ως αγίαν προς τον Θεόν, ὅπως σε διέταξε Κυριος ο Θεός σου.

Δευτ. 5,13 ἕξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου·

Δευτ. 5,13 Εξ ημέρας θα εργάζεσαι και κατ' αυτάς θα κάμνης ὅλα τα ἔργα σου.

Δευτ. 5,14 τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτῆνός σου καὶ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί, ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, ὥσπερ καὶ σὺ·

Δευτ. 5,14 Κατά δε την εβδόμην ημέραν θα ἔχης σάββατον, ἀνάπαισιν και αγιασμόν, ημέραν αφιερωμένην εις Κυριον τον Θεόν σου. Κανένα ἔργον δεν θα κάνης κατά την ημέραν αυτήν,

συ και ο υιός σου και η θυγατέρα σου και ο δούλος σου και η δούλη σου και το βόδι σου και το φορτηγόν ζώον σου και οιονδήποτε άλλο ζώον, και ο ξένος που ζη κοντά σου. Τούτο δέ, δια να αναπαυθούν ο δούλος σου και η δούλη σου και το υποζύγιόν σου, όπως και συ.

Δευτ. 5,15 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, διὰ τοῦτο συνέταξέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου, ὥστε φυλάσσεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν αὐτήν.

Δευτ. 5,15 Πρέπει να ενθυμήσαι ὅτι και συ ἦσουν δούλος εις την Αἴγυπτον, και Κυριος ο Θεός σου σε ἐβγαλεν ἀπὸ ἐκεῖ ελεύθερον, με την παντοδύναμον δεξιάν του και με την μεγαλειώδη δυνάμιν του. Δια τούτο και σε διέταξε Κυριος ο Θεός σου να τηρῆς την αργίαν της ημέρας του Σαββάτου και να αφιερώνης την ημέραν αὐτήν στον Κυριον.

Δευτ. 5,16 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

Δευτ. 5,16 Τιμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, ὅπως Κυριος ο Θεός σου σε διέταξε, δια να σου ἐλθουν ὅλα καλά εις την ζωήν σου και να γίνης μακροχρόνιος εις την γην, την οποίαν Κυριος ο Θεός σου δίδει.

Δευτ. 5,17 οὐ φονεύσεις.

Δευτ. 5,17 Δεν θα φονεύσης.

Δευτ. 5,18 οὐ μοιχεύσεις.

Δευτ. 5,18 Δεν θα μοιχεύσης.

Δευτ. 5,19 οὐ κλέψεις.

Δευτ. 5,19 Δεν θα κλέψης.

Δευτ. 5,20 οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῇ.

- Δευτ. 5,20 Δεν θα γίνης ψευδομάρτυς και δεν θα καταθέσης ποτέ ψευδομαρτυρίαν κατά του πλησίον σου.
- Δευτ. 5,21 οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρόν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε πάντα ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστὶ.
- Δευτ. 5,21 Δεν θα ἐπιθυμήσης τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· δεν θα ἐπιθυμήσης τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρόν του, οὔτε τὸν δούλον του, οὔτε τὴν δούλην του, οὔτε τὸ βόδι του, οὔτε τὸ ὑποζύγιόν του, οὔτε κανένα ἄλλο ἀπὸ τὰ κτήνη του καὶ γενικῶς τίποτε ἀπὸ ὅλα, ὅσα ἀνήκουν στὸν πλησίον σου.
- Δευτ. 5,22 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησε Κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνὴ μεγάλη, καὶ οὐ προσέθηκε· καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας καὶ ἔδωκέ μοι.
- Δευτ. 5,22 Αὐτὰ εἶναι τὰ λόγια, το ὁποῖα εἶπε πρὸς ὅλους σας τοὺς Ἰσραηλίτας ὁ Κύριος στὸ ὄρος Χωρήβ ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὅταν σκότος καὶ γνόφος ἐκάλυπτε τὸ ὄρος, ἡ θύελλα το συνεκλόνιζε καὶ ἠκούετο ἰσχυρά ἡ φωνή. Τίποτε ἄλλο δεν προσέθεσεν. Εἰχάραζε δε αὐτὰ εἰς δύο λιθίνας πλάκας, τὰς ὁποίας καὶ ἔδωκεν εἰς ἐμέ.
- Δευτ. 5,23 καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσατε τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρός καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρί, καὶ προσήλθετε πρὸς με πάντες οἱ ἠγούμενοι τῶν φυλῶν ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν,
- Δευτ. 5,23 Συνέβη δε καὶ τοῦτο τότε· ὅταν σεις ἠκούσατε τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ ἐκ μέσου τοῦ πυρός καὶ εἶδατε ὅτι τὸ ὄρος ἐκαίετο ὑπὸ τοῦ πυρός, προσήλθατε ὅλοι πρὸς ἐμέ, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν καὶ οἱ γεροντότεροι ἀπὸ σας,

- Δευτ. 5,24 καὶ ἐλέγετε· ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἶδομεν ὅτι λαλήσει ὁ Θεὸς πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ζήσεται.
- Δευτ. 5,24 καὶ ἐλέγατε· Ἰδοὺ ! Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐδειξεν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὴν δόξαν του· καὶ τὴν φωνὴν του ἐκ μέσου τοῦ πυρός τὴν ἠκούσαμεν· κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν εἶδομεν ὅτι ομιλεῖ ὁ Θεὸς με τὸν ἄνθρωπον καὶ ὁ ἄνθρωπος ζῇ, δὲν ἀποθνήσκει.
- Δευτ. 5,25 καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι ἐξαναλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο, ἐὰν προσθώμεθα ἡμεῖς ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔτι, καὶ ἀποθανούμεθα·
- Δευτ. 5,25 Καὶ τώρα, ας μὴ ἀποθάνωμεν. Διότι ἐὰν συνεχίσωμεν νὰ ἀκούωμεν τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας θὰ ἀπαθάνωμεν. Τὸ φοβερόν αὐτὸ πῦρ θὰ μας ἐξοντώσῃ,
- Δευτ. 5,26 τίς γὰρ σὰρξ, ἣτις ἤκουσε φωνὴν Θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὡς ἡμεῖς, καὶ ζήσεται;
- Δευτ. 5,26 διότι ποῖος ποτέ ἄνθρωπος ἀκούσας τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος νὰ λαλή ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὅπως ἡμεῖς, ἐζήσε;
- Δευτ. 5,27 πρόσσελθε σὺ καὶ ἄκουσον πάντα, ὅσα ἂν εἴπῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα, ὅσα ἂν λαλήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ, καὶ ἀκουσόμεθα καὶ ποιήσομεν.
- Δευτ. 5,27 Σὺ μόνος πλησίασε τὸν Κύριον καὶ ἀκούσε ὅλα ὅσα θὰ εἴπῃ εἰς σε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ δὲ θὰ μας εἴπῃς ὅλα ὅσα ὁ Κύριος θὰ σου φανερώσῃ, ἡμεῖς δὲ θὰ τα ἀκούσωμεν καὶ θὰ τα ἐφαρμόσωμεν.
- Δευτ. 5,28 καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν λαλούντων πρὸς με, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου, ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σε· ὀρθῶς πάντα, ὅσα ἐλάλησαν.
- Δευτ. 5,28 Ὁ Κύριος ἤκουσε τοὺς λόγους αὐτοῦς, τοὺς ὁποῖους εἶπατε

προς εμέ, και μου είπε· Ηκουσα τα λόγια του λαού αυτού, που είπαν εις σέ. Ολα όσα σου είπαν είναι ορθά.

Δευτ. 5,29 τίς δώσει εἶναι οὕτω τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, ὥστε φοβεῖσθαι με καὶ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα εὖ ᾦ αὐτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι' αἰῶνος;

Δευτ. 5,29 Ποιός θα δώσει εις αυτούς μίαν τέτοιαν καρδίαν, ώστε να με ευλαβούνται, να με υπακούουν και να τηρούν τας εντολάς μου, όλες τας ημέρας της ζωής των, δια να είναι πάντοτε ευτυχείς αυτοί και τα παιδιά των;

Δευτ. 5,30 βάδισον, εἰπὼν αὐτοῖς· ἀποστράφητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν·

Δευτ. 5,30 Πηγαινε και ειπέ προς αυτούς· Γυρίστε σεις εις τας σκηνάς σας.

Δευτ. 5,31 σὺ δὲ αὐτοῦ στήθι μετ' ἐμοῦ, καὶ λαλήσω πρὸς σέ τὰς ἐντολάς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα διδάξεις αὐτούς, καὶ ποιείτωσαν οὕτως ἐν τῇ γῇ, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κλήρῳ.

Δευτ. 5,31 Συ όμως έλα και στάσου κοντά εις εμέ, και εγώ θα σου είπω όλες τας εντολάς μου και τον Νομον μου και τας κρίσεις μου, όλα όσα θα διδάξης εις αυτούς. Αυτοί δε ας τα εφαρμόσουν και ας ζήσουν σύμφωνα με αυτά εις την γην της επαγγελίας, την οποίαν, ως κληρονομίαν των εγώ τους δίδω.

Δευτ. 5,32 καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου· οὐκ ἐκκλινεῖτε εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά,

Δευτ. 5,32 Θα φροντίσετε, ώστε να τηρήτε τας εντολάς αυτάς, όπως Κυριος ο Θεός σας διέταξε. Δεν θα παρεκλίνετε ούτε δεξιά ούτε αριστερά.

Δευτ. 5,33 κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδόν, ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὅπως καταπαύσῃ σε καὶ εὖ σοι ᾦ καὶ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν

κληρονομήσετε.

Δευτ. 5,33

Την οδόν, την οποίαν ο Κυριος σου έδειξε και σε διέταξε να βαδίζης, έτσι θα πορευθής αυτήν, δια να σε επαναπαύση και σε καταστήση ευτυχή και σου χαρίση μακρότητα ημερών εις την γην της Επαγγελίας, την οποίαν θα καταλάβετε και θα κατέχετε ως ιδικήν σας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 6

Δευτ. 6,1

Καὶ αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν διδάξαι ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῇ, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν,

Δευτ. 6,1

Αυταί είναι αι εντολαί και οι νόμοι, που Κυριος ο Θεός ημών με διέταξε να σας διδάξω, ώστε έτσι να τας εφαρμόζετε και να ζήτε εις την χώραν, εις την οποίαν σεις τώρα εισέρχεσθε, να την κληρονομήσετε ως ιδικήν σας.

Δευτ. 6,2

ἵνα φοβῆσθε Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, φυλάσσεσθαι πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, ἵνα μακροημερεύσητε.

Δευτ. 6,2

δια να φοβήσθε Κυριον τον Θεόν σας, ώστε να φυλάσσετε όλους τους νόμους και τας εντολὰς του, όσας εγώ διατάσσω προς σας σήμερα, να τηρήτε αυτὰς σεις και τα παιδιὰ σας και τα παιδιὰ των παιδιών σας όλας τας ημέρας της ζωής σας, δια να έχετε μακρά και ευτυχισμένα χρόνια.

Δευτ. 6,3

καὶ ἄκουσον, Ἰσραήλ, καὶ φύλαξον ποιεῖν, ὅπως εὖ σοι ᾗ καὶ ἵνα πληθυνθῇτε σφόδρα, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα

καὶ μέλι. καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Δευτ. 6,3

Ακουσε, λαέ του Ἰσραὴλ, και πρόσεξε να τηρής όλα αυτά, δια να ζης ευτυχισμένος, δια να αυξηθῆς και πληθυνθῆς πολὺ, ὅπως εἶπε και υπεσχέθη Κυριος ο Θεός των πατέρων σου, να δωσ εις σε την γην της Επαγγελίας, την ρέουσαν γάλα και μέλι. Αυτοί εἶναι οι νόμοι και αι εντολαί, τας οποίας διέταξεν ο Κυριος στους Ἰσραηλίτας, ὅταν ἐξήλθον ἐλεύθεροι ἀπὸ την Αἴγυπτον και ἦσαν εις την ἐρημον Σινά.

Δευτ. 6,4

Ἄκουε, Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν Κύριος εἷς ἐστι·

Δευτ. 6,4

Ακουε, λαέ του Ἰσραὴλ, Κυριος ο Θεός ημῶν ἕνας και μοναδικός Κυριος εἶναι.

Δευτ. 6,5

καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου.

Δευτ. 6,5

Να αγαπήσης Κυριον τον Θεόν σου με ὅλην σου την καρδίαν και με ὅλην την ψυχὴν σου και με ὅλην την δυνάμιν σου.

Δευτ. 6,6

καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ψυχῇ σου·

Δευτ. 6,6

Τα λόγια, τα οποία ἐγὼ σήμερον σε διατάσσω, θα εἶναι εντυπωμένα και μόνιμα εις την καρδίαν σου και την διάνοιάν σου.

Δευτ. 6,7

καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοὺς υἱοὺς σου, καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζόμενος καὶ διανιστάμενος·

Δευτ. 6,7

Θα τα μεταβιβάσης και θα τα διδάξης εις τα παιδιὰ σου. Θα ομιλῆς περὶ αὐτῶν και ὅταν κάθῃσαι στον οἶκον σου, πριν κοιμηθῆς, και ὅταν πορεύῃσαι στον δρόμον σου και ὅταν ἐξυπνᾷς ἀπὸ τον ὕπνον.

Δευτ. 6,8

καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ

ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου·

Δευτ. 6,8 Θα τα κολλήσης και θα τα δέσης επάνω στο χέρι σου, δια να ευρίσκωνται πάντοτε σταθερῶς κάτω από τα μάτια σου.

Δευτ. 6,9 καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιάς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν.

Δευτ. 6,9 Θα γράψετε αὐτὰ στους παραστάτας των οικιών σας και εις τας θύρας των αυλῶν σας, δια να τα ἔχετε παντού και πάντοτε εμπρὸς εις τα μάτια σας.

Δευτ. 6,10 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαάκ καὶ τῷ Ἰακώβ δοῦναί σοι, πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς, ἃς οὐκ ὠκοδόμησας,

Δευτ. 6,10 Όταν δε Κυριος ο Θεός σου, σε εἰσαγάγῃ εις την γην, την ὁποίαν ἐνόρκως ὑπεσχέθη στους προπάτοράς σου, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, να δώσῃ εις σε την χώραν η οποία ἔχει πόλεις μεγάλας και ωραίας, τας ὁποίας δεν ἐκτίσες συ,

Δευτ. 6,11 οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλησας, λάκκους λελατομημένους, οὓς οὐκ ἐξελατόμησας, ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας, οὓς οὐ κατεφύτευσας, καὶ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεῖς

Δευτ. 6,11 οικίας πλήρεις ἀπὸ ὅλα τα ἀγαθὰ, τας ὁποίας δεν ἐγέμισες συ, φρέατα και δεξαμενάς λαξευμένας και κτισμένας, τας ὁποίας δεν ἐλάξευσες και δεν ἐκτίσες συ, ἀμπέλια και ἐλαιῶνας που δεν ἐφύτευσες συ. Αὐτὰ θα εἶναι ἰδικὰ σου. Θα φάγῃς και θα χορτάσῃς.

Δευτ. 6,12 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἐπιλάβῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

Δευτ. 6,12 Πρόσεχε ὁμως στον εαυτὸν σου, μήπως τυχόν και λησμονήσῃς Κυριον τον Θεόν σου, ο ὁποῖος σε ἐβγαλε ἐλεύθερον ἀπὸ την Αἴγυπτον, ἀπὸ τον οἶκον ἐκεῖνο της δουλείας.

- Δευτ. 6,13 Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ.
- Δευτ. 6,13 Κυριον τον Θεόν σου θα ευλαβήσαι και θα υπακούης, και αυτὸν μόνον θα λατρεύῃς, και εις αυτὸν θα προσκολληθῇς, και στο ὄνομά του θα ορκίζεσαι.
- Δευτ. 6,14 οὐ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ ὑμῶν,
- Δευτ. 6,14 Μη πορευθῆτε πίσω ἀπὸ ἄλλους θεοὺς, μη λατρεύετε θεοὺς ἀπὸ ἐκείνους που ἔχουν τα ολόγυρά σας εἰδωλολατρικά ἔθνη,
- Δευτ. 6,15 ὅτι ὁ Θεὸς ζηλωτὴς Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐν σοί, μὴ ὀργισθεὶς θυμῷ Κύριος ὁ Θεὸς σου σοι ἐξολοθρεύσῃ σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
- Δευτ. 6,15 διότι Κυριος ο Θεός σου εἶναι Θεός ζηλότυπος δια σέ. Μηπως ὀργισθῇ ἐναντίον σου και σε ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ το πρόσωπον της γης, εἰάν τυχόν λατρεύσῃς ξένους θεοὺς.
- Δευτ. 6,16 οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, ὃν τρόπον ἐξεπειράσατε ἐν τῷ Πειρασμῷ.
- Δευτ. 6,16 Δεν θα θέσῃς εις πειρασμὸν και δοκιμασίαν τον Κυριον, ὅπως ασεβῶς φερόμενος ἐπὶκράνῃς τον Κυριον με τους γογγυσμούς σου στον τόπον ἐκεῖνον, ο οποίος ὠνομάσθη δια τοῦτο “Πειρασμός”.
- Δευτ. 6,17 φυλάσσων φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα, ὅσα ἐνετείλατό σοι·
- Δευτ. 6,17 Με κάθε ἐπιμέλειαν θα φυλάττῃς πάντοτε τας ἐντολὰς Κυρίου του Θεοῦ σου, τας διατάξεις και τους νόμους, ὅσα σε διέταξε.
- Δευτ. 6,18 καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ εἰσέλθῃς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν,

- Δευτ. 6,18 Θα πράττης ο,τι είναι ευάρεστον και αγαθόν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, δια να ζήσης ευτυχής, να εισέλθης ασφαλής και να κληρονομήσης δια παντός την γην, την εύφορον και πλουσίαν, την οποίαν ωρκίσθη ο Κυριος στους προπάτοράς σας,
- Δευτ. 6,19 έκδιῶξαι πάντας τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.
- Δευτ. 6,19 ὅτι θα σας την δώση και θα εκδιώξη ὅλους τους εχθρούς σας ἀπὸ εμπρὸς σας, ὅπως ο Κυριος εἶπε.
- Δευτ. 6,20 Καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου αὖριον λέγων· τί ἐστι τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν;
- Δευτ. 6,20 Οταν δε στο μέλλον, θα σε ερωτήσῃ ο υἱός σου λέγων· τι εἶναι αὐταὶ αἱ ἐντολαί, οἱ νόμοι και αἱ διατάξεις, ὅλα ὅσα Κυριος ο Θεός μας διατάσσει ἡμᾶς;
- Δευτ. 6,21 καὶ ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου· οἴκέται ἦμεν τῷ Φαραὼ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ.
- Δευτ. 6,21 Συ θα ἀπαντήσῃς στο παιδί σου. Ὑπῆρξαμεν δούλοι του Φαραώ εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, και ο Κυριος μας ἐβγαλεν ἐλευθέρους ἀπὸ ἐκεῖ, με τὴν παντοδύναμον δεξιάν Του και τὴν μεγαλειώδη ἰσχύν του.
- Δευτ. 6,22 καὶ ἔδωκε Κύριος σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ πονηρὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραὼ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν·
- Δευτ. 6,22 Ἐκαμε τότε ο Κυριος θαύματα καταπληκτικά, θαύματα μεγάλα και φοβερά δια τοὺς Αἰγυπτίους, δια τὸν Φαραώ και τὸν οἶκον του, εμπρὸς εἰς τὰ μάτια μας.
- Δευτ. 6,23 καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσε δοῦναι τοῖς πατράσιν ἡμῶν.
- Δευτ. 6,23 Μας ἐβγαλε ἀπὸ ἐκεῖ ἐλευθέρους, δια να μας δώσῃ τὴν χώραν αὐτήν, τὴν οποίαν ωρκίσθη στους προπάτοράς μας

ὅτι θα μας ἔδιδε.

Δευτ. 6,24 καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος ποιεῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἵνα εὖ ᾗ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα ζῶμεν ὥσπερ καὶ σήμερον.

Δευτ. 6,24 Μας διέταξε δε ο Κυριος να τηρούμεν όλους αυτούς τους νόμους, να φοβούμεθα Κυριον τον Θεόν μας, δια να εἴμεθα ευτυχεῖς ὅλας τας ημέρας της ζωῆς μας και να ζῶμεν, ὅπως σήμερον, ασφαλεῖς κάτω ἀπὸ την προστασίαν του.

Δευτ. 6,25 καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται ἡμῖν, ἐὰν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν.

Δευτ. 6,25 Το δε ἔλεος του Κυρίου θα εἶναι πάντοτε μαζί μας, εἰάν φροντίζωμεν και προσπαθούμεν να τηρούμεν ὅλας αὐτάς τας ἐντολὰς, ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ ημῶν, ὅπως μας διέταξε.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 7

Δευτ. 7,1 Ἐὰν δὲ εἰσάγη σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, καὶ ἐξάρῃ ἔθνη μεγάλα ἀπὸ προσώπου σου, τὸν Χετταῖον καὶ Γεργεσσαῖον καὶ Ἀμορράϊον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, ἑπτὰ ἔθνη πολλὰ καὶ ἰσχυρότερα ὑμῶν,

Δευτ. 7,1 Οταν δε Κυριος ο Θεός σου σε εἰσαγάγῃ εἰς την χώραν, προς την ὁποίαν τώρα πορεύεσαι, δια να την κληρονομήσῃς ὡς ἰδικὴν σου, και ἐκβάλῃ ἀπὸ ἐμπρός σου ἔθνη μεγάλα, τους Χετταίους, τους Γεργεσαίους, τους Αμορραίους, τους Χαναναίους, τους Φερεζαίους, τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους, ἑπτὰ ἔθνη πολυαριθμότερα και ἰσχυρότερα ἀπὸ σας

- Δευτ. 7,2 καὶ παραδώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ πατάξεις αὐτούς, ἀφανισμῶ ἀφανιεῖς αὐτούς, οὐ διαθήσῃ πρὸς αὐτοὺς διαθήκην, οὐδὲ μὴ ἐλέησητε αὐτούς,
- Δευτ. 7,2 και θα παραδώση αυτούς Κυριος ο Θεός σου εις τα χέρια σου, θα κτυπήσης αυτούς, θα τους εξαφανίσης τελείως, δεν θα συνάψῃς καμμίαν συνθήκην μαζί των και δεν θα τους λυπηθήτε καθόλου.
- Δευτ. 7,3 οὐδὲ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς αὐτούς· τὴν θυγατέρα σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οὐ λήψῃ τῷ υἱῷ σου·
- Δευτ. 7,3 Δεν θα ἐλθετε εις γάμους μαζί των. Ούτε την θυγατέρα σου θα δώσης ως σύζυγον στον υἱὸν κάποιου ἀπὸ αὐτοῦς, οὐτε την θυγατέρα ἐκείνου θα πάρῃς ως νύμφην δια τον υἱὸν σου.
- Δευτ. 7,4 ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱὸν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ λατρεύσει θεοῖς ἑτέροις, καὶ ὀργισθήσεται θυμῷ Κύριος εἰς ὑμᾶς καὶ ἐξολοθρεύσει σε τὸ τάχος.
- Δευτ. 7,4 Διότι ἡ ἀλλοεθνὴς νύμφη θα ἀπομακρύνῃ τον υἱὸν σου ἀπὸ ἐμὲ και θα λατρεύῃ αὐτὸς ἄλλους θεοὺς, ὁπότε θα ὀργισθῇ πολὺ ὁ Κυριος ἐναντίον σας και θα σε ἐξολοθρεύσῃ το ταχύτερον.
- Δευτ. 7,5 ἄλλ' οὕτω ποιήσετε αὐτοῖς· τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί·
- Δευτ. 7,5 Ἀλλὰ και αὐτὰ ἀκόμῃ θα πράξῃς ἐναντίον των εἰδωλολατρῶν ἀλλοεθνῶν· Θα κρημνίσετε τοὺς βωμοὺς των, θα συντρίψετε τὰς εἰδωλολατρικὰς των στήλας, θα κατακάψετε τὰ ἱερὰ δάση των και θα κάψετε εις την φωτιά τα ξυλόγλυπτα ἀγάλματά των.
- Δευτ. 7,6 ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ σὲ προεῖλετο

Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι αὐτῷ λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

Δευτ. 7,6

Διότι συ ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἐκείνους εἶσαι λαὸς ἅγιος, ἀφιερωμένος στὸν Κύριον καὶ Θεὸν σου. Κύριος ὁ Θεός σου σε ἐξέλεξεν ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη τῆς γῆς νὰ εἶσαι ἰδική του ἐκλεκτὴ περιουσία.

Δευτ. 7,7

οὐχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, προεῖλετο Κύριος ὑμᾶς καὶ ἐξελέξατο Κύριος ὑμᾶς, ὑμεῖς γὰρ ἔστε ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη,

Δευτ. 7,7

Σας ἐξέλεξε δε ὁ Κύριος ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη, ὅχι διότι εἰσθε πολυάριθμοι, τουναντίον εἰσθε ὀλιγάριθμοι ἐν συγκρίσει πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη,

Δευτ. 7,8

ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀγαπᾶν Κύριον ὑμᾶς καὶ διατηρῶν τὸν ὄρκον, ὃν ὥμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ἐξ οἴκου δουλείας, ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου.

Δευτ. 7,8

ἀλλὰ διότι σας ἀγαπᾷ ὁ Κύριος καὶ διότι τηρεῖ τὸν ὄρκον, τὸν ὁποῖον ἔδωσεν στοὺς προπάτοράς σας. Ὁ Κύριος σας ἐβγαλεν ἐλευθέρους με τὴν παντοδύναμον αὐτοῦ δεξιάν καὶ τὴν ἀκατανίκητον δύναμίν του καὶ σας ἀπῆλλαξεν ἀπὸ τὴν χώραν τῆς δουλείας, ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Φαραῶ, τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου.

Δευτ. 7,9

καὶ γνώση ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου, οὗτος Θεός, Θεός πιστός, ὁ φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εἰς χιλίας γενεᾶς

Δευτ. 7,9

Ἀπὸ ὅλα αὐτά, καὶ ἀπὸ ὅσα ἄλλα θα κάμῃ πρὸς χάριν σου ὁ Θεός, θα μάθῃς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου αὐτός ἐστίν ὁ ἀληθινός Θεός, Θεός ἀξιόπιστος, ὁ ὁποῖος τηρεῖ τὴν υπόσχεσίν του καὶ ἐκδηλώνει τὸ ἔλεός του εἰς αὐτοὺς ποὺ τὸν ἀγαποῦν καὶ τηροῦν τὰς ἐντολὰς του μέχρι χιλίων

γενεών.

Δευτ. 7,10 καὶ ἀποδιδούς τοῖς μισοῦσι κατὰ πρόσωπον
ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς· καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ τοῖς μισοῦσι,
κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει αὐτοῖς.

Δευτ. 7,10 Ἀλλὰ εἶναι καὶ Θεὸς δίκαιος, ὁ ὁποῖος ανταποδίδει
προσωπικῶς τοὺς μισοῦντας αὐτὸν καὶ ἀμετανοήτους
κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐξολοθρεύει αὐτούς. Δεν θα
βραδύνη δε νὰ τιμωρήσῃ προσωπικῶς τοὺς μισοῦντας
αὐτὸν καὶ νὰ ανταποδώσῃ εἰς αὐτούς κατὰ τὰ ἔργα τῶν.

Δευτ. 7,11 καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ
κρίματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν.

Δευτ. 7,11 Λοιπὸν, προσέξατε, ὥστε νὰ τηρήσετε τὰς ἐντολάς, τοὺς
νόμους καὶ τὰς διατάξεις αὐτάς, ὅλα ὅσα ἐγὼ ἐκ μέρους τοῦ
Θεοῦ σας διατάσσω σήμερον νὰ πράττετε.

Δευτ. 7,12 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν ἀκούσητε τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ
φυλάξητε καὶ ποιήσητε αὐτά, καὶ διαφυλάξῃ Κύριος ὁ
Θεὸς σου σοὶ τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος, ὃ ὥμοσε τοῖς
πατράσιν ὑμῶν,

Δευτ. 7,12 Ἐάν δε σεῖς ἀκούσετε με προσοχὴν τὰς ἐντολάς αὐτάς καὶ
φροντίσετε, ὥστε νὰ τὰς τηρήτε, θα τηρήσῃ καὶ Κύριος ὁ
Θεὸς σας τὴν υπόσχεσίν του καὶ τὸ ἔλεός του ποὺ ὠρκίσθη
στοὺς προπάτοράς σας.

Δευτ. 7,13 καὶ ἀγαπήσῃ σε καὶ εὐλογήσῃ σε καὶ πληθυνεῖ σε καὶ
εὐλογήσῃ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὸν καρπὸν
τῆς γῆς σου, τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ
ἔλαιόν σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια
τῶν προβάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὥμοσε Κύριος τοῖς
πατράσι σου δοῦναί σοι.

Δευτ. 7,13 Θα σε ἀγαπήσῃ ὁ Κύριος, θα σε εὐλογήσῃ, θα σε πληθύνῃ,
θα εὐλογήσῃ τὰ παιδιὰ σου καὶ τὰ προϊόντα τῆς χώρας σου,
τὸ σιτάρι σου, τὸ κρασί σου, τὸ λάδι σου, τὰ κοπάδια τῶν
βοῶν σου, τὰ κοπάδια τῶν προβάτων σου εἰς τὴν χώραν,

την οποίαν ο Κυριος ωρκίσθη στους προπάτοράς σου, ότι θα δώση εις σέ.

Δευτ. 7,14 εύλογητός ἔσῃ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος οὐδὲ στεῖρα καὶ ἐν τοῖς κτήνεσί σου.

Δευτ. 7,14 Θα εἶσαι ευλογημένος περισσότερο ἀπὸ ὅλα τα ἄλλα ἔθνη. Κανένας ἄνδρας ἀπὸ σας δεν θα εἶναι ἄγονος καὶ καμμιὰ γυνή δεν θα εἶναι στεῖρα. Το ἴδιο θα συμβῇ καὶ εἰς τα ζῶα σου· δεν θα υπάρξῃ εἰς αὐτὰ στειρότης.

Δευτ. 7,15 καὶ περιελεῖ Κύριος ὁ Θεός σου ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν· καὶ πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηράς, ἃς ἑώρακας, καὶ ὅσα ἔγνως, οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σέ καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Δευτ. 7,15 Θα αφαιρέσῃ καὶ θα απομακρύνῃ Κύριος ὁ Θεός ἀπὸ σε καὶ κάθε ἀδιαθεσίαν ἀκόμη. Ἀπὸ ὅλας τας ἀσθενείας τῆς Αἰγύπτου, τας βαρείας καὶ σκληράς που εἶδες καὶ ἐγνώρισες, καμμίαν δεν θα σου στείλῃ ὁ Θεός. Θα τας ἐπιρρίψῃ ὅμως εἰς ἐκείνους, οἱ οἱ ποῖοι σε μισοῦν.

Δευτ. 7,16 καὶ φαγῇ πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἐθνῶν, ἃ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ λατρεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι σκῶλον τοῦτο ἔστι σοι.

Δευτ. 7,16 Συ θα ἀπολαύσῃς τα λάφυρα τῶν ἐθνῶν, τα οἱ ποῖα ὁ Κύριος σου δίδει. Πρόσεξε ὅμως· δεν θα λυπηθῇ το μάτι σου αὐτούς καὶ δεν θα λατρεύσῃς τοὺς θεοὺς τῶν, διότι ἄλλως, θα ἀποβῇ αὐτό πρόσκομμα καὶ συμφορὰ εἰς σέ.

Δευτ. 7,17 ἐὰν δὲ λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ σου, ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγώ, πῶς δυνήσομαι ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς;

Δευτ. 7,17 Εἰς εἴπῃς κατὰ νοῦν, ὅτι το ἐχθρικὸν αὐτὸ ἔθνος εἶναι πολυαριθμότερον ἀπὸ ἐμέ καὶ πῶς θα ἡμπορέσω ἐγώ να τοὺς ἐξολοθρεύσω;

Δευτ. 7,18 οὐ φοβηθήσῃ αὐτούς· μνεία μνησθήσῃ ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός σου τῷ Φαραὼ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις,

- Δευτ. 7,18 Μη τους φοβηθῆς ! Επανάφερε ζωηρά εις την μνήμην σου, ὅσα ἔκαμε Κύριος ὁ Θεός σου στον Φαραώ και και εις ὅλους τοὺς Αἰγυπτίους, οἱ οἱποῖοι, φυσικά, ἦσαν ἀσυγκρίτως πολυαριθμότεροι ἀπὸ σέ.
- Δευτ. 7,19 τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους, οὓς εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα, τὴν χεῖρα τὴν κραταίαν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν, ὥς ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου, οὕτω ποιήσει Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὓς σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.
- Δευτ. 7,19 Ενθυμήσου τας μεγάλας τιμωρίας, που εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, τα καταπληκτικά και μεγάλα ἐκεῖνα σημεῖα και τέρατα, τὴν παντοδύναμον δεξιάν του Κυρίου και τὴν ἀκατανίκητον δύναμίν του, ὅταν Κύριος ὁ Θεός σου, ἐλεύθερον σε ἐβγάλε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Τα ἴδια και τώρα θα κάμῃ ἐναντίον ὅλων των εἰδωλολατρικῶν και ἐχθρικῶν πρὸς σε ἐθνῶν, ἐνώπιον των οἱποῖων σὺ σήμερον φοβεῖσαι.
- Δευτ. 7,20 καὶ τὰς σφηκίας ἀποστελεῖ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς αὐτοὺς, ἕως ἄν ἐκτριβῶσιν οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ σοῦ.
- Δευτ. 7,20 Καὶ σμήνη ἀκόμη ἀπὸ σφήκας θα ἀποστείλῃ Κύριος ὁ Θεός σου ἐναντίον αὐτῶν, μέχρις ὅτου συντριβοῦν και εξαφανισθοῦν, ὅσοι θα ἔχουν γλυτώσει ἀπὸ τὴν μάχην και θα ἔχουν κρυβῇ ἀπὸ τα μάτια σου.
- Δευτ. 7,21 οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοί, Θεὸς μέγας καὶ κραταῖός,
- Δευτ. 7,21 Σὺ δε οὐτε καν θα πληγωθῇς ἀπὸ αὐτοὺς, διότι Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι μαζί σου, εἶναι μεταξύ σας, ὁ Θεός ὁ μέγας και παντοδύναμος.
- Δευτ. 7,22 καὶ καταναλώσει Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μικρὸν μικρόν· οὐ δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τὸ τάχος, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ

ἔρημος καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τὰ ἄγρια.

Δευτ. 7,22

Κυριος ο Θεός σου θα καταστρέψη και θα εξαφανίση ολίγον κατ' ολίγον τα ἔθνη αυτά από εμπρός σου. Δεν θα ημπορέσης, και δεν πρέπει, να εξαφανίσης αυτούς ταχέως, δια να μη μείνη ἔρημος και ακατοίκητος η χώρα από ανθρώπους και πληθυνθούν τα ἄγρια θηρία εναντίον σου.

Δευτ. 7,23

καὶ παραδώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ ἀπολεῖς αὐτοὺς ἀπωλείᾳ μεγάλη, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσητε αὐτούς.

Δευτ. 7,23

Αυτούς Κυριος ο Θεός σου θα τους παραδώση εις τα χέρια σου και θα καταστρέφης αυτούς ολοκληρωτικώς, μέχρις ὅτου εξολοθρευθούν και εξαφανισθούν πλήρως.

Δευτ. 7,24

καὶ παραδώσει τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου· οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσης αὐτούς.

Δευτ. 7,24

Ο Θεός θα παραδώση εις τα χέρια σας τους βασιλεῖς των εθνῶν αυτῶν, θα τους εξοντώσετε, ὥστε να χαθούν και τα ονόματα αυτῶν από τον τόπον, όπου εβασίλευον. Κανείς δεν θα ημπορέση να αντισταθῇ ἀπέναντί σας, μέχρις ὅτου τους εξολοθρεύσετε όλους.

Δευτ. 7,25

τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν καύσετε πυρί· οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν σὺ λήψη σεαυτῷ, μὴ πταίσης δι' αὐτό, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστὶ·

Δευτ. 7,25

Τα ἀγάλματα των θεῶν των θα τα παραδώσετε στο πυρ, δια να καούν. Δεν θα ἐπιθυμήσης και δεν θα πάρης δια τον εαυτόν σου το χρυσίον και το ἀργύριον από αυτά. Μη θελήσης να αμαρτήσης λαμβάνων το χρυσίον αὐτό, διότι εἶναι πολὺ μισητόν ενώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου.

Δευτ. 7,26

καὶ οὐκ εἰσοίσεις βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ ἀνάθεμα ἔσῃ ὥσπερ τοῦτο· προσοχθίσματι προσοχθιεῖς

καὶ βδελύγματι βδελύξη, ὅτι ἀνάθημά ἐστι.

Δευτ. 7,26

Τέτοια βδελύγματα δεν θα εισαγάγης στο σπίτι σου, διότι ἄλλως θα εἶσαι και συ αναθεματισμένος, ὅπως και εκείνο. Θα το αποστρέφεται με ὅλην σου την δύναμιν και θα αισθάνεται κάθε βδελυγμίαν ἐναντίον των ἀγαλμάτων αὐτῶν, διότι εἶναι κατηραμένα.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 8

Δευτ. 8,1

Πάσας τὰς ἐντολάς, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, φυλάξεσθε ποιεῖν, ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσέλθητε καὶ κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

Δευτ. 8,1

Ὅλας αὐτάς τας ἐντολάς, τας ὁποίας ἐγὼ σήμερον σας δίδω φροντίσατε να τας τηρήσετε, δια να ζήτε ασφαεῖς και μακροχρόνιοι και να πολλαπλασιασθῆτε, να εἰσέλθετε και να κληρονομήσετε ὡς ἰδικὴν σας τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σας ὠρκίσθη στους προπάτοράς σας, ὅτι θα δώση εἰς σας.

Δευτ. 8,2

καὶ μνησθήση πᾶσαν τὴν ὁδόν, ἣν ἤγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ἂν κακώσῃ σε καὶ πειράσῃ σε καὶ διαγνωσθῇ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, εἰ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἢ οὐ.

Δευτ. 8,2

Θα ἐνθυμήσθε ὅλην τὴν πορείαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος και Θεός σας σας ὠδηγοῦσε δια μέσου τῆς ἐρήμου δια να σας ταλαιπωρήσῃ παιδαγωγικῶς και σας υποβάλλῃ εἰς δοκιμασίας, δια να φανερωθῶν ἔτσι αἱ διαθέσεις τῆς καρδίας σας, εἰς τὴν ἀποφασίν να τηρήσετε ἢ ὀχι τας ἐντολάς του.

Δευτ. 8,3

καὶ ἐκάκωσέ σε καὶ ἐλιμαγχόνησέ σε καὶ ἐψώμισέ σε τὸ μάννα, ὃ οὐκ ἤδεισαν οἱ πατέρες σου, ἵνα ἀναγγείλῃ

σοι, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος.

Δευτ. 8,3

Σας εταλαιπώρησε, σας αφήκε να πεινάσετε και κατόπιν σας ἔδωσε ὡς καθημερινόν σας ψωμί το μάννα, το οποίον δεν εγνώριζαν οι προπάτορές σας, δια να διδάξη εις σας, ὅτι δεῖν ζῇ ὁ ἄνθρωπος μόνον με τον συνήθη ἄρτον, ἀλλὰ ζῇ και με κάθε λόγον, ο οποίος εξέρχεται ἀπὸ το στόμα του Θεοῦ (με θαύματα δηλαδή που κάνει ο Θεός).

Δευτ. 8,4

τὰ ἱμάτιά σου οὐκ ἐπαλαιώθη ἀπὸ σοῦ, τὰ ὑποδήματά σου οὐ κατετρίβη ἀπὸ σοῦ, οἱ πόδες σου οὐκ ἐτυλώθησαν, ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη.

Δευτ. 8,4

Και ἰδοὺ ὅτι ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη τα ἐνδύματά σας και τα υποδήματά σας δεν ἐπάληωσαν και δεν ἐφθάρησαν, τα δε πόδια σας δεν ἔκαμαν κάλους.

Δευτ. 8,5

καὶ γνώση τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὡς εἴ τις ἄνθρωπος παιδεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτω Κύριος ὁ Θεός σου παιδεύσει σε,

Δευτ. 8,5

Απὸ ὅλα αὐτὰ θα μάθετε, ὅτο, ὅπως ἓνας πατέρας θα παιδαγωγῇ τα παιδί του δια μέσου διαφόρων δοκιμασιῶν, ἔτσι και Κυριος ο Θεός σας δια των θλίψεων θα σας παιδαγωγῇ.

Δευτ. 8,6

καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φοβεῖσθαι αὐτόν·

Δευτ. 8,6

Αὐτὰ ἔχοντες ὑπ' ὄψει, θα φυλάξετε τὰς ἐντολὰς Κυρίου του Θεοῦ σας, ὥστε να πορεύεσθε τὴν ὁδὸν των ἐντολῶν του και να φοβεῖσθε αὐτόν.

Δευτ. 8,7

ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεός σου εἰσάξει σε εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, οἷ χεῖμαρροι ὑδάτων καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὀρέων·

Δευτ. 8,7

Διότι Κυριος ο Θεός σας θα σας εἰσαγάγῃ εις τὴν γην, τὴν εὐφορον και μεγάλην, ὅπου υπάρχουν ἀφθονα ὕδατα

χειμάρρων και πηγαί αναβλύζουν από τα έγκατα της γης, των οποίων τα ύδατα θα ρέουν δια μέσου των πεδιάδων και επάνω ακόμη εις τα όρη.

Δευτ. 8,8 γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς, ἄμπελοι, συκαῖ, ῥοαί, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος·

Δευτ. 8,8 Η γη αυτή παράγει σίτον και κριθήν, έχει αμπέλους, συκιές και ροδιές· είναι γη της εληάς, του λαδιού και του μέλιτος.

Δευτ. 8,9 γῆ, ἐφ' ἧς οὐ μετὰ πτωχείας φαγῇ τὸν ἄρτον σου καὶ οὐκ ἐνδεηθήσῃ ἐπ' αὐτῆς οὐδέν· γῆ, ἧς οἱ λίθοι σίδηρος, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν·

Δευτ. 8,9 Χώρα, επί της οποίας δεν θα τρώγετε ολιγοστόν τον άρτον σας και δεν θα στερηθήτε τίποτε από αυτήν. Είναι χώρα, της οποίας οι λίθοι είναι ωσάν σίδηρος και από τα όρη αυτής θα βγάνετε μεταλλεύματα χαλκού.

Δευτ. 8,10 καὶ φαγῇ καὶ ἐμπλησθήσῃ καὶ εὐλογήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς δέδωκέ σοι.

Δευτ. 8,10 Θα φάτε και θα χορτάσετε και θα δοξολογήσετε Κυριον τον Θεόν σας, εγκατεστημένοι πλέον εις την εύφορον και πλουσίαν αυτήν γην, την οποίαν ο Κυριος σας έδωσε.

Δευτ. 8,11 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἐπιλάβῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ μὴ φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον,

Δευτ. 8,11 Προσέχετε όμως στον εαυτόν σας, μήπως τυχόν και λησμονήσετε Κυριον τον Θεόν σας και δεν τηρήσετε τας εντολάς αυτού, τας διατάξεις και τους νόμους του, όσα εγώ σήμερα σας παραγγέλλω.

Δευτ. 8,12 μὴ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς καὶ οἰκίας καλὰς οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς

Δευτ. 8,12 Προσέχετε, μήπως, αφού φάγετε καλά και χορτασθήτε και οικοδομήσετε ωραίας και ανέτους οικίας και εγκατασταθήτε εις αυτάς,

Δευτ. 8,13 καὶ τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου

- πληθυνθέντων σοι, ἀργυρίου καὶ χρυσίου πληθυνθέντος σοι καὶ πάντων, ὅσων σοι ἔσται, πληθυνθέντων σοι, πολλαπλασιασθούν δε τα βόδια σας και τα πρόβατά σας, πληθυνθή το αργύριον και το χρυσάφι σας και γενικῶς αυξηθούν όλα τα υπάρχοντά σου,
- Δευτ. 8,13
- ὕψωθῆς τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιλάβῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας,
- Δευτ. 8,14
- μήπως τυχόν και υπερηφανευθῇ η καρδιά σας και λησμονήσετε Κυριον τον Θεόν σας, ο οποίος σας ηλευθέρωσε από την Αίγυπτον, την χώραν αυτήν της δουλείας,
- Δευτ. 8,15
- τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης καὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης, οὗ ὄφιν δάκνων καὶ σκορπίος καὶ δίψα, οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ, τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγὴν ὕδατος,
- Δευτ. 8,15
- σας ωδήγησε δια μέσου της μεγάλης ἐκείνης και φοβεράς ἐρήμου, ὅπου τα δηλητηριώδη φίδια και οι σκορπιοί και η δίψα, εις τας περιοχάς που δεν υπήρχε ὕδωρ· προσέχετε μήπως λησμονήσετε τον Θεόν, ο οποίος ἐβγαλε ἀπὸ ἀπόκρημνον βράχον πλουσίαν πηγὴν ὕδατος·
- Δευτ. 8,16
- τοῦ ψωμίσαντός σε τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃ οὐκ ἤδεις σὺ καὶ οὐκ ἤδειςαν οἱ πατέρες σου, ἵνα κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ σε καὶ εὖ σε ποιήσῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου.
- Δευτ. 8,16
- τον Θεόν, ο οποίος ἀντὶ ἄρτου σας ἔδωσε εις την ἐρημον το μάννα, το οποίον οὔτε σεις οὔτε οι πρόγονοί σας εγνωρίσατε, και σας ἔστειλε δοκιμασίας, δια να σας θλίψῃ και καταρτίσῃ, ἔπειτα δε κατὰ τους τελευταίους τούτους καιρούς, να σας ευλογήσῃ.
- Δευτ. 8,17
- μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρός μου ἐποίησέ μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην

ταύτην·

Δευτ. 8,17

Προσέξατε μήπως τυχόν και πήτε κατά διάνοιαν· Η ισχύς μου και η δύναμις της χειρός μου, μου προσεπόρισαν την μεγάλην αυτήν ευημερίαν.

Δευτ. 8,18

καὶ μνησθήσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου, ὡς σήμερον.

Δευτ. 8,18

Αλλά πρέπει να ενθυμήσθε Κυριον τον Θεόν σας, διότι αὐτός σας ἔδωκε την δύναμιν να ἀποκτήσετε τα πλούσια αὐτά αγαθά, δια να τηρήσῃ την υπόσχεσίν του, που εἶχε δώσει με ὄρκον στους προπάτοράς σας, πράγμα το οποίον και ἔκαμε σήμερον.

Δευτ. 8,19

καὶ ἔσται ἐὰν λήθῃ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ πορευθῆς ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς, διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλεία ἀπολεῖσθε·

Δευτ. 8,19

Εάν ὁμως λησμονήσετε Κυριον τον Θεόν σας, εκτραπήτε δε ὀπίσω ἄλλων ψευδῶν θεῶν και λατρεύσετε αὐτούς και προσκυνήσετε αὐτούς, σας διαβεβαιῶνω σήμερον ενώπιον του ουρανοῦ και της γης, ὅτι θα υποστήτε πανωλεθρίαν.

Δευτ. 8,20

καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν, οὕτως ἀπολεῖσθε, ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

Δευτ. 8,20

Οπως Κυριος ο Θεός καταστρέφει σήμερον ἀπὸ εμπρός σας τα ἀλλὰ ἔθνη δια τας αμαρτίας των, ἔτσι και σεις θα καταστραφήτε, διότι δεν ηκούσατε τα λόγια Κυρίου του Θεοῦ σας.

- Δευτ. 9,1 Ἄκουε, Ἰσραὴλ· σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομῆσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς, πόλεις μεγάλας καὶ τειχήρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ,
- Δευτ. 9,1 Ἀκουσε, λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ, θὰ διαβῇς κατὰ τὸν χρόνον αὐτὸν τὸν Ἰορδάνην, θὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν τῆς Εὐαγγελίας διὰ νὰ γίνῃς κύριος καὶ κληρονόμος λαῶν μεγάλων κατὰ πολὺ ἰσχυροτέρων ἀπὸ σέ, πόλεων μεγάλων, τῶν ὁποίων τὰ οχυρὰ τεῖχη φθάνουν ἕως τὸν οὐρανόν.
- Δευτ. 9,2 λαὸν μέγαν καὶ πολὺν καὶ εὐμήκη, υἱοὺς Ἐνὰκ, οὓς σὺ οἶσθα καὶ σὺ ἀκήκοας· τίς ἀντιστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ἐνὰκ;
- Δευτ. 9,2 Θὰ κυριεύσετε λαὸν ἰσχυρόν πολυάριθμον, ἀνθρώπους μεγάλου ἀναστήματος, τοὺς ἀπογόνους Ἐνὰκ, τοὺς ὁποίους γνωρίζεις καὶ ἔχεις ἀκούσει νὰ λέγεται δι' αὐτοὺς· “ποῖός ἡμπορεῖ νὰ ἀντισταθῇ ἐμπρὸς τοὺς Ἐνακίτας;”
- Δευτ. 9,3 καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου, οὗτος προπορεύσεται πρὸ προσώπου σου· πῦρ καταναλίσκον ἐστίν· οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἀπολεῖ αὐτοὺς ἐν τάχει, καθάπερ εἶπέ σοι Κύριος.
- Δευτ. 9,3 Θὰ μάθῃς ὁμως σήμερον, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου θὰ προχωρῇ ἐμπρὸς ἀπὸ σέ, ὡσάν καταστρεπτικὸν πῦρ διὰ τοὺς ἐχθρούς σου. Αὐτός θὰ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ. Αὐτός θὰ τοὺς τρέψῃ εἰς φυγὴν ἀπὸ ἐμπρὸς σου καὶ ταχέως θὰ τοὺς καταστρέψῃ, ὅπως σου ἔχει υποσχεθῇ ὁ Κύριος.
- Δευτ. 9,4 μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἔξαναλῶσαι Κύριον τὸν Θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα πρὸ προσώπου σου λέγων· διὰ τὰς δικαιοσύνας μου εἰσήγαγέ με Κύριος κληρονομῆσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην·
- Δευτ. 9,4 Ὅταν ὁμως Κύριος ὁ Θεός σου συντρίψῃ καὶ εξαφανίσῃ ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ μάτια σου τὰ ἔθνη αὐτά, μὴ σου ἔλθῃ ποτὲ

στον νουν η σκέψις και είπης· ο Κυριος με εισήγαγε, δια να καταλάβω ως κληροναμίαν μου την εύφορον και πλουσίαν αυτήν χώραν, ένεκα των αρετών μου.

Δευτ. 9,5

ούχι διὰ τὴν δικαιοσύνην σου, οὐδὲ διὰ τὴν ὀσιότητα τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομῆσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων Κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαάκ καὶ τῷ Ἰακώβ.

Δευτ. 9,5

Οχι δια τας αρετάς σου· οὔτε δια την αγνότητα και ευσέβειαν της καρδίας σου εισέρχεσαι συ να κληρονομήσης την χώραν αυτών των εθνών, αλλά δια την αθεράπευτον ασέβειαν αυτών των εθνών, θα τα εξολοθρεύσῃ ο Κυριος ἀπὸ εμπρός σου, δια να εκπληρώσῃ και την υπόσχεσίν του, την οποίαν με ὄρκον επεβεβαίωσεν στους προπάτοράς μας, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ.

Δευτ. 9,6

καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δικαιοσύνας σου Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομῆσαι, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλος εἶ.

Δευτ. 9,6

Και θα μάθῃς σήμερον, ὅτι Κυριος ο Θεός σου σου παραχωρεῖ την ευλογημένην αυτήν γην ως κληρονομίαν, ὄχι δια τας αρετάς σου, διότι εις την πραγματικότητα και συ εἶσαι λαὸς ανυπότακτος και σκληρός.

Δευτ. 9,7

μνήσθητι, μὴ ἐπιλάβῃ ὅσα παρώξυνας Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἕως ἦλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἀπειθοῦντες διετελεῖτε τὰ πρὸς Κύριον.

Δευτ. 9,7

Ενθυμήσου, και ποτέ μη λησμονήσης, πόσον πολύ και πόσας φορές παρώργισες Κυριον τον Θεόν σου εις την ἐρημον. Απὸ την ημέραν που ανεχωρήσατε ελεύθεροι ἀπὸ την Αἴγυπτον, μέχρις ὅτου ἦλθατε στον τόπον τούτον, κατὰ

συνέχειαν εφερθήκατε με δυστροπίαν και απείθειαν
απέναντι του Κυρίου.

Δευτ. 9,8 καὶ ἐν Χωρήβ παρωξύνετε Κύριον, καὶ ἐθυμώθη Κύριος
ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς,

Δευτ. 9,8 Ἰδιαιτέρως στο ὄρος Χωρήβ παρωργίσατε πολὺ τον Κυριον
και ο Κυριος ηγανάκτησε εναντίον σας, ὥστε απεφάσισε να
σας εξολοθρεύση,

Δευτ. 9,9 ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς
λιθίνας, πλάκας διαθήκης, ἃς διέθετο Κύριος πρὸς ὑμᾶς.
καὶ κατεγινόμεν ἑν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ
ἔπιον.

Δευτ. 9,9 τότε που εγὼ ἀνέβαινα στο ὄρος Σινά, δια να πάρω τας
πλάκας της Διαθήκης, την οποίαν συνήψε με σας ο Κυριος.
Επὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας και τεσσαράκοντα νύκτας
παρέμεινα στο ὄρος. Ἀρτον ἐκεῖ δεν ἔφαγον και νερό δεν
ἔπιον.

Δευτ. 9,10 καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας
γεγραμμένας ἑν τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπ' αὐταῖς
ἐγγέγραπτο πάντες οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε Κύριος πρὸς
ὑμᾶς ἑν τῷ ὄρει ἡμέρᾳ ἐκκλησίας·

Δευτ. 9,10 Και μου ἔδωκε τότε ο Κυριος τας δύο λιθίνας πλάκας,
γραμμένας με το θείον του δάκτυλον. Επάνω εις αυτὰς ἦσαν
χαραγμέναι αι εντολαί, τας οποίας ο Κυριος εἶπε προς σας
στους πρόποδας του ὄρους, κατὰ την ἡμέραν της γενικῆς
συγκεντρώσεώς σας.

Δευτ. 9,11 καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ διὰ
τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκε Κύριος ἐμοὶ τὰς δύο
πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης.

Δευτ. 9,11 Μετὰ δεκτεσσάρα κοντὰ ἡμέρας και τεσσαράκοντα νύκτας
μου ἔδωσεν ο Κυριος τας δύο λιθίνας αυτὰς πλάκας της
Διαθήκης

- Δευτ. 9,12 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἀνάστηθι, κατάρβηθι τὸ τάχος ἐντεῦθεν, ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαὸς σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου· παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς· καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα.
- Δευτ. 9,12 καὶ μου εἶπε ὁ Κύριος· σήκω, κατέβα ἀμέσως ἀπὸ ἐδῶ, διότι ὁ λαὸς σου, τὸν ὁποῖον ἐβγάλες ἐλεύθερον ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, παρηνάμησεν, ἐξέκλινε καὶ ἐξετράπη ταχέως ἀπὸ τὴν ὁδόν, τὴν ὁποῖαν διέταξες αὐτοὺς νὰ πορεύωνται. Κατεσκεύασαν διὰ τὸν ἑαυτὸν τῶν εἰδωλὸν εἰς χωνευτήριον.
- Δευτ. 9,13 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με λέγων· λελάληκα πρὸς σε ἅπαξ καὶ δις λέγων· ἑώρακα τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλός ἐστι·
- Δευτ. 9,13 Εἶπε δε πάλιν ὁ Κύριος πρὸς ἐμέ· Ἐγὼ ὁμιλήσει πρὸς σε καὶ μίαν καὶ δύο φορές καὶ σου εἶπα· εἶδα καὶ παρακολούθησα τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἰδοὺ, ὅτι ὁ λαὸς αὐτός ἐστιν σκληρὸς καὶ ἀνυπότακτος !
- Δευτ. 9,14 καὶ νῦν ἔασόν με ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρόν καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο.
- Δευτ. 9,14 Καὶ τώρα ἀφησέ με νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσω καὶ νὰ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀπὸ τὴν υφῆλιν καὶ ἀναδείξω σε λαὸν μέγαν καὶ ἰσχυρόν πολὺ περισσότερον ἀπὸ αὐτόν.
- Δευτ. 9,15 καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δύο πλάκες τῶν μαρτυρίων ἐπὶ ταῖς δυσὶ χερσὶ μου.
- Δευτ. 9,15 Ἐπέστρεψα ἐγὼ τότε καὶ κατέβην ἀπὸ το ὄρος, ἐνῶ τὸ ὄρος ἐκαίετο με φωτιά που ἐφθάνεν ἕως τὸν οὐρανόν, καὶ αἱ δύο πλάκες τῆς Διαθήκης εὐρίσκοντο εἰς τὰ δύο μου χέρια.
- Δευτ. 9,16 καὶ ἰδὼν ὅτι ἡμάρτετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐποιήσατε ὑμῖν αὐτοῖς χωνευτὸν καὶ παρέβητε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλατο Κύριος ὑμῖν ποιεῖν,

- Δευτ. 9,16 Είδα τότε και εγώ, ότι όντως είχατε αμαρτήσῃ ενώπιον Κυρίου του Θεού σας και είχατε κατασκευάσει σεις οι ίδιοι δια τον εαυτόν σας ειδωλικόν άγαλμα χυτόν και έτσι εξακλίνετε από την οδόν, εις την οποίαν ο Κυριος σας είχε διατάξει να βαδίσετε.
- Δευτ. 9,17 καί έπιλαβόμενος τών δύο πλακῶν έρρίψα αυτάς από τών δύο χειρῶν μου, καί συνέτριψα έναντίον ύμῶν.
- Δευτ. 9,17 Λαβών τας δύο πλάκας τας επέταξα με ορμήν από τα δύο χέρια μου και τας εθρυμμάτισα ενώπιόν σας.
- Δευτ. 9,18 καί έδεήθην έναντίον Κυρίου δεύτερον καθάπερ καί τό πρότερον τεσσαράκοντα ήμέρας καί τεσσαράκοντα νύκτας, άρτον ούκ έφαγον καί ύδωρ ούκ έπιον, περι πάσῶν τών άμαρτιῶν ύμῶν, ὧν ήμάρτετε ποιήσαι τό πονηρόν έναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ παροξύναι αυτόν.
- Δευτ. 9,18 Ικέτευσα εκ βάθους καρδιάς τον Κυριον, δευτέραν αυτήν φοράν, όπως ακριβώς και προηγουμένως επί τεσσαράκοντα ήμέρας και νύκτας, κατά τας οποίας άρτον δεν έφαγον και ύδωρ δεν έπιον, τον ικέτευσα δι' όλας τας αμαρτίας, τας οποίας διευπράξατε, ώστε να καταπέσετε μέχρι τέτοιου σημείου, να διαπράξετε αυτό το φοβερόν αμάρτημα της ειδωλοποιΐας ενώπιον Κυρίου του Θεού σας και να τον παροργίσετε τόσον πολύ εναντίον σας.
- Δευτ. 9,19 καί έκφοβός είμι διά τόν θυμόν καί τήν όργήν, ὅτι παρωξύνθη Κύριος έφ' ύμίν τοῦ έξολοθρεῦσαι ύμᾶς καί εισήκουσε Κύριος έμοῦ καί έν τῷ καιρῷ τούτῳ.
- Δευτ. 9,19 Ενώπιον του μεγάλου θυμού και της οργής του Κυρίου κατελήφθην από μέγαν φόβον, διότι τόσον πολύ ηγανάκτησεν εναντίον σας ο Κυριος, ώστε επήρε την απόφασιν να σας εξολοθρεύσῃ. Αλλά ο Κυριος εισήκουσε την δέησίν μου κατά τον καιρόν εκείνον.
- Δευτ. 9,20 καί επί Άαρών έθυμώθη έξολοθρεῦσαι αυτόν, καί ηύξάμην καί περι Άαρών έν τῷ καιρῷ εκείνῳ.

- Δευτ. 9,20 Και εναντίον του Ααρών ηγανάκτησε τότε ο Κυριος και ηθέλησε να τον εξολοθρεύση, αλλά εγώ προσευχήθην και δι' αυτόν κατά τον καιρόν εκείνον.
- Δευτ. 9,21 καὶ τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν, ἣν ἐποιήσατε, τὸν μόσχον, ἔλαβον αὐτὸν καὶ κατέκαυσα αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ συνέκοψα αὐτὸν καταλέσας σφόδρα, ἕως οὗ ἐγένετο λεπτὸν· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτός, καὶ ἔρριψα τὸν κονιορτὸν εἰς τὸν χειμάρρουν τὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ὄρους.
- Δευτ. 9,21 Αυτὴν δε τὴν μεγάλην ἁμαρτίαν που ἐκάματε, τὸ εἶδωλον δηλαδὴ τοῦ χρυσοῦ μόσχου που ἀνεκηρύξατε ὡς θεὸν σας, ἐγὼ τὸ ἐπήρα καὶ τὰ μεν ξύλινα αὐτοῦ εξαρτήματα κατέκαυσα, τὸ δε υπόλοιπον χρυσὸν τμήμα τὸ ἐκοψα εἰς μικρὰ κομμάτια, τὸ ἄλεσα ἕως ὅτου ἐτине λεπτότατη σκόνι, τὴν ὁποίαν ἐρριψα στὸν χεῖμαρρον, που κατεβαίνει ἀπὸ τὸ ὄρος Σινά.
- Δευτ. 9,22 καὶ ἐν τῷ Ἐμπυρισμῷ καὶ ἐν τῷ Πειρασμῷ, καὶ ἐν τοῖς Μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας παροξύναντες ἦτε Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν.
- Δευτ. 9,22 Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις ἐξοργίσατε Κύριον τὸν Θεὸν σας, ὅπως συνέβη εἰς τὰς τοποθεσίας, που ὠνομάζοντο Ἐμπυρισμός, Πειρασμός, Μνήματα Ἐπιθυμίας.
- Δευτ. 9,23 καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς Κύριος ἐκ Κάδης Βαρνή λέγων· ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἡπειθήσατε τῷ ῥήματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
- Δευτ. 9,23 Καὶ ὅτε ὁ Κύριος ηθέλησε νὰ σας ἀποστείλῃ πρὸς τὴν Παλαιστίνην ἀπὸ τὴν Κάδης Βαρνή καὶ σας εἶπε· Προχωρήσατε καὶ καταλάβετε ὡς δικὴν σας κληρονομίαν τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ σας δίδω· σεις παρηκούσατε τὴν ἐντολὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτὸν

και δεν υπετάχθητε εις την εντολήν του.

Δευτ. 9,24 άπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς Κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἐγνώσθη ὑμῖν.

Δευτ. 9,24 Υπήρξατε και εφανήκατε απειθείς κατά συνέχειαν εις τας προς Κυριον σχέσεις σας από την ημέραν, κατά την οποίαν τον εγνωρίσατε, και εντεύθεν.

Δευτ. 9,25 καὶ ἐδεήθην ἔναντι Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ὅσας ἐδεήθην· εἶπε γὰρ Κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς·

Δευτ. 9,25 Εγώ δε ικέτευσα τον Κυριον επί τεσσαράκοντα ημερας και τεσσαράκοντα νύκτας και τον παρεκάλουν κατά το διάστημα αυτό δια σας, διότι ο Κυριος εἶχεν εἶπει ότι θα σας εξολοθρεύση.

Δευτ. 9,26 καὶ ἠύξάμην πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπα· Κύριε βασιλεῦ τῶν θεῶν, μὴ ἐξολοθρεύσης τὸν λαὸν σου καὶ τὴν μερίδα σου, ἣν ἐλυτρώσω, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ·

Δευτ. 9,26 Προσευχήθην προς τον Θεόν και εἶπα· Κυριε, βασιλεῦ των θεών, μη εξολοθρεύσης τον λαόν σου, την εκλεκτήν αυτήν μερίδα σου, την οποίαν απηλευθέρωσες, του Ισραηλῆτας δηλαδή τους οποίους ελευθέρους ἐβγαλες από την χώραν της Αιγύπτου, με την μεγάλην σου δύναμιν, τη παντοδύναμον δεξιάν σου και την μεγαλειώδη ισχύν σου.

Δευτ. 9,27 μνήσθητι Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ τῶν θεραπόντων σου, οἷς ὥμοσας κατὰ σεαυτοῦ· μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τὰ ἀσεβήματα, καὶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν,

Δευτ. 9,27 Ενθυμήσου τον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, τους δούλους σου, στους οποίους ωρκίσθης επί του εαυτού σου υπέρ του λαού αυτού· μη βλέπῃς την σκληρότητα του λαού αυτού, την ασέβειάν του και τα αμαρτήματά του.

Δευτ. 9,28 μὴ εἴπωσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν, λέγοντες· παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν εἶπεν αὐτοῖς, καὶ παρὰ τὸ μισῆσαι αὐτοὺς ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀποκτεῖναι αὐτούς.

Δευτ. 9,28 Μη τους καταστρέψης, Κυριε, δια να μη εἰπουν οι κάτοικοι της γης, ἀπὸ ὅπου μας ἐβγαλες ἐλευθέρους· Επειδὴ ο Κύριος δεν ἠμπόρεσε να εἰσαγάγῃ αὐτοὺς εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν εἶχεν υποσχεθῇ καὶ ἐπειδὴ ἐμίσησεν αὐτούς, τους ἐβγαλε εἰς τὴν ἐρημον, δια να τους θανατώσῃ !

Δευτ. 9,29 καὶ οὗτοι λαὸς σου καὶ κληρὸς σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.

Δευτ. 9,29 Ἀλλὰ αὐτοὶ εἶναι ἰδικὸς σου λαὸς, ἰδική σου κληρονομία αὐτοί, τους ὁποίους ἐβγαλες ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου με τὴν μεγάλῃ σου ἰσχύν, με τὴν παντοδύναμον δεξιάν σου, με τὴν μεγαλοπρεπὴ δύναμίν σου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 10

Δευτ. 10,1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπε Κύριος πρὸς με· λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας, ὥσπερ τὰς πρώτας, καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος· καὶ ποιήσεις σεαυτῷ κιβωτὸν ξυλίνην·

Δευτ. 10,1 Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν μου εἶπεν ὁ Κύριος· Πελέκησε συ ὁ ἴδιος δύο λιθίνας πλάκας, ὅπως ἦσαν αἱ δύο προηγούμεναι, καὶ ἀνέβα στο ὄρος, πρὸς ἐμέ. Ἐπίσης συ ὁ ἴδιος να κατασκευάσῃς καὶ ἓνα ξύλινο κιβώτιον.

Δευτ. 10,2 καὶ γράψεις ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις, ἃς συνέτριψας, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰς

εἰς τὴν κιβωτόν.

Δευτ. 10,2

Θα γράψης εἰς τὰς λιθίνας αὐτὰς πλάκας τὰς ἐντολάς, αἱ ὁποῖαι ἦσαν χαραγμέναι εἰς τὰς δύο προηγουμένας πλάκας, πού συνέτριψες, καὶ θα τοποθετήσῃς αὐτὰς στο κιβώτιον, τὴν Κιβωτόν τοῦ Μαρτυρίου.

Δευτ. 10,3

καὶ ἐποίησα κιβωτόν ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ ἐλάξευσα τὰς πλάκας λιθίνας, ὡς αἱ πρῶται· καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσὶ μου.

Δευτ. 10,3

Ἐκαμα ὅπως μου εἶπεν ὁ Θεός. Κατεσκεύασα τὴν κιβωτόν ἀπὸ ξύλα που δὲν σήπονται, ἐπελέκησα τὰς δύο λιθίνας πλάκας, ὅπως ἦσαν αἱ προηγούμεναι, καὶ ἀνέβηκα στο ὄρος κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας μου τὰς δύο πλάκας.

Δευτ. 10,4

καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δέκα λόγους, οὓς ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς Κύριος ἐμοί.

Δευτ. 10,4

Ὁ δε Κύριος ἔγραψεν ἐπάνω εἰς τὰς δύο αὐτὰς πλάκας, ὅ,τι εἶχε γράψῃ εἰς τὰς προηγουμένας, δηλαδὴ τὸν Δεκάλογον, τὰς δέκα ἐντολάς, τὰς ὁποίας εἶπεν πρὸς σὰς ὁ Κύριος στο ὄρος το Σινά μέσα ἀπὸ το πυρ. Αὐτὰς δε καὶ μου τὰς ἔδωκεν.

Δευτ. 10,5

καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτόν, ἣν ἐποίησα, καὶ ἦσαν ἐκεῖ, καθὰ ἐνετείλατό μοι Κύριος.

Δευτ. 10,5

Εγὼ ἐπέστρεψα, κατέβηκα ἀπὸ το ὄρος καὶ ἔβαλα τὰς πλάκας μέσα εἰς τὴν κιβωτόν, τὴν ὁποίαν εἶχα κατασκευάσει, ἐμείναν δε καὶ μένουν αὐταὶ ἐκεῖ, ὅπως με διέταξεν ὁ Κύριος. Ἐπειτα, ὅπως ἐνθυμείσθε,

Δευτ. 10,6

καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆλθον ἐκ Βηρώθ υἱῶν Ἰακὶμ Μισαδαΐ· ἐκεῖ ἀπέθανεν Ἀαρὼν καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Δευτ. 10,6

ἀνεχώρησαν οἱ Ἰσραηλῖται ἀπὸ τὴν Βηρώθ, τὴν περιοχὴν

της φυλής Ιακίμ, και κατηυθύνθησαν προς Μισαδαΐ. Εκεί απέθανε και ετάφη ο Ααρών ο αρχιερέυς. Αντί δε του Ααρών ἐγένεν αρχιερέυς ο υἱός του, ο Ελεάζαρ.

Δευτ. 10,7 ἐκεῖθεν ἀπῆρσαν εἰς Γαδγάδ καὶ ἀπὸ Γαδγάδ εἰς Ἑτεβαθᾶ, γῆ χεῖμαρροι ὑδάτων.

Δευτ. 10,7 Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπροχώρησαν οἱ Ἰσραηλῖται εἰς Γαδγάδ καὶ ἀπὸ τὴν περιοχὴν Γαδγάδ εἰς τὴν διεύθυνσιν Ἑτεβαθᾶ, εἰς περιοχὴν ὅπου υπάρχουν ὕδατα καὶ χεῖμαρροι.

Δευτ. 10,8 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλε Κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευὶ αἵρειν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, παρεστάναι ἔναντι Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Δευτ. 10,8 Κατὰ τὴν ἐποχὴν δε ἐκείνην ἐξεχώρισεν ὁ Κύριος τὴν φυλὴν Λευὶ ἀπὸ τὰς ἀλλὰς φυλάς καὶ ὥρισε νὰ μεταφέρῃ αὐτὴ τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου, νὰ παρίσταται ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, νὰ λειτουργῇ καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου, νὰ εὐλογῇ τὸν λαόν, ὅπως γίνεται μέχρι σήμερον.

Δευτ. 10,9 διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι τοῖς Λευίταις μερὶς καὶ κλῆρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· Κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ.

Δευτ. 10,9 Διὰ τοῦτο δὲν ὑπάρχει μερίδιον γῆς καὶ κληρονομία στοὺς Λευῖτας μετὰ τῶν ἄλλων Ἰσραηλιτῶν, διότι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς Λευὶ, ὅπως εἶπεν εἰς αὐτήν.

Δευτ. 10,10 κἀγὼ εἰστήκειν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ εἰσήκουσε Κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς.

Δευτ. 10,10 Εγὼ ἔμεινα στὸ ὄρος Σινὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας καὶ προσηυχόμην διὰ σας· καὶ ὁ Κύριος ἤκουσε τὴν πρᾶσευχήν μου κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ σας ἐξολοθρεύσῃ.

- Δευτ. 10,11 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· βάδιζε, ἄπαρον ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ εἰσπορευέσθωσαν καὶ κληρονομήτωσαν τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς.
- Δευτ. 10,11 Ἀλλὰ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς ἐμέ· Πηγαινέ, ἀναχώρησε ὡς ἀρχηγός καὶ προπορευόμενος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἄς εἰσέλθουν οἱ Ἰσραηλῖται, διὰ νὰ κληρονομήσουν τὴν χώραν, τὴν ὁποῖαν με ὅρκον στοὺς προπάτοράς των ὑπεσχέθην ἐγὼ νὰ δώσω εἰς αὐτούς.
- Δευτ. 10,12 Καὶ νῦν, Ἰσραήλ, τί Κύριος ὁ Θεός σου αἰτεῖται παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ἀγαπᾶν αὐτόν καὶ λατρεύειν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,
- Δευτ. 10,12 Καὶ τώρα, λαὸς τοῦ Ἰσραήλ, τι ἄλλο ζητεῖ ἀπὸ σένα ὁ Θεός σου ἀντὶ ὅλων τῶν εὐεργεσιῶν σου, εἰμὴ μόνον νὰ φοβῆσαι τὸν Θεόν σου, νὰ βαδίζης εἰς ὅλας τὰς οδοὺς αὐτοῦ, νὰ ἀγαπᾷς καὶ νὰ λατρεύῃς Κύριον τὸν Θεόν σου, με ὅλην σου τὴν καρδίαν καὶ με ὅλην σου τὴν ψυχὴν,
- Δευτ. 10,13 φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι ᾔῃ;
- Δευτ. 10,13 νὰ τηρῇς τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ τοὺς νόμους σου, ὅσα ἐγὼ σήμερον σε διατάσσω, διὰ νὰ εἶσαι ἔτσι εὐτυχής;
- Δευτ. 10,14 ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ·
- Δευτ. 10,14 Ἰδοὺ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ ὑπεράνω τοῦ γῆϊνου οὐρανοῦ ἑναστρὸς οὐρανός, ἡ γῆ καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν εἰς αὐτήν, ἀνήκουν στὸν Κύριον καὶ Θεόν σου.
- Δευτ. 10,15 πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς

ὕμᾱς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην.

Δευτ. 10,15

Εν τούτοις ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐν τῇ γῇ λαοὺς ἐξέλεξεν ὁ Κύριος τοὺς προγόνους σας νὰ τοὺς ἀγαπᾷ καὶ τοὺς προστατεύῃ ἰδιαιτέρως καὶ ἐπειτα ἀπὸ αὐτοὺς ἐξέλεξε τοὺς ἀπογόνους των, δηλαδὴ σας, ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη κατὰ τοὺς χρόνους τούτους.

Δευτ. 10,16

καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι·

Δευτ. 10,16

Ἀπέναντι λοιπὸν τῶν δωρεῶν αὐτῶν τοῦ Θεοῦ πρέπει καὶ σεις νὰ περικόψετε καὶ νὰ πετάξετε ἀπὸ ἐπάνω σας τὴν σκληρότητα καὶ ἀνυπακοήν τῆς καρδίας σας καὶ νὰ μὴ κρατῆτε σκληρὸν καὶ ἀκαμπτον τὸν τράχηλόν σας ἀπέναντι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου.

Δευτ. 10,17

ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας· καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον,

Δευτ. 10,17

Διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας, αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, Θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὁ ὁποῖος δὲν καταπλήσσεται ἀπὸ πρόσωπα, ὅσον ἕξοχα καὶ ἀν εἶναι αὐτά, καὶ δὲν θὰ δελεασθῇ με δῶρα, ὥστε νὰ μὴ κρίνῃ δικαίως.

Δευτ. 10,18

ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον.

Δευτ. 10,18

Εἶναι Θεὸς δίκαιος, ὁ ὁποῖος κρίνει δικαίως καὶ ἀποδίδει τὸ δίκαιον στὸν ξένον, στὸ ὀρφανόν, εἰς τὴν χήραν, καὶ ἀγαπᾷ τὸν ξένον, ὥστε νὰ δίδῃ καὶ εἰς αὐτὸν ἄρτον καὶ ἐνδυμα.

Δευτ. 10,19

καὶ ἀγαπήσετε τὸν προσηλύτον· προσηλύτοι γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

Δευτ. 10,19

Καὶ σεις πρέπει νὰ ἀγαπήσετε τὸν ξένον, διότι κάποτε, ἐκεῖ εἰς τὴν Αἴγυπτον, υπῆρξατε καὶ σεις ξένοι.

Δευτ. 10,20

Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ λατρεύσεις

καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
ὀμῇ·

Δευτ. 10,20 Κυριον τον Θεόν σου μόνον αὐτὸν να φοβῆσαι και αὐτὸν να
λατρεύῃς και εις αὐτὸν θα προσκολληθῇς και στο ὄνομα
αυτοῦ θα ορκίζεσαι.

Δευτ. 10,21 οὗτος καύχημά σου καὶ οὗτος Θεός σου, ὅστις ἐποίησεν
ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ
ὀφθαλμοί σου.

Δευτ. 10,21 Αυτός ο Θεός σου θα εἶναι το καύχημά σου, ο οποίος
επραγματοποίησεν εις σε τα μεγάλα και ἔνδοξα αυτά, τα
οποία εἶδον τα μάτια σου.

Δευτ. 10,22 ἐν ἑβδομήκοντα ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς
Αἴγυπτον, νυνὶ δὲ ἐποίησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου ὥσεί
τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.

Δευτ. 10,22 Ενθυμήσου, ὅτι εβδομήκοντα ἦσαν ὅλοι-ὅλοι οι, πρόγονοί
σου, ο Ιακώβ με τους απογόνους του, οι οποίοι κατέβησαν
απὸ την Χαναάν εις την Αἴγυπτον. Τώρα δε ο Κυριος σας
επλήθυνε τόσον πολὺ, ὥστε κατὰ τον αριθμὸν να εἰσθε ὅσα
εἶναι τα ἄστρα του ουρανοῦ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 11

Δευτ. 11,1 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου καὶ φυλάξῃ τὰ
φυλάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

Δευτ. 11,1 Πρέπει, λοιπόν, να αγαπήσης Κυριον τον Θεόν σου και να
τηρήσης ὅσα σου ζητεῖ να φυλάξῃς, δηλαδή τους νόμους
του, τας εντολὰς του και τας διατάξστου, ὅλας τας ἡμέρας
της ζωῆς σου.

Δευτ. 11,2 καὶ γνώσεσθε σήμερον, ὅτι οὐχὶ τὰ παιδία ὑμῶν, ὅσοι
οὐκ οἶδασιν οὐδὲ εἶδον τὴν παιδείαν Κυρίου τοῦ

Θεοῦ σου καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ καὶ τὴν χεῖρα τὴν
κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλὸν

Δευτ. 11,2

Σας καλῶ σήμερον να κατανοήσετε τας δωρεάς του Θεοῦ.
Δεν απευθύνομαι εἰς τα παιδιά σας, τα οποία δεν ἐγνώρισαν
καὶ οὔτε εἶδον τὴν στοργικὴν καὶ παιδαγωγικὴν φροντίδα
του Κυρίου δια σας, τα μεγάλα του ἔργα, τὴν παντοδύναμον
δεξιάν του, τὴν μεγαλειώδη δυνάμιν του,

Δευτ. 11,3

καὶ τὰ σημεία αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ, ὅσα ἐποίησεν
ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραὼ βασιλεῖ Αἰγύπτου καὶ πάσῃ τῇ
γῇ αὐτοῦ,

Δευτ. 11,3

τα σημάδια τῆς παντοδυνάμου παρουσίας του καὶ τα
καταπληκτικὰ θαύματα, ὅσα ἔκαμε εἰς ὅλην τὴν Αἴγυπτον,
ἐναντίον του Φαραὼ καὶ ἐναντίον ὅλης τῆς χώρας του,

Δευτ. 11,4

καὶ ὅσα ἐποίησε τὴν δυνάμιν τῶν Αἰγυπτίων, τὰ ἄρματα
αὐτῶν καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν, καὶ τὴν δυνάμιν αὐτῶν, ὡς
ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ
προσώπου αὐτῶν καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω
ὑμῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς Κύριος ἕως τῆς σήμερον
ἡμέρας,

Δευτ. 11,4

ὅσα ἔκαμε ἐναντίον τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως των
Αἰγυπτίων, των πολεμικῶν ἀρμάτων, του ἱππικοῦ των,
ἐναντίον ὅλης τῆς ἰσχυρᾶς δυνάμεώς των, πῶς, δηλαδή, το
ὕδωρ τῆς Ερυθρᾶς Θαλάσσης κατεπλημμύρησεν ἐναντίον
αὐτῶν, τότε που σας κατεδίωκον κατὰ πόδας, καὶ τοὺς
κατέστρεψεν ὁ Κύριος, ὅπως καὶ μέχρι σήμερον το βλέπει
κανεῖς.

Δευτ. 11,5

καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕως ἥλθετε εἰς τὸν
τόπον τοῦτον,

Δευτ. 11,5

Ομιλῶ πρὸς σας, δια να ἐνθυμηθῆτε πόσα ἄλλα θαύματα
ἔκαμε πρὸς χάριν σας ὁ Θεός, εἰς τὴν ἐρημον, μέχρις ὅτου
ἤλθατε στὸν τόπον τούτον.

Δευτ. 11,6

καὶ ὅσα ἐποίησε τῷ Δαθὰν καὶ Ἀβειρῶν υἱοὺς Ἑλὶάβ

υιοῦ Ῥουβήν, οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς
κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνάς
αὐτῶν καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν
ἐν μέσῳ παντὸς Ἰσραὴλ,

Δευτ. 11,6

Ὅσα ἐκαμε ἐναντίον του Δαθάν και του Αβειρών, οι οποίοι
ἦσαν υιοὶ του Ελιάβ, υιοῦ του Ρουβήν, τους οποίους ἠνοιξεν
ἡ γη το στόμα της και κατέπιεν αυτούς και τας οικογενείας
των και τας σκηνάς των και ὅλα τα υπάρχοντά των, ἐν μέσῳ
ὅλου του ισραηλιτικοῦ λαοῦ.

Δευτ. 11,7

ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑώρακαν πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὰ μεγάλα, ὅσα ἐποίησεν ἐν ὑμῖν σήμερον.

Δευτ. 11,7

Εἶδατε, με τα ἴδια σας τα μάτια, ὅλα τα μεγάλα και
θαυμαστά ἔργα του Κυρίου, ὅσα ἐκαμεν ὁ Θεός μέχρις
σήμερον ἐνώπιόν σας.

Δευτ. 11,8

καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἵνα ζητε καὶ πολυπλασιασθῆτε
καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσετε τὴν γῆν, εἰς ἣν ὑμεῖς
διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν,

Δευτ. 11,8

Φυλάξατε, λοιπόν, ὅλας τας ἐντολὰς του, τας ὁποίας ἐγὼ
σήμερον σας παραγγέλλω, δια να ζητε και πληθυνθῆτε, δια
να εἰσέλθετε και καταλάβετε ὡς ἰδικὴν σας τὴν γην της
Επαγγελίας, πρὸς τὴν ὁποίαν διαβαίνετε τώρα τον
Ιορδάνην ποταμόν, δια να γίνετε κύριοι αὐτῆς.

Δευτ. 11,9

ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς ὤμοσε Κύριος τοῖς
πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν
μετ' αὐτοῦς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι·

Δευτ. 11,9

Συμμορφωθῆτε πρὸς τὸ θέλημα του Θεοῦ, δια να ζήσετε
πολλὰς ἡμέρας εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν με ὅρκον
υπεσχέθη να τὴν δώσῃ ὁ Κύριος στους προπάτοράς σας και
ἐπειτα ἀπὸ αὐτοῦς εἰς σας, τους ἀπογόνους των, τὴν γην της
Επαγγελίας, τὴν ῥέουσαν γάλα και μέλι.

Δευτ. 11,10

ἔστι γὰρ ἡ γῆ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι

αὐτήν, οὐχ ὥσπερ γῆ Αἰγύπτου ἐστίν, ὅθεν
ἐκπεπόρευσθε ἐκεῖθεν, ὅταν σπείρωσι τὸν σπόρον καὶ
ποτίζωσι τοῖς ποσὶν αὐτῶν ὥσεί κῆπον λαχανείας·

Δευτ. 11,10

Εἶναι δε ἡ χώρα, πρὸς τὴν ὁποίαν βαδίζετε δια να τὴν
κληρονομήσετε, ὅχι ὅπως εἶναι ἡ χώρα τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ
τὴν ὁποίαν ἐξήλθατε. Εκεί ὅταν ρίπτουν τὸν σπόρον,
ποτίζουν τὴν γῆν, ὡς εἰάν εἶναι λαχανόκηπος, με ποτιστικά
μέσα, που τα κινοῦν με τα πόδια των.

Δευτ. 11,11

ἡ δὲ γῆ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, γῆ
ὄρεινὴ καὶ πεδινή, ἐκ τοῦ ὑέτου τοῦ οὐρανοῦ πίεται
ὔδωρ,

Δευτ. 11,11

Ενὼ ἡ χώρα, εἰς τὴν ὁποίαν σεις πορεύεσθε δια να τὴν
καταλάβετε ὡς ιδιοκτησίαν σας, εἶναι χώρα ὄρεινὴ καὶ
πεδινή, ποτίζεται δε καὶ χορταίνει ἀπὸ το νερὸ τῆς βροχῆς
που ἔρχεται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Δευτ. 11,12

γῆ, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτήν
διαπαντός, οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς
ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἑνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ
ἑνιαυτοῦ.

Δευτ. 11,12

Εἶναι χώρα, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου ἐπιβλέπει
πάντοτε καὶ ἐπιμελεῖται, ἐπὶ τῆς ὁποίας οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ
Κυρίου με στοργὴν ἐπιβλέπουν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἕως το τέλος
ἐκάστου ἔτους.

Δευτ. 11,13

Ἐὰν δὲ ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολάς, ἃς ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον τὸ Θεόν σου
καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς σου,

Δευτ. 11,13

Εἰάν, λοιπόν, ἀκούσετε καὶ υπακούσετε εἰς πάσας τὰς
ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἐγὼ σήμερον σας δίδω, δηλαδὴ να
ἀγαπάτε Κύριον τὸν Θεόν σας καὶ αὐτὸν να λατρεύετε με
ὅλην σας τὴν καρδίαν καὶ με ὅλην σας τὴν διάνοιαν,

Δευτ. 11,14

καὶ δώσει τὸν ὑέτον τῇ γῇ σου καθ' ὥραν πρῶϊμον καὶ

ὄψιμον, καὶ εἰσίοσεις τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου
καὶ τὸ ἔλαιόν σου·

Δευτ. 11,14 Ο Θεός θα στέλλῃ (ποτιστικὴν) βροχὴν εἰς τὴν γῆν σας,
πρώϊμον καὶ ὄψιμον, εἰς τὸν κατάλληλον καιρὸν, καὶ θα
συγκομίζετε τὸ σιτάρι σας, τὸν οἶνον σας καὶ τὸ ἔλαιόν σας.

Δευτ. 11,15 καὶ δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσί
σου·

Δευτ. 11,15 Θα δίδῃ ἐπίσης ὁ Θεός πλούσια χόρτα στοὺς ἀγροὺς σας,
ἀφθονον βοσκήν δια τὰ ζῶα σας.

Δευτ. 11,16 καὶ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ
πλατυνθῇ ἡ καρδίᾳ σου καὶ παραβῇτε καὶ λατρεύσητε
θεοὺς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

Δευτ. 11,16 Οταν ὁμως φάγετε καὶ χορτασθῇτε, προσέχετε στον εαυτὸν
σας, μήπως τυχὸν ἀνοίξῃ εἰς τὰ υλικά διάπλατα ἡ καρδιά
σας καὶ δελεαζόμενοι ἀπὸ τὰς τέρψεις παραβῇτε τὸ θέλημα
τοῦ Κυρίου καὶ λατρεύσετε ἄλλους θεοὺς καὶ προσκυνήσετε
αὐτούς,

Δευτ. 11,17 καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ Κύριος ἐφ' ὑμῖν καὶ συσχῇ τὸν
οὐρανόν, καὶ οὐκ ἔσται ὑετός, καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν
καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς
ἀγαθῆς, ἧς Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν.

Δευτ. 11,17 Οπότε θα ὀργισθῇ ὁ Κύριος ἐναντίον σας καὶ θα κλείσῃ τὸν
οὐρανόν. Καὶ τότε δεν θα πέσῃ βροχὴ εἰς τὴν γῆν καὶ ἡ
χώρα δεν θα δώσῃ τοὺς καρπούς της καὶ σεις θα
καταστραφῇτε ἀμέσως ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς ευφόρου καὶ
πλουσίας γῆς, τὴν ὁποίαν σας ἔδωκεν ὁ Κύριος.

Δευτ. 11,18 καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν
καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν· καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον
ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ
ὀφθαλμῶν ὑμῶν·

Δευτ. 11,18 Βαλετε τὰ λόγια αὐτὰ εἰς τὴν διάνοιάν σας καὶ εἰς τὴν
καρδίαν σας, δέσατέ τα, ὡς σημεῖον Θεοῦ, εἰς τὰ χέρια σας,

- Δευτ. 11,19 δια να είναι πάντοτε σταθερά εμπρός εις τα μάτια σας.
καὶ διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν ἐν αὐτοῖς
καθημένους ἐν οἴκῳ καὶ πορευομένους ἐν ὁδῷ καὶ
καθεύδοντας καὶ διανισταμένους.
- Δευτ. 11,19 Αὐτὰ τα λόγια του Θεοῦ πρέπει να τα διδάξετε εις τα παιδιά
σας, δια να συνομιλοῦν γύρω ἀπὸ αὐτά, ὅταν κάθωνται στο
σπίτι, ὅταν περιπατοῦν στον δρόμον, ὅταν ετοιμάζονται να
κοιμηθοῦν καὶ ὅταν σηκώνονται ἀπὸ τον ὕπνον.
- Δευτ. 11,20 καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιάς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ
τῶν πυλῶν ὑμῶν,
- Δευτ. 11,20 Θα γράψετε αὐτὰ στους παραστάτας της θύρας των οικιῶν
σας καὶ εις ὅλας τας θύρας σας.
- Δευτ. 11,21 ἵνα μακροημερεύσητε καὶ αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν ὑμῶν ἐπὶ
τῆς γῆς, ἥς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι
αὐτοῖς, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.
- Δευτ. 11,21 Θα τηρήσετε ὅλα αὐτὰ δια να μακροημερεύσετε σεις οἱ ἴδιοι,
καὶ δια να γίνουν πολλά καὶ μακρά αἱ ἡμέραι των παιδιῶν
σας ἐπάνω εις την γην, την ὁποῖαν ὠρκίσθη ὁ Κύριος στους
προπάτοράς σας να τους την δώσῃ, να γίνουν ὅσαι αἱ
ἡμέραι του ουρανοῦ ἐπὶ της γῆς, να διαρκέσουν μέχρι
τέλους του κόσμου.
- Δευτ. 11,22 καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολάς
ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν, ἀγαπᾶν
Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ,
- Δευτ. 11,22 Εἰ με την καρδιά καὶ την ψυχὴν σας υπακούσετε εις ὅλας
αὐτάς τας ἐντολάς, τας ὁποίας ἐγὼ σας δίδω δια να
τηρήσετε, εἰ δηλαδὴ ἀγαπάτε Κύριον τον Θεὸν σας καὶ
βαδίζετε στον δρόμον των ἐντολῶν του καὶ εἰσθε
προσκολλημένοι με πίστιν εἰς αὐτόν,
- Δευτ. 11,23 καὶ ἐκβαλεῖ Κύριος πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν, καὶ κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά

μᾶλλον ἢ ὑμεῖς.

Δευτ. 11,23

τότε ο Κυριος θα εκδιώξη από εμπρός σας όλα τα εχθρικά προς σας ειδωλολατρικά έθνη και θα κληρονομήσετε σεις την χώραν και τα αγαθά εθνών πολύ μεγαλυτέρων και ισχυρότερων από σας.

Δευτ. 11,24

πάντα τὸν τόπον, οὔ ἂν πατήσῃ τὸ ἵχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν, ὑμῖν ἔσται· ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ Ἀντιλίβανου καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὰ ὅριά σου.

Δευτ. 11,24

Καθε τόπος, τον οποίον θα πατήσουν τα πόδια σας θα είναι ιδικός σας. Από την έρημον περιοχὴν του νότου ἕως το ὅρος Ἀντλίβανον προς βρραν, από τον μεγάλον ποταμόν τον Ευφράτην και δυτικῶς μέχρι της Μεσογείου Θαλάσσης θα εκταθοῦν τα ὅρια της χώρας σας.

Δευτ. 11,25

οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· τὸν φόβον ὑμῶν καὶ τὸν τρόπον ὑμῶν ἐπιθήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ἐφ' ἧς ἂν ἐπιβῆτε ἐπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς.

Δευτ. 11,25

Κανείς δεν θα αντισταθῇ ενώπιόν σας. Τον φόβον και τον τρόπον σας, θα εμβάλῃ Κυριος ο Θεός σας στους ανθρώπους όλων των χωρῶν, προς τας οποίας σεις θα απλωθῆτε, ὅπως σας υπεσχέθη ο Θεός.

Δευτ. 11,26

Ἴδου ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν·

Δευτ. 11,26

Ἰδού, ἐγὼ σας δίδω σήμερον και παραθέτω ἐνώπιόν σας την ευλογίαν μου και την κατάραν μου.

Δευτ. 11,27

τὴν εὐλογίαν, ἐὰν ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον,

Δευτ. 11,27

Την ευλογίαν, εἰν υπακούσετε εις τας εντολὰς Κυρίου του Θεού σας, ὅσας ἐγὼ σήμερον παραγγέλλω προς σας.

Δευτ. 11,28

καὶ τὴν κατάραν, ἐὰν μὴ ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, καὶ

- πλανηθῆτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἥς ἐνετειλάμην ὑμῖν,
πορευθέντες· λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ οἴδατε.
- Δευτ. 11,28 Τὴν κατάραν δέ, εἴαν δὲν υπακούσετε εἰς τὰς ἐντολάς
Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας, τὰς ὁποίας ἐγὼ σήμερον σας δίδω,
εἴαν παρεκκλίνετε καὶ ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ τὴν ὁδόν, τὴν
ὁποίαν σας διέταξα, καὶ πορευθῆτε νὰ λατρεύσετε θεοὺς
ἄλλους, τοὺς ὁποίους προηγουμένως δὲν ἐγνώριζατε.
- Δευτ. 11,29 καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν
γῆν, εἰς ἣν διαβαίνεις ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν, καὶ
δώσεις τὴν εὐλογίαν ἐπ' ὄρος Γαριζὶν καὶ τὴν κατάραν
ἐπ' ὄρος Γαιβάλ.
- Δευτ. 11,29 Ὅταν δὲ Κύριος ὁ Θεός σας σας εἰσαγάγῃ εἰς τὴν χώραν,
πρὸς τὴν ὁποίαν μεταβαίνετε διὰ νὰ τὴν καταλάβετε, θὰ
ἀπαγγεῖλετε τὰς μὲν εὐλογίας στὸ ὄρος Γαριζὶν, τὰς δὲ
κατάρας στὸ ὄρος Γαιβάλ.
- Δευτ. 11,30 (οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὀπίσω ὁδὸν
δυσμῶν ἡλίου ἐν γῇ Χαναὰν τὸ κατοικοῦν ἐπὶ δυσμῶν
ἐχόμενον τοῦ Γολγὼλ πλησίον τῆς δρυὸς τῆς ὑψηλῆς·)
- Δευτ. 11,30 (Τὰ ὅρη αὐτὰ δὲν εὐρίσκονται πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὀπίσω
τῆς οδοῦ, ποὺ ὁδηγεῖ πρὸς δυσμὰς, εἰς τὴν χώραν τῶν
Χανααίων, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν δυτικῶς πλησίον τοῦ
Γολγὼλ καὶ πλησίον τῆς ὑψηλῆς δρυὸς·)
- Δευτ. 11,31 ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰσελθόντες
κληρονομῆσαι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν δίδωσιν
ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ κατοικήσετε ἐν
αὐτῇ·
- Δευτ. 11,31 Ἀνακοινῶν αὐτὰ πρὸς σας τώρα, διότι ἐντὸς ολίγου θὰ
διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν, διὰ νὰ εἰσέλθετε καὶ
κληρονομήσετε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σας δίδει
ὡς κλῆρον σας ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σας, διὰ νὰ
κατοικήσετε εἰς αὐτήν.
- Δευτ. 11,32 καὶ φυλάξεσθε τοῦ ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ

καὶ τὰς κρίσεις ταύτας, ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν
σήμερον.

Δευτ. 11,32 Θα προσέξετε, λοιπόν, ὥστε να τηρήτε ὅλας τας ἐντολάς
του, ὅλα τα προστάγματα του καὶ τας κρίσους, ὅσας ἐγὼ
σήμερον παραθέτω ἐνώπιόν σας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 12

Δευτ. 12,1 Καὶ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις, ἃς φυλάξετε
τοῦ ποιεῖν ἐν τῇ γῇ, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς
ὑμεῖς ζητεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς.

Δευτ. 12,1 Αὐτὰ δε εἶναι τα προστάγματα καὶ αἱ διατάξεις, τὰς ὁποίας
θα φροντίσετε να τηρήτε εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν Κύριος
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας δίδει ὡς κληρονομίαν σας ὅλας τὰς
ἡμέρας, ποὺ θα ζήσετε ἐπὶ τῆς γῆς.

Δευτ. 12,2 ἀπωλεία ἀπολεῖτε πάντας τοὺς τόπους, ἐν οἷς
ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὓς ὑμεῖς
κληρονομεῖτε αὐτούς, ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν καὶ
ἐπὶ τῶν θινῶν καὶ ὑποκάτω δένδρου δασέος.

Δευτ. 12,2 Θα καταστρέψετε ἐξ ὁλοκλήρου ὅλους τοὺς τόπους, ἐπάνω
στοὺς ὁποίους οἱ εἰδωλολάτραι ἐλάτρευσαν τοὺς θεοὺς τῶν-
τόπων οἱ ὁποῖοι θα γίνουν πλέον ἰδιοὶ σας- ἐπάνω εἰς τὰ
υψηλά ὄρη καὶ στοὺς λόφους καὶ κάτω ἀπὸ βαθύσκια
δένδρα.

Δευτ. 12,3 καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καὶ συντρίψετε
τὰς στήλας αὐτῶν καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ
γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ, καὶ
ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου.

Δευτ. 12,3 Θα κατασκάψετε ἐκ θεμελίων τοὺς βωμοὺς τῶν, θα

συντρίψετε τας ειδωλολατρικάς στήλας των, θα κόψετε από την ρίζαν τα ιερά δάση των, θα καύσετε στο πυρ τα αγάλματα των θεών των, και αυτά ακόμη τα ονόματά των θα τα εξαλείψετε από εκείνους τους τόπους.

Δευτ. 12,4

οὐ ποιήσετε οὕτω Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν,

Δευτ. 12,4

Δεν θα κάμετε ὁμως το ἴδιον πράγμα δια τον Κυριον και Θεόν σας.

Δευτ. 12,5

ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ὑμῶν ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐπικληθῆναι, καὶ ἐκζητήσετε καὶ εἰσελεύσεσθε ἐκεῖ

Δευτ. 12,5

Αλλά θα προσέρχεσθε να ζητήτε αὐτόν, στον τόπον, τον ὁποῖον θα ἐκλέξη Κυριος ο Θεός σας, εις μίαν ἀπό τας πόλεις σας, δια να τιμᾶται ἰδιαιτέρως ἐκεῖ το ὄνομά του.

Δευτ. 12,6

καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ὑμῶν καὶ τῶν προβάτων ὑμῶν
Εκεῖ θα προσφέρετε τα ὀλοκαυτώματά σας, τας θυσίας σας, τους πρώτους καρπούς ἀπὸ τα προϊόντα σας, τα ταξίματά σας, τας ἄλλας αυτοπροαιρέτους προσφοράς σας, ὅ,τι ἄλλο ηθέλατε ξεχωρίσει δια τον Κυριον, τα πρωτότοκα ἀπὸ τα βόδια σας και ἀπὸ τα πρόβατά σας.

Δευτ. 12,6

Δευτ. 12,7

καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν, οἷ ἂν ἐπιβάλητε τὴν χεῖρα, ὑμεῖς καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν, καθότι εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου.

Δευτ. 12,7

Εκεῖ θα φάτε ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας και θα ευφρανθήτε δι' ὅλα αὐτά, τα ὁποῖα προσφέρετε με το χέρι σας· θα εἰσθε ευτυχεῖς σεις και αι οικογενεῖαί σας, με ὅλα ὅσα σας ηυλόγησεν Κυριος ο Θεός σας.

Δευτ. 12,8

οὐ ποιήσετε πάντα ὅσα ἡμεῖς ποιοῦμεν ὥδε σήμερον,

ἕκαστος τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ·

Δευτ. 12,8

Δεν θα κάμετε αυτά, που ημεῖς σήμερον κάμνομεν ἐδῶ, ὅπου ο καθένας κάμνει ο,τι του ἀρέσει,

Δευτ. 12,9

οὐ γὰρ ἤκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

Δευτ. 12,9

διότι δεν ἔχετε εἰσέλθει ἀκόμη εἰς τὴν ἀνάπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὁ Θεὸς μας δίδει εἰς σας.

Δευτ. 12,10

καὶ διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν, καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλῳ, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας.

Δευτ. 12,10

Οταν ὁμως διαβήτε τὸν Ἰορδάνην καὶ εγκατασταθῆτε εἰς τὴν γην, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς μας κληροδοτεῖ εἰς σας, ἐκεῖ ὅπου θα σας ἀναπαύσῃ καὶ θα σας κατασφαλίσῃ ἀπὸ ὅλους τοὺς γύρω ἐχθροὺς σας, καὶ σεις θα κατοικήτε ἐκεῖ με ἀσφάλειαν,

Δευτ. 12,11

καὶ ἔσται ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἴσετε πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων ὑμῶν, ὅσα ἂν εὔξησθε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν,

Δευτ. 12,11

τότε στὸν τόπον, τὸν ὁποῖον θα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος δια να λατρεύετε τὸ ὄνομά του, ἐκεῖ θα προσφέρετε ὅσα ἐγὼ σήμερον σας διατάσσω, δηλαδὴ τὰ ὀλοκαυτώματά σας, τὰς θυσίας σας, τὰ δέκατα τῶν εἰσοδημάτων σας, τὰ πρωτογεννήματα ἀπὸ τοὺς κόπους τῶν χειρῶν σας καὶ κάθε τι ἐκλεκτὸν δῶρον ἀπὸ τὰ δῶρά σας, ὅσα ηθέλατε τάξει πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σας.

Δευτ. 12,12

καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ

παῖδες ὑμῶν καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κλῆρος μεθ' ὑμῶν.

Δευτ. 12,12

Θα ευφρανθῆτε ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας, σεις και οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας, οι δούλοι σας και αι δούλαι σας και ο Λευῖτης, ο οποίος ευρίσκεται ἔξω ἀπὸ την θύραν σας, διότι αὐτός δεν ἔχει μερίδιον και κλῆρον μαζὴ με σας εις την γην της Επαγγελίας.

Δευτ. 12,13

πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἀνενέγκῃς τὰ ὀλοκαυτώματά σου ἐν παντὶ τόπῳ, οὐ ἂν ἴδῃς,

Δευτ. 12,13

Προσέχετε στον εαυτὸν σας να μη προσφέρετε τα ὀλοκαυτώματά σας εις οἰονδήποτε τόπον, τον ὁποῖον σεις ηθέλατε ἶδει και προτιμήσει,

Δευτ. 12,14

ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ ἀνοίσετε τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον.

Δευτ. 12,14

ἀλλὰ μόνον στον τόπον, τον ὁποῖον ἠθέλεν ἐκλέξει Κύριος ὁ Θεός σου, τον ὀρισμένον τόπον εις μίαν ἀπὸ τὰς δώδεκα φυλάς σας, ἐκεῖ θα προσφέρετε τα ὀλοκαυτώματά σας και ὅλα ὅσα ἐγὼ σας διατάσσω σήμερον.

Δευτ. 12,15

ἀλλ' ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις καὶ φαγῇ κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἣν ἔδωκέ σοι ἐν πάσῃ πόλει· ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτό, ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον.

Δευτ. 12,15

Εάν ὁμως ἐπιθυμήσης να σφάξης ἓνα ζῶον σου και να φάγῃς το κρέας του, δῶρον το ὁποῖον Κύριος ὁ Θεός σου σου ἔδωκεν, ἡμπορεῖς να το σφάξης και να το φάγῃς εις οἰανδήποτε πόλιν. Ἀπὸ αὐτὸ δύναται να φάγῃ ὄχι μόνον ὁ καθαρὸς κατὰ τον Νομον του Θεοῦ, ἀλλὰ και ὁ ἀκάθαρτος, ὅπως ἀδιαφόρως τρώγετε το ζαρκάδι η το ελάφι.

Δευτ. 12,16

πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς

ὕδωρ

- Δευτ. 12,16 Ἀλλὰ το αἷμα αὐτῶν δεν θα το φάγετε· θα το χύσετε εις την γην, ὅπως χύνετε το νερό.
- Δευτ. 12,17 οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσί σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου καὶ πάσας τὰς εὐχὰς, ὅσας ἂν εὕξησθε, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν,
- Δευτ. 12,17 Δεν επιτρέπεται ὁμως να φάγῃς μέσα εις τας οιασδήποτε πόλεις σου το δέκατον του σίτου σου και του οίνου σου και του ελαίου σου, τα πρωτότοκα των βοῶν και των προβάτων σου, τα ταξίματα που ἤθελες κάμει προς τον Θεόν, τας αυτοπροαιρέτους προσφορὰς και τα πρωτογεννήματα των αγρών σου, που συλλέγετε με τα χέρια σας.
- Δευτ. 12,18 ἀλλ' ἢ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου φαγῇ αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτῷ, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ πάντα, οὔ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου.
- Δευτ. 12,18 Αυτά, δώρα του Κυρίου και προσφοραὶ προς τον Κυριον, θα φαγωθῶν στον ιερὸν τόπον, τον ὁποῖον θα ἐκλέξῃ δια τον εαυτὸν του Κυριος ο Θεός σου. Θα φάγῃς αὐτὰ συ, ο υἱός σου και η κόρη σου, ο δούλος και η δούλη σου και ο ξένος, που θα ευρίσκεται εις τας πόλεις σας. Θα ευφρανθῇτε ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, που θα εἶναι και των ιδιῶν σας χειρῶν ἔργα.
- Δευτ. 12,19 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸν Λευίτην πάντα τὸν χρόνον, ὅσον ἂν ζῆς ἐπὶ τῆς γῆς.
- Δευτ. 12,19 Προσέχετε να μη εγκαταλείψετε αβοηθήτον τον Λευῖτην ὅλον τον καιρόν, που θα ζήτε εις την χώραν σας.
- Δευτ. 12,20 Ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ὄριά σου,

καθάπερ ἐλάλησέ σοι, καὶ ἐρεῖς· φάγομαι κρέα, ἐὰν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχὴ σου ὥστε φαγεῖν κρέα, ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φαγῇ κρέα.

Δευτ. 12,20

Εάν Κυριος ο Θεός σας ευρύνῃ τα ὁριά σας, ὅπως σας υπεσχέθη, και σας δώσῃ τα αγαθά του, συ δε εἴπῃς· Θα φάγω κρέας. Εάν επιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου να φάγῃ κρέας, φάγε κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Δευτ. 12,21

ἐὰν δὲ μακρὰν ἀπέχη σου ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖ ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σου, ὧν ἂν δῷ ὁ Θεός σοι, ὃν τρόπον ἐντεειλάμην σοι καὶ φαγῇ ἐν ταῖς πόλεσί σου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου·

Δευτ. 12,21

Εαν ο τόπος, εἰς τον ὁποῖον μένεις, ευρίσκεται μακρὰν ἀπὸ τον τόπον, τον ὁποῖον ἐξέλεξε Κυριος ο Θεός σου, δια να λατρεῖται ἐκεῖ το ὄνομά του, θα σφάξῃς ἀπὸ τα βόδια του και ἀπὸ τα πρόβατά σου, που σου ἔχει δώσει ο Θεός, και, ὅπως σε διέταξα, θα φάγῃς ἀπὸ αὐτά εἰς τας πόλεις σου σύμφωνα με τὴν ἐπιθυμίαν και τὴν διάθεσίν σου.

Δευτ. 12,22

ὥς ἔσθεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος, οὕτω φαγῇ αὐτό, ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται.

Δευτ. 12,22

Ὅπως ἀδιαφόρως τρώγεται το ζαρκάδι και το ελάφι, ἔτσι και συ θα φάγῃς αὐτό. Ἀπὸ αὐτό θα φάγῃ ἐπίσης, ὁχι μόνον ο κατὰ τον Νομον του Θεοῦ καθαρὸς, ἀλλὰ και ο ἀκάθαρτος.

Δευτ. 12,23

πρόσεχε ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα, ὅτι τὸ αἷμα αὐτοῦ ψυχὴ· οὐ βρωθήσεται ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν,

Δευτ. 12,23

Πρόσεχε ὁμως πολὺ να μὴ φάγῃς αἷμα, διότι το αἷμα του ζῶου εἶναι ἡ ζωὴ του (κάθε δε ζωὴ ἀνήκει στον Θεόν). Δεν πρέπει να φαγῶθῃ ἡ ζωὴ μαζὴ με το κρέας.

Δευτ. 12,24

οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτό ὡς ὕδωρ·

Δευτ. 12,24

Δεν θα φάγετε το αἷμα, ἀλλὰ θα το χύσετε στο χῶμα, ὅπως

το νερό.

Δευτ. 12,25 οὐ φαγῇ αὐτό, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ, ἐὰν ποιήσης τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

Δευτ. 12,25 Δεν θα φάγης, λοιπόν, το αἷμα του ζώου, δια να ζήσης ἐτσι ευτυχής συ και οι υιοί σου ἐπειτα ἀπὸ σέ, ἐὰν θα πράξετε το καλὸν και ευάρπτον ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου.

Δευτ. 12,26 πλὴν τὰ ἁγία σου, ἐὰν γένηταί σοι, καὶ τὰς εὐχάς σου λαβὼν ἤξεις εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ,

Δευτ. 12,26 Ὅμως τας αγίας προσφοράς σου, ὅταν αὐτὰς θα τας ετοιμάσης, και τα ταξίματά σου, λάβε τα και πρόσφερε τα στον τόπον, τον ὁποῖον θα ἐκλέξη Κυριος ο Θεός σου, δια να λατρεῖται ἐκεῖ το ὄνομά του.

Δευτ. 12,27 καὶ ποιήσεις τὰ ὀλοκαυτώματά σου· τὰ κρέα ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὸ δὲ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προσχεῖς πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰ δὲ κρέα φαγῇ.

Δευτ. 12,27 Ἐκεῖ θα πρᾶσφέρης τα ὀλοκαυτώματά σου, το κρέας με το αἷμα ἐπάνω στο θυσιαστήριον Κυρίου του Θεοῦ σου. Το αἷμα ὁμως των ἄλλων θυσιῶν, θα το χύσης εἰς την βάσιν του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεοῦ σου, το δε κρέας αὐτῶν θα το φάγετε σεις.

Δευτ. 12,28 φυλάσσου καὶ ἄκουε καὶ ποιήσεις πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου δι' αἰῶνος, ἐὰν ποιήσης τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

Δευτ. 12,28 Πρόσεχε, ἀκουε, και θέσε εἰς εφαρμογὴν ὅλας τας ἐντολάς, τας ὁποίας ἐγὼ σε διατάσσω, δια να ζήσης ευτυχής συ και τα τέκνα σου πάντοτε, εφόσον θα πράττης το καλὸν και ευάρεστον ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου.

Δευτ. 12,29 Ἐὰν δὲ ἐξολοθρεύσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη, εἰς

οὓς εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀπὸ προσώπου σου καὶ κατακληρονομήσης αὐτήν, καὶ κατοικήσης ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,

Δευτ. 12,29 Οταν δε ο Κυριος εξολοθρεύση τα ἔθνη, εις τα οποῖα συ πορεύεσαι, δια να καταλάβης ως ιδικὴν σου κληρονομίαν την χώραν αὐτῶν, και την κληρονομήσης και εγκατασταθῇς εις αὐτήν,

Δευτ. 12,30 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἐκζητήσης ἐπακολουθῆσαι αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξολοθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου λέγων· πῶς ποιοῦσι τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ποιήσω κάγώ.

Δευτ. 12,30 πρόσεχε τον εαυτόν σου, μήπως τυχόν και ζητήσης να ακολουθήσης τρόπους ζωῆς των εθνῶν αὐτῶν μετὰ την εξολόθρευσίν των, λέγων, ὅτι ὅπως κάμνουν τα ἔθνη αὐτὰ στους θεοὺς των, ἔτσι θα κάμνω και ἐγὼ στον Θεόν μου.

Δευτ. 12,31 οὐ ποιήσεις οὕτω τῷ Θεῷ σου· τὰ γὰρ βδελύγματα Κυρίου, ἃ ἐμίσησεν, ἐποίησαν ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν.

Δευτ. 12,31 Οχι· δεν θα κάμης συ ἔτσι στον Θεόν σου· διότι αηδιαστικά και αποκρουστικά πράγματα, τα οποῖα ἐμίσησεν ο Θεός, ἔκαμαν αυτοί προς τους θεοὺς των, αφού ἐφθασαν μέχρι του σημείου να καίουν τους υἱοὺς και τας θυγατέρας των εις την φωτιάν χάριν των θεῶν των.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 13

Δευτ. 13,1 Πᾶν ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν· οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτὸ οὐδὲ ἀφελεῖς ἀπ' αὐτοῦ.

- Δευτ. 13,1 Καθε εντολήν, την οποίαν εγώ σήμερα σας δίδω, θα επιμεληθήτε να την εφαρμόσετε. Ούτε θα προσθέσετε τίποτε εις αυτάς, ούτε και θα αφαιρέσετε.
- Δευτ. 13,2 ἔάν δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος τὸ ἐνύπνιον καὶ δῶ σοι σημεῖον ἢ τέρας
- Δευτ. 13,2 Εάν δε παρουσιασθῇ μεταξύ σας προφήτης (διδάσκαλος ψευδῆς) ἢ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος βλέπει καὶ ἐρμηνεύει ὄνειρα καὶ σας, εἴπη ὅτι θα δώσῃ κάποιο σημάδι ἢ, θα κάμῃ κάποιο καταπληκτικὸ θαῦμα,
- Δευτ. 13,3 καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας, ὃ ἐλάλησε πρὸς σε λέγων· πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ οἶδατε,
- Δευτ. 13,3 καὶ πραγματοποιήσῃ ἔστω τὸ σημάδι ἢ τὸ θαῦμα, πού σας προανήγγειλε, ἔπειτα δε σας εἴπη· “Ἄς πάμε νὰ λατρεύσωμεν ἄλλους θεοὺς, τοὺς ὁποῖους δεν γνωρίζετε”,
- Δευτ. 13,4 οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο, ὅτι πειράζει Κύριος ὁ Θεός σου ὑμᾶς εἰδέναι, εἰ ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.
- Δευτ. 13,4 δεν θα δώσετε καμμίαν προσοχήν εἰς τὰ λόγια τοῦ ψεύδους ἐκείνου προφήτου ἢ τοῦ ἐνυπνιαστοῦ ἀλλὰ νὰ σκεφθῇτε ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ἐπέτρεψε νὰ γίνουν τὰ σημεῖα αὐτά, διὰ νὰ σας δοκιμάσῃ καὶ νὰ γνωρίσῃ, εἴ πράγματι ἀγαπάτε τὸν Θεὸν σας με ὅλην σας τὴν καρδίαν καὶ με ὅλην σας τὴν ψυχὴν.
- Δευτ. 13,5 ὀπίσω Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν πορεύσεσθε καὶ τοῦτον φοβηθήσεσθε καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε καὶ αὐτῷ προστεθήσεσθε.
- Δευτ. 13,5 Κυρίον τὸν Θεὸν σας, αὐτὸν μόνον θα ἀκολουθήσῃτε, αὐτὸν θα φοβῆσθε, αὐτοῦ τὰς ἐντολὰς θα ἀκούετε καὶ εἰς αὐτὸν θα προσκολληθῇτε.

Δευτ. 13,6 καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος ἀποθανεῖται· ἐλάλησε γὰρ πλανῆσαί σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τοῦ λυτρωσαμένου σε ἐκ τῆς δουλείας, ἐξῶσαί σε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἣς ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ· καὶ ἀφανιεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Δευτ. 13,6 Ο δε προφήτης εκείνος η ο ενυπνιαστής πρέπει να τιμωρηθῇ δια θανάτου, διότι ἐδίδαξε ψευδῆ δια να σε παραπλανήσῃ και σε απομακρύνῃ ἀπὸ Κυρίου τον Θεόν σου, ο οποίος σε ἐβγαλεν ἀπὸ την χώραν της Αιγύπτου και σε ηλευθέρωσε ἀπὸ την δουλείαν. Αυτὸς ο προφήτης ηθέλησε να σε ωθήσῃ ἐξω ἀπὸ τον δρόμον, τον ὁποῖον ο Θεός σε διέταξε να ακολουθήσῃ. Πρέπει να τον τιμωρήσῃς με θάνατον, δια να εξαφανίσης ἀπὸ ἀνάμεσά σας το κακόν, το ὁποῖον ἐκεῖνος ἠθέλε να σας κάμῃ.

Δευτ. 13,7 Ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου ἢ ὁ υἱός σου ἢ ἡ θυγάτηρ ἢ ἡ γυνὴ σου ἢ ἐν κόλπῳ σου ἢ φίλος ἴσος τῇ ψυχῇ σου λάθρα λέγων· βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ᾔδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου,

Δευτ. 13,7 Εὰν δε ἀκόμη και αὐτὸς ο ἀδελφός σου, ο ὁμοπάτριος σε παρακαλέσῃ η ο ὁμομήτριος, η ο υἱός σου, η η κόρη σου, η η σύζυγος, που κρατεῖς εἰς την ἀγκάλην σου, η ο ἰσόψυχος φίλος σου και σου εἶπῃ κρυφίως “πάμε να λατρεύσωμεν ἄλλους θεοὺς, τους ὁποῖους οὔτε συ ἐγνώριζες, οὔτε οἱ πατέρες σου,

Δευτ. 13,8 ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν, τῶν ἐγγιζόντων σοι ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἀπ’ ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς,

Δευτ. 13,8 οἱ ὁποῖοι θεοὶ εἶναι ἀπὸ τους θεοὺς των γύρω μας εἰδωλολατρικῶν λαῶν”, αὐτῶν που εὐρίσκονται πλησίον

Δευτ. 13,9	σου η μακράν από σέ, στο ένα η, στο άλλο άκρον της γης, ού συνθελήσεις αύτῳ καὶ ούκ είσακούση αύτοῦ καὶ ού φείσεται ό όφθαλμός σου έπ' αύτῳ, ούκ έπιποθήσεις έπ' αύτῳ ούδ' ού μή σκεπάσης αύτόν·
Δευτ. 13,9	όχι μόνον δεν θα συμφωνήσης με αυτόν και δεν θα δεχθής τας πονηράς προτάσστου, αλλά δεν θα τον λυπηθή το μάτι σου, δεν θα τον λυπηθής και ούτε θα τον συγκαλύψης.
Δευτ. 13,10	άναγγέλων άναγγελεῖς περι αύτοῦ, καὶ αί χεῖρές σου ἔσσονται έπ' αύτόν έν πρώτοις άποκτεῖναι αύτόν, καὶ αί χεῖρες παντός τοῦ λαοῦ έπ' έσχάτῳ,
Δευτ. 13,10	Θα τον καταγγείλης αμέσως, δια να καταδικασθή εις θάνατον· και στον λιθοβολισμόν του αι χείρες σου θα ρίψουν πρώται τον λίθον εναντίον του, διότι συ υπήρξες ο μάρτυς της κατηγορίας, και έπειτα αι χείρες του λαού θα τον λιθοβολήσουν.
Δευτ. 13,11	καὶ λιθοβολήσουσιν αύτόν έν λίθοις, καὶ άποθανεῖται, ότι έζήτησεν άποστῆσαι σε άπό Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ έξαγαγόντος σε έκ γῆς Αἰγύπτου, έξ οἴκου δουλείας.
Δευτ. 13,11	Θα τον θανατώσουν δια λιθοβολισμού, θα τιμωρηθή δια θανάτου, διότι επεζήτησε να σε απομακρύνη από τον Κυριον και Θεόν σου, ο οποίος σε έβγαλε από την Αίγυπτον, από την χώραν της δουλείας.
Δευτ. 13,12	καὶ πᾶς Ἰσραήλ άκούσας φοβηθήσεται καὶ ού προσθήσωσι ποιῆσαι ἔτι κατά τὸ ρῆμα τὸ πονηρόν τοῦτο έν ύμῖν.
Δευτ. 13,12	Οταν δε οι Ισραηλίται πληροφορηθούν την τιμωρίαν αυτήν, θα φοβηθούν και δεν θα τολμήση κανείς να επαναλάβη την κακήν αυτήν πράξιν μεταξύ σας.
Δευτ. 13,13	Ἐάν δέ άκούσης έν μιᾷ τῶν πόλεών σου, ὧν Κύριος ό Θεός σου δίδωσί σοι κατοικεῖν σε εκεί, λεγόντων·
Δευτ. 13,13	Εάν δε εις μίαν από τας πόλεις, την οποίαν Κυριος ο Θεός

- σας έδωσε ως κατοικίαν σας, ακούσης να λένουν·
- Δευτ. 13,14 έξηλθοσαν άνδρες παράνομοι έξ ύμών και απέστησαν πάντας τούς κατοικοῦντας τήν γήν αὐτῶν λέγοντες· πορευθῶμεν και λατρεύσωμεν θεοῖς έτέροις, οὐς οὐκ ἤδειτε,
- Δευτ. 13,14 “εβγήκαν παράνομοι άνδρες από σας και απεμάκρυναν από τον Θεόν τους κατοίκους της πολεώς των, λέγοντες δολίως, ας πάμε να λατρεύσωμεν άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνωρίζατε”,
- Δευτ. 13,15 και έτάσεις και έρωτήσεις και έρευνήσεις σφόδρα, και ίδου άληθής σαφῶς ό λόγος, γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο έν ύμῖν,
- Δευτ. 13,15 συ, θα εξετάσης, θα ερωτήσης, θα ερευνήσης με πολλήν επιμέλειαν και προσοχήν και εάν αποδειχθή αληθινή και βεβαία αυτή η κατηγορία, εάν δηλαδή όντως έλαβε χώραν μεταξύ σας αυτό το βδελυρόν γεγονός,
- Δευτ. 13,16 άναιρῶν άνελείς πάντας τούς κατοικοῦντας έν τῇ γῇ εκείνη έν φόνῳ μαχαίρας, άναθέματι άναθεματιεῖτε αὐτήν και πάντα τὰ έν αὐτῇ
- Δευτ. 13,16 σεις τότε θα φονεύσετε όλους τους κατοίκους της πόλεως εκείνης εν στόματι μαχαίρας, θα αναθεματίσετε έξ ολοκλήρου αὐτήν και όσα υπάρχουν εις αὐτήν.
- Δευτ. 13,17 και πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς συνάξεις εις τὰς διόδους αὐτῆς και έμπρήσεις τήν πόλιν έν πυρὶ και πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς πανδημεῖ έναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, και ἔσται άοίκητος εις τὸν αἰῶνα, οὐκ άνοικοδομηθήσεται ἔτι.
- Δευτ. 13,17 Ολα δε τα λάφυρα αυτής θα τα συγκεντρώσετε στους δρόμους της και θα παραδώσετε στο πυρ, την πόλιν και όλα τα λάφυρά της, ενώπιον Κυρίου του Θεού σου και θα μείνη η πόλις εκείνη ακατοίκητος παντοτεινά· ουδέποτε πλέον θα ανοικοδομηθή.

- Δευτ. 13,18 καὶ οὐ προσκολληθήσεται οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐν τῇ χειρὶ σου, ἵνα ἀποστραφῇ Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ δώσῃ σοι ἔλεος καὶ ἐλεήσῃ σε καὶ πληθύνῃ σε, ὃν τρόπον ὥμοσε τοῖς πατράσι σου,
- Δευτ. 13,18 Τιποτε ἀπὸ τα ἀναθεματισμένα πράγματα της πόλεως ἐκείνης δεν θα κρατήσῃ το χέρι σου, δια να ἀποστρέψῃ ἐτσι ο Κυριος τον θυμόν και την οργήν του ἀπὸ σας, να σας ευσπλαγχνισθῇ, να σας ἐλεήσῃ, να σας αὐξήσῃ και πολλαπλασιάσῃ, ὅπως ὠρκίσθῃ στους προγόνους σας.
- Δευτ. 13,19 ἐὰν ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
- Δευτ. 13,19 Καὶ ἡ εὐλογία αὐτῆς τοῦ Κυρίου θα ἐλθῇ καὶ θα μείνῃ εἰς σας, εἴαν ἀκούσετε τὴν φωνὴν του, ὥστε να τηρήτε τὰς ἐντολὰς του, τὰς ὁποίας ἐγὼ σήμερον σας διατάσσω, να πράττετε τὸ κολόν καὶ τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 14

- Δευτ. 14,1 Υἱοὶ ἐστε Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρωμα ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῶ·
- Δευτ. 14,1 Σεις εἰσθε τέκνα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας. Δεν θα ξυρίσετε τὴν κεφαλὴν ἢ τὸ πρόσωπόν σας δια τον θάνατον οἰουδήποτε οἰκείου σας·
- Δευτ. 14,2 ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ σὲ ἐξελέξατο Κύριος ὁ Θεός σου γενέσθαι σε λαὸν αὐτῷ περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.
- Δευτ. 14,2 διότι εἶσαι συ λαὸς ἐκλεκτός καὶ ξεχωριστός ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· ὁ Θεός σε ἐξελέξεν ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλα

τα ἔθνη της υφελίου, δια να εἶσαι ἰδιαιτέρα του περιουσία, ο εκλεκτός λαός του.

Δευτ. 14,3 Οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα.

Δευτ. 14,3 Δεν θα φάγης κανένα ἀκάθαρτον ζῶον.

Δευτ. 14,4 ταῦτα κτήνη, ἃ φάγεσθε, μόσχον ἐκ βοῶν καὶ ἀμνὸν ἐκ προβάτων καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν,

Δευτ. 14,4 Αυτά δε εἶναι τα καθαρὰ ζῶα, που ἔχετε δικαίωμα να τρώγετε· μοσχάρι ἀπὸ τα βόδια, ἀμνὸν ἀπὸ τα πρόβατα, τράγον ἀπὸ τα γίδια.

Δευτ. 14,5 ἔλαφον καὶ δορκάδα καὶ πύγαργον, ὄρυγα καὶ καμηλοπάρδαλιν·

Δευτ. 14,5 Επίσης ἔχετε δικαίωμα να τρώγετε ελάφι, ζαρκάδι, πύγαργον (εἶδος δορκάδος), ὄρυγα (εἶδος αἰγάγρου) και καμηλοπάρδαλιν.

Δευτ. 14,6 πᾶν κτῆνος διχηλοῦν ὀπλήν καὶ ὄνυχιστῆρας ὄνυχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε.

Δευτ. 14,6 Γενικῶς ἔχετε το δικαίωμα να τρώγετε κάθε ζῶον δίχηλον, ζῶον δηλαδή που ἔχει δύο ὄνυχας στο κάθε πόδι του, χωρισμένους ἀναμεταξύ των, και το ὁποῖον ἀναμασά την τροφήν του.

Δευτ. 14,7 καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὀπλὰς καὶ ὄνυχιζόντων ὄνυχιστῆρας· τὸν κάμηλον καὶ δασύποδα καὶ χοιρογρύλλιον, ὅτι ἀνάγουσι μηρυκισμὸν καὶ ὀπλήν οὐ διχηλοῦσιν, ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστί·

Δευτ. 14,7 Ἀλλά και ἀπὸ αυτά τα μηρυκαστικά ζῶα, η τα δίχηλα, αυτά που ἔχουν τους δύο ὀνυχὰς των ξεχωριστούς, δεν θα φάγετε τα εξῆς· Την κάμηλον, τον λαγῶν, τον ἀκανθόχοιρον, τα ὁποῖα ναι μεν μηρυκάζουν ἀλλά δεν εἶναι δίχηλα. Αυτά λοιπὸν θα εἶναι ἀκάθαρτα δια σας.

Δευτ. 14,8 καὶ τὸν ὕν, ὅτι διχηλεῖ ὀπλήν τοῦτο καὶ ὄνυχίζει

όνυχιστῆρας ὀπλῆς, καὶ τοῦτο μηρυκισμὸν οὐ
μηρυκᾶται, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· ἀπὸ τῶν κρεῶν
αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ
ᾤψεσθε.

Δευτ. 14,8 Δεν θα φάτε ἐπίσης τον χοῖρον, διότι ναι μεν εἶναι δίχηλον
ζῶον, ἔχει δηλαδή στους πόδας του δύο ὀνυχας
χωρισμένους, ἀλλὰ δεν μηρυκάζει την τροφήν του· εἶναι δια
σας ἀκάθαρτον ζῶον. Τα κρέατα των ζῶων αὐτῶν δεν θα τα
φάγετε και τα νεκρά σώματά των δεν θα τα ἐγγίσετε.

Δευτ. 14,9 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τῷ ὕδατι· πάντα
ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες, φάγεσθε.

Δευτ. 14,9 Ἀπὸ τα ζῶα που υπάρχουν εἰς τα ὕδατα, ἔχετε το δικαίωμα
να τρώγετε, ὅσα ἀπὸ αὐτὰ ἔχουν πτερύγια και λέπια.

Δευτ. 14,10 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες,
οὐ φάγεσθε, ἀκάθαρτα ὑμῖν ἐστί.

Δευτ. 14,10 Ὅλα ὁμως ὅσα δεν ἔχουν πτερύγια και λέπια, δεν θα τα
τρώγετε. Θα εἶναι δια σας ἀκάθαρτα.

Δευτ. 14,11 πᾶν ὄρνεον καθαρὸν φάγεσθε.

Δευτ. 14,11 Καθε πτηνὸν καθαρὸν ἔχετε το δικαίωμα να τρώγετε.

Δευτ. 14,12 καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν· τὸν ἀετὸν καὶ τὸν
γρῦπα καὶ τὸν ἀλκίαιετον

Δευτ. 14,12 Ἀυτὰ δε εἶναι τα πτηνά, ἀπὸ τα ὁποῖα δεν ἐπιτρέπεται να
τρώγετε· Ὁ αετὸς, ὁ γρυψ (εἶδος αετοῦ), ὁ αλκίαιετος

Δευτ. 14,13 καὶ τὸν γῦπα καὶ τὸν ἴκτινον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ

Δευτ. 14,13 ὁ γυψ (πτηνὸν που τρώγει πτώματα), ὁ ἰέραξ και τα ὅμοια
προς αὐτόν.

Δευτ. 14,14 καὶ πάντα κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ

Δευτ. 14,14 Δεν θα φάτε κανένα εἶδος κόρακος και τα ὅμοια προς
αὐτόν.

Δευτ. 14,15 καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρων

Δευτ. 14,15 Ἐπίσης στρουθίον, γλαῦκα, γλάρων,

Δευτ. 14,16 καὶ ἐρωδιὸν καὶ κύκνον καὶ ἴβιν

Δευτ. 14,16	τον ερωδιόν, τον τσικνιάν, την ίβιν,
Δευτ. 14,17	καὶ καταράκτην καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ ἔποπα καὶ νυκτικόρακα
Δευτ. 14,17	τον καταράκτην (εἶδος ορμητικοῦ γλάρου), τον ἱέρακα και τα ὅμοια προς αὐτόν, τον τσαλαπετεινόν και τον νυκτοκόρακα,
Δευτ. 14,18	καὶ πελεκᾶνα καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ πορφυρίωνα καὶ νυκτερίδα.
Δευτ. 14,18	τον πελεκάνο, τον χαραδριόν (υποκίτρινον λαίμαργον πτηνόν) και τα ὅμοια προς αὐτόν, τον πορφυρίωνα (πτηνόν καλοβατικόν) και την νυκτερίδα.
Δευτ. 14,19	πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν ἀκάθαρτά ἐστιν ὑμῖν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν.
Δευτ. 14,19	Επίσης ὅλα ὅσα ἐρπουν και πετούν, δηλαδή τα ἔντομα, θα εἶναι δια σας ἀκάθαρτα και δεν θα τρώγετε ἀπὸ αὐτά.
Δευτ. 14,20	πᾶν πετεινὸν καθαρὸν φάγεσθε.
Δευτ. 14,20	Εχετε ὅμως το δικαίωμα να τρώγετε κάθε καθαρὸν πτηνόν.
Δευτ. 14,21	πᾶν θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε· τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ταῖς πόλεσί σου δοθήσεται, καὶ φάγεται, ἢ ἀποδώσῃ τῷ ἀλλοτρίῳ· ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.
Δευτ. 14,21	Κανένα θνησιμαῖον δεν θα φάγετε. Ὅσα ο νόμος ορίζει δια σας ἀκάθαρτα ἠμπορεῖτε να τα δίδετε στον ξένον, που φιλοξενεῖτε εἰς την πόλιν σας δια να φάγῃ ἀπὸ αὐτά η να τα πωλήσετε εἰς μη Ἰσραηλίτην. Σεις ὅμως δεν πρέπει να τρώγετε ἀπὸ τα ἀκάθαρτα, διότι εἰσθε λαὸς ἅγιος αφιερωμένος στον Κυριον. Δεν θα βράσης ἀρνί με το γάλα της μητρὸς του.
Δευτ. 14,22	Δεκάτην ἀποδεκατώσεις παντὸς γενήματος τοῦ σπέρματός σου, τὸ γένημα τοῦ ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτόν,
Δευτ. 14,22	Απὸ ὅλα τα προϊόντα των σπαρτῶν σας, ἀπὸ ὅλα δηλαδή

όσα οι αγροί σας κάθε χρόνον σας δίδουν, θα αφαιρέσης το εν δέκατον.

Δευτ. 14,23 καὶ φαγῇ αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ· οἴσετε τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου, ἵνα μάθης φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας.

Δευτ. 14,23 Θα φάγετε αὐτὸ στον τόπον, τον οποίον ἠθέλεν ἐκλέξει Κύριος ὁ Θεός σας δια να αφιερωθῇ στο ὄνομά του (δηλαδή στον ναόν). Εκεί θα φέρετε το εν δέκατον ἀπὸ τον σίτον σας, ἀπὸ τον οἶνον, ἀπὸ το ἐλαιον, ὅπως ἐπίσης και τα πρωτότοκα ἀπὸ τα βόδια και τα πρόβατά σας, δια να μάθετε να ευλαβήσθε Κυριον τον Θεόν σας ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς σας.

Δευτ. 14,24 ἐὰν δὲ μακρὰν γένηται ἡ ὁδὸς ἀπὸ σοῦ καὶ μὴ δύνη ἀναφέρειν αὐτά, ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ὅτι εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου,

Δευτ. 14,24 Εὰν ὁμως εἶναι μακρά ἡ ἀπόστασις ἀπὸ την κατοικίαν σου μέχρι του ναοῦ και δεν σου εἶναι δυνατόν να φέρης ἐκεῖ αὐτά τα δέκατα, στον τόπον δηλαδή που ἐξέλεξεν ὁ Κύριος δια να λατρεύετε το ὄνομά του, συ δε θέλῃς πράγματι να προσφέρῃς, ἀπὸ ὅσα ἡ ευλογία του Κυρίου σου ἔδωσε,

Δευτ. 14,25 καὶ ἀποδώσῃ αὐτὰ ἀργυρίου καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσί σου καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν,

Δευτ. 14,25 θα πωλήσῃς αὐτά, θα πάρῃς το ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς τα χέρια σου και θα μεταβῇς στον τόπον, τον οποίον ἐξέλεξε Κύριος ὁ Θεός σου.

Δευτ. 14,26 καὶ δώσεις ἀργύριον ἐπὶ παντός, οὔ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, ἐπὶ βουσὶν ἢ ἐπὶ προβάτοις, ἐπ' οἴνῳ ἢ ἐπὶ σίκερα

ἢ ἐπὶ παντός, οὐ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, καὶ φαγῇ ἐκεῖ
ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ καὶ
ὁ οἶκός σου

Δευτ. 14,26 Εκεί δύνασαι να δαπανήσης αυτά τα χρήματα και να
αγοράσης ο,τι η ψυχὴ σου επιθυμεί να προσφέρῃς προς τον
Θεόν, βόδια, πρόβατα, οἶνον, οἰνοπνευματώδη ποτά και ο,τι
ἄλλο επιθυμείς. ' Εκεί δε ενώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου θα
φάγῃς και θα ευφρανθῇς συ και η οικογένειά σου.

Δευτ. 14,27 καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσί σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ
μερίς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ.

Δευτ. 14,27 Μαζή σου δε εκεί θα φάγῃ και ο Λευίτης, που ευρίσκεται εις
τας πόλεις σου, διότι αὐτός δεν ἔχει μερίδιον κληρονομίας,
ὅπως συ ἔχεις.

Δευτ. 14,28 μετὰ τρία ἔτη ἐξοίσεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν
γεννημάτων σου· ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ θήσεις αὐτὸ ἐν
ταῖς πόλεσί σου,

Δευτ. 14,28 Καθε τρία χρόνια θα βάζῃς κατὰ μέρος ἐνὰ δέκατον ἀπὸ τα
προϊόντα σου. Κατὰ το τρίτον δε αὐτὸ ἔτος θα θέτῃς αὐτὸ
εἰς την πόλιν σου· δεν θα το προσφέρῃς στον ναόν.

Δευτ. 14,29 καὶ ἐλεύσεται ὁ Λευίτης, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ
κλῆρος μετὰ σοῦ, καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ
ἡ χήρα ἢ ἐν ταῖς πόλεσί σου καὶ φάγονται καὶ
ἐμπλησθήσονται, ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις, οἷς ἐὰν ποιῇς.

Δευτ. 14,29 Θα ἔλθῃ δε ο Λευίτης, διότι αὐτός δεν ἔχει μερίδιον και
κληρονομίαν εἰς την γην της Επαγγελίας, θα ἔλθῃ ο ξένος
και το ορφανόν και η χήρα, που ευρίσκεται εἰς τας πόλεις
σας, και θα φάγουν ἀπὸ το δέκατον αὐτό και θα χορτάσουν.
Δια την καλήν σου δε αὐτὴν πράξιν θα σε ευλογήσῃ ο Θεός
εἰς ὅλα τα ἔργα, τα οποία θα ἐκαμνες.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 15

- Δευτ. 15,1 Δι' ἑπτὰ ἔτων ποιήσεις ἄφεσιν.
- Δευτ. 15,1 Καθε ἑπτὰ ἔτη θα παρέχης ἄφεσιν των χρεών.
- Δευτ. 15,2 καὶ οὕτω τὸ πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως· ἀφήσεις πᾶν χρέος ἴδιον, ὃ ὀφείλει σοι ὁ πλησίον, καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις, ἐπικέκληται γὰρ ἄφεσις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.
- Δευτ. 15,2 Ὡς ἐξῆς θα εφαρμόζεται ὁ νόμος τῆς ἀφέσεως των χρεών· δηλαδή κάθε χρέος, το οποίον σου ὀφείλει ὁ πλησίον καὶ ὁ ἀδελφός σου, δεν θα το ζητήσης, ἀλλὰ θα το χαρίσης, διότι ἐκ μέρους Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὀρίζεται καὶ ἐπιβάλλεται αὐτή ἡ ἄφεσις των χρεών.
- Δευτ. 15,3 τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα ἐὰν ᾦ σοι παρ' αὐτῷ, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου ἄφεσιν ποιήσεις τοῦ χρέους σου·
- Δευτ. 15,3 Ἀπὸ τον ξένον θα ἀπαιτήσεις να σου δώση το χρέος του. Εἰς τον ἀδελφόν σου ὅμως τον Ἰσραηλίτην θα χαρίσης το χρέος κατὰ το ἔτος τῆς ἀφέσεως.
- Δευτ. 15,4 ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐνδεής, ὅτι εὐλογῶν εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν τῇ γῇ, ἣ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομήσαι αὐτήν.
- Δευτ. 15,4 Τοῦτο δέ, διότι δεν πρέπει να ὑπάρχη μεταξύ σας πτωχός (χρεοφειλέτης ἀδυνατῶν να πληρώση τα χρέη του). Εφόσον δε συ χαρίζοτο χρέος, θα σε εὐλογήσῃ ὁ Κύριος εἰς την χώραν, την οποίαν σου ἔδωκε ὡς κληρονομίαν.
- Δευτ. 15,5 ἐὰν δὲ ἀκοῇ εἰσακούσητε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον,
- Δευτ. 15,5 Ἐὰν προθύμως υπακούσετε εἰς την φωνήν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, ὥστε να φυλάσσετε καὶ να πράττετε ὅλας τας ἐντολὰς, τας οποίας ἐγὼ σήμερον σας διατάσσω,
- Δευτ. 15,6 ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου εὐλόγησέ σε, ὃν τρόπον ἐλάλησέ

σοι, καὶ δανειεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανειῇ, καὶ ἄρξεις ἐθνῶν πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν.

Δευτ. 15,6

τότε Κύριος ο Θεός σας θα σας ευλογήσῃ, ὅπως σας ἔχει υποσχεθῇ. Θα ἔχῃς αφθονίαν αγαθῶν καὶ χρήματα, ὥστε να δανείζῃς ἔθνη πολλά, ἐνῶ συ δεν θα εὐρεθῇς εἰς τὴν ἀνάγκην να ζητήσῃς δάνειον. Θα εἶσαι ἀρχὼν εἰς πολλοὺς λαοὺς, ἐνῶ κανεῖς δεν θα εἶναι ἀρχὼν καὶ αὐθέντης εἰς σέ.

Δευτ. 15,7

Ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδεὲς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῇ, ἣ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, οὐκ ἀποστέρξεις τὴν καρδίαν σου οὐδ' οὐ μὴ συσφίγῃς τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδομένου·

Δευτ. 15,7

Εἰάν συμβῇ, ὥστε εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πόλεις τῆς χώρας, πού σας ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός, να υπάρξῃ πτωχός μετὰ τῶν ἀδελφῶν σου, συ να μὴ κλείσῃς τὰ σπλάγχνα σου, να μὴ σκληρύνῃς καὶ ἀποτραβήξῃς τὴν καρδίαν σου ἀπὸ αὐτόν, να μὴ κλείσῃς σφικτὰ τὰ χέρια σου, δια να μὴ δώσῃς τίποτε στὸν πεινασμένον καὶ πονεμένον ἀδελφόν σου.

Δευτ. 15,8

ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ καὶ δάνειον δανειεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καθότι ἐνδεεῖται.

Δευτ. 15,8

Ἀλλὰ πλούσια θα ἀνοίξῃς τὰ χέρια σου πρὸς αὐτόν. Θα του προσφέρῃς καὶ θα του δανείσῃς ὅσον καὶ ὅ,τι του χρειάζεται, ἀφοῦ εὐρίσκεται εἰς ἀνάγκην.

Δευτ. 15,9

πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτόν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα λέγων· ἐγγίζει τὸ ἔτος τὸ ἑβδομον, ἔτος τῆς ἀφέσεως, καὶ πονηρεύσῃται ὁ ὀφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδομένῳ, καὶ οὐ δώσῃς αὐτῷ, καὶ καταβοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία μεγάλη.

Δευτ. 15,9

Πρόσεχε στὸν εαυτόν σου, μήπως μέσα εἰς τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν σου σκεφθῇς κατὰ παράνομον τρόπον καὶ εἴπῃς “πλησιάζει τὸ ἑβδομον ἔτος, τὸ ἔτος αὐτὸ τῆς

αφέσεως των χρεών”· και έτσι βλέπων με πονηρόν βλέμμα τον αδελφόν σου και σκεπτόμενος ότι μετ’ ολίγον θα είσαι υποχρεωμένος να του χαρίσης τα χρέος- και δεν τον δανείσης, τότε ο αδελφός σου αυτός θα φωνάξη προς τον Κυριον εναντίον σου και θα είναι μεγάλη η ενοχή σου δια την πονηρίαν αυτήν.

Δευτ. 15,10 διδούς δώσεις αὐτῷ καὶ δάνειον δανειεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καὶ οὐ λυπηθήσῃ τῇ καρδίᾳ σου διδόντος σου αὐτῷ, ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις καὶ ἐν πᾶσιν, οὗ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου·

Δευτ. 15,10 Ολοπρόθυμα πρέπει να δώσεις εις αυτόν δάνειον, ανάλογον προς την ανάγκην του· δεν πρέπει δε να λυπηθῇ η καρδιά σου δια το δάνειον, που θα δώσεις στον αδελφόν σου, διότι δια την καλήν σου αυτήν πράξιν θα σε ευλογήσῃ ο Θεός εις ὅλας τας εργασίας σου, θα ευλογήσῃ ὅλα τα ἔργα των χειρῶν σου.

Δευτ. 15,11 οὐ γὰρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδεής ἀπὸ τῆς γῆς σου. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων· ἀνοίγων ἀνοιξεις τὰς χεῖράς σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ πένητι καὶ τῷ ἐπιδεομένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σου.

Δευτ. 15,11 Επειδὴ ποτὲ δεν θα λείψῃ πτωχός ἀπὸ την χώραν σου, δια τοῦτο σου δίδω ἐγὼ αυτήν την ἐντολήν και σε διατάσσω· Απλόχερα θα ανοίξης τα χέρια σου στον πτωχόν αδελφόν σου που κατοικεῖ εις την χώραν σου και ευρίσκεται εις ἀνάγκην.

Δευτ. 15,12 Ἐὰν δὲ πραθῇ σοι ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἑβραῖος ἢ Ἑβραία, δουλεύσει σοι ἕξ ἔτη, καὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ.

Δευτ. 15,12 Εάν ο αδελφός σου, Εβραῖος η Εβραία, πωληθῇ εις σε ἕνεκα των οικονομικῶν του αναγκῶν ως δούλος, ἐπὶ ἕξ ἔτη θα σε δουλεύσῃ. Κατὰ το ἑβδομον ἔτος θα αποστείλῃς αὐτόν

ελεύθερον.

Δευτ. 15,13 ὅταν δὲ ἐξαποστέλλῃς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ, οὐκ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν κενόν·

Δευτ. 15,13 Οταν δε τον αφήσης να αναχωρήση ελεύθερον πλέον ἀπὸ τον οἶκον σου, δεν θα τον αποστείλῃς με αδειανά τα χέρια.

Δευτ. 15,14 ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου καὶ ἀπὸ τοῦ σίτου σου καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου σου· καθὰ εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου, δώσεις αὐτῷ.

Δευτ. 15,14 Θα τον εφοδιάσης ἀπὸ τα πρόβατά σου, ἀπὸ το σιτάρι σου, ἀπὸ το κρασί σου. Θα δώσεις εἰς αὐτὸν ἀνάλογα με τας ευλογίας και δωρεάς, που ἔχεις λάβει και συ ἀπὸ τον Κυριον,

Δευτ. 15,15 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν· διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ρῆμα τοῦτο.

Δευτ. 15,15 Να ενθυμηθῇς δέ, ὅτι και συ υπήρξες δούλος εἰς την χώραν της Αιγύπτου και σε ηλευθέρωσεν ο Κυριος ἀπὸ ἐκεῖ. Δια τοῦτο και ἐγὼ σου δίδω την εντολήν να φέρεσαι με γενναιοδωρίαν προς τον απελεύθερον δούλον σου.

Δευτ. 15,16 ἐὰν δὲ λέγῃ πρὸς σε, οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἠγάπηκέ σε καὶ τὴν οἰκίαν σου, ὅτι εὖ ἐστὶν αὐτῷ παρὰ σοί,

Δευτ. 15,16 Εάν όμως ο δούλος αυτός σου εἴπῃ, δεν θα φύγω ἀπὸ σέ, διότι ἔχω ἀγαπήσει και σε και την οικογένειάν σου και ὅτι εἶμαι ευτυχισμένος μένων πλησίον σου,

Δευτ. 15,17 καὶ λήψῃ τὸ ὀπήτιον, καὶ τρυπήσεις τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἔσται σοι οἰκέτης εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὴν παιδίσκην σου ὡσαύτως ποιήσεις.

Δευτ. 15,17 θα λάβῃς το τρυπητήρι, θα τρυπήσῃς το αὐτί του εἰς την θύραν σου, και θα μένῃ αὐτός δούλος σου ἰσοβίως. Το ἴδιο θα κάμῃς και δια την δούλην σου, εάν και αὕτῃ ἐκφράσῃ την αὐτὴν ἐπιθυμίαν.

- Δευτ. 15,18 οὐ σκληρόν ἔσται ἐναντίον σου ἑξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἐπέτειον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδούλευσέ σοι ἕξ ἔτη· καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσιν, οἷς ἐὰν ποιῇς.
- Δευτ. 15,18 Δεν θα στενοχωρηθῇς και δεν θα δυσφορήσης εναντίον των δούλων, τους οποίους αφήνεις ελευθέρους, διότι αυτοί επί ἕξ ἔτη σε υπηρέτησαν ως δούλοι, σου προσέφεραν ως δούλοι ἕξ ετησίων υπηρεσιῶν μισθοῦς. Υπακούων εἰς ὅσα ἐγὼ σε διατάσσω θα ἔχεις την εὐλογίαν Κυρίου του Θεοῦ σου εἰς ὅλα τα ἔργα σου.
- Δευτ. 15,19 Πᾶν πρωτότοκον, ὃ ἐὰν τεχθῇ ἐν ταῖς βουσί σου καὶ ἐν τοῖς προβάτοις σου, τὰ ἀρσενικά, ἀγιάσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐκ ἐργᾷ ἐν τῷ πρωτοτόκῳ μόσχῳ σου καὶ οὐ μὴ κείρης τὰ πρωτότοκα τῶν προβάτων σου·
- Δευτ. 15,19 Καθε πρωτότοκον αρσενικόν, που θα γεννηθῇ εἰς τα βόδια σου και εἰς τα πρόβατά σου, θα το αφιερώσης εἰς Κυριον τον Θεόν σου. Δεν θα χρησιμοποιήσης δι' ιδικὰς σου εργασίας το πρωτότοκον μοσχάρι σου οὔτε και θα κουρεύσης δια λογαριασμόν σου τα πρωτότοκα εκ των προβάτων σου.
- Δευτ. 15,20 Ἐναντι Κυρίου φαγῇ αὐτὸ ἐνιαυτὸν ἕξ ἐνιαυτοῦ ἐν τῷ τόπῳ, ὃ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.
- Δευτ. 15,20 Ενώπιον του Κυρίου και στον τόπον, τον οποίον εκείνος ἤθελεν ἐκλέξει, θα τρώγης συ και η οικογένειά σου κάθε χρόνον τα πρωτότοκα αὐτά.
- Δευτ. 15,21 ἐὰν δὲ ἦ ἐν αὐτῷ μῶμος, χωλὸν ἢ τυφλὸν ἢ καὶ πᾶς μῶμος πονηρός, οὐ θύσεις αὐτὸ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου·
- Δευτ. 15,21 Εἰάν ὁμως το προσφερόμενον πρωτότοκον ἔχη κάποιο ἐλάττωμα, εἶναι δηλαδή χωλόν η τυφλόν η με ἄλλο τι σωματικόν ἐλάττωμα, δεν θα το θυσιάσης εἰς Κυριον τον Θεόν σου.

- Δευτ. 15,22 ἐν ταῖς πόλεσί σου φαγῇ αὐτό, ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον·
- Δευτ. 15,22 Εἰς τὰς πόλεις σου θα το σφάξης καὶ θα το φάγῃς. Ἀπὸ αὐτοῦ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φάγῃ ὄχι μόνον ὁ νομικῶς καθαρὸς ἀλλὰ καὶ ὁ ἀκάθαρτος ποὺ μένει κοντὰ σου, ὅπως ἀδιαφόρως τρώγετε τὸ κρέας τῆς δορκάδος ἢ τῆς ελάφου.
- Δευτ. 15,23 πλὴν αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ.
- Δευτ. 15,23 Το αἷμα ὁμως δεν θα το φάγετε. Θα το χύσετε εἰς τὴν γῆν, ὅπως τὸ νερό.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 16

- Δευτ. 16,1 Φύλαξαι τὸν μῆνα τῶν νέων καὶ ποιήσεις τὸ πάσχα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, ὅτι ἐν τῷ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός.
- Δευτ. 16,1 Νὰ φυλάττῃς τὸν μῆνα τῶν νέων σιτηρῶν (τὸν Νισάν). Κατ' αὐτὸν θα εορτάσῃς τὸ Πάσχα εἰς δόξαν καὶ τιμὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διότι κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν τῶν νέων σιτηρῶν ἐξῆλθες ἐλεύθερος διὰ νυκτός ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου.
- Δευτ. 16,2 καὶ θύσεις τὸ πάσχα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πρόβατα καὶ βόας ἐν τῷ τόπῳ, ὃ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.
- Δευτ. 16,2 Πρὸς τιμὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου θα θυσιάσῃς κατὰ τὸ Πάσχα πρόβατα καὶ βόδια στὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἠθέλην ἐκλέξει, διὰ νὰ τιμᾶται ἐκεῖ καὶ λατρεύεται τὸ ὄνομα τοῦ.
- Δευτ. 16,3 οὐ φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ζύμην· ἐπτά ἡμέρας φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ἄζυμα, ἄρτον κακώσεως, ὅτι ἐν σπουδῇ ἐξῆλθετε ἐξ Αἰγύπτου· ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοδίας

ὕμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
ὕμῶν.

Δευτ. 16,3 Με τον πασχάλιον αμνόν δεν θα φάγης ψωμί ἔνζυμον. Επτά
ημέρας θα τρώγης μαζή με τας πασχαλινὰς θυσίας ἄζυμα,
ἄρτον που θα συμβολίζῃ ταλαιπωρίαν και θλίψιν, διότι με
πολλήν βίαν ἐφύγατε τότε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Ἐτσι θα
πράττετε, δια να ἐνθυμήσθε τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς
σας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ὅλας τας ἡμέρας τῆς ζωῆς σας.

Δευτ. 16,4 οὐκ ὀφθήσεται σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου ἑπτὰ
ἡμέρας, καὶ οὐ κοιμηθήσεται ἀπὸ τῶν κρεῶν, ὧν ἐὰν
θύσῃς τὸ ἑσπέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ εἰς τὸ πρωῒ.

Δευτ. 16,4 Ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας ἐντὸς τῶν ὁρίων ὅλης τῆς περιοχῆς σου
δεν θα παρουσιασθῇ καν προζύμι, ἀπὸ δε τα κρέατα τῶν
ζώων, που θα θυσιάσῃς τὴν ἑσπέραν τῆς πρώτης ἡμέρας,
δεν θα μείνῃ τίποτε ἕως το πρωῒ.

Δευτ. 16,5 οὐ δυνήσῃ θῆσαι τὸ πάσχα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεων
σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι,

Δευτ. 16,5 Δεν σου ἐπιτρέπεται να τελέσῃς τας θυσίας τοῦ Πασχα εἰς
καμμίαν ἀπὸ τας πόλεις, που σου ἔδωκεν ὁ Κύριος,

Δευτ. 16,6 ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός
σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, θύσεις τὸ πάσχα
ἑσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου ἐν τῷ καιρῷ, ὃ ἔξηλθες ἐξ
Αἰγύπτου,

Δευτ. 16,6 ἀλλὰ μόνον στὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἠθέλεν ἐκλέξει Κύριος ὁ
Θεός σου, δια να ἀκούεται και τιμάται ἐκεῖ τὸ ὄνομά του.
Ἐκεῖ θα προσφέρῃς τὴν θυσίαν τοῦ Πασχα τὴν ἑσπέραν με
τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου εἰς ἀνάμνησιν τῆς ὥρας, κατὰ τὴν
οποῖαν ἐφυγες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

Δευτ. 16,7 καὶ ἐψήσεις καὶ ὀπτήσεις καὶ φαγῇ ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἐὰν
ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν, καὶ ἀποστραφήσῃ
τὸ πρωῒ καὶ ἐλεύσῃ εἰς τοὺς οἴκους σου.

Δευτ. 16,7 Θα βράσῃς και θα ψήσῃς και θα φάγῃς τὸν θυσιάζομενον

αμνόν στον τόπον, τον οποίον ήθελεν εκλέξει Κυριος ο Θεός σου και την πρωΐαν θα επιστρέψης και θα μεταβής εις την οικίαν σου.

Δευτ. 16,8 ἕξ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐξόδιον, ἐορτὴ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον πλὴν ὅσα ποιηθήσεται ψυχῇ.

Δευτ. 16,8 Επί εξ ημέρας θα τρώγης ἄζυμον ἄρτον ἡμέρᾳ δε η εβδόμη θα εἶναι η τελευταία των εορτῶν του Πασχα, ἐπίσημος εορτὴ προς τιμὴν Κυρίου του Θεοῦ σου. Κατ' αὐτὴν δεν θα κάμης καμμίαν εργασίαν πλὴν ἐκείνων, που εἶναι ἀπαραίτητοι δια την συντήρησιν της ζωῆς σου.

Δευτ. 16,9 ἑπτὰ ἐβδομάδας ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ· ἄρξαμένου σου δρέπανον ἐπ' ἁμητόν, ἄρξῃ ἐξαριθμῆσαι ἑπτὰ ἐβδομάδας.

Δευτ. 16,9 Θα μετρήσης ἐπτὰ εβδομάδας, τεσσαράκοντα ἐννέα ἡμέρας, θα αρχίσης να μετράς ἀπὸ την ἡμέραν, που θα πάρης το δρεπάνι δια τον θερισμόν.

Δευτ. 16,10 καὶ ποιήσεις ἐορτὴν ἐβδομάδων Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου καθὼς ἡ χεὶρ σου ἰσχύει, ὅσα ἂν δῶ Κύριος ὁ Θεός σου·

Δευτ. 16,10 Την τελευταίαν ἡμέραν, δηλαδή την πεντηκαστὴν, θα τελέσης την εορτὴν των εβδομάδων, την Πεντηκοστὴς, προς χάριν Κυρίου του Θεοῦ σου και θα προσφέρης ἀπὸ τα πρωτογεννήματα των ἀγρῶν σου, ἀναλόγως με την οικονομικὴν σου κατάστασιν, ἀναλόγως με ὅσα Κυριος ο Θεός σου θα σου δώσῃ.

Δευτ. 16,11 καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἡ οὔσα ἐν ὑμῖν, ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ,

Δευτ. 16,11 Κατὰ την εορτὴν αὐτὴν της Πεντηκοστὴς θα φάγῃς και θα

ευφρανθήs ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, συ και ο υιός σου και η θυγάτηρ σου, ο δούλος και η δούλη σου, ο Λευΐτης και ο ξένος, ο ορφανός και η χήρα, που ευρίσκεται μεταξύ σας, θα φάγετε στον τόπον, τον οποίον ήθελεν εκλέξει Κύριος ο Θεός σου, δια να επικαλήται εκεί και λατρεύεται το Ονομά του.

Δευτ. 16,12 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἐγένου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολὰς ταύτας.

Δευτ. 16,12 Να ενθυμηθῇs δε τότε, ὅτι υπῆρξες και συ δούλος εις την χώραν της Αιγύπτου. Δι' αυτό και πρέπει να φυλάξῃs και αφαρμόσῃs τας εντολὰς μου αυτάs.

Δευτ. 16,13 ἐορτὴν σκηνῶν ποιήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τῆς ἁλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου·

Δευτ. 16,13 Την εορτὴν των Σκηνῶν, δηλαδή την εορτὴν της Σκηνοπηγίας, ἐπὶ ἐπτὰ ἐπίσης ἡμέρας θα την εορτάσῃs, ὅταν συγκεντρώσῃs ἀπὸ το ἀλῶνι σου το σιτάρι και ἀπὸ τον ληνόν σου τον οῖνον.

Δευτ. 16,14 καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἐορτῇ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανός καὶ ἡ χήρα ἡ οὔσα ἐν ταῖς πόλεσί σου.

Δευτ. 16,14 Και κατὰ την εορτὴν αὐτὴν θα ευφρανθῇs συ και ο υιός σου και η θυγάτηρ σου, ο δούλος σου και η δούλη σου, ο Λευΐτης και ο ξένος, ο ορφανός και η χήρα, που ευρίσκεται εις τας πόλεις σου.

Δευτ. 16,15 ἑπτὰ ἡμέρας ἐορτάσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτῷ· ἐὰν δὲ εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς γενήμασί σου καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἔσῃ εὐφραινόμενος.

Δευτ. 16,15 Επὶ ἐπτὰ ἡμέρας θα εορτάσῃs την Σκηνοπηγίαν προς τιμὴν

και δόξαν Κυρίου του Θεού σου στον τόπον, στον οποίον ήθελεν εκλέξει δια τον εαυτόν του Κυριος ο Θεός σου. Ετσι δε Κυριος ο Θεός σου θα σε ευλογήση εις όλα τα προϊόντα σου, εις όλα τα έργα των χειρών σου. Και εφ' όσον θα σε έχη ευλογήσει θα είσαι ευχαριστημένος και χαρούμενος.

Δευτ. 16,16 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἄρσενικόν σου ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ, ὃ ἐὰν ἐκλέξηται αὐτόν Κύριος, ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἐβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἐορτῇ τῆς σκηνοπηγίας. οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου κενός·

Δευτ. 16,16 Εἰς τρεῖς καιροὺς τοῦ ἔτους θα παρουσιάζεται κάθε ἄρρην Ἰσραηλίτης ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου στον τόπον, τον οποίον ο Κυριος ήθελεν εκλέξει δια τον εαυτόν του κατά την εορτήν των αζύμων, δηλαδή το Πασχα, κατά την εορτήν των επτά εβδομάδων, δηλαδή την Πεντηκοστήν, και κατά την εορτήν της Σκηνοπηγίας. Δεν θα παρουσιασθῇς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου με ἀδειανὰ τα χέρια.

Δευτ. 16,17 ἕκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν, κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἣν ἔδωκέ σοι.

Δευτ. 16,17 Ο καθένας θα προσφέρῃ τα δώρα του αναλόγως της οικονομικῆς του δυνατότητος, αναλόγως των ευλογιών και δωρεών, τας οποίας του ἔδωκεν ο Κυριος.

Δευτ. 16,18 Κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς ποιήσεις σεαυτῷ ἐν ταῖς πόλεσί σου, αἷς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, κατὰ φυλάς, καὶ κρινοῦσι τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν.

Δευτ. 16,18 Θα διορίσης κατὰ φυλάς, δικαστὰς και διδασκάλους εἰς τας πόλεις σου, τας οποίας Κυριος ο Θεός σου σου δίδει, δια να δικάζουν τον λαόν με δικαιοσύνην.

Δευτ. 16,19 οὐκ ἐκκλινοῦσι κρίσιν, οὐδὲ ἐπιγνώσονται πρόσωπον οὐδὲ λήφονται δῶρον· τὰ γὰρ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ ἐξαίρει λόγους δικαίων.

- Δευτ. 16,19 Δεν θα παρεκκλίνουν κατά την απόδοσιν της δικαιοσύνης, δεν θα επηρεασθούν από πρόσωπα, ούτε και θα λάβουν δώρα, διότι τα δώρα τυφλώνουν τους οφθαλμούς των σοφών και εκτρέπουν από την αλήθειαν και την δικαιοσύνην τους λόγους και τας αποφάσεις των δικαίων.
- Δευτ. 16,20 δικαίως τὸ δίκαιον διώξη, ἵνα ζητε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.
- Δευτ. 16,20 Κατὰ λόγον δικαιοσύνης θα αποδίδης αυστηρῶς τὸ δίκαιον, δια να ζητε και εισέλθετε και κληρονομήσετε την γην, την οποίαν Κυριος ο Θεός σου δίδει εις σέ.
- Δευτ. 16,21 Οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος, πᾶν ξύλον, παρὰ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ σου οὐ ποιήσεις σεαυτῷ.
- Δευτ. 16,21 Δεν θα φυτεύσης ιερὸν ἄλσος, ὅπως φυτεύουν οι ειδωλολάτραι προς τιμὴν των ειδώλων των, οὐτε και κανένα δένδρον θα φυτεύσης πλησίον στο θυσιαστήριον του Θεού σου.
- Δευτ. 16,22 οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην, ἃ ἐμίσησε Κύριος ὁ Θεός σου.
- Δευτ. 16,22 Δεν θα κτίσης οὐτε θα στήσης ειδωλολατρικὴν στήλην. Αυτὰ τα ἐμίσησε και τα μισεῖ Κυριος ο Θεός σου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 17

- Δευτ. 17,1 Οὐ θύσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον, ἐν ᾧ ἔστιν ἐν αὐτῷ μῶμος, πᾶν ῥῆμα πονηρόν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἔστιν.
- Δευτ. 17,1 Δεν θα θυσιάσης εις Κυριον τον Θεόν σου μοσχάρι η πρόβατον, στο οποίον υπάρχει κάποιο ελάττωμα η οιαδήποτε ἄλλη αναπηρία η ασθένεια, διότι μία τέτοια προσφορά εἶναι αποκρουστικὴ ἐνώπιον Κυρίου του Θεού

σου.

Δευτ. 17,2 Ἐὰν δὲ εὐρεθῇ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου, ὃν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, ἀνὴρ ἢ γυνή, ὃς ποιήσῃ τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου παρελθεῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ,

Δευτ. 17,2 Εἰς κάποιαν ἀπὸ τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεός σου δίδει, εὐρεθῇ ἄνδρας ἢ γυναῖκα, ποὺ θα διαπράξουν πονηρίαν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὥστε νὰ παραβοῦν καὶ καταπατήσουν τὴν ἐντολὴν του,

Δευτ. 17,3 καὶ ἐλθόντες λατρεύσωσι θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς, τῷ ἡλίῳ ἢ τῇ σελήνῃ ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ, ἃ οὐ προσέξατέ σοι,

Δευτ. 17,3 καὶ μεταβοῦν ἀλλοῦ δια νὰ λατρεύσουν ἄλλους θεοὺς καὶ προσκυνήσουν αὐτούς, τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, ἢ ο,τιδήποτε ἄλλο ἀπὸ τὸν οὐράνιον κόσμον, τὰ ὁποῖα σε διέταξεν ὁ Κύριος νὰ μὴ λατρεύῃς,

Δευτ. 17,4 καὶ ἀναγγελῇ σοι, καὶ ἐκζητήσῃς σφόδρα, καὶ ἴδου ἀληθῶς γέγονε τὸ ῥῆμα, γέγνηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραὴλ,

Δευτ. 17,4 καὶ σοὺ ἀναγγελεῖ τὸ γεγονὸς αὐτό, τότε θὰ ἐρευνήσῃς με υπομονήν, δια νὰ ἐξακριβώσῃς τὴν ἀλήθειαν. Εἰς δε διαπιστώσῃς ὅτι πράγματι ἐγένετο αὕτη ἡ παρανομία, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐγένετο μία μισητὴ καὶ αποκρουστικὴ πράξις μεταξύ τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Δευτ. 17,5 καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην καὶ λιθοβολήσετε αὐτούς ἐν λίθοις, καὶ τελευτήσουσιν.

Δευτ. 17,5 Αὐτὸν τὸν ἄνδρα ἢ ἐκείνην τὴν γυναῖκα, ποὺ διέπραξαν αὐτὴν τὴν παράβασιν, θὰ τοὺς βγάλετε ἐξω ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ θὰ τοὺς λιθοβολήσετε, ὥστε νὰ ἀποθάνουν.

Δευτ. 17,6 ἐπὶ δυσὶ μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθανεῖται ὁ ἀποθνήσκων· οὐκ ἀποθανεῖται ἐφ' ἐνὶ μάρτυρι.

Δευτ. 17,6 Κατόπιν μαρτυρίας δύο ἢ τριῶν μαρτύρων θὰ

καταδικάζεται εις θάνατον και θα εκτελήται ο ένοχος.
Κανείς δεν θα καταδικάζεται εις θάνατον βάσει της
μαρτυρικής καταθέσεως ενός μόνον.

Δευτ. 17,7

καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῷ ἐν πρώτοις
θανατῶσαι αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτων· καὶ
ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Δευτ. 17,7

Κατά δε την εκτέλεσιν του δια λιθοβολισμού θανάτου
πρώτη η χειρ των μαρτύρων θα ρίψη τον λίθον κατά του
καταδίκου, και κατόπιν θα ρίψουν λίθους τα χέρια του
λαού. Ετσι δε θα αφαιρέσετε από ανάμεσά σας τον
παραβάτην της θείας εντολής.

Δευτ. 17,8

Ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει ἀναμέσον
αἷμα αἵματος καὶ ἀναμέσον κρίσις κρίσεως καὶ ἀναμέσον
ἀφῇ ἀφῆς καὶ ἀναμέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας, ῥήματα
κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἀναστὰς ἀναβῇ εἰς
τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖ,

Δευτ. 17,8

Εάν δε ως δικαστής ευρίσκεσαι εις αδυναμίαν να
αποφανθῇς εις κάποιαν δίκην, αν πρόκειται περί φόνου και
τι είδους φόνου, η υπάρχη διαφορά γνώμης μεταξύ των
δικαστών και αναζητήται ποία είναι η ορθή η εις
περίπτωσιν τραυματισμού περί του είδους αυτού και άρα
της ενοχής του κατηγορουμένου η γενικώς εις περίπτωσιν
απορίας δια την λήψιν δικαίας αποφάσεως εις δίκας που
διεξάγονται εις τας πόλεις σας, θα σηκωθῇς και θα μεταβῇς
στον τόπον, τον οποίον θα εκλέξη Κυριος ο Θεός σου, στον
ναόν,

Δευτ. 17,9

καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας καὶ πρὸς τὸν
κριτὴν, ὃς ἂν γένηται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ
ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῦσί σοι τὴν κρίσιν.

Δευτ. 17,9

θα προσέλθης στους Λευίτας ιερεῖς και προς τον
καθορισμένον δια τας ημέρας εκείνας δικαστήν. Αυτοί θα
ερευνήσουν επιμελώς την υπόθεσιν και θα σου αναγγείλουν

την δικαίαν κρίσιν.

Δευτ. 17,10

καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγμα, ὃ ἂν ἀναγγείλωσί σοι ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ φυλάξῃ ποιῆσαι πάντα ὅσα ἂν νομοθετηθῇ σοι·

Δευτ. 17,10

Συ δε πρέπει να συμμορφωθῆς προς την απόφασιν, την οποίαν θα εκδώσουν και θα αναγγείλουν εις σε οι αρμόδιοι αυτοί εκ του τόπου, τον οποίον θα εκλέξη Κυριος ο Θεός σου, και θα φροντίσης να τηρήσης εκείνο πλέον, το οποίον ως νόμος θα διατυπωθῇ εις σέ.

Δευτ. 17,11

κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν, ἣν ἂν εἴπωσί σοι, ποιήσεις, οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος, οὗ ἂν ἀναγγείλωσί σοι, δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά.

Δευτ. 17,11

Συμφωνα με τον νόμον και με την απόφασιν, που εξέδωκαν και ανήγγειλαν εις σε εκείνοι, θα πράξης και δεν θα παρεκκλίνης ούτε δεξιὰ ούτε αριστερά από την απόφασιν, που σου ἔχουν αναγγείλει.

Δευτ. 17,12

καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἂν ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ ὥστε μὴ ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἢ τοῦ κριτοῦ, ὃς ἂν ᾖ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀποθανεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ·

Δευτ. 17,12

Ο Ισραηλίτης δε εκείνος, ο οποίος εν τω εγωϊσμῷ του δεν θα ήθελε να υπακούση εις την απόφασιν του αρχιερέως του προσφέροντος τας υπηρεσίας του πλησίον του Κυρίου και εις δόξαν του Κυρίου, η δεν ήθελε να υπακούση στον εντεταλμένον κριτήν, ο οποίος δικάζει κατὰ την περίοδον εκείνην, ο ανυπάκουος αυτός ο άνθρωπος θα τιμωρηθῇ δια θανάτου και ἔτσι θα αποβάλῃς τον πονηρὸν εκ μέσου του ισραηλιτικού λαοῦ.

Δευτ. 17,13

καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐκ ἀσεβήσῃ ἔτι.

Δευτ. 17,13

Οι ἄλλοι δε Ισραηλίται, όταν ακούσουν την τιμωρίαν αυτήν,

- θα φοβηθούν και δεν θα εκτραπούν στο εξής εις ασεβείας.
Δευτ. 17,14 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, καὶ κληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτὴν καὶ εἴπῃς· καταστήσω ἐπ' ἐμαυτὸν ἄρχοντα, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ μου,
- Δευτ. 17,14 Όταν δε εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου δίδει εἰς σέ, καὶ τὴν καταλάβῃς ὡς ἰδικὴν σου καὶ κατοικήσῃς εἰς αὐτὴν καὶ εἴπῃς· Λοιπὸν θα ἐγκαταστήσω τώρα ἄρχοντα καὶ βασιλέα μου, ὅπως ἔχουν καὶ τὰ γύρω μου εἰδωλολατρικὰ ἔθνη, μὴ λησμονήσῃς Κυρίον τὸν Θεόν σου.
- Δευτ. 17,15 καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός αὐτόν. ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα· οὐ δυνήσῃ καταστήσῃσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἀλλότριον, ὅτι οὐκ ἀδελφός σου ἐστὶ.
- Δευτ. 17,15 Θα ἐγκαταστήσῃς βεβαίως βασιλέα δια τὸν εαυτὸν σου, ἐκεῖνον ὅμως τὸν ὁποῖον ὁ Θεός θα ἐκλέξῃ ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν σου καὶ θα ὀρίσῃ ὡς βασιλέα καὶ ἄρχοντα δια σέ. Δεν θα ἐγκαταστήσῃς βασιλέα ἐπὶ τοῦ εαυτοῦ σου ἄνθρωπον ξένον, διότι αὐτός δεν εἶναι ἀδελφός σου.
- Δευτ. 17,16 διότι οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ ἵππον οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαὸν εἰς Αἴγυπτον, ὅπως μὴ πληθύνῃ αὐτῷ ἵππον, ὃ δὲ Κύριος εἶπεν· οὐ προσθήσεσθε ἀποστρέψαι τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἔτι.
- Δευτ. 17,16 Ο ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου βασιλεὺς, πού πιστεύει εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ, δεν θα συγκροτήσῃ ἱππικὸν δια τὸν εαυτὸν του, ὁπότε θα ἐπαναφέρῃ τὸν λαὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον δια νὰ λάβῃ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἄλλο ἱππικὸν δια τὸν εαυτὸν του, διότι ὁ Κύριος εἶπεν· ουδέποτε θα θελήσετε νὰ ἐπιστρέψετε πλέον εἰς τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν Αἴγυπτον.
- Δευτ. 17,17 καὶ οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ γυναῖκα, ἵνα μὴ μεταστῇ αὐτοῦ

ἡ καρδία· καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ σφόδρα.

Δευτ. 17,17 Ο βασιλεὺς αὐτὸς δεν θα ἔχη δια τον εαυτὸν του πολλὰς γυναῖκας, δια να μη δοθῇ ἡ καρδία του εις την σαρκολατρείαν. Δεν θα συγκεντρῶνῃ πολὺν χρυσὸν και ἀργυρον δια τον εαυτὸν του.

Δευτ. 17,18 καὶ ὅταν καθίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ γράψῃ αὐτῷ τὸ δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν,

Δευτ. 17,18 Οταν δε εγκατασταθῇ στον θρόνον και την εξουσίαν του, θα αντιγράψῃ δια τον εαυτὸν του το δευτερονόμιον τοῦτο εις βιβλίον ἀπὸ το πρωτότυπον, το οποίον φυλάσσεται παρὰ των ἱερέων της φυλῆς των Λευιτῶν.

Δευτ. 17,19 καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου καὶ φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ποιεῖν,

Δευτ. 17,19 Θα ἔχη πάντοτε μαζὴ του το βιβλίον τοῦτο, θα το μελετᾷ ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς του, δια να μάθῃ να φοβῆται Κυριον τον Θεόν σου και να φροντίζει, ὥστε να εφαρμόζῃ ὅλας αυτὰς τάξεντολὰς και τους νόμους.

Δευτ. 17,20 ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἵνα μὴ παραβῇ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ὅπως ἂν μακροχρονίση ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Δευτ. 17,20 Τοῦτο δέ, δια να μη αλαζονευθῇ ἡ καρδία του ἀπέναντι των ἀδελφῶν του, δια να μη παρεκκλίνη ἀπὸ τας ἐντολὰς του Κυρίου, δεξιὰ ἢ ἀριστερά, και δια να μείνῃ ἔτσι ἐπὶ πολλὰ ἔτη εις την εξουσίαν του αὐτὸς και μετ' αὐτὸν οἱ ἀπόγονοί του εν μέσω των Ἰσραηλιτῶν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 18

- Δευτ. 18,1 Οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις, ὅλη φυλῇ Λευί, μερίς οὐδὲ κλῆρος μετὰ Ἰσραήλ· καρπῶματα Κυρίου ὁ κλῆρος αὐτῶν, φάγονται αὐτά.
- Δευτ. 18,1 Δεν θα υπάρξη και δεν θα δοθῇ στους ιερεῖς εκ της φυλῆς Λευῖ και εις ολόκληρον την φυλὴν Λευῖ μερίδιον οὔτε κληρονομία μεταξύ του ισραηλιτικοῦ λαοῦ. Πρόσοδος και κληρονομία αὐτῶν και μέσα διατροφῆς των θα εἶναι αι προς Κυριον θυσίαι και προσφοραὶ των Ισραηλιτῶν.
- Δευτ. 18,2 κλῆρος δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· Κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ.
- Δευτ. 18,2 Δεν θα ἔχουν αυτοὶ κληροναμίαν γης μεταξύ των ἀδελφῶν των Ισραηλιτῶν· κληρονομία των θα εἶναι, ο ἴδιος ο Θεός, ὅπως και εἶπεν εις αυτοὺς.
- Δευτ. 18,3 καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων, τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ, παρὰ τῶν θυόντων τὰ θύματα, ἐὰν τε μόσχον ἐὰν τε πρόβατον· καὶ δώσεις τὸν βραχίονα τῷ ἱερεῖ καὶ τὰ σιαγόνια καὶ τὸ ἔνυστρον.
- Δευτ. 18,3 Τα δικαιώματα των ἱερέων εκ μέρους του λαοῦ ἀπὸ τας θυσίας των μόσχων και των προβάτων, που θα προσφέρουν οι Ισραηλίται, εἶναι τα εξῆς· Θα δώσετε στον ἱερέα ἀπὸ τας θυσίας αὐτάς την δεξιάν ωμοπλάτην μαζὴ με το πόδι, τας δύο σιαγόνας και τον στάμαχον του θυσιαζομένου ζώου.
- Δευτ. 18,4 καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις αὐτῷ·
- Δευτ. 18,4 Επίσης θα δώσης τας ἀπαρχὰς του σίτου σου και του οἴνου σου και του ἐλαίου σου, ὅπως ἐπίσης και την ἀπαρχὴν της κουράς των προβάτων σου. Θα δώσης αὐτά στους Λευῖτας,
- Δευτ. 18,5 ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο Κύριος ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου παρεστάναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ, λειτουργεῖν καὶ

εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Δευτ. 18,5 διότι αὐτοὺς ἐξέλεξεν ὁ Κύριος ἀπὸ ὅλας τὰς φυλάς σας να
παρίστανται πλησίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ, να υπηρετοῦν αὐτόν
καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ να σας εὐλογοῦν. Αὐτοὺς καὶ τοὺς
υἱοὺς τῶν μεταξὺ ὅλων τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐξέλεξεν ὁ Θεὸς δια
τὰ διάκονηματα αὐτά.

Δευτ. 18,6 ἔὰν δὲ παραγένηται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ἐκ
πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οὗ αὐτὸς παροικεῖ, καθ' ὅτι
ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται
Κύριος.

Δευτ. 18,6 Εἰάν δε ἓνας Λευίτης ἀπὸ κάποιας πόλιν τῶν Ἰσραηλιτῶν,
ὅπου κατοικεῖ, ἔλθῃ, σύμφωνα με τὴν ἐπιθυμίαν τῆς
καρδίας του, στὸν τόπον τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος θα ἐκλέξῃ δια
τὸν εαυτὸν του,

Δευτ. 18,7 καὶ λειτουργήσῃ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ,
ὥσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ
παρεστηκότες ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου·

Δευτ. 18,7 θελήσῃ δε καὶ ἀποφασίσῃ να υπηρετῇ ἐκεῖ ἐν ὀνόματι
Κυρίου τοῦ Θεοῦ καθ' ὅλην τὴν ζώην, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ
ἐκεῖ ἀδελφοὶ τοῦ Λευίται, οἱ ὁποῖοι παρίστανται ἐνώπιον
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου,

Δευτ. 18,8 μερίδα μεμερισμένην φάγεται, πλὴν τῆς πράσεως τῆς
κατὰ πατριάν.

Δευτ. 18,8 θα λάβῃ καὶ αὐτὸς εἰς διατροφήν του τὴν κανονισμένην καὶ
δια τοὺς ἄλλους Λευῖτας μερίδα, καὶ θα εἰσπράττῃ ἐπὶ πλέον
τὰ χρήματα ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν εἰσοδημάτων τῆς
πατρικῆς του κληρονομίας.

Δευτ. 18,9 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου
δίδωσί σοι, οὐ μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν
ἐθνῶν ἐκείνων.

Δευτ. 18,9 Οταν δε εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, τὴν ὁποίαν

σου προσφέρει Κύριος ο Θεός σου, πρόσεχε, μήπως τυχόν και μάθης να πράττης τα μισητά και αηδή έργα των λαών εκείνων.

Δευτ. 18,10 οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρί, μαντευόμενος μαντείαν, κληδονιζόμενος καὶ οἰωνιζόμενος,

Δευτ. 18,10 Και συγκεκριμένως· δεν πρέπει να υπάρξη ποτέ μεταξύ σας Ισραηλίτης, ο οποίος, δια να εξαγνίση τάχα τον υιόν η την θυγατέρα του, θα περνά αυτούς δια του πυρός. Η άλλος ο οποίος θα ζητή μαντείας η θα λέγη μαντείας, η θα παρατηρή σημεία και οιωनों, δια να εξακριβώνη το μέλλον.

Δευτ. 18,11 φαρμακὸς ἐπαίδων ἐπαιδὴν, ἐγγαστρίμυθος καὶ τερατοσκόπος, ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς.

Δευτ. 18,11 Δεν θα υπάρχη μεταξύ σας μάγος, που θα ψάλλη μαγικάς ωδάς, ούτε άνθρωπος που θα φαίνεται ομιλών από την κοιλίαν, ούτε τερατοσκόπος που θα παρατηρή τάχα τέρατα στον ουρανόν δια να προλέγη το μέλλον, ούτε άλλος (πνευματιστής) που θα ερωτά τους νεκρούς.

Δευτ. 18,12 ἔστι γὰρ βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα· ἔνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων Κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου.

Δευτ. 18,12 Εκείνος, που θα πράττη αυτά, είναι μισητός και αποκρουστικός εκ μέρους Κυρίου του Θεού σου. Δια τας βδελυρίας αυτὰς των κατοίκων της Χαναάν, θα εξολοθρεύση αυτούς ο Κύριος από τα μάτια σας.

Δευτ. 18,13 τέλειος ἔσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου·

Δευτ. 18,13 Θα προσπαθῆς να εἶσαι τέλειος και ἀμεμπτος ενώπιον Κυρίου του Θεού σου.

Δευτ. 18,14 τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα, οὓς σὺ κατακληρονομεῖς αὐτούς, οὗτοι κληδόνων καὶ μαντειῶν ἀκούσονται, σοὶ δὲ οὐχ οὕτως ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός σου.

- Δευτ. 18,14 Οι ειδωλολατρικοί λαοί, τους οποίους συ θα κληρονομήσης, θέλουν να ακούουν και να συμβουλεύονται σημεία και μαντείας. Εις σε όμως δεν εδίδαξεν ούτε επιτρέπει Κύριος ο Θεός σου τοιαύτας μαγείας.
- Δευτ. 18,15 προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ ἀναστήσει σοι Κύριος ὁ Θεός σου, αὐτοῦ ἀκούσεσθε
- Δευτ. 18,15 Κύριος ο Θεός σου θα αναδείξῃ ανάμεσα ὁπὸ τους ἀδελφούς σου Ἰσραηλίτας ἓνα προφήτην ὡσάν ἐμέ· εἰς αὐτόν πλέον θα ὑπακούετε.
- Δευτ. 18,16 κατὰ πάντα, ὅσα ἡτήσω παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν Χωρήβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας λέγοντες· οὐ προσθήσομεν ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ τὸ πῦρ τοῦτο τὸ μέγα οὐκ ὀψόμεθα ἔτι, οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν.
- Δευτ. 18,16 Σύμφωνα με ὅλα ὅσα ἐζητήσατε ἀπὸ τον Κυριον και Θεόν σας στο ὄρος Χωρήβ, κατὰ την ἡμέραν της γενικῆς σας συγκεντρώσεως, ὅταν εἶπατε να μη ομιλή κατ' ευθείαν πρὸς σας ο Θεός ἀλλ' ο Μωϋσῆς “διότι δεν θα ἠμπορέσωμεν ἡμεῖς να ἀκούσωμεν τὴν φωνὴν Κυρίου του Θεοῦ οὔτε θα δυνηθώμεν να ἀντικρύσωμεν τὸ μέγα ἐκεῖνο πυρ και να διαφύγωμεν τον θάνατον”,
- Δευτ. 18,17 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ·
- Δευτ. 18,17 ο Κύριος εἶπε τότε εἰς ἐμέ· Ὀρθά εἶναι ὅλα ὅσα ἐκεῖνοι ὠμίλησαν και ἐζήτησαν ἀπὸ σέ.
- Δευτ. 18,18 προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ὥσπερ σέ, καὶ δώσω τὰ ῥήματα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθ' ὅτι ἂν ἐντείλωμαι αὐτῷ·
- Δευτ. 18,18 Δια τοῦτο θα ἀναδείξω ἓνα προφήτην ἐκ μέσου των Ἰσραηλιτῶν ὅμοιον με σέ, θα βάλω τα λόγια μου στο στόμα του και αὐτός θα ἀναγγέλλῃ εἰς ἐκείνους κάθε τι, τὸ ὁποῖον ἐγὼ θα δίδω εἰς αὐτόν ὡς ἐντολὴν μου.

- Δευτ. 18,19 καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἂν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ.
- Δευτ. 18,19 Καθε δε ἄνθρωπον, ο οποίος θα παρακούσῃ ὅσα ἐν τῷ ὀνόματί μου θα εἴπῃ ὁ προφήτης ἐκεῖνος, ἐγὼ θα τον τιμωρήσω.
- Δευτ. 18,20 πλὴν ὁ προφήτης, ὃς ἂν ἀσεβήσῃ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ῥῆμα, ὃ οὐ προσέταξα λαλῆσαι, καὶ ὃς ἂν λαλήσῃ ἐν ὀνόματι θεῶν ἐτέρων, ἀποθανεῖται ὁ προφήτης ἐκεῖνος.
- Δευτ. 18,20 Εἰάν δε και υπάρξῃ προφήτης, ο οποίος, ασεβῶν ἀπέναντί μου, θα ομιλήσῃ ἐξ ὀνόματός μου και θα ἀναγγεῖλῃ λόγον, τον ὁποῖον ἐγὼ δεν διέταξα, και ἐκεῖνος ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ὁποῖος θα ομιλήσῃ πρὸς τον λαόν μου ἐξ ὀνόματος ἄλλων θεῶν, θα τιμωρηθῇ δια θανάτου.
- Δευτ. 18,21 ἐὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα, ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος;
- Δευτ. 18,21 Εἰάν σου γενηθῇ ἀπορία και διαλογισθῇς, πῶς θα ξεχωρίσω ἐγὼ τον λόγον που ὁ Κύριος ἐλάλησε, ἀπὸ τα λόγια του ψευδοπροφήτου; Σε πληροφορῶ,
- Δευτ. 18,22 ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκεῖνος τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ μὴ γένηται καὶ μὴ συμβῇ, τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος· ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκεῖνος, οὐκ ἀφέξεσθε αὐτοῦ.
- Δευτ. 18,22 ὅτι ὅσα θα προεῖπῃ ἐξ ὀνόματος του Κυρίου ἕνας προφήτης και δεν πραγματοποιηθῇ ἐκεῖνο το ὁποῖον εἶπε, να σκεφθῇς ὅτι εἰς αὐτόν τον προφήτην δεν ὠμίλησεν ὁ Κύριος. Ἀσεβῶς και ψευδῶς μίλησε. Αὐτόν τον προφήτην δεν θα τον σεβασθῇτε καθόλου οὔτε και θα τον λυπηθῇτε.

- Δευτ. 19,1 Ἐὰν δὲ ἀφανίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη, ἃ ὁ Θεὸς δίδωσί σοι τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ κατακληρονομήσητε αὐτοὺς καὶ κατοικήσετε ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν,
- Δευτ. 19,1 Οταν Κυριος ο Θεός σου εξαφανίσῃ τους λαούς, των οποίων την χώραν θα δώσῃ εἰς σας, και θα κληρονομήσητε αυτούς και θα εγκατασταθῇτε εἰς τας πόλεις των και εἰς τας οικίας των,
- Δευτ. 19,2 τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου, ἥς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.
- Δευτ. 19,2 θα ξεχωρίσης μέσα εἰς την χώραν, που σου δίδει ο Κυριος ως ιδιοκτησίαν σου, τρεις πόλεις ως καταφύγια.
- Δευτ. 19,3 στόχασαί σοι τὴν ὁδὸν καὶ τριμεριεῖς τὰ ὅρια τῆς γῆς σου, ἣν καταμερίζει σοι Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἔσται ἐκεῖ καταφυγὴ παντὶ φονευτῇ.
- Δευτ. 19,3 Δια την θέσιν των πόλεων αὐτῶν υπολόγισε καλὰ το μήκος των οδῶν, αι οποίαι οδηγοῦν εἰς αὐτάς· μοίρασε την περιοχὴν που ο Κυριος σου δίδει εἰς τρία ἴσα μέρη, ὥστε εἰς τας πόλεις- καταφύγια των τριῶν αὐτῶν περιοχῶν να προλαμβάνῃ και καταφεύγῃ κάθε φονεὺς.
- Δευτ. 19,4 τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονευτοῦ, ὃς ἂν φύγῃ ἐκεῖ καὶ ζήσεται· ὃς ἂν πατάξῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ εἰδῶς καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς καὶ τρίτης,
- Δευτ. 19,4 Αυτός δε εἶναι ο νόμος, τον οποίον θα τηρῇτε προκειμένου περὶ του φονέως που καταφεύγει ἐκεῖ, δια να εξασφαλίσῃ την ζωὴν του· ἄνθρωπος ο οποίος θα φονεύσῃ τον πλησίον του ἐν ἀγνοίᾳ του, χωρὶς να ἔχῃ κανένα προηγουμένως μίσος ἐναντίον αὐτοῦ, θα σωθῇ εἰς την πόλιν αὐτήν.
- Δευτ. 19,5 καὶ ὃς ἐὰν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ πλησίον εἰς τὸν δρυμὸν συναγαγεῖν ξύλα, καὶ ἐκκρουσθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ

- κόπτοντος τὸ ξύλον, καὶ ἐκπεσὸν τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχη τοῦ πλησίον, καὶ ἀποθάνη, οὗτος καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται, Εἰς π.χ. εἰσέλθῃ κανεῖς με κάποιον ἄλλον στο δάσος δια να κόψη και συλλέξῃ ξύλα και καθ' ὃν χρόνον με το τσεκούρι θα κόβῃ το ξύλον σκοντάψῃ το χέρι και ξεφύγῃ το σίδηρον ἀπὸ το στυλιάρι, επιτύχῃ δε τον πλησίον του και φονεύσῃ αὐτόν, ο φονεὺς αὐτός θα καταφύγῃ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τρεῖς πόλεις και θα ασφαλίσῃ ἐκεῖ τὴν ζωὴν του. Κανεῖς δεν ἔχει δικαίωμα να τον φονεύσῃ.
- Δευτ. 19,5
- ἵνα μὴ διώξας ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀπίσω τοῦ φονεύσαντος, ὅτι παρατεθέρμανται τῇ καρδίᾳ, καὶ καταλάβῃ αὐτόν, ἐὰν μακροτέρα ᾖ ἢ ἡ ὁδός, καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ τούτῳ οὐκ ἔστι κρίσις θανάτου, ὅτι οὐ μισῶν ἦν αὐτόν πρὸ τῆς χθὲς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης.
- Δευτ. 19,6
- Αἱ ἀποστάσεις τῶν καταφυγίων πόλεων θα εἶναι κανονικαί, ὥστε ο στενώτερος συγγενὴς τοῦ φονευθέντος, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς ἀγανακτήσεως ἀπὸ τὰς πρώτας ἐντυπώσεις, να μὴ δυνηθῇ να καταδιώξῃ και καταφθάσῃ τον ἀκούσιον φονέα και τον φονεὺς, ἐνὼ εἶναι ἀθῶος και ἐνὼ δεν ὑπάρχει ἐνοχὴ θανάτου, διότι ο φονεὺς δεν ἐμισοῦσε προηγουμένως και δεν ἀντιπαθούσε τον φονευθέντα. Εἰς ὅμως εἶναι μακρὰ ἡ ὁδὸς πρὸς το καταφύγιον, ὑπάρξῃ φόβος να τον καταφθάσῃ και τον φονεὺς ἀδίκως.
- Δευτ. 19,7
- Διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων· τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ·
- Δευτ. 19,7
- Δια να ἀποφευχθῇ, λοιπὸν ἓνας δεῦτερος ἀδίκος θάνατος, σου δίδω ἐγὼ αὐτὴν τὴν ἐντολήν· Θα ξεχωρίσῃς τρεῖς πόλεις εἰς τὴν περιοχὴν σου εἰς ἀναλόγους ἀποστάσεις.
- Δευτ. 19,8
- ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ὅριά σου, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ δῶ σοι Κύριος

- Δευτ. 19,8 πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν εἶπε δοῦναι τοῖς πατράσι σου, Οταν Κυριος ο Θεός ευρύνη τα ὅρια της χώρας σου, ὅπως ωρκίσθη στους προπάτοράς σου, και δώση εις σε ὅλην την γην, που υπεσχέθη εις εκείνους,
- Δευτ. 19,9 ἐὰν ἀκούσης ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, προσθήσεις σεαυτῷ ἔτι τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας,
- Δευτ. 19,9 ὑπὸ την προϋπόθεσιν βέβαια, ὅτι συ θα υπακούης και θα τηρῇς ὅλας τας εντολὰς, τας οποῖας ἐγὼ σου δίδω σήμερον, να αγαπᾷς δηλαδὴ Κυριον τον Θεόν σου, να πορεύεσαι τον δρόμον των εντολῶν του ὅλας τας ημέρας της ζωῆς σου, θα προσθέσης τρεις ἀκόμη πόλεις εις τας τρεις προηγουμένας, ὥστε να εἶναι εν συνόλῳ ἐξ.
- Δευτ. 19,10 καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ, ἧ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ αἵματι ἔνοχος.
- Δευτ. 19,10 Τοῦτο δε δια να διευκολύνεται η σωτηρία των αθελήτων φονέων και να μη χύνεται αθών αίμα εις την γην, την οποῖαν σου δίδει δια κλήρου Κυριος ο Θεός σου και δια να μη υπάρχη ἐτσι μεταξύ σας ἐνοχος αθώου αίματος.
- Δευτ. 19,11 ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἄνθρωπος μισῶν τὸν πλησίον καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτὸν καὶ ἐπαναστῇ ἐπ' αὐτὸν καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων,
- Δευτ. 19,11 Εἰάν ὁμως υπάρχη μεταξύ σας ἄνθρωπος, ο οποίος μισεῖ τον πλησίον του και στήσῃ ἐνέδραν δι' αὐτόν και επιτεθῇ ἐναντίον του και τον κτυπήσῃ θανασίμως, ο κτυπηθεῖς δε ἀποθάνῃ και ο εκ προμελέτης φονεὺς καταφύγῃ εις μίαν ἀπὸ τας πόλεις αὐτάς,
- Δευτ. 19,12 καὶ ἀποστελοῦσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ

λήψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς
χεῖρας τῶν ἀγχιστευόντων τοῦ αἵματος, καὶ
ἀποθανεῖται·

Δευτ. 19,12 ἡ γερουσία τῆς πόλεως τοῦ φονέως θα στείλουν καὶ θα
συλλάβουν αὐτὸν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ θα τον παραδώσουν εἰς τὰ
χέρια τῶν στενωτέρων ἐξ αἵματος συγγενῶν τοῦ
φονευθέντος, καὶ ἐκεῖνοι θα θανατώσουν τὸν ἐνοχόν.

Δευτ. 19,13 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ καὶ καθαριεῖς τὸ
αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ἰσραήλ, καὶ εὖ σοι ἔσται.

Δευτ. 19,13 Τον ἐκ προμελέτης αὐτὸν φονέα δὲν θα τον λυπηθῇ τὸ μάτι
σου, ἀλλὰ θα εκπλύνῃς τὴν ἐνοχὴν τοῦ αἵματος ἐκ
μέσου τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ θα εὐτυχῇς.

Δευτ. 19,14 Οὐ μετακινήσεις ὄρια τοῦ πλησίον, ἃ ἔστησαν οἱ
πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ, ἣ κατεκληρονομήθης ἐν
τῇ γῇ, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

Δευτ. 19,14 Δὲν θα μετακινήσῃς εἰς τὰ κτήματα τοῦ πλησίον σου τὰ
σύνορα τὰ ὁποῖα ἐχάραξαν καὶ ἔβαλαν οἱ πρόγονοί σου εἰς
τὴν κληρονομίαν, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησες εἰς τὴν χώραν, ποῦ
ὁ Κύριος διὰ κλήρου σου ἔδωκε.

Δευτ. 19,15 Οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς εἷς μαρτυρῆσαι κατὰ ἀνθρώπου
κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν καὶ κατὰ πᾶν ἀμάρτημα καὶ κατὰ
πᾶσαν ἀμαρτίαν, ἣν ἔαν ἀμάρτη· ἐπὶ στόματος δύο
μαρτύρων καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων στήσεται
πᾶν ῥῆμα.

Δευτ. 19,15 Δὲν θα εἶναι ἀρκετὸς ἓνας μάρτυς, διὰ νὰ καταθέσῃ
μαρτυρίαν κατὰ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος διέπραξεν οἰανδήποτε
ἀδικίαν ἐναντίον τοῦ πλησίον ἢ οἰουδήποτε εἶδους
ἀμαρτίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ. Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις
πρέπει νὰ στηρίζεται εἰς τὴν μαρτυρίαν δύο καὶ τριῶν
μαρτύρων.

Δευτ. 19,16 ἐὰν δὲ καταστῇ μάρτυς ἄδικος κατὰ ἀνθρώπου
καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν,

- Δευτ. 19,16 Εάν δε κανείς ψευδομαρτυρήσῃ ἐναντίον ἄλλου κατηγορῶν ψευδῶς αὐτόν δι' ἀσέβειαν πρὸς τὸν Θεόν,
- Δευτ. 19,17 καὶ στήσονται οἱ δύο ἄνθρωποι, οἷς ἐστὶν αὐτοῖς ἡ ἀντιλογία, ἔναντι Κυρίου καὶ ἔναντι τῶν ἱερέων καὶ ἔναντι τῶν κριτῶν, οἳ ἂν ὦσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οἱ δύο αὐτοὶ ἄνθρωποι, μεταξὺ τῶν ὧν ὑπάρχει ἡ ἀντιδικία, θὰ παρουσιασθῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, δηλαδὴ ἐνώπιον τῶν ἱερέων καὶ τῶν ἐντεταλμένων δικαστῶν, οἱ ὅποιοι θὰ δικάζουν κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας.
- Δευτ. 19,18 καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς, καὶ ἰδοὺ μάρτυς ἄδικος ἐμαρτύρησεν ἄδικα, ἀντέστη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
- Δευτ. 19,18 Οἱ δικασταὶ θὰ ἐξετάσουν ἀκριβῶς τὴν υπόθεσιν καὶ θὰ διαπιστώσουν ὅτι ὁ μάρτυς υπῆρξεν ἄδικος καὶ ἐψευδομαρτύρησε καὶ κατεφέρθη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του.
- Δευτ. 19,19 καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξαρεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
- Δευτ. 19,19 Τότε θὰ κάμετε εἰς αὐτόν ὅ,τι κακὸν ἠθέλησε νὰ κάμῃ ἐναντίον τοῦ ἀθώου ἀδελφοῦ του, (θὰ τοῦ ἐπιβάλλετε τὴν ποινὴν, μετὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐτιμωροῦσατε τὸν κατηγορηθέντα, εἴτε ἢτο ἀληθὴς ἢ κατηγορία). Ἐποῖ δε καὶ θὰ ἐκλείψῃ τὸ κακὸν τῆς ψευδομαρτυρίας ἐκ μέσου τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Δευτ. 19,20 καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται καὶ οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν.
- Δευτ. 19,20 Διότι οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται, ὅταν ἀκούσουν τὴν τιμωρίαν, ποὺ ἐπεβλήθη στὸν ψευδομάρτυρα, θὰ φοβηθοῦν καὶ δὲν θὰ τολμήσουν πλέον νὰ κάμουν παρομοίαν πονηρὰν πράξιν μεταξὺ σας.
- Δευτ. 19,21 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ· ψυχὴν ἀντὶ

ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ
ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός.

Δευτ. 19,21

Το μάτι σου δεν θα λυπηθῇ τον ψευδομάρτυρα και
γενικώτερον τον ἐνοχον. Θα τον τιμωρήσης κατὰ τον νόμον
της ανταποδόσεως· ζωὴν ἀντὶ ζωῆς, οφθαλμὸν ἀντὶ
οφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χέρι ἀντὶ χειροῦ, πόδι ἀντὶ
ποδιοῦ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 20

Δευτ. 20,1

Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου καὶ
ἴδῃς ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ λαὸν πλείονά σου, οὐ
φοβηθήσῃ ἀπ’ αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ
ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Δευτ. 20,1

Εάν δε ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐναντίον των ἐχθρῶν σου και
ἴδῃς ἱππικὸν και ἱππεῖς και στρατὸν πολυαριθμότερον ἀπὸ
σέ, μη φοβηθῆς ἀπὸ αὐτοῦς, διότι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ
ὁποῖος σε ἐβγάλεν ἀπὸ την Αἴγυπτον και σε ἔφερε μέχρις
ἐδῶ, θα εἶναι μαζί σου.

Δευτ. 20,2

καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσης τῷ πολέμῳ, καὶ προσεγγίσας ὁ
ἱερεὺς λαλήσει τῷ λαῷ καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτούς·

Δευτ. 20,2

Οταν δε πλησιάζῃ ἡ ὥρα του πολέμου, ὁ ἀρχιερεὺς θα ἔλθῃ,
θα ομιλήσῃ πρὸς τον λαόν και θα εἴπῃ·

Δευτ. 20,3

ἄκουε, Ἰσραήλ· ὑμεῖς πορεύεσθε σήμερον εἰς τὸν
πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδία
ὑμῶν, μὴ φοβεῖσθε μηδὲ θραύεσθε μηδὲ ἐκκλίνετε ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν,

Δευτ. 20,3

Ακούσατε Ἰσραηλῖται· σεις ἐξέρχεσθε σήμερον εἰς πόλεμον
ἐναντίον των ἐχθρῶν σας· μη λιποψυχήσετε, μη φοβηθῆτε
τους ἐχθροὺς σας, μη πτοηθῆτε, μη διασκορπισθῆτε
ἐνώπιον αὐτῶν,

- Δευτ. 20,4 ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν συνεκπολεμήσαι ὑμῖν τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, διασῶσαι ὑμᾶς.
- Δευτ. 20,4 διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὁ ὁποῖος πορεύεται εμπρὸς ἀπὸ σας, θα πολεμήσῃ μαζὴ σας ἐναντίον των ἐχθρῶν σας καὶ θα σας διασώσῃ.
- Δευτ. 20,5 καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες· τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαινιεῖ αὐτήν.
- Δευτ. 20,5 Οἱ δε γραμματεῖς θα ομιλήσουν πρὸς τὸν λαὸν καὶ θα εἰπουν· Ποιὸς ἀπὸ σας ἐκτίσῃ οἰκίαν καινουργή καὶ δὲν τὴν ἐνεκαίνιασε; Ἀς επιστρέψῃ καὶ ας υπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, μήπως τυχὸν καὶ φονευθῇ κατὰ τὸν πόλεμον καὶ ἄλλος ἄνθρωπος ἐγκαινιάσῃ καὶ χαρὴ τὴν οἰκίαν του.
- Δευτ. 20,6 καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ οὐκ εὐφράνθη ἐξ αὐτοῦ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ.
- Δευτ. 20,6 Ποιὸς ἀπὸ σας ἐφύτευσεν ἀμπέλι καὶ δὲν ἐφαγε σταφύλια, ὥστε νὰ εὐφρανθῇ ἀπὸ αὐτό; Ἀς επιστρέψῃ καὶ ας μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν του, μήπως τυχὸν φονευθῇ κατὰ τὸν πόλεμον καὶ ἄλλος ἄνθρωπος χαρὴ τὸ ἀμπέλι του.
- Δευτ. 20,7 καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος, ὅστις μεμνήσεται γυναῖκα καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος λήψεται αὐτήν.
- Δευτ. 20,7 Ποιὸς ἀπὸ σας ἐχει μνηστευθῇ ἀλλὰ δὲν ἔλαβεν ἀκόμη ὡς σύζυγον τὴν μνηστήν του; Ἀς επιστρέψῃ καὶ ας μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν του, μήπως τυχὸν φονευθῇ κατὰ τὸν πόλεμον καὶ ἄλλος ἄνθρωπος λάβῃ αὐτήν ὡς σύζυγον.

Δευτ. 20,8 καὶ προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλῆσαι πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐροῦσι· τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἵνα μὴ δειλιάνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὥσπερ ἡ αὐτοῦ.

Δευτ. 20,8 Ἐπὶ πλέον οἱ γραμματεῖς θα ομιλήσουν πρὸς τὸν λαὸν καὶ θα εἰποῦν· Ποιὸς ἀπὸ σας εἶναι φοβιτσάρης, δειλὸς καὶ λιπόψυχος; Ἀς επιστρέψῃ καὶ ἀς μεταβῇ εἰς τὸ σπίτι του, δια νὰ μὴ μεταδώσῃ πανικὸν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ κάμῃ καὶ ἐκεῖνον δειλόν, ὅπως εἶναι αὐτός.

Δευτ. 20,9 καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαόν, καὶ καταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγουμένους τοῦ λαοῦ.

Δευτ. 20,9 Ὅταν δὲ θα παύσουν οἱ γραμματεῖς τὰς ἀνακοινώσεις τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, θα διορίσουν ἀρχηγούς τοῦ στρατοῦ, οἱ οἵτινες θα διοικοῦν αὐτὸν κατὰ τὸν πόλεμον.

Δευτ. 20,10 Ἐὰν δὲ προσέλθῃς πρὸς πόλιν ἐκπολεμῆσαι αὐτούς, καὶ ἐκκαλέσαι αὐτούς μετ' εἰρήνης·

Δευτ. 20,10 Ἐὰν δὲ πλησιάσετε πρὸς μίαν πόλιν δια νὰ πολεμήσετε αὐτήν καὶ νὰ καταλάβετε τοὺς κατοίκους τῆς, πρέπει προηγουμένως νὰ καλέσετε αὐτοὺς εἰς εἰρήνην.

Δευτ. 20,11 ἐὰν μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσί σοι καὶ ἀνοίξωσί σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὐρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονται σοι φορολόγητοι καὶ ὑπήκοοί σου·

Δευτ. 20,11 Ἐὰν δὲ οἱ κάτοικοι ἀνταποκριθῶν εἰς τὰς εἰρηνικάς σας προτάσεις, ἀνοίξουν τὰς πύλας καὶ παραδοθῶν εἰς σας, θα εἶναι ὅλοι αὐτοὶ ποὺ κατοικοῦν εἰς τὴν πόλιν ὑπήκοοί σας καὶ φόρου ὑποτελεῖς.

Δευτ. 20,12 ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσῃ σοι καὶ ποιῶσι πρὸς σὲ πόλεμον, περικαθαριεῖς αὐτήν,

Δευτ. 20,12 Ἐὰν ὁμως δὲν δεχθῶν τὰς εἰρηνικάς σας προτάσεις καὶ θελήσῃ νὰ κάμῃ πόλεμον ἐναντίον σας, θα

- πολιορκήσετε την πόλιν,
Δευτ. 20,13 ἕως ἂν παραδῷ σοι αὐτήν Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς
χεῖράς σου, καὶ πατάξεις πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ
μαχαίρας,
- Δευτ. 20,13 μέχρις οὗτο Κυριος ο Θεός σας παραδώσῃ αὐτήν εἰς τὰ
χέρια σας, οπότε σεις θα περάσετε ἐν στόματι μαχαίρας
πάντα ἀρσενικὸν τῆς πόλεως.
- Δευτ. 20,14 πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς καὶ πάντα τὰ
κτῆνη καὶ πάντα, ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει, καὶ πᾶσαν
τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις σεαυτῷ καὶ φαγῇ πᾶσαν
τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου
δίδωσί σοι.
- Δευτ. 20,14 Τὰς γυναῖκας ὁμως καὶ τὰ παιδιὰ καὶ τὰ κτῆνη καὶ ὅλα ὅσα
υπάρχουν εἰς τὴν πόλιν καὶ ὅλην τὴν περιουσίαν αὐτῆς θα
τὴν πάρετε δια τὸν εαυτὸν σας ὡς λείαν πολέμου, θα
φάγετε καὶ θα ἀπολαύσετε τὰ τρόφιμα καὶ τὰ λάφυρα τῶν
ἐχθρῶν σας, τὰ ὁποῖα ὁ Κυριος σας δίδει.
- Δευτ. 20,15 οὕτω ποιήσεις πάσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὐσας σου
σφόδρα, αἱ οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὧν
Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν
αὐτῶν.
- Δευτ. 20,15 Ἐτσι θα πράξετε ἐναντίον ὅλων τῶν πόλεων, αἱ ὁποῖαι
εὐρίσκονται πολὺ μακρὰν ἀπὸ σας καὶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὰς
πόλεις τῶν ἐθνῶν, τῶν ὁποίων τὴν χώραν Κυριος ο Θεός
σας ἔδωκεν εἰς σας ὡς κληρονομίαν.
- Δευτ. 20,16 ἰδοὺ δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὧν ὁ
Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν
αὐτῶν, οὐ ζωγρήσετε ἀπ' αὐτῶν πᾶν ἐμπνέον,
- Δευτ. 20,16 Ἰδοὺ ὁμως πως θα συμπεριφερθῆτε πρὸς τὰς πόλεις τῶν
λαῶν τούτων, τῶν ὁποίων τὰς χώρας ἔδωκε Κυριος ο Θεός
σας εἰς σας ὡς κληρονομίαν· δὲν θα ἀφήσετε εἰς τὴν ζωὴν
καὶ δὲν θα συλλάβετε ζωντανόν ὡς αἰχμάλωτον κανένα, που

	αναπνέει,
Δευτ. 20,17	ἀλλ' ἢ ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτούς, τὸν Χετταῖον καὶ Ἀμορρᾶϊον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον καὶ Γεργεσαῖον, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου,
Δευτ. 20,17	ἀλλὰ θα ἀναθεματίσετε καὶ θα φονεύσετε ὅλους αὐτούς· Τους Χετταίους, τους Ἀμορραίους, τους Χαναναίους, τους Φερεζαίους, τους Εὐαίους, τους Ιεβουσαίους καὶ τους Γεργεσαίους, ὅπως σας ἔχει διατάξει Κύριος ὁ Θεός σας·
Δευτ. 20,18	ἵνα μὴ διδάξωσι ποιεῖν ὑμᾶς πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἀμαρτήσεσθε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.
Δευτ. 20,18	καὶ τοῦτο, μήπως αὐτοὶ μένοντες ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἐπικοινωνοῦντες μαζὴ σας σας διδάξουν καὶ σας παρασύρουν, νὰ πράξετε ὅλα τὰ μισητὰ καὶ ἀηδιαστικά ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἔργα τῶν, τὰ ὁποῖα αὐτοὶ τελοῦν εἰς λατρείαν τῶν θεῶν τῶν, καὶ ἀμαρτήσετε ἐτσι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.
Δευτ. 20,19	Ἐὰν δὲ περικαθήσης περὶ πόλιν μίαν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμῆσαι αὐτήν εἰς κατάληψιν αὐτῆς, οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὰ σίδηρον, ἀλλ' ἢ ἀπ' αὐτοῦ φαγῇ, αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκόψεις. μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χάρακα;
Δευτ. 20,19	Εἰάν δε πολιορκήσετε κάποιαν πόλιν ἐπὶ πολὺν χρόνον, πολεμοῦντες ἐναντίον αὐτῆς δια νὰ τὴν καταλάβετε, δὲν θα βάλετε τσεκούρι καὶ δὲν θα καταστρέψετε τὰ καρποφόρα δένδρα αὐτῆς, ἀλλὰ μόνον θα φάγετε ἀπὸ τοὺς καρποὺς αὐτῶν. Μήπως τὸ δένδρον ποὺ ὑπάρχει στὸν ἀγρὸν εἶναι ἄνθρωπος, ὥστε νὰ φύγῃ ἀπὸ ἐμπρὸς σου καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἀμυντικὸν χάρακωμα;
Δευτ. 20,20	ἀλλὰ ξύλον, ὃ ἐπίστασαι ὅτι οὐ καρπόβρωτόν ἐστι,

τοῦτο ὀλοθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις καὶ οἰκοδομήσεις
χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἥτις ποιεῖ πρὸς σὲ τὸν
πόλεμον, ἕως ἂν παραδοθῇ.

Δευτ. 20,20

Τα δένδρα ὁμως, τα οποία γνωρίζεις ὅτι δεν κάμνουν
φαγωσίμους καρπούς, θα τα κόψης σύρριζα και με τα ξύλα
των θα κατασκευάσης πολιορκητικὰς μηχανὰς και θα
εγείρης χαράκωμα γύρω ἀπὸ την πόλιν, η οποία πόλεμει
εναντίον σας, μέχρις ὅτου παραδοθῇ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 21

Δευτ. 21,1

Ἐὰν δὲ εὗρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῇ, ἣ ὁ Κύριος ὁ Θεός
σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, πεπτωκὼς ἐν τῷ πεδίῳ
καὶ οὐκ οἶδασι τὸν πατάξαντα,

Δευτ. 21,1

Εάν ευρεθῇ κάποιος νεκρὸς ἐξ αἰτίας θανασίμου τραύματος
και κείται στο υπαιθρον της χώρας, την οποίαν Κυριος ο
Θεός σου σου ἔχει δώσει ως κληρονομίαν, και κανείς δεν
γνωρίζη τον φονέα αυτού,

Δευτ. 21,2

ἐξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταὶ σου καὶ
ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ
τραυματίου,

Δευτ. 21,2

θα ἐξέλθουν ἀπὸ τὰς πλησίον πόλεις οἱ γεροντότεροι και οἱ
κριταὶ του λαοῦ και θα μετρήσουν την ἀπόστασιν των γύρω
πόλεων μέχρι του τόπου, ὅπου κείται ο φονευθεὶς.

Δευτ. 21,3

καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῷ τραυματίᾳ καὶ λήψεται
ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἥτις
οὐκ εἴργασται, καὶ ἥτις οὐχ εἴλκυσε ζυγόν,

Δευτ. 21,3

Οἱ γεροντότεροι της πόλεως εκείνης, η οποία ευρίσκεται
πλησιέστερα προς τον φονευθέντα, θα λάβουν ἀπὸ τα βόδια
δάμαλιν, η οποία δεν ἔχει χρησιμοποιηθῇ εἰς ἐργασίαν και
δεν ἔχει σύρει ζυγόν.

- Δευτ. 21,4 καὶ καταβιβάσουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχεῖαν, ἣτις οὐκ εἴργασται οὐδὲ σπείρεται, καὶ νευροκοπήσουσι τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι.
- Δευτ. 21,4 Αυτοὶ οἱ γεροντότεροι τῆς πόλεως θα κατεβάσουν τὴν δάμαλιν εἰς ἀνώμαλον φάραγγα ἣ ἡ οποία δεν ἔχει οργωθῇ οὔτε σπαρῇ, καὶ εἰς τὴν φάραγγα αὐτὴν θα φονεύσουν τὴν δάμαλιν κόπτοντες τὸ νεῦρον τοῦ τραχήλου τῆς.
- Δευτ. 21,5 καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξε Κύριος ὁ Θεὸς παρεστηκέναι αὐτῷ καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία καὶ πᾶσα ἀφή.
- Δευτ. 21,5 Θα προσέλθουν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς, ποὺ ἀνήκουν εἰς τὴν φυλὴν Λευὶ, διότι αὐτοὺς ἔχει ἐκλέξει Κύριος ὁ Θεὸς νὰ εἶναι πλησίον τοῦ δια νὰ τὸν υπηρετοῦν καὶ νὰ εὐλογοῦν ἐξ ὀνόματός τοῦ τὸν λαόν καὶ τοὺς ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφαίνωνται ἐπὶ πάσης ἀμφισβητήσεως καὶ ἀδικίας,
- Δευτ. 21,6 καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ τραυματίᾳ νίψονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νενευροκοπημένης ἐν τῇ φάραγγι
- Δευτ. 21,6 καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς γερουσίας τῆς πόλεως ἐκείνης, ποὺ εὐρίσκεται πλησιέστερα πρὸς τὸν φονευθέντα, θα νίψουν τὰ χέρια τῶν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως, ἣ ἡ οποία ἔχει νευροκοπηθῇ εἰς τὴν φάραγγα,
- Δευτ. 21,7 καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν· αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐχ ἑώρακασιν·
- Δευτ. 21,7 καὶ θα εἰπὺν ἐνώπιον ὁλῶν· “τὰ χέρια μας δεν ἔχυσαν τὸ αἷμα τοῦτο καὶ τὰ μάτια μας δεν εἶδαν ἐκεῖνον, ποὺ τὸ ἔχυσε,
- Δευτ. 21,8 Ἰλεως γενοῦ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, οὐς ἐλυτρώσω, Κύριε, ἵνα μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ. καὶ ἐξιλασθήσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα.

- Δευτ. 21,8 δείξε, Κυριε, την ευσπλαγχνίαν και το έλεός σου προς τον ισραηλιτικόν λαόν, τον οποίον συ ηλευθέρωσας από την Αίγυπτον, ώστε να μη καταλογισθή στον λαόν σου το αθών αίμα”. Ετσι δε αυτοί θα εξιλεωθούν και δεν θα είναι ένοχοι δια το αθών εκείνο αίμα.
- Δευτ. 21,9 σύ δέ έξαρεις τὸ αἷμα· τὸ ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, ἐὰν ποιήσης τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
- Δευτ. 21,9 Σὺ θα αποβάλῃς ἀπὸ τὴν εαυτὸν σου τὴν ενοχὴν δια το χυθέν αθών αίμα, εἰάν πράττῃς τὸ καλὸν καὶ ἀάρεστον ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
- Δευτ. 21,10 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου καὶ παραδῷ σοι Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ προνομήσῃς τὴν προνομὴν αὐτῶν
- Δευτ. 21,10 Εἰάν ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου καὶ Κύριος ὁ Θεός σου παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὰ χέρια σου, καὶ κυριεύσῃς λάφυρα καὶ αἰχμαλώτους,
- Δευτ. 21,11 καὶ ἴδῃς ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν τῷ εἶδει καὶ ἐνθυμηθῇς αὐτῇ καὶ λάβῃς αὐτὴν σεαυτῷ γυναῖκα
- Δευτ. 21,11 ἴδῃς δὲ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων γυναῖκα ὡραῖαν εἰς τὴν ἐμφάνισιν, καὶ ἐπιθυμήσῃς αὐτὴν δια νὰ τὴν λάβῃς ὡς γυναῖκα σου.
- Δευτ. 21,12 καὶ εἰσάξῃς αὐτὴν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ξυρῆσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ περιονυχιεῖς αὐτὴν
- Δευτ. 21,12 Θα τὴν εἰσαγάγῃς εἰς τὴν οἰκίαν σου, θα ξυρίσῃς τὴν κεφαλὴν τῆς, θα κόψῃς τὰ νύχια τῆς,
- Δευτ. 21,13 καὶ περιελίξῃς τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμαλωσίας ἀπ’ αὐτῆς καὶ καθιεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μηνὸς ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτὴν καὶ συνοικισθῇ αὐτῇ, καὶ ἔσται σου γυνή.
- Δευτ. 21,13 Θα αφαιρέσῃς ἀπὸ αὐτὴν τὰ ἐνδύματα τῆς αἰχμαλωσίας τῆς. Αὐτὴ θα καθήσῃ εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ θα κλαύσῃ τὸν

πατέρα και την μητέρα της επί ένα μήνα, κατόπιν δε συ θα
έλθης εις συνάφειαν με αυτήν, θα συγκατοικής με αυτήν και
θα είναι νόμιμος σύζυγός σου.

Δευτ. 21,14 καὶ ἔσται ἐὰν μὴ θέλῃς αὐτήν, ἑξαποστελεῖς αὐτήν
ἐλευθέραν καὶ πράσει οὐ πραθήσεται ἀργυρίου· οὐκ
ἀθετήσεις αὐτήν, διότι ἐταπείνωσας αὐτήν.

Δευτ. 21,14 Εὰν ὁμως κατόπιν δεν θέλῃς να κρατήσης αὐτήν ως
συζυγον, θα την αφήσης ἐλευθέραν· κατ' ουδένα δε λόγον
θα πωληθῇ αὐτή ἀντί χρημάτων. Δεν θα την ἀρνηθῇς, ὥστε
να την πωλήσης ως δούλην, διότι συ την εἶχες
προηγούμενος ως σύζυγον και την διέφθειρες.

Δευτ. 21,15 Ἐὰν δὲ γένωνται ἀνθρώπῳ δύο γυναῖκες, μία αὐτῶν
ἡγαπημένη καὶ μία αὐτῶν μισουμένη, καὶ τέκωσιν αὐτῷ
ἡ ἡγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη καὶ γένηται υἱὸς
πρωτότοκος τῆς μισουμένης,

Δευτ. 21,15 Εὰν ἓνας Ἰσραηλίτης λάβῃ δύο γυναῖκας, την μίαν ἐκ των
οποίων ἀγαπᾷ την δε ἄλλην μισεῖ, γεννήσουν δε και αἱ δύο
ἡ ἀγαπωμένη και ἡ μισουμένη, ἡ δε μισουμένη γεννήσῃ
πρῶτη υἱὸν πρωτότοκον, ἔπειτα δε ἀπὸ αὐτήν γεννήσῃ ἡ
ἀγαπωμένη,

Δευτ. 21,16 καὶ ἔσται ἥ ἂν ἡμέρᾳ κατακληρονομή τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται πρωτοτοκεῦσαι τῷ
υἱῷ τῆς ἡγαπημένης, ὑπεριδὼν τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης
τὸν πρωτότοκον,

Δευτ. 21,16 κατὰ την ἡμέραν κατὰ την ὁποίαν ὁ πατήρ οὗτος θα
διανείμῃ εἰς τα παιδιά του την περιουσίαν του, δεν θα δώσῃ
τα πρωτοτόκια στον πρωτότοκον της ἡγαπημένης του,
καταφρονῶν ἔτσι τὸν πρωτότοκον υἱὸν της μισουμένης,

Δευτ. 21,17 ἀλλὰ τὸν πρωτότοκον υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται
δοῦναι αὐτῷ διπλᾶ ἀπὸ πάντων, ὧν ἂν εὑρεθῇ αὐτῷ,
ὅτι οὗτός ἐστιν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ, καὶ τούτῳ καθήκει
τὰ πρωτοτοκεῖα.

- Δευτ. 21,17 αλλά ως πρωτότοκον υιόν του θα αναγνωρίση τον υιόν της μισουμένης και θα δώση διπλάσιον εις αυτόν μερίδιον από όλα τα υπάρχοντά του, διότι αυτός είναι η αρχή των τέκνων του και εις αυτόν ανήκουν τα δικαιώματα ως πρωτοτόκου.
- Δευτ. 21,18 Ἐὰν δὲ τινὶ ᾧ υἱὸς ἀπειθὴς καὶ ἐρεθιστὴς, οὐχ ὑπακούων φωνὴν πατρὸς καὶ φωνὴν μητρὸς, καὶ παιδεύωσιν αὐτὸν καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτῶν,
- Δευτ. 21,18 Εάν ένας Ισραηλίτης ἔχη υιόν ἀπειθή, φιλόνεικον και υβριστήν, ἀνυπάκουον εις τα λόγια του πατρὸς και της μητρὸς του και ο οποίος, παρά τας παιδαγωγικὰς τιμωρίας εκ μέρους των γονέων του, δεν σέβεται και δεν υπακούει εις αυτούς,
- Δευτ. 21,19 καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ τόπου
- Δευτ. 21,19 θα τον πάρουν ο πατέρας και η μητέρα του και θα τον οδηγήσουν εις την γερουσίαν της πόλεως, η οποία ευρίσκεται εις την πύλην της πόλεως, τόπον του δικαστηρίου.
- Δευτ. 21,20 καὶ ἐροῦσι τοῖς ἀνδράσι τῆς πόλεως αὐτῶν· ὁ υἱὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει, οὐχ ὑπακούει τῆς φωνῆς ἡμῶν, συμβολοκοπῶν οἶνοφλυγεῖ·
- Δευτ. 21,20 Εκεί οι γονεῖς θα εἰπουν στους πρεσβυτέρους και δικαστὰς της πόλεως των· Αυτὸς ο υἱὸς μας εἶναι ἀπειθής, φιλόνεικος και υβριστής, δεν υπακούει εις τα λόγια μας και μεθοκοπάει εις συμπόσια.
- Δευτ. 21,21 καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται.
- Δευτ. 21,21 Οι ἄνδρες της πόλεως θα καταδικάσουν τον ἀπειθή υιόν να εκτελεσθῇ δια λιθοβολισμοῦ. Κατ' αὐτὸν τον τρόπον θα

βγάλετε τον απειθή υιόν από ανάμεσά σας, οι δε άλλοι υιοί, όταν ακούσουν, θα καταληφθούν από φόβον και θα προσέχουν την συμπεριφοράν των.

Δευτ. 21,22 Ἐὰν δὲ γένηται ἓν τινὶ ἁμαρτία κρίμα θανάτου καὶ ἀποθάνῃ καὶ κρεμάσῃτε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου,

Δευτ. 21,22 Εὰν κανεῖς διαπράξῃ βαρὺ ἁμάρτημα συνεπαγόμενον τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου καὶ καταδικασθῇ εἰς θάνατον, καὶ τὸν κρεμάσετε στο ξύλον,

Δευτ. 21,23 οὐ κοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἀλλὰ ταφῇ θάψετε αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ Θεοῦ πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· καὶ οὐ μὴ μianεῖτε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

Δευτ. 21,23 το πτώμα αὐτοῦ δεν θα παραμείνῃ ἐτὴ τοῦ ξύλου κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτός, ἀλλὰ θα το θάψετε κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς εκτελέσεώς του, διότι κάθε κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου εἶναι κατηραμένος ἀπὸ τὸν Θεόν. Εἴτι δε δεν θα μολύνετε τὴν χώραν, τὴν ὁποῖαν ὁ Κυριος σας ἔχει δώσει ὡς κληρονομίαν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 22

Δευτ. 22,1 Μὴ ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ ὑπερίδῃς αὐτά· ἀποστροφῇ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ.

Δευτ. 22,1 Μὴ ἀδιαφορήσῃς, ὅταν ἴδῃς τὸ μοσχάρι τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ να πλανῶνται στὸν δρόμον. Θα ενδιαφερθῇς να ἐπιστρέψῃς αὐτὰ στὸν ἀδελφόν σου τὸν Ἰσραηλίτην καὶ θα τα παραδώσῃς εἰς αὐτόν.

Δευτ. 22,2 ἐὰν δὲ μὴ ἐγγίξῃ ὁ ἀδελφός σου πρὸς σὲ μηδὲ ἐπίστη

αὐτόν, συνάξεις αὐτὰ ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ἔσται μετὰ σοῦ, ἕως ἂν ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου, καὶ ἀποδώσῃς αὐτῷ.

Δευτ. 22,2

Εάν όμως ο ομοεθνής αδελφός σου δεν μένη πλησίον σου και δεν τον γνωρίζης, θα φυλάξης αὐτὰ τα πλανώμενα ζῶα εντός του περιβόλου της οικίας σου και θα εἶναι μαζί σου, μέχρις ὅτου τα αναζητήσῃ ο αδελφός σου ο Ισραηλίτης, στον ὁποῖον και θα τα ἀποδώσῃς.

Δευτ. 22,3

οὕτω ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ οὕτω ποιήσεις τὸ ἵμάτιον αὐτοῦ καὶ οὕτω ποιήσεις κατὰ πᾶσαν ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου, ὅσα ἐὰν ἀπολήτῃ παρ' αὐτοῦ καὶ εὗρης· οὐ δυνήσῃ ὑπεριδεῖν.

Δευτ. 22,3

Το ἴδιο θα κάμῃς και δια τον ὄνον του ἀδελφού σου και δια το ἐνδυμά του και δια κάθε τι, το ὁποῖον ἐκεῖνος ἔχασε και το ὁποῖον εὗρήκες συ. Δεν πρέπει να ἀδιαφορήσῃς δι' αὐτά.

Δευτ. 22,4

οὐκ ὄψῃ τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ ὑπερίδῃς αὐτούς· ἀνιστῶν ἀναστήσεις μετ' αὐτοῦ.

Δευτ. 22,4

Δεν θα ἀδιαφορήσῃς ἐπίσης δια τον ὄνον του ἀδελφού σου η δια το μοσχάρι αὐτοῦ, ὅταν τα ἴδῃς να ἔχουν πέσει στον δρόμον. Ἀλλὰ μαζί με τον ἀδελφόν σου θα βοηθήσῃς να τα σηκώσετε.

Δευτ. 22,5

Οὐκ ἔσται σκεύη ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικί, οὐδὲ μὴ ἐνδύσῃται ἀνὴρ στολήν γυναικείαν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἔστι πᾶς ποιῶν ταῦτα.

Δευτ. 22,5

Δεν επιτρέπεται εἰς γυναῖκα να φορῇ ἀνδρικά ἐνδύματα, οὔτε στον ἄνδρα να φορῇ γυναικεῖα ἐνδύματα, διότι καθένας που κάμνῃ αὐτά, εἶναι ἀποκρουστικός και ἀηδιαστικός ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου.

Δευτ. 22,6

Ἐὰν δὲ συναντήσῃς νοσσιᾶ ὀρνέων πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῳ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, νεοσσοῖς ἢ ῥοῖς, καὶ ἡ μήτηρ θάλην ἐπὶ τῶν νεοσσῶν ἢ ἐπὶ τῶν

ῶν, οὐ λήψη τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων·

Δευτ. 22,6

Εάν συναντήσης φωλιά μικρῶν πουλιῶν στον δρόμον σου ἢ ἐπάνω εἰς δένδρον ἢ κάτω εἰς τὴν γῆν, μέσα εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπάρχουν πουλάκια ἢ αυγά καὶ ἡ μητέρα θερμαίνει τὰ πουλάκια ἢ τὰ αυγά, δεν θα πάρῃς τὴν μητέρα με τὰ παιδιά της.

Δευτ. 22,7

ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα, τὰ δὲ παιδιά λήψη σεαυτῷ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ πολυήμερος γένῃ.

Δευτ. 22,7

Θα ἀφήσῃς ἐλευθέραν τὴν μητέρα καὶ θα πάρῃς διὰ τὸν εαυτὸν σου μόνον τὰ πουλιά της καὶ ἐτσι θα ζήσῃς εὐτυχῆς καὶ μακροχρόνιος εἰς τὴν γῆν.

Δευτ. 22,8

Ἐὰν δὲ οἰκοδομήσῃς οἰκίαν καινὴν, καὶ ποιήσῃς στεφάνην τῷ δώματί σου· καὶ οὐ ποιήσῃς φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἐὰν πέσῃ ὁ πεσὼν ἀπ' αὐτοῦ.

Δευτ. 22,8

Εάν κτίσῃς καινούργια οἰκία, πρέπει νὰ κάμῃς στηθαῖον γύρω ἀπὸ τὴν ταράτσαν, μήπως τυχὸν καὶ πέσῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ταράτσαν καὶ λάβῃ χώραν φόνος εἰς τὴν οἰκίαν σου (διὰ τὸν ὁποῖον λόγῳ ἀμελείας συ θα εἶσαι υπεύθυνος).

Δευτ. 22,9

Οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά σου διάφορον, ἵνα μὴ ἀγιασθῇ τὸ γένημα καὶ τὸ σπέρμα, ὃ ἐὰν σπείρῃς μετὰ τοῦ γενήματος τοῦ ἀμπελῶνός σου.

Δευτ. 22,9

Δεν θα σπείρῃς στὸ ἀμπέλι σου ἄλλο εἶδος σποράς, διότι δεν θα εἶναι δυνατόν νὰ προσφερθοῦν κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν πρὸς ἀγιασμόν αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἀμπελώνος καὶ τῆς ἄλλης σποράς.

Δευτ. 22,10

οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μὸσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Δευτ. 22,10

Δεν πρέπει νὰ οργώσῃς τὸ χωράφι σου χρησιμοποιοῦν στον ἴδιον ζυγὸν βόδι καὶ ὄνον.

Δευτ. 22,11

οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον, ἔρια καὶ λίνον, ἐν τῷ αὐτῷ.

Δευτ. 22,11

Δεν θα φορέσῃς ἐνδυμα κίβδηλον, τὸ ὁποῖον εἶναι υφασμένον με λινὴν καὶ μαλλίνην κλωστήν.

Δευτ. 22,12

Στρεπτὰ ποιήσῃς σεαυτῷ ἐπὶ τῶν τεσσάρων

κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου, ἃ ἔὰν περιβάλῃ ἐν αὐτοῖς.

Δευτ. 22,12 Θα κατασκευάσῃς κρόσσια εἰς τα τέσσαρα κάτω ἄκρα του ἱματίου σου, με το ὁποῖον ἐνδύεσαι.

Δευτ. 22,13 Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ καὶ μισήσῃ αὐτήν

Δευτ. 22,13 Εἰς τὴν ἀποστροφή καὶ τὴν μισήσῃ, Εἰς τὴν ἀποστροφή καὶ τὴν μισήσῃ,

Δευτ. 22,14 καὶ ἐπιθῇ αὐτῇ προφασιστικούς λόγους καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν καὶ λέγῃ· τὴν γυναῖκα ταύτην εἵληφα καὶ προσελθὼν αὐτῇ οὐκ εὔρηκα αὐτῆς τὰ παρθένια,

Δευτ. 22,14 καὶ ἐπιβαρύνῃ αὐτήν με ψευδεῖς κατηγορίας καὶ προσάψῃ εἰς αὐτήν δυσφημισμένον καὶ ἀνυπόληπτον ὄνομα καὶ εἴπῃ· Ἐλαβὼν τὴν γυναῖκα αὐτήν ὡς σύζυγόν μου καὶ ἐλθὼν εἰς ἐπαφήν με αὐτήν, δὲν τὴν εὔρηκα παρθένον,

Δευτ. 22,15 καὶ λαβὼν ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ ἐξοίσουσι τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν ἐπὶ τὴν πύλην,

Δευτ. 22,15 τότε ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ τῆς γυναικὸς αὐτῆς θὰ λάβουν τὰ δείγματα τῆς παρθενικότητός της καὶ θὰ τὰ φέρουν εἰς τὴν γερουσίαν κοντὰ εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως.

Δευτ. 22,16 καὶ ἐρεῖ ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς τῇ γερουσίᾳ· τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναῖκα, καὶ μισήσας αὐτήν

Δευτ. 22,16 Ἐκεῖ θὰ εἴπῃ ὁ πατὴρ τῆς γυναικὸς αὐτῆς εἰς τὴν γερουσίαν· ἔδωκα τὴν κόρην μου αὐτήν ὡς σύζυγον στὸν ἄνθρωπον αὐτόν. Καὶ αὐτός, ἐπειδὴ τὴν ἐμίσησεν,

Δευτ. 22,17 νῦν οὗτος ἐπιτίθησιν αὐτῇ προφασιστικούς λόγους λέγων· οὐχ εὔρηκα τῇ θυγατρὶ σου παρθένια, καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρὸς μου· καὶ ἀναπτύξουσι τὸ ἱμάτιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς πόλεως.

Δευτ. 22,17 ἐπιρρίπτει ἐναντίον τῆς ψευδεῖς κατηγορίας λέγων· δὲν

ευρήκα την κόρην σου παρθένον. Εκείνος θα είπη αυτά
είναι τα σημάδια της παρθενίας της κόρης μου και οι γονείς
θα ξεδιπλώσουν το ιμάτιον της θυγατρός των ενώπιον της
γερουσίας της πόλεως.

Δευτ. 22,18 καὶ λήψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν
ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ παιδεύσουσιν αὐτὸν

Δευτ. 22,18 Ἡ γερουσία της πόλεως θα συλλάβῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον
καὶ θα τὸν τιμωρήσῃ.

Δευτ. 22,19 καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους καὶ δώσουσι τῷ
πατρὶ τῆς νεάνιδος, ὅτι ἐξήνεγκεν ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ
παρθένον Ἰσραηλῖτιν· καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή, οὐ
δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον.

Δευτ. 22,19 Θα καταδικάσουν αὐτὸν εἰς πρόστιμον ἑκατὸν σίκλων (1120
γραμμάρια) ἀργυρίου, τὸ ὁποῖον θα δώσουν στὸν
πατέρα της νεάνιδος, διότι διέβαλε καὶ ἐξηυτέλισε τὸ ὄνομα
αυτῆς της παρθένου Ἰσραηλίτιδος. Ἐπὶ πλέον δε θα
υποχρεωθῇ νὰ κρατήσῃ αὐτὴν ἰσοβίως ὡς σύζυγόν του,
χωρὶς νὰ δυνηθῇ ποτέ νὰ τὴν διαζευχθῇ.

Δευτ. 22,20 ἐὰν δὲ ἐπ' ἀληθείας γένηται ὁ λόγος οὗτος καὶ μὴ
εὐρεθῇ παρθένια τῇ νεάνιδι,

Δευτ. 22,20 Ἐὰν ὁμως ἡ κατηγορία τοῦ συζύγου εἶναι ἀληθὴς καὶ ὄντως
δεν εὐρεθῇ παρθένος ἡ νεάνις,

Δευτ. 22,21 καὶ ἐξάξουσιν τὴν νεάνιν ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ
πατρὸς αὐτῆς, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὴν ἐν λίθοις, καὶ
ἀποθανεῖται, ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ
ἐκπορνεῦσαι τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς· καὶ ἐξαρεῖς
τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Δευτ. 22,21 θα οδηγήσουν τὴν γυναῖκα αὐτὴν εἰς τὴν θύραν της οἰκίας
τοῦ πατρὸς της καὶ θα τὴν θανατώσουν δια λιθοβολισμοῦ,
διότι διέπραξεν αὐτὴν τὴν ἀφροσύνην μεταξύ των
Ἰσραηλιτῶν, καὶ ἐξετράπη εἰς πορνείαν, ὅταν εὐρίσκετο
στὸν οἶκον τοῦ πατρὸς της. Ἐτσι θα βγάλετε ἀπὸ ἀνάμεσά

σας τον πονηρόν αυτόν άνθρωπον.

Δευτ. 22,22

Ἐὰν δὲ εὗρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συνωκισμένης ἀνδρὶ, ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους, τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τὴν γυναῖκα· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρόν ἐξ Ἰσραήλ.

Δευτ. 22,22

Εάν ευρεθῇ ανήρ κοιμώμενος με γυναῖκα υπανδρευμένην, θα φονεύσετε και τους δύο, τον άνδρα που εκοιμήθη με την γυναῖκα και την γυναῖκα. Ετσι θα βγάλετε από ανάμεσά σας τον πονηρόν άνθρωπον.

Δευτ. 22,23

Ἐὰν δὲ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευμένη ἀνδρὶ καὶ εὐρών αὐτήν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς,

Δευτ. 22,23

Εάν κόρην παρθένον μνηστευμένην την συναντήση ένας ανήρ εντός της πόλεως και κοιμηθῇ μαζί της,

Δευτ. 22,24

ἐξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ λιθοβοληθήσονται ἐν λίθοις καὶ ἀποθανοῦνται· τὴν νεᾶνιν, ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἐταπείνωσε τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρόν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Δευτ. 22,24

θα οδηγήσετε και τους δύο εις την πύλην της πόλεως, όπου το δικαστήριο της γερουσίας, και θα καταδικάσετε αυτούς στον δια λιθοβολισμού θάνατον. Την μεν κόρην διότι, καίτοι ευρισκομένη εις την πόλιν, δεν εφώναξε, τον δε άνδρα διότι διέφθειρε την μνηστήν του πλησίον. Ετσι θα βγάλετε εκ μέσου του ισραηλιτικού λαού τον πονηρόν.

Δευτ. 22,25

ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὖρη ἄνθρωπος τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε τὸν κοιμώμενον μετ' αὐτῆς μόνον

Δευτ. 22,25

Εάν ένας ανήρ συναντήση εις την ὑπαιθρον κόρην μνηστευμένην και χρησιμοποιῶν βίαν κοιμηθῇ μαζί της, θα φονεύσετε μόνον τον άνδρα, που εκοιμήθη με αυτήν.

Δευτ. 22,26

καὶ τῇ νεάνιδι οὐ ποιήσετε οὐδέν· οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα θανάτου, ὅτι ὥς εἴ τις ἐπαναστῇ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν

πλησίον καὶ φονεύσῃ αὐτοῦ ψυχὴν, οὕτω τὸ πρᾶγμα
τούτο,

- Δευτ. 22,26 Εἰς τὴν κόρην δεν θα ἐπιβάλετε καμμίαν τιμωρίαν. Δεν διέπραξεν αὐτὴ ἀμάρτημα συνεπαγόμενον τὸν θάνατον· διότι τὸ πάθημα τῆς νεάνιδος εἶναι, ὡς εἰς ἕνα ὠλισμμένος ἄνθρωπος ἐπιτεθῇ ἐναντίον ἀόπλου καὶ τὸν φονεύσῃ.
- Δευτ. 22,27 ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὔρεν αὐτήν, ἐβόησεν ἡ νεᾶνις ἡ μεμνηστευμένη, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθήσων αὐτῇ.
- Δευτ. 22,27 Εἰς τὸν ἀγρὸν εὐρήκεν ἐκεῖνος τὴν μεμνηστευμένην κόρην. Εφώναξεν ἐκείνη, ἀλλὰ δεν υπήρχε κανεὶς νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειάν της.
- Δευτ. 22,28 Ἐὰν δὲ τις εὔρῃ τὴν παῖδα τὴν παρθένον, ἣτις οὐ μεμνήσεται, καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς καὶ εὐρεθῇ,
- Δευτ. 22,28 Εἰς ἀνὴρ τις συναντήσῃ κόρην παρθένον, ἡ ὁποία δεν εἶναι μεμνηστευμένη καὶ βιάσῃ αὐτήν κοιμηθεὶς μαζὶ της, καὶ ἀνακαλυφθῇ ὁ διαπράξας τὸ ἀδίκημα αὐτό,
- Δευτ. 22,29 δώσῃ ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή, ἀνθ' ὧν ἐταπείνωσεν αὐτήν· οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτήν τὸν ἅπαντα χρόνον.
- Δευτ. 22,29 θα δώσῃ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς στὸν πατέρα της παρθένου κόρης πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου καὶ θα λάβῃ αὐτήν ὡς σύζυγόν του, διότι τὴν διέφθειρε. Δεν θα δυνηθῇ δε αὐτὸς ποτὲ νὰ τὴν διαζευχθῇ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 23

- Δευτ. 23,1 Οὐ λήψεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποκαλύψει συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
- Δευτ. 23,1 Δεν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα νὰ λάβῃ ὡς σύζυγόν του τὴν

γυναίκα του πατρός του και να ανασύρη έτσι από αυτήν το κάλυμμα του πατρός του.

Δευτ. 23,2 Οὐκ εἰσελεύσεται θλαδίας οὐδὲ ἀποκεκομμένος εἰς τὴν ἐκκλησίαν Κυρίου.

Δευτ. 23,2 Δεν επιτρέπεται εἰς συγκεντρώσεις ἐνώπιον του Κυρίου να προσέρχεται ἄνθρωπος, του οποίου τα ἀπόκρυφα μέλη εἶναι σπασμένα ἢ κομμένα.

Δευτ. 23,3 οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ πόρνης εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.

Δευτ. 23,3 Ἐπίσης εἰς τὰς συναθροίσεις αὐτὰς δεν επιτρέπεται να προσέλθῃ νόθος, υἱὸς πόρνης.

Δευτ. 23,4 οὐκ εἰσελεύσεται Ἀμμανίτης καὶ Μωαβίτης εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου· καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν Κυρίου καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα,

Δευτ. 23,4 Εἰς τὴν ἐνώπιον του Κυρίου συνάθροισιν δεν επιτρέπεται να προσέλθῃ Ἀμμανίτης καὶ Μωαβίτης καὶ ἕως δεκάτης ἀκόμῃ γενεᾶς. Εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα δεν θα εἰσέλθῃ κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς εἰς συγκέντρωσιν Κυρίου.

Δευτ. 23,5 παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ ἄρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σέ τὸν Βαλαάμ υἱὸν Βεὼρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καταρᾶσθαί σε·

Δευτ. 23,5 Καὶ τοῦτο, διότι αὐτοὶ δέν σας υπήντησαν με ἄρτους καὶ ὕδωρ στὸν δρόμον σας, ὅταν ἐφεύγατε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ διότι ἀκόμῃ ἐπλήρωσαν τὸν Βαλαάμ, υἱὸν του Βεὼρ ἀπὸ τὴν Μεσοποταμίαν, δια να σας καταρασθῇ.

Δευτ. 23,6 καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ὁ Θεός σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλαάμ, καὶ μετέστρεψε Κύριος ὁ Θεός σου τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν, ὅτι ἠγάπησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου.

Δευτ. 23,6 Κυριος ὁμως ο Θεός σου δεν ηθέλησε να ἀκούσῃ τὸν Βαλαάμ, ἀλλὰ μετέστρεψε τὰς κατάρας τοῦ Βαλαάμ εἰς εὐλογίαν, διότι σε ἠγάπησε Κυριος ο Θεός σου.

Δευτ. 23,7 οὐ προσαγορεύσεις εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Δευτ. 23,7 Δεν θα ἔχης ειρηνικὰς ομιλίας καὶ σχέσεις με αὐτοὺς· οὐτε καὶ θα ἐπιδιώξης ποτὲ στον αἰῶνα νὰ ἐξυπηρετήσης τὰ συμφέροντά των.

Δευτ. 23,8 οὐ βδελύξῃ Ἰδουμαῖον, ὅτι ἀδελφὸς σοῦ ἐστίν· οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον, ὅτι πάροικος ἐγένου ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ·

Δευτ. 23,8 Δεν θα μισήσης όμως τον Ιδουμαίον, διότι είναι αδελφός σου. Δεν θα μισήσης ακόμη ούτε τον Αιγύπτιον, διότι είχες φιλοξενηθή εις την χώραν του.

Δευτ. 23,9 υἱοὶ ἐὰν γεννηθῶσιν αὐτοῖς, γενεᾷ τρίτῃ εἰσελεύσονται εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.

Δευτ. 23,9 Οι απόγονοι, οι οποίοι ενδεχομένως θα γεννηθούν από αυτούς, γενεά τρίτη, θα έχουν το δικαίωμα να εισέλθουν εις τας συγκεντρώσεις σας ενώπιον του Κυρίου, στον ναόν.

Δευτ. 23,10 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβαλεῖν ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου, καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς ῥήματος πονηροῦ.

Δευτ. 23,10 Εάν πρόκειται να εξέλθης εις πόλεμον εναντίον των εχθρών σου, πρόσεξε να αποφύγης κάθε μολυσμόν, τον οποίον απαγορεύει ο Θεός.

Δευτ. 23,11 ἐὰν ᾗ ἐν σοὶ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔσται καθαρὸς ἐκ
 ῥύσεως αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἐξελεύσεται ἔξω τῆς
 παρεμβολῆς καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν·

Δευτ. 23,11 Εάν δηλαδή υπάρξη μεταξύ του λαού άνθρωπος, ο οποίος εξ αιτίας νυκτερινής ρεύσεως δεν είναι καθαρός, θα εξέλθῃ ἀπὸ το στρατόπεδον καὶ δεν θα ἐπανέλθῃ εἰς αὐτό.

Δευτ. 23,12 καὶ ἔσται τὸ πρὸς ἐσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ
ὕδατι καὶ δεδυκότος ἡλίου εἰσελεύσεται εἰς τὴν
παρεμβολήν.

Δευτ. 23,12 Όταν δε πλησιάξη η εσπέρα θα λούση το σώμα του με νερό
και μετά την δύσιν του ηλίου θα εισέλθῃ στο στρατόπεδον.

- ΔΕΥΤ. 23,13 καὶ τόπος ἔσται σοι ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω·
- ΔΕΥΤ. 23,13 Ἐξω ἀπὸ το στρατόπεδον θα υπάρχη ωρισμένος τόπος δια τας ἀνάγκας σας και ἐκεῖ θα ἐξέρχεσθε.
- ΔΕΥΤ. 23,14 καὶ πάσσαλος ἔσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου, καὶ ἔσται ὅταν διακαθίζανης ἔξω, καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ καὶ ἐπαγαγὼν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐν αὐτῷ·
- ΔΕΥΤ. 23,14 Θα ἔχεις εἰς τὴν ζώνην σου ἓνα πάσσαλον, και ὅταν πρόκειται να καθήσης ἐκεῖ ἔξω πρὸς σωματικὴν σου ἀνάγκην, θα ανοίξης δια τοῦ πασσάλου λάκκον και στραφεῖς πρὸς τα ἐκεῖ κατόπιν θα σκεπᾶσης τὴν ἀκαθαρσίαν σου με χώματα χρησιμοποιοῦν πρὸς τοῦτο τὸν πάσσαλον.
- ΔΕΥΤ. 23,15 ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου ἐξελέσθαι σε καὶ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου πρὸ προσώπου σου, καὶ ἔσται ἡ παρεμβολή σου ἁγία, καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ σοῦ.
- ΔΕΥΤ. 23,15 Τοῦτο δέ, διότι Κύριος ὁ Θεός σου εὐρίσκεται και τρόπον τινά περιπατεῖ στο στρατόπεδόν σου, δια να σε ἀπελευθερώσῃ ἀπὸ τὸν ἐχθρόν σου και να παραδώσῃ αὐτόν εἰς τὴν ἐξουσίαν σου. Το στρατόπεδον εἶναι ἅγιον και δεν πρέπει να ἐμφανίζεται εἰς αὐτό κανένα ἀσχημον πράγμα και ἀπομακρυνθῇ ἔτσι ὁ Θεός ἀπὸ σέ.
- ΔΕΥΤ. 23,16 Οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, ὃς προστέθεται σοι παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ·
- ΔΕΥΤ. 23,16 Δούλον, ὁ ὁποῖος οικειοθελῶς ἐφυγεν ἀπὸ τὸν τυραννικὸν κύριόν του και ἦλθε να μένῃ πλησίον σου, δεν πρέπει να τὸν παραδώσῃς στον κύριόν του.
- ΔΕΥΤ. 23,17 μετὰ σοῦ κατοικήσει, ἐν ὑμῖν κατοικήσει οὗ ἂν ἀρέσῃ αὐτῷ, οὐ θλίψεις αὐτόν.
- ΔΕΥΤ. 23,17 Θα κατοική μαζὴ σου, θα μένῃ εἰς τὴν πόλιν σας, ὅπου

- αρέσει εις αυτόν. Δεν θα τον καταπιέσης.
- Δευτ. 23,18 Οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται πορνεύων ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ· οὐκ ἔσται τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται τελισκόμενος ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Δευτ. 23,18 Δεν πρέπει να υπάρξει πόρνη μεταξύ των θυγατέρων του Ισραὴλ, και δεν πρέπει να υπάρξει πόρνος μεταξύ των Ισραηλιτών. Δεν θα υπάρξει ιερόδουλος μεταξύ των θυγατέρων του ισραηλιτικού λαού και δεν πρέπει να υπάρξει προαγωγός εις πορνείαν μεταξύ των Ισραηλιτών.
- Δευτ. 23,19 οὐ προσοίσεις μίσθωμα πόρνης οὐδὲ ἄλλαγμα κυνὸς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχήν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστὶ καὶ ἀμφότερα.
- Δευτ. 23,19 Συ, η γυναίκα, δεν θα προσφέρης δῶρον στον οἶκον του Κυρίου την αμοιβήν σου ως πόρνης, οὔτε συ ο οποίος εἶσαι ανήρ, χρήματα που ἔλαβες ως κίναιδος, δεν θα προσφέρετε αυτά στον οἶκον του Θεοῦ δι' οἰονδήποτε τάξιμόν σας, διότι και αι δύο αὐταὶ πρῶξεις εἶναι μισηταὶ και αποκρουστικαὶ ἐνώπιον του Κυρίου.
- Δευτ. 23,20 Οὐκ ἐκτοκιεῖς τῷ ἀδελφῷ σου τόκον ἀργυρίου καὶ τόκον βρωμάτων καὶ τόκον παντὸς πράγματος, οὗ ἔὰν ἐκδανείσης.
- Δευτ. 23,20 Δεν θα δώσης στον ἀδελφόν σου τον Ισραηλίτην δάνειον χρημάτων με τόκον, οὔτε θα ζητήσης τόκον δια τα τρόφιμα η δι' οἰονδήποτε ἄλλο πράγμα, που ἐδάνεισες εις αυτόν.
- Δευτ. 23,21 τῷ ἀλλοτρίῳ ἐκτοκιεῖς, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτοκιεῖς, ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.
- Δευτ. 23,21 Εἰς τον ξένον ὅμως, στον αλλοεθνή, θα δανείσης χρήματα ἐπὶ τόκῳ ὅχι ὅμως στον ἀδελφόν σου, δια να σε ευλογήσῃ ο Κύριος εις ὅλα τα ἔργα σου, εις την χώραν, προς την οποίαν

εισέρχεσαι δια να την κληρονομήσης.

Δευτ. 23,22

Ἐὰν δὲ εὕξῃ εὐχὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, οὐ χρονεῖς ἀποδοῦναι αὐτήν, ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσει Κύριος ὁ Θεός σου παρὰ σοῦ, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία·

Δευτ. 23,22

Εάν δε κάμης τάξιμον εις Κυριον τον Θεόν σου, δεν πρέπει να βραδύνῃς εις την εκπλήρωσίν του· διότι ἄλλως θα σου ζητήσῃ ευθύνην Κυριος ο Θεός σου και θα εἶναι ενοχή παραβάσεως εις σέ.

Δευτ. 23,23

ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὕξασθαι, οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ ἁμαρτία.

Δευτ. 23,23

Εάν ὁμως δεν θέλῃς να κάμῃς τάξιμον, δεν ἔχεις καμμίαν ενοχήν.

Δευτ. 23,24

τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου φυλάξῃ καὶ ποιήσεις ὃν τρόπον ηὔξω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου δόμα, ὃ ἐλάλησας τῷ στόματί σου.

Δευτ. 23,24

Ο,τι εξέρχεται ἀπὸ τα χεῖλη σου ως τάξιμον θα φροντίσῃς να το εκπληρώσῃς. Ὅπως ἔταξες ἔτσι και θα δώσῃς το δῶρον εις Κυριον τον Θεόν σου, ο,τι υπεσχέθῃς με το στόμα σου.

Δευτ. 23,25

Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου, καὶ συλλέξῃς ἐν ταῖς χερσί σου στάχυς καὶ δρέπανον οὐ μὴ ἐπιβάλῃς ἐπ' ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου.

Δευτ. 23,25

Εάν συ ο πτωχός εισέλθῃς στον αγρόν του πλησίον σου κατὰ την ὥραν του θερισμοῦ, ἡμπορεῖς να μαζεύσῃς με τα χέρια σου στάχυα. Δρεπάνι ὁμως δεν θα βάλῃς στον θερισμόν του αγροῦ του πλησίον σου.

Δευτ. 23,26

ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, φαγῇ σταφυλὴν ὅσον ψυχὴν σου ἐμπλησθῆναι, εἰς δὲ ἄγγος οὐκ ἐμβαλεῖς.

Δευτ. 23,26

Εάν δε εισέλθῃς στο ἀμπέλι του πλησίον σου, θα φάγῃς σταφύλια, ἕως ὅτου χορτάσῃς· δεν θα βάλῃς ὁμως εις δοχεῖον δια να πάρῃς μαζή σου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 24

- Δευτ. 24,1 Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται ἂν μὴ εὖρη χάριν ἐναντίον αὐτοῦ, ὅτι εὔρεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα, καὶ γράψει αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἔξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,
- Δευτ. 24,1 Εὰν κανεῖς λάβῃ σύζυγον καὶ συγκατοικήσῃ με αὐτήν, βραδύτερον δὲ δὲν τοῦ ἀρέσῃ διότι ευρήκεν εἰς αὐτήν ἄσχημον πρᾶγμα, (κάτι ποῦ τοῦ εἶναι αποκρουστικόν) δύναται νὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν γραπτὸν διαζύγιον καὶ αφοῦ τῆς το ἐγχειρίσῃ θὰ τὴν διώξῃ ἀπὸ το σπίτι τοῦ.
- Δευτ. 24,2 καὶ ἀπελθοῦσα γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ,
- Δευτ. 24,2 Εκείνη ὅταν φύγῃ ἀπὸ τὸν πρῶτον σύζυγόν της, δύναται νὰ υπανδρευθῇ ἄλλον.
- Δευτ. 24,3 καὶ μισήσῃ αὐτὴν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος καὶ γράψει αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἔξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἢ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, ὃς ἔλαβεν αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα,
- Δευτ. 24,3 Εὰν ὁμως καὶ ὁ δεῦτερος ἀνὴρ τὴν ἀποστραφῇ καὶ γραψῇ δι' αὐτὴν διαζύγιον καὶ το παραδώσῃ εἰς τὰ χεῖρα της καὶ τὴν διώξῃ ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ, ἢ εἰς συμβῇ νὰ ἀποθάνῃ ὁ δεῦτερος αὐτὸς ἀνὴρ, ποῦ τὴν εἶχε λάβῃ ὡς σύζυγόν τοῦ,
- Δευτ. 24,4 οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ ἔξαποστείλας αὐτὴν ἐπαναστρέψας λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα, μετὰ τὸ μιανθῆναι αὐτὴν, ὅτι βδέλυγμά ἐστίν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.
- Δευτ. 24,4 ὁ πρῶτος σύζυγός της, ὁ ὁποῖος τὴν εἶχεν ἀποπέμψῃ, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπανέλθῃ καὶ νὰ τὴν πάρῃ πάλιν ὡς σύζυγόν

του, αφού αυτή ήλθεν εις συζυγικήν ένωσιν με άλλον, διότι τούτο είναι μισητόν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. Δεν πρέπει να μολύνετε την χώραν, την οποίαν ο Κυριος σας δίδει ως κληρονομίαν.

Δευτ. 24,5 Έάν δέ τις λάβη γυναίκα προσφάτως, ούκ έξελεύσεται εις πόλεμον, καί ούκ επιβληθήσεται αὐτῷ οὐδέν πρᾶγμα· ἀθῶος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐνιαυτὸν ἓνα, εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἣν ἔλαβεν.

Δευτ. 24,5 Αυτός που μόλις προ ολίγου καιρού έχει νυμφευθή, δεν θα λάβη μέρος εις πόλεμον και δεν θα επιβληθῇ εις αὐτόν κανένα άλλο δημόσιον καθήκον. Θα εἶναι ελεύθερος και ανένοχος να μείνη εις την οικίαν του επί ἓνα ἔτος, δια να δώση χαράν εις την συζυγον, την οποίαν ἔλαβε.

Δευτ. 24,6 Ούκ ἐνεχυράσεις μύλον, οὐδὲ ἐπιμύλιον, ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει.

Δευτ. 24,6 Δεν θα πάρης ως ενέχυρον, δια δάνειον που ἔδωσες, τον χειρόμυλον η την επάνω πέτρα του χειρομύλου, διότι ἔτσι εἶναι ως εἰάν λαμβάνης ενέχυρον αὐτήν την ζωὴν του πτωχοῦ.

Δευτ. 24,7 Έάν δὲ ἀλῶ ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτόν ἀποδῶται, ἀποθανεῖται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος· καὶ ἔξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Δευτ. 24,7 Εἰάν υπάρξῃ ἄνθρωπος Ἰσραηλῆτης και αρπάξῃ δολίως η βιαίως τον ἀδελφόν του και αφού τον κατατυραννήσῃ, τον πωλήσῃ ως δούλον, αὐτός ο κλέπτης πρέπει να τιμωρηθῇ δια θανάτου. Ετσι θα βγάλῃς τον πονηρὸν ἀνάμεσα ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας.

Δευτ. 24,8 Πρόσεχε σαυτῷ ἐν τῇ ἀφῇ τῆς λέπρας· φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον, ὃν ἂν ἀναγγείλωσιν ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται· ὃν τρόπον ἐνετειλάμην ὑμῖν, φυλάξασθε ποιεῖν.

- Δευτ. 24,8 Πρόσεχε κατά την εμφάνισιν της λέπρας. Φρόντισε επιμελώς να τηρήσης όλα όσα λέγει ο Νομος, τον οποίον οι ιερείς Λευΐται θα σας διδάξουν. Οπως σας διέταξα, έτσι και θα φροντίσετε να τον τηρήσετε.
- Δευτ. 24,9 μνήσθητι ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός σου τῇ Μαριάμ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου.
- Δευτ. 24,9 Ενθυμήσου την τιμωρίαν, την οποίαν επέβαλε Κυριος ο Θεός σου εις την Μαριάμ καθ' οδόν, όταν εβγαίνατε από την Αίγυπτον.
- Δευτ. 24,10 Ἐὰν ὀφείλημα ᾗ ἐν τῷ πλησίον σου, ὀφείλημα ὀτιοῦν, οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ·
- Δευτ. 24,10 Εάν ο πλησίον σου οφείλῃ κάτι εις σέ, οιονδήποτε και αν εἶναι αὐτό το χρέος, δεν θα εισέλθῃς εις την οικίαν του, δια να λάβῃς ἐνέχυρον ἀπέναντι του χρέους.
- Δευτ. 24,11 ἔξω στήσῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗ τὸ δάνειόν σου ἐστὶν ἐν αὐτῷ, ἐξοίσει σοι τὸ ἐνέχυρον ἔξω.
- Δευτ. 24,11 Θα σταθῇς ἔξω ἀπὸ την οικίαν, και ο ἄνθρωπος, που ἔλαβεν ἀπὸ σε το δάνειον, θα φέρῃ ἔξω και θα δώσῃ εις σε το ἐνέχυρον.
- Δευτ. 24,12 ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος πένηται, οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνεχύρῳ αὐτοῦ·
- Δευτ. 24,12 Εάν δε ο ἄνθρωπος αὐτός εἶναι πτωχός, δεν θα κοιμηθῇς με το ἐνέχυρόν του, το οποίον αὐτός χρησιμοποιεῖ ως σκέπασμά του.
- Δευτ. 24,13 ἀποδόσει ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ πρὸς δυσμὰς ἡλίου, καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ καὶ εὐλογήσῃ σε, καὶ ἔσται σοι ἐλεημοσύνη ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
- Δευτ. 24,13 Θα ἀποδώσῃς εις αὐτόν το ἐνέχυρόν του κατὰ την δύσιν του ἡλίου, δια να σκεπασθῇ και κοιμηθῇ με το ἱμάτιόν του, να σε εὐλογήσῃ και προσευχηθῇ δια σε και έτσι η ἐλεημοσύνη

σου αυτή προς τον πτωχόν θα είναι προς τιμήν σου ενώπιον Κυρίου του Θεού σου.

Δευτ. 24,14 Οὐκ ἀπαδικήσεις μισθὸν πένητος καὶ ἐνδεοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἢ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσίν σου·

Δευτ. 24,14 Δεν θα ελαττώσης ούτε θα κατακρατήσης το ημεραμίσθιον πτωχού και ενδεοῦς τόσον εκ των αδελφών σου των Ισραηλιτών, ὅσον και από τους ξένους που ευρίσκονται εις τας πόλεις σας.

Δευτ. 24,15 αὐθημερὸν ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ, οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πένης ἐστὶ καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα· καὶ καταβοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία.

Δευτ. 24,15 Θα πληρώσης αὐτὸν τὴν ἰδίαν ἡμέραν. Δεν θα δύση ὁ ἥλιος, χωρὶς αὐτὸς νὰ ἔχῃ λάβει τὸ ημεραμίσθιον του, διότι εἶναι πτωχὸς και εις αὐτὸ στηρίζει τὴν ἐλπίδα του. Εάν δεν τον πληρώσης εγκαίρως, θα φωνάξῃ κατὰ σου με ἀγανάκτησιν πρὸς τὸν Κύριον και θα καταλογισθῇ εις σε ἁμαρτία.

Δευτ. 24,16 Οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ οἱ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων· ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται.

Δευτ. 24,16 Δεν θα τιμωρηθὺν δια θανάτου πατέρες ἐξ αἰτίας των τέκνων των, οὐτε και τα παιδιὰ ἐξ αἰτίας των πατέρων των. Ο καθένας θα τιμωρῆται δια τὴν ἰδικήν του ἁμαρτίαν.

Δευτ. 24,17 Οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας, οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χήρας·

Δευτ. 24,17 Δεν θα διαστρέψῃς τὸ δίκαιον του ξένου, του ὀρφανού και της χήρας. Δεν θα λάβῃς ὡς ἐνέχυρον τὸ ἱμάτιον της χήρας.

Δευτ. 24,18 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν· διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ρῆμα τοῦτο.

Δευτ. 24,18 Να ενθυμήσαι δε ὅτι υπήρξες και συ δούλος εις την

Αίγυπτον, ο δε Κυριος και Θεός σου σε απηλευθέρωσεν από εκεί. Δια τούτο εγώ σε διατάσσω να τηρής αυτάς τας εντολάς μου.

Δευτ. 24,19 Ἐὰν δὲ ἀμήσης ἀμητὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σου καὶ ἐπιλάβῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου, οὐκ ἀναστραφήσῃ λαβεῖν αὐτό· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου.

Δευτ. 24,19 Εἰάν θερίσῃς τὸν ἀγρὸν σου καὶ λησμονήσῃς ἐκεῖ ἓνα δεμάτι, δὲν θὰ επιστρέψῃς νὰ το πάρῃς. Αὐτό θὰ εἶναι διὰ τὸν ξένον, διὰ τὸ ὀρφανὸν καὶ τὴν χήραν, διὰ νὰ σε εὐλογήσῃ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Δευτ. 24,20 ἐὰν δὲ ἐλαιολογῇς, οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμῆσασθαι τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ρῆμα τοῦτο.

Δευτ. 24,20 Εἰάν δε μαζεύῃς τὶς ἐληές σου, δὲν θὰ επιστρέψῃς νὰ μαζέψῃς καὶ ἐκεῖνες ποὺ ἔμειναν πίσω. Αὐτές θὰ εἶναι διὰ τὸν ξένον καὶ τὸ ὀρφανὸν καὶ τὴν χήραν· νὰ ἐνθυμηθῇς δε ὅτι καὶ συ ὑπῆρξες δούλος εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ σε διατάσσω νὰ πράττῃς αὐτά.

Δευτ. 24,21 ἐὰν δὲ τρυγήσῃς τὸν ἀμπελῶνά σου, οὐκ ἐπανατρυγήσεις αὐτὸν τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται·

Δευτ. 24,21 Εἰάν δε τρυγήσῃς τὸ ἀμπέλι σου, δὲν θὰ γυρίσῃς νὰ το ξανατρυγήσῃς, διὰ νὰ μαζεύσῃς ὅσα τυχὸν ἀπέμειναν· αὐτά θὰ εἶναι διὰ τὸν ξένον, διὰ τὸ ὀρφανὸν καὶ τὴν χήραν.

Δευτ. 24,22 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ρῆμα τοῦτο.

Δευτ. 24,22 Νὰ ἐνθυμηθῇς ὅτι καὶ συ ἦσουν δούλος εἰς τὴν χώραν τῆς

Αιγύπτου, δια τούτο εγώ σου δίδω την εντολήν να πράττης
έτσι.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 25

- Δευτ. 25,1 Ἐάν δὲ γένηται ἀντιλογία ἀνὰ μέσον ἀνθρώπων καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν καὶ κρίνωσι καὶ δικαιώσωσι τὸ δίκαιον καὶ καταγνῶσι τοῦ ἀσεβοῦς,
- Δευτ. 25,1 Εἰάν δύο ἄνθρωποι ἔλθουν εἰς ἀντίθεσιν καὶ φιλονεικίαν, θα παρουσιασθoύν αὐτοὶ στο δικαστήριον καὶ θα κριθοῦν. Οἱ δικασταὶ θα αθώωσουν τὸν δίκαιον καὶ θα καταδικάσουν τὸν ἐνοχον.
- Δευτ. 25,2 καὶ ἔσται ἐάν ἄξιός ᾣ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν, καθιεῖς αὐτὸν ἔναντι τῶν κριτῶν καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ.
- Δευτ. 25,2 Εἰάν δε ὁ ἐνοχος καταδικασθῇ με τὴν ποινὴν τοῦ ραβδισμοῦ, θα τὸν καθίσετε ἐνώπιον τῶν δικαστῶν, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν θα τὸν μαστιγώσουν ἀναλόγως τῆς ἐνοχίας τοῦ.
- Δευτ. 25,3 ἀριθμῶ τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν, οὐ προσθήσουσιν· ἐάν δὲ προσθῇς μαστιγῶσαι ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἀσχημονήσει ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου.
- Δευτ. 25,3 Με τεσσαράκοντα ραβδισμοὺς θα τὸν μαστιγώσουν· δεν θα προσθέσουν κανένα ἐπὶ πλέον. Εἰάν δε τυχόν καὶ θελήσης νὰ καταφέρης ἐναντίον αὐτοῦ ραβδισμοὺς περισσοτέρους, θα σκυθρωπάσῃ καὶ θα δυσφορήσῃ ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου.
- Δευτ. 25,4 Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα.
- Δευτ. 25,4 Δεν πρέπει νὰ βάλῃς φύμωτρον στο βόδι που αλωνίζει.
- Δευτ. 25,5 Ἐάν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀποθάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν, σπέρμα δὲ μὴ ᾣ αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ

τεθνηκότος ἔξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι· ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτήν καὶ λήψεται αὐτήν ἑαυτῷ γυναῖκα καὶ συνοικήσει αὐτῇ.

Δευτ. 25,5

Εάν δύο ἀδελφοὶ κατοικοῦν μαζὴ καὶ ἀποθάνῃ ὁ ἓνας ἀπὸ αὐτοῦς, χωρὶς νὰ ἀφήσῃ τέκνον, ἡ χήρα τοῦ ἀποθανόντος δὲν θὰ υπανδρευθῇ ἀνδρα ἔξω ἀπὸ τὴν συγγένειαν τοῦ ἀνδρὸς τῆς. Ἀλλὰ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς τῆς θὰ εἰσέλθῃ πρὸς αὐτήν, θὰ τὴν λάβῃ σύζυγον καὶ θὰ συγκατοικήσῃ μαζὴ τῆς.

Δευτ. 25,6

καὶ ἔσται τὸ παιδίον, ὃ ἐὰν τέκῃ, κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος, καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραὴλ.

Δευτ. 25,6

Το δε πρῶτο παιδί, το ὁποῖον αὐτὴ θὰ γεννήσῃ, θὰ λάβῃ τὴν θέσιν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος καὶ ἔτσι δὲν θὰ ἐξαλειφθῇ ἐκ μέσου τῶν Ἰσραηλιτῶν τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος.

Δευτ. 25,7

ἐὰν δὲ μὴ βούληται ὁ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν πύλην ἐπὶ τὴν γερουσίαν καὶ ἐρεῖ· οὐ θέλει ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς μου ἀναστήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς μου.

Δευτ. 25,7

Εάν ὁμως ὁ ἀδελφὸς δὲν θέλῃ νὰ λάβῃ σύζυγον τὴν γυναῖκα τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ τοῦ, τότε ἡ χήρα θὰ μεταβῇ εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως, ὅπου ἡ γερουσία δικάζει, καὶ θὰ εἴπῃ· Ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς μου δὲν θέλει νὰ ἀναστήσῃ καὶ νὰ δώσῃ συνέχειαν στὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν· δὲν θέλει ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς μου νὰ με λάβῃ ὡς σύζυγον καὶ νὰ ἀποκτήσω τέκνον διὰ τὸν ἀποθανόντα.

Δευτ. 25,8

καὶ καλέσουσιν αὐτὸν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ, καὶ στὰς εἴπῃ· οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτήν·

- Δευτ. 25,8 Οι αποτελούντες την γερουσίαν της πόλεως πρεσβύτεροι θα καλέσουν αυτόν και θα του ανακοινώσουν όσα η χήρα είπεν. Εάν εκείνος όρθιος ενώπιόν των είπη· Δεν θέλω να λάβω αυτήν σύζυγόν μου,
- Δευτ. 25,9 καὶ προσελθοῦσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔναντι τῆς γερουσίας καὶ ὑπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἐμπτύσεται κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ· οὕτω ποιήσουσι τῷ ἀνθρώπῳ, ὃς οὐκ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ·
- Δευτ. 25,9 τότε ἡ νύμφη του θα ἔλθῃ ενώπιον της γερουσίας, θα λύσῃ τὸ ἓνα ὑπόδημα ἀπὸ τοῦ πόδι του ἀνθρώπου αὐτοῦ, θα τον πτύσῃ κατὰ πρόσωπον καὶ θα διακηρύξῃ “ἔτσι θα κάμουν εἰς ἐκείνον τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος δεν θέλει νὰ δώσῃ συνέχειαν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀδελφοῦ του μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν” !
- Δευτ. 25,10 καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ Οἶκος τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα.
- Δευτ. 25,10 Θα ονομασθῇ δε τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν “οἶκος ἐκείνου ποὺ τοῦ ἀφηρέθη τὸ ἓνα ὑπόδημα” (οἶκος μονοσανδάλου).
- Δευτ. 25,11 Ἐὰν δὲ μάχωνται ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ προσέλθῃ ἡ γυνὴ ἐνὸς αὐτῶν ἐξελέσθαι τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτὸν καὶ ἐκτείνασα τὴν χεῖρα ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ,
- Δευτ. 25,11 Εάν συμπλακοῦν δύο ἄνθρωποι, Ἰσραηλίτης με Ἰσραηλίτην, καὶ ἡ σύζυγος τοῦ ἐνὸς δια νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν σύζυγόν της ἀπὸ τὰ χέρια ἐκείνου ποὺ τὸν δέρει, πλησιάσῃ καὶ ἀπλώσῃ τὸ χεῖρ της καὶ συλλάβῃ τὰ ἀπόκρυφα μέλη τοῦ δέροντος,
- Δευτ. 25,12 ἀποκόψῃς τὴν χεῖρα αὐτῆς· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ’ αὐτῇ.

- Δευτ. 25,12 θα κόψετε το χέρι της γυναικός αυτής· δεν θα την λυπηθῇ το μάτι σας.
- Δευτ. 25,13 Οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίππῳ σου στάθμιον καὶ στάθμιον, μέγα ἢ μικρόν·
- Δευτ. 25,13 Δεν πρέπει να υπάρχουν στο σακκούλι σου δύο ζύγια, το ένα βαρύτερον ἀπὸ το κανονικόν και το ἄλλο ελαφρότερον.
- Δευτ. 25,14 οὐκ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον, μέγα ἢ μικρόν·
- Δευτ. 25,14 Δεν πρέπει να υπάρχουν στο σπίτι σου δύο μέτρα, το ένα μεγαλύτερον και το ἄλλο μικρότερον ἀπὸ το κανονικόν.
- Δευτ. 25,15 στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, ἵνα πολυήμερος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ·
- Δευτ. 25,15 Ζυγια ἀληθινά και δίκαια θα υπάρχουν εἰς σέ, μέτρα ἀληθινά και δίκαια θα χρησιμοποιήσῃς, δια να ζήσῃς χρόνια πολλά εἰς την χώραν, την οποίαν Κύριος ὁ Θεός σου ἔδωκεν εἰς σε ὡς κληρονομίαν·
- Δευτ. 25,16 ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα, πᾶς ποιῶν ἄδικον.
- Δευτ. 25,16 διότι εἶναι μισητός και αποκρουστικός εἰς Κυρίον τον Θεόν σου ἐκεῖνος, που χρησιμοποιεῖ δόλια ζύγια και διαπράττει ἀδικίαν.
- Δευτ. 25,17 Μνήσθητι ὅσα ἐποίησέ σοι Ἀμαλήκ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένου σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
- Δευτ. 25,17 Ενθυμήσου ὅσα σου ἐκαμαν οἱ Αμαληκίται στον δρόμον σου, ὅταν ἐβγαίνες ἀπὸ την Αἴγυπτον,
- Δευτ. 25,18 πῶς ἀντέστη σοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἔκοψέ σου τὴν οὐραγίαν, τοὺς κοπιῶντας ὀπίσω σου, σὺ δὲ ἐπείνας καὶ ἐκοπίας, καὶ οὐκ ἐφοβήθη τὸν Θεόν.
- Δευτ. 25,18 πῶς ἀντεστάθησαν καθ' ὁδὸν ἐναντίον σου, πῶς ἐφόνευσαν τοὺς βραδυποροῦντας, αὐτοὺς που ἐνεκα κοπώσεως ἐμείναν ὀπίσω σου, συ δε τότε ἐπεινούσες και υπέφερες και

- Δευτ. 25,19 εκείνοι δεν εφοβήθησαν τον Θεόν,
καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν καταπαύσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου
ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου τῶν κύκλῳ σου ἐν τῇ γῇ,
ἢ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι,
ἐξαλείψεις τὸ ὄνομα Ἀμαλήκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν
καὶ οὐ μὴ ἐπιλάβῃ.
- Δευτ. 25,19 Δια τοῦτο, ὅταν σε αναπαύσῃ Κυριος ο Θεός σου εκ των
κόπων σου και σε ασφαλίση ἀπὸ τους γύρω εχθρούς σου εις
την χώραν την οποίαν ο Κυριος σου δίδει ως κληρονομίαν,
τότε θα εξαλείψωτο ὄνομα των Αμαληκιτών εις την υπό τον
ουρανόν. Αυτό δεν πρέπει να το λησμονήσης.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 26

- Δευτ. 26,1 Καὶ ἔσται ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου
δίδωσί σοι κληρονομήσαι, καὶ κατακληρονομήσης
αὐτήν καὶ κατοικήσης ἐπ' αὐτῆς,
- Δευτ. 26,1 Όταν δε εἰσέλθῃς εις την γην, την οποίον Κυριος ο Θεός σου
δίδει εις σε ως κληρονομίαν, και κατακτήσης αὐτήν και
εγκατασταθῇς εις αὐτήν,
- Δευτ. 26,2 καὶ λήψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου, ἧς
Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς
κάρταλλον καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται
Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ,
- Δευτ. 26,2 θα λάβῃς ἓνα μέρος ἀπὸ τα πρωτογεννήματα των καρπῶν
της χώρας, την οποίαν Κυριος ο Θεός σου ἔχει δώσει εις σέ,
θα τα θέσῃς εις ἓνα κάνιστρον και θα μεταβῇς στον τόπον,
τον οποίον Κυριος ο Θεός σου θα ἔχῃ ἐκλέξει, δια να
ἀκούεται ἐκεῖ και δοξάζεται το ὄνομά του.
- Δευτ. 26,3 καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα, ὃς ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις

ἐκείναις, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτόν· ἀναγγέλλω σήμερον
Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου ὅτι εἰσελήλυθα εἰς τὴν γῆν, ἣν
ᾠμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν.

Δευτ. 26,3

Θα προσέλθῃς στον ἱερέα, ο οποίος κατὰ τὰς ἡμέρας
ἐκείνας θα ὑπηρετῇ ἐκεῖ, καὶ θα τοῦ εἴπῃς· “διακηρύττω
σήμερον καὶ ὁμολογῶ πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου ὅτι ἔχω
εἰσελθεῖ εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὠρκίσθη στους
προπάτοράς μας ὅτι θα δώσῃ εἰς ἡμᾶς”.

Δευτ. 26,4

καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου
καὶ θήσῃ αὐτόν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου,

Δευτ. 26,4

Ὁ ἱερεὺς θα πάρῃ ἀπὸ τὰ χέρια σου τὸ κάνιστρον καὶ θα το
θήσῃ ἀπέναντι ἀπὸ τοῦ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ σου.

Δευτ. 26,5

καὶ ἀποκριθεὶς ἔρεῖς ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου·
Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον
καὶ παρώκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ καὶ ἐγένετο ἐκεῖ
εἰς ἔθνος μέγα καὶ πλῆθος πολὺ·

Δευτ. 26,5

Ἐπειτα σὺ θα διακηρύξῃς καὶ θα ὁμολογήσῃς ἐνώπιον
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὅτι “ὁ προγονός μου, ὁ Ἰακώβ,
εγκατέλειπε τὴν Συρίαν, κατέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον,
εγκατεστάθη ἐκεῖ ὡς ξένος μαζὴ με ὀλίγους ἰδικούς του, καὶ
ανεδείχθη ἐκεῖ ἔθνος μέγα καὶ πολυάριθμον.

Δευτ. 26,6

καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς
καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρά·

Δευτ. 26,6

Οἱ Αἰγύπτιοι ὁμῶς μας κατέθλιψαν καὶ μας ἐξηυτέλισαν καὶ
μας ὑπεχρέωσαν νὰ κάμνωμεν ἔργα βαρεῖά καὶ ἐπίπονα.

Δευτ. 26,7

καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ εἶδε τὴν
ταπείνωσιν ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν καὶ τὸν θλιμμὸν
ἡμῶν·

Δευτ. 26,7

Ἐκράξαμεν τότε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν μας καὶ ὁ Κύριος
ἤκουσε τὴν ἱκεσίαν μας, εἶδε τὸν ἐξηυτελισμὸν μας, τὸν

- μόχθον μας και την θλίψιν μας,
Δευτ. 26,8 καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασι
- Δευτ. 26,9 καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι·
- Δευτ. 26,9 αὐτός, μας εἰσήγαγεν στον τόπον τούτον και μας ἔδωκε την χώραν αὐτήν, ἡ οποία ῥέει γάλα και μέλι.
- Δευτ. 26,10 καὶ νῦν ἰδοὺ ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς, ἧς ἔδωκάς μοι, Κύριε, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. καὶ ἀφήσεις αὐτὰ ἀπέναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ προσκυνήσεις ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου·
- Δευτ. 26,10 Καὶ τώρα, ἰδοὺ, ἔχω φέρει τα πρωτογεννήματα της χώρας, τὴν ὁποίαν συ, Κυριε, μου ἔχεις δώσει και ἡ οποία ῥέει γάλα και μέλι”. Θα ἀφήσης αὐτὰ ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου, θα προσκυνήσης ἐνώπιον αὐτοῦ,
- Δευτ. 26,11 καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἔδωκέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἡ οἰκία σου καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν σοί.
- Δευτ. 26,11 και ἐπειτα θα ἀπολαύσης και θα χαρῆς ὅλα τα ἀγαθὰ, που σου ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός σου, συ, ἡ οικογένειά σου, ὁ Λευῖτης και ὁ ξένος που τυχόν θα εὐρίσκεται κοντά σου.
- Δευτ. 26,12 Ἐὰν δὲ συντελέσης ἀποδεκατῶσαι πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ, τὸ δεῦτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, καὶ φάγονται ἐν ταῖς πόλεσί σου καὶ εὐφρανθήσονται.
- Δευτ. 26,12 Όταν δε κάθε τρίτον ἔτος τελειώσης τὴν συγκέντρωσιν των δεκάτων, τὸ δεῦτερον τούτο εἶδος ἀπὸ τα δέκατά σου, θα τα δώσης στον Λευῖτην, στον ξένον και τὸ ὀρφανὸν και τὴν

χήραν και θα φάγουν αυτά εις τας πόλεις σου και θα ευφρανθούν.

Δευτ. 26,13 καὶ ἐρεῖς ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· ἔξεκάθαρα τὰ ἅγια ἐκ τῆς οἰκίας μου καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς, ἃς ἐνετείλω μοι, οὐ παρῆλθον τὴν ἐντολήν σου καὶ οὐκ ἐπελαθόμην·

Δευτ. 26,13 Θα εἴπῃς τότε ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου· “ἔξεχώρισα καὶ ἐβγάλα ἀπὸ το σπίτι μου τα πρὸς ἀφιέρωσιν προορισμένα αὐτὰ δέκατα καὶ τα ἔδωσα στον Λευῖτην, στον ξένον, εἰς το ὀρφανόν καὶ τὴν χήραν, σύμφωνα με ὅλας τας ἐντολάς, τας ὁποίας συ μου ἔδωκες. Δὲν παρέβην καμμίαν ἐντολήν σου καὶ δὲν ἐλησμόνησα καμμίαν.

Δευτ. 26,14 καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν ὁδύνῃ μου ἀπ’ αὐτῶν, οὐκ ἐκάρπωσα ἀπ’ αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον, οὐκ ἔδωκα ἀπ’ αὐτῶν τῷ τεθνηκότι· ὑπήκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐποίησα καθὰ ἐνετείλω μοι.

Δευτ. 26,14 Εἰς καιρὸν πόνου καὶ πένθους δὲν ἔφαγα τίποτε ἀπὸ αὐτά· δὲν προσέφερα εἰς ἀκάθαρτον ἄνθρωπον· δὲν ἔδωσα ἀπὸ αὐτὰ στο σπίτι πεθαμένου. Ὑπήκουσα εἰς τὴν ἐντολήν σου, του Κυρίου καὶ Θεοῦ μας, καὶ ἐπραξα, ὅπως με διέταξες.

Δευτ. 26,15 κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εὐλόγησον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὴν γῆν, ἣν ἔδωκας αὐτοῖς, καθὰ ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι.

Δευτ. 26,15 Καὶ τώρα, Κυριε, ἐπὶβλεψε ἀπὸ τον ἅγιον οἶκον σου, ἀπὸ τον ουράνιον θρόνον σου, καὶ εὐλόγησε τον ἰσραηλιτικὸν λαόν καὶ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκες εἰς αὐτόν, ὅπως εἶχες ὀρκισθῇ στους προπάτοράς μας, ὅτι εἰς ἡμᾶς θα δώσης χώραν, τὴν ὁποίαν θα ῥέῃ γάλα καὶ μέλι”.

Δευτ. 26,16 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ Κύριος ὁ Θεός σου ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, καὶ

φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

Δευτ. 26,16 Κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν Κύριος ὁ Θεός σου σε διέταξε να
τηρήσης ὅλους τοὺς νόμους τοῦ καὶ τὰ προστάγματά τοῦ·
θα φυλάξετε αὐτὰ καὶ θα τα εφαρμόσετε με ὅλην σας τὴν
καρδιά καὶ με ὅλην σας τὴν ψυχὴν.

Δευτ. 26,17 τὸν Θεὸν εἴλου σήμερον εἶναί σου Θεὸν καὶ πορεύεσθαι
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσεσθαι τὰ
δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ ὑπακούειν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ.

Δευτ. 26,17 Τον ἀληθινὸν Θεὸν ἐξέλεξες σήμερον να εἶναι Θεός σου, να
πορεύεσαι εἰς ὅλας τὰς οδοὺς τῶν ἐντολῶν τοῦ, να
φυλάσσης τὸν Νόμον τοῦ καὶ τὰ προστάγματά τοῦ καὶ να
υπακούης εἰς τὴν φωνὴν τοῦ.

Δευτ. 26,18 καὶ Κύριος εἶλατό σε σήμερον γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν
περιούσιον, καθάπερ εἶπέ σοι, φυλάττειν τὰς ἐντολάς
αὐτοῦ

Δευτ. 26,18 Ἀλλὰ καὶ ὁ Θεός ἐξέλεξε σε σήμερον να γίνῃς λαὸς ἐκλεκτός
ιδιὸς τοῦ, ὅπως σου εἶχεν υποσχεθῆ, εἴν φυλάττης τὰς
ἐντολάς τοῦ,

Δευτ. 26,19 καὶ εἶναί σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν, ὡς ἐποίησέ σε
ὄνομαστόν καὶ καύχημα καὶ δοξαστόν, εἶναί σε λαὸν
ἅγιον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καθὼς ἐλάλησε.

Δευτ. 26,19 καὶ να εἶσαι ἀνώτερος ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη, ὅπως ἄλλωστε καὶ
σε ἐκάμεν ὀνομαστόν καὶ καύχημα καὶ δοξασμένον, δια να
εἶσαι λαὸς ἀφιερωμένος εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου, ὅπως σου
ἔχει υποσχεθῆ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 27

Δευτ. 27,1 Καὶ προσέταξε Μωυσῆς καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ λέγων·

φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ὅσας ἐγὼ
ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον.

Δευτ. 27,1 Ο Μωϋσῆς ἐπὶ παρουσία καὶ τῆς γερουσίας των Ἰσραηλιτῶν
διέταξε τοὺς Ἰσραηλίτας λέγων· “να φυλάσσετε ὅλας αὐτάς
τας ἐντολὰς, τὰς ὁποίας ἐγὼ σήμερον σας δίδω.

Δευτ. 27,2 καὶ ἔσται ἥ ἂν ἡμέρᾳ διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν,
ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, καὶ στήσεις σεαυτῷ
λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία

Δευτ. 27,2 Τὴν ἡμέραν δέ, κατὰ τὴν ὁποίαν θα διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην,
δια να εἰσέλθετε εἰς τὴν γῆν που Κύριος ὁ Θεός σας δίδει εἰς
σας, θα στήσετε λίθους μεγάλους, θα συνδέσετε καὶ θα
χρίσετε αὐτοὺς με αμμοκονίαμα.

Δευτ. 27,3 καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων τούτων πάντα τοὺς λόγους
τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, ἡνίκα
ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός τῶν
πατέρων σου δίδωσί σοι, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι, ὃν
τρόπον εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων σου σοι·

Δευτ. 27,3 Επάνω δε στο ασβεστοκονίαμα αὐτῶν των λίθων θα
γράψετε ὅλας τὰς ἐντολὰς τοῦ νόμου τούτου, ἀμέσως μόλις
διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην καὶ εἰσέλθετε εἰς τὴν χώραν, τὴν
ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός των πατέρων σας δίδει εἰς σας,
χώραν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι, ὅπως Κύριος ὁ Θεός των
πατέρων σας υπεσχέθη εἰς σας.

Δευτ. 27,4 καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, στήσετε τοὺς
λίθους τούτους, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐν
ὄρει Γαιβάλ καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία.

Δευτ. 27,4 Οταν λοιπὸν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην θα κτίσετε εἰς στήλην
τοὺς λίθους αὐτοὺς, ὅπως ἐγὼ σήμερον σας διατάσσω, στο
ὄρος Γαιβάλ καὶ θα τοὺς χρίσετε με ασβεστοκονίαμα.

Δευτ. 27,5 καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου,
θυσιαστήριον ἐκ λίθων, οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ’ αὐτὸ
σίδηρον·

- Δευτ. 27,5 Εκεί θα οικοδομήσετε θυσιαστήριον προς τιμήν και λατρείαν Κυρίου του Θεού σου, θυσιαστήριον από λίθους, χωρίς να χρησιμοποιήσης δι' αυτό εργαλεία σιδηρά.
- Δευτ. 27,6 λίθους όλοκλήρους οίκοδομήσεις θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου καὶ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου
- Δευτ. 27,6 Με ακατεργάστους και απελεκήτους λίθους θα κτίσης το θυσιαστήριον τούτο προς τιμήν Κυρίου του Θεού και επάνω εις αὐτό θα προσφέρης ως θυσίαν ὀλοκαυτώματα προς Κυριον τον Θεόν σου.
- Δευτ. 27,7 καὶ θύσεις ἐκεῖ θυσίαν σωτηρίου καὶ φαγῆ καὶ ἐμπλησθήσῃ και εὐφρανθήσῃ ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
- Δευτ. 27,7 Εκεί θα προσφέρης επίσης ευχαριστήριον θυσίαν σωτηρίου, θα φάγῃς ἀπὸ τας θυσίας αὐτάς, θα χορτάσῃς και θα ευφρανθῇς ἐνώπιον Κυρίου του Θεού σου.
- Δευτ. 27,8 καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων πάντα τὸν νόμον τοῦτον σαφῶς σφόδρα.
- Δευτ. 27,8 Κατόπιν θα γράψετε επάνω στους λίθους αυτούς ὅλον τούτον τον Νομον καθαρά και ευανάγνωστα”.
- Δευτ. 27,9 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ λέγοντες· σιώπα καὶ ἄκουε, Ἰσραὴλ· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου·
- Δευτ. 27,9 Ο Μωϋσῆς και οι ιερεῖς ἀπὸ την φυλὴν Δευὶ ὠμίλησαν ἐνώπιον ὅλων των Ισραηλιτῶν και εἶπαν· “Ισραηλῖται, σιωπάτε και ακούσατε ! Κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν ἔχετε γίνεῖ λαὸς Κυρίου του Θεού σας.
- Δευτ. 27,10 καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον.
- Δευτ. 27,10 Θα ακούσετε και θα υπακούσετε εις την φωνὴν Κυρίου του Θεού σας και θα τηρήσετε ὅλας τας ἐντολὰς αὐτοῦ και τα

	προστάγματά του, όσα εγώ σήμερον σας δίδω”.
Δευτ. 27,11	Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων·
Δευτ. 27,11	Ο Μωϋσῆς διέταξε τον λαόν κατά την ημέραν εκείνην λέγων·
Δευτ. 27,12	οὗτοι στήσονται εὐλογεῖν τὸν λαὸν ἐν ὄρει Γαριζὶν διαβάντες τὸν Ἰορδάνην· Συμεών, Λευὶ, Ἰούδας, Ἰσάχαρ, Ἰωσήφ καὶ Βενιαμὶν.
Δευτ. 27,12	“ὅταν θα διαβήτε τον Ιορδάνην θα σταθούν ὀρθιοι στο ὄρος Γαριζὶν και θα ευλογούν τον λαόν αι φυλαὶ Συμεών, Λευὶ, Ιούδα. Ισάχαρ, Ιωσήφ και Βενιαμὶν.
Δευτ. 27,13	καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατάρας ἐν ὄρει Γαιβάλ· Ῥουβὴν, Γὰδ καὶ Ἀσήρ, Ζαβουλών, Δὰν καὶ Νεφθαλί.
Δευτ. 27,13	Αι δε φυλαὶ Ρουβὴν, Γαδ, Ασήρ, Ζαβουλών, Δαν και Νεφθαλί θα σταθούν ὀρθιοι στο ὄρος Γαιβάλ, δια να απαγγεῖλουν κατάρας.
Δευτ. 27,14	καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ·
Δευτ. 27,14	Οι δε Λευῖται θα λάβουν τον λόγον και με μεγάλην φωνήν θα διακηρύξουν εις ὅλους τους Ισραηλίτας·
Δευτ. 27,15	Ἐπικατάρατος ἄνθρωπος, ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, βδέλυγμα Κυρίῳ, ἔργον χειρῶν τεχνιτῶν, καὶ θήσῃ αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ· καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς ἐροῦσι· γένοιτο.
Δευτ. 27,15	Επικατάρατος εἶναι ο ἄνθρωπος ἐκεῖνος ο οποίος θα κατασκευάσῃ γλυπτὸν εἰδωλολατρικὸν ἀγαλμα ἢ χυτὸν, διότι εἶναι μισητὸν και αποκοουστικὸν στον Κυριον το εἰδωλολατρικὸν τούτο ἔργον των τεχνιτῶν, το οποίον κατεσκευάσθη, δια να τοποθετηθῇ εις τόπον ἀπόκρυφον προς λατρείαν. Απαντῶν δε ὅλος ο ισραηλιτικὸς λαὸς θα εἴπῃ· Γένοιτο !
Δευτ. 27,16	ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα

αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός· γένοιτο.

Δευτ. 27,16

Επικατάρατος εκείνος, που δεν τιμᾷ ἀλλὰ καταφρονεῖ τον πατέρα του ἢ την μητέρα του. Καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται θα εἶπουν· Γένοιτο !

Δευτ. 27,17

ἐπικατάρατος ὁ μετατιθεὶς ὅρια τοῦ πλησίον· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός· γένοιτο.

Δευτ. 27,17

Επικατάρατος εκείνος, που μετατοπίζει εἰς ὄφελός του τὰ σύνορα των ἀγρῶν του πλησίον. Καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται θα εἶπουν· Γένοιτο !

Δευτ. 27,18

ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός· γένοιτο.

Δευτ. 27,18

Επικατάρατος εκείνος, που παραπλανᾷ τυφλὸν στον δρόμον του. Καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται θα εἶπουν· Γένοιτο !

Δευτ. 27,19

ἐπικατάρατος ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός· γένοιτο.

Δευτ. 27,19

Επικατάρατος εκείνος, που διαστρέφει καὶ παραβιάζει τὸ δίκαιον του ξένου, του ὀρφανοῦ καὶ τῆς χήρας. Καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται θα εἶπουν· Γένοιτο !

Δευτ. 27,20

ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀπεκάλυψε συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός· γένοιτο.

Δευτ. 27,20

Επικατάρατος εκείνος, που κοιμάται με τὴν σύζυγον του πατρὸς του, τὴν μητέρα του δηλαδὴ ἢ τὴν μητρειάν του, διότι ἐξεσκέπασε τὸ κλινοσκέπασμα του πατρὸς του. Καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται θα εἶπουν· Γένοιτο !

Δευτ. 27,21

ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ παντὸς κτήνους· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός· γένοιτο.

Δευτ. 27,21

Επικατάρατος εκείνος, που κοιμάται με οἰοδήποτε κτήνος. Καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται θα εἶπουν· Γένοιτο !

Δευτ. 27,22

ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός· γένοιτο.

Δευτ. 27,22

Επικατάρατος εκείνος που κοιμάται με τὴν ἀδελφὴν του

πατρός του η με την αδελφήν της μητρός του. Και όλοι οι Ισραηλίται θα ειπουν· Γένοιτο !

Δευτ. 27,23 έπικατάρατος ό κοιμώμενος μετά πενθεράς αυτού· καί έροῦσι πᾶς ό λαός· γένοιτο. έπικατάρατος ό κοιμώμενος μετά τῆς αδελφῆς τῆς γυναικός αυτού· καί έροῦσι πᾶς ό λαός· γένοιτο.

Δευτ. 27,23 Επικατάρατος εκείνος, που κοιμάται με την πενθεράν του. Και όλοι οι Ισραηλίται θα ειπουν· Γένοιτο ! Επικατάρατος εκείνος, που κοιμάται με την αδελφήν της συζύγου του. Και όλοι οι Ισραηλίται θα ειπουν· Γένοιτο !

Δευτ. 27,24 έπικατάρατος ό τύπτων τόν πλησίον δόλω· καί έροῦσι πᾶς ό λαός· γένοιτο.

Δευτ. 27,24 Επικατάρατος εκείνος, που κτυπά τον πλησίον του δολίως. Και όλοι οι Ισραηλίται θα ειπουν· Γένοιτο !

Δευτ. 27,25 έπικατάρατος ός ἂν λάβη δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθώου· καί έροῦσι πᾶς ό λαός· γένοιτο.

Δευτ. 27,25 Επικατάρατος εκείνος που θα πληρωθή, δια να φονεύση αθών. Και όλοι οι Ισραηλίται θα ειπουν· Γένοιτο!

Δευτ. 27,26 έπικατάρατος πᾶς ἄνθρωπος ός οὐκ έμμενεῖ έν πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ νόμου τούτου ποιῆσαι αὐτούς· καί έροῦσι πᾶς ό λαός· γένοιτο.

Δευτ. 27,26 Επικατάρατος κάθε άνθρωπος, που δεν μένει σταθερός εις όλας τας εντολάς του Νομου τούτου και δεν επιμένει να τηρή αυτάς. Και όλοι οι Ισραηλίται θα ειπουν· Γένοιτο !

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 28

Δευτ. 28,1 Καί ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τόν Ἰορδάνην εἰς τήν γῆν ἣν Κύριος ό Θεός ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, ἐάν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειν καί ποιεῖν

πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον, καὶ δώσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ὑπεράνω
πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς,

Δευτ. 28,1 Όταν θα διαβήτε τον Ιορδάνην και εισέλθετε εις την χώραν,
την οποίαν ο Κυριος σας και ο Θεός σας δίδει, εάν με
προσοχήν ακούσετε την φωνήν Κυρίου του Θεού σας, ώστε
να τηρήτε και να εφαρμόζετε τας εντολὰς αὐτάς, τας οποίας
ἐγὼ σήμερον σας δίδω, Κυριος ο Θεός σας θα σας αναδείξη
ανωτέρους ἀπὸ ὅλα τα ἔθνη της γης.

Δευτ. 28,2 καὶ ἥξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὗται καὶ
εὐρήσουσί σε, ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου.

Δευτ. 28,2 Θα ἔλθουν εις σε ὅλαι αι ευλογίαι του Θεού και θα σε
εὐρουν, εάν με προσοχήν ἀκούσης την φωνήν Κυρίου του
Θεού σου.

Δευτ. 28,3 εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ·

Δευτ. 28,3 Θα εἶσαι ευλογημένος εις την πόλιν και ευλογημένος στον
αγρόν.

Δευτ. 28,4 εὐλογημένα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γενήματα
τῆς γῆς σου καὶ τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ
ποίμνια τῶν προβάτων σου·

Δευτ. 28,4 Ευλογημένα θα εἶναι τα παιδιά σου και τα προϊόντα των
αγρῶν σου και αι αγέλαι των βοδιῶν σου και τα ποίμνια των
προβάτων σου.

Δευτ. 28,5 εὐλογημένοι αἱ ἀποθήκαί σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματα
σου·

Δευτ. 28,5 Ευλογημένοι αι αποθήκαι σου και τα πλεονάσματα σου.

Δευτ. 28,6 εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε, καὶ
εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε.

Δευτ. 28,6 Ευλογημένος θα εἶσαι, ὅταν εισέρχεσαι κάπου, και
ευλογημένος ὅταν θα ἐξέρχεσαι.

Δευτ. 28,7 παραδῶ Κύριος ὁ Θεός σου τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς

ἀνθεστηκότας σοι συντετριμμένους πρὸ προσώπου σου· ὁδῶ μιᾷ ἐξελεύσονται πρὸς σέ καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξονται ἀπὸ προσώπου σου.

Δευτ. 28,7

Κυριος ο Θεός σου θα παραδώσῃ εἰς τὰ χέρια σου συντετριμμένους τοὺς ἐχθρούς, οἱ οἱ ἀνθίστανται ἐναντίον σου. Θα πάθουν τόσῃ πανωλεθρίαν, ὥστε, ἐνῶ ἀπὸ ἑνὸς δρόμου συμπαγεῖς ἦλθον ἐναντίον σου, ἀπὸ ἑπτὰ δρόμους θα φύγουν πανικόβλητοι ἀπὸ ἐμπρὸς σου.

Δευτ. 28,8

ἀποστείλαι Κύριος ἐπὶ σέ τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμιείοις σου καὶ ἐπὶ πάντα, οἷ ἂν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου, ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

Δευτ. 28,8

Εἴθε ο Κύριος νὰ ἀποστείλῃ πλουσίαν εἰς σε τὴν εὐλογίαν του, εἰς τὰς ἀποθήκας σου, εἰς ὅλα τὰ ἔργα που θα ἀπλώσῃ τὸ χέρι σου, εἰς τὴν χώραν που σου δίδει ο Κύριος.

Δευτ. 28,9

ἀναστήσαι σε Κύριος ἑαυτῷ λαὸν ἅγιον, ὃν τρόπον ὥμοσε τοῖς πατράσι σου, ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ πορευθῇς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ·

Δευτ. 28,9

Εἴθε νὰ σε ἀναδείξῃ καὶ νὰ σε ἀξιώσῃ νὰ γίνῃς δι' αὐτὸν λαὸς ἅγιος ὅπως ὠρκίσθη στοὺς προγόνους σου, ἐὰν ἀκούσῃς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ πορευθῇς εἰς ὅλους τοὺς δρόμους τοῦ θελήματός του.

Δευτ. 28,10

καὶ ὄψονται σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικέκληταί σοι, καὶ φοβηθήσονται σε.

Δευτ. 28,10

Θα σε ἴδουν τότε ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς, θα σε θαυμάσουν, ἀλλὰ καὶ θα σε φοβηθοῦν, διότι φέρεις ὡς προσωνυμίαν σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

Δευτ. 28,11

καὶ πληθυνεῖ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου καὶ ἐπὶ τοῖς γενήμασι τῆς γῆς σου, ἐπὶ τῆς γῆς σου ἥς ὥμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναί σοι.

Δευτ. 28,11

Κυριος ο Θεός σου θα σου δώσῃ πλούσια τὰ ἀγαθὰ του

πληθύνων τα παιδιά σου, τα κτήνη σου, τα προϊόντα των αγρών σου εις την χώραν, την οποίαν ο Κυριος ωρκίσθη στους προπάτοράς σου ότι θα σου δώση.

Δευτ. 28,12 ἀνοίξαι σοι Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθόν, τὸν οὐρανόν, δοῦναι τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου ἐπὶ καιροῦ αὐτοῦ· εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ δανειεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανειῇ, καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσι.

Δευτ. 28,12 Εἴθε να ανοίξη δια σε ο Κυριος τον αγαθόν του θησαυρόν, τον ουρανόν δια να δίδη εις τα χωράφια σου βροχὴν κατὰ τον κατάλληλον καιρόν. Εἴθε να ευλογῇση ὅλα τα ἔργα των χειρῶν σου, ὥστε να δανείζης εις πολλοὺς λαοὺς, συ ὁμως να μη ευρίσκεσαι εις την ἀνάγκην να δανείζεσαι· να ἀρχῆς και να εξουσιάζης ἐπάνω εις πολλὰ ἔθνη, κανένας ὁμως να μη εξουσιάζη εις σέ.

Δευτ. 28,13 καταστήσαι σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐράν, καὶ ἔσῃ τότε ἐπάνω καὶ οὐκ ἔσῃ ὑποκάτω, ἐὰν ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον φυλάσσειν καὶ ποιεῖν·

Δευτ. 28,13 Εἴθε Κυριος ο Θεός σου να σε αναδείξῃ πρότον και ὀχι τελευταῖον, να εἶσαι ἐπάνω ἀπὸ ὅλους και ὀχι ὑποκάτω. Και αὐτὰ θα γίνουν, ἐὰν ἀκούσης την φωνὴν Κυρίου του Θεοῦ σου, ὅσα ἐγὼ σήμερον σε διατάσσω να φυλάττης και να εφαρμόζης.

Δευτ. 28,14 οὐ παραβήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν, ὧν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερὰ πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἐτέρων λατρεῦειν αὐτοῖς.

Δευτ. 28,14 Καμμίαν εντολήν, ἀπὸ ὅσας ἐγὼ σου δίδω σήμερον, δεν θα παραβῆς, ὥστε να βαδίζης δεξιὰ η αριστερά, να πορεύεσαι ὀπίσω ἀπὸ ἄλλους θεοὺς και να λατρεύης αὐτούς.

Δευτ. 28,15 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς

αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σέ πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται καὶ καταλήψονται σε.

Δευτ. 28,15 Ἐάν δεν ακούσης και δεν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεοῦ σου, ὥστε να φυλάττης και να εφαρμόζης ὅλας τας εντολάς αὐτοῦ, τας ὁποίας ἐγὼ σήμερον σου δίδω, θα ἔλθουν και θα ξεσπάσουν ἐναντίον σου ὅλαι αὐταί αι κατάραι.

Δευτ. 28,16 ἐπικατάρματος σὺ ἐν πόλει, καὶ ἐπικατάρματος σὺ ἐν ἀγρῷ·

Δευτ. 28,16 Θα εἶσαι κατηραμένος εις την πόλιν και στον αγρόν.

Δευτ. 28,17 ἐπικατάρματοι αἱ ἀποθήκαί σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματα σου·

Δευτ. 28,17 Κατηραμένοι θα εἶναι αι αποθήκαι σου και τα περισσεύματα σου.

Δευτ. 28,18 ἐπικατάρματα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου·

Δευτ. 28,18 Κατηραμένα τα παιδιὰ σου και τα προϊόντα των αγρών σου, αι αγέλαι των βοδιῶν σου και τα ποίμνια των προβάτων σου.

Δευτ. 28,19 ἐπικατάρματος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε καὶ ἐπικατάρματος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε.

Δευτ. 28,19 Κατηραμένος θα εἶσαι συ, ὅταν εισέρχεσαι και ὅταν θα εξέρχεσαι ἀπὸ το σπίτι σου, ἀπὸ την πατρίδα σου, ἀπὸ παντοῦ.

Δευτ. 28,20 ἀποστείλαι Κύριος ἐπὶ σέ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἐκλιμίαν καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα, οὔ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά σου, διότι ἐγκατέλιπές με.

Δευτ. 28,20 Θα στείλῃ ἐναντίον σου ο Κύριος την φτώχειαν, την

μεγάλην πείναν, την φθοράν εις όλα επί των οποίων θα βάλης το χέρι σου, μέχρις ότου σε εξολοθρεύση, μέχρις ότου σε καταστρέψη συντόμως δι' όλας τας πονηρίας σου, επειδή με εγκατέλιπες, θα είπη ο Θεός.

Δευτ. 28,21 προσκολληῖσαι Κύριος εἰς σέ τὸν θάνατον, ἕως ἂν ἐξαναλώσῃ σε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

Δευτ. 28,21 Ο Κυριος θα κολλήση επάνω σου αρρώστιες που φέρουν τον θάνατον, μέχρις ότου σε εξολοθρεύση μέσα εις την χώραν, προς την οποίαν πορεύεσαι τώρα να την κληρονομήσης.

Δευτ. 28,22 πατάξαι σε Κύριος ἐν ἀπορίᾳ καὶ πυρετῷ καὶ ρίγει καὶ ἐρεθισμῷ καὶ ἀνεμοφθορίᾳ καὶ τῇ ὥχρᾳ, καὶ καταδιώξονται σε, ἕως ἂν ἀπολέσωσί σε.

Δευτ. 28,22 Θα σε κτυπήση ο Κυριος με εξαντλητικὴν αδυναμίαν, με πυρετόν και ρίγος και φαγούραν και ελονοσίαν και κιτρίνισμα. Ολαι αυταί αι ασθένειαι θα σε καταδιώξουν, μέχρις ότου σε εξολοθρεύσουν.

Δευτ. 28,23 καὶ ἔσται σοι ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς, καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρᾶ.

Δευτ. 28,23 Ο ουρανός επάνω από το κεφάλι σου θα είναι κατάξηρος, όπως ο χαλκός, και η γη κάτω από τα πόδια σου ξηρά και στεγνή σαν σίδηρος.

Δευτ. 28,24 δώῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὸν ὑετὸν τῆς γῆς σου κονιορτόν, καὶ χοῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβήσεται ἐπὶ σέ, ἕως ἂν ἐκτρίψῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει.

Δευτ. 28,24 Κυριος ο Θεός σου θα δώση αντί της ευεργετικῆς βροχῆς κονιορτόν· χώμα από τον ουρανόν σαν βροχή θα πέση επάνω σου, μέχρις ότου σε ξεπαστρέψη και σε καταστρέψη.

Δευτ. 28,25 δώῃ σε Κύριος ἐπισκοπὴν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου· ἐν ὁδῷ μὶᾶ ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτούς, καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ ἔσῃ ἐν διασπορᾷ ἐν

πάσαις βασιλείαις τῆς γῆς.

Δευτ. 28,25

Ο Κυριος θα σε επισκεφθῇ με οργὴν αποστέλλων προς τιμωρίαν σου τους εχθρούς σου. Θα νικηθῇς ἀπὸ αὐτούς· και ἐνὼ ἀπὸ ἑνὰ δρόμον συμπαγῆς και οργανωμένος θα επιτεθῇς ἐναντίον αὐτῶν, ἀπὸ ἐπτὰ δρόμους θα φύγης πανικόβλητος καταδιωκόμενος ἀπὸ αὐτούς. Και διασπαρήτε ὡς σιχμάλωτοι εἰς ὅλας τὰς βοσιλείας του κόσμου.

Δευτ. 28,26

καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν.

Δευτ. 28,26

Οἱ νεκροὶ σου θα μένουν ἀταφοί, τροφὴ των πτηνῶν του ουρανοῦ και των θηρίων της γης. Κανεῖς δεν θα ἠμπορέσει να προλάβῃ και να σταματήσῃ την καταστροφὴν σου.

Δευτ. 28,27

πατάξαι σε Κύριος ἔλκει Αἴγυπτίῳ εἰς τὴν ἔδραν καὶ ψώρα ἀγρία καὶ κνήφη, ὥστε μὴ δύνασθαί σε ἰαθῆναι.

Δευτ. 28,27

Ο Κυριος θα σε κτυπήσῃ με τὰς πληγὰς της Αἰγύπτου στο δέρμα σου, με ἀγρίαν ψώραν και με φαγούραν, ὥστε να μη ἠμπορῇς να εὕρῃς θεραπείαν.

Δευτ. 28,28

πατάξαι σε Κύριος παραπληξίᾳ καὶ ἀορασίᾳ καὶ ἐκστάσει διανοίας,

Δευτ. 28,28

Θα σε κτυπήσῃ ο Κυριος με παράλυσιν, με τύφλωσιν και φρενοοβλάδειαν.

Δευτ. 28,29

καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν μεσημβρίας, ὥσεί τις ψηλαφήσαι τυφλὸς ἐν τῷ σκότει, καὶ οὐκ εὐοδώσει τὰς ὁδοὺς σου· καὶ ἔσῃ τότε ἀδικούμενος καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν.

Δευτ. 28,29

Εἰς το καταμεσήμερον θα ψηλαφῇς, δια να εὕρῃς διάφορα αντικείμενα, ὅπως ψηλαφῇ ο τυφλὸς στο σκότος, και δεν θα κατευοδοθούν αι προσπάθειαι σου. Ἄλλοι θα σε ἀδικούν και θα ἀρπάζουν τα υπάρχοντά σου ὅλας τὰς ἡμέρας, και κανεῖς δεν θα υπάρχῃ να σε βοηθήσῃ.

Δευτ. 28,30	γυναίκα λήψη, καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἔξει αὐτήν· οἰκίαν οἰκοδομήσεις, καὶ οὐκ οἰκήσεις ἐν αὐτῇ· ἀμπελῶνα φυτεύσεις, καὶ οὐ μὴ τρυγήσης αὐτόν·
Δευτ. 28,30	Συζυγον θα λάβης καὶ ἄλλος ἄνδρας θα την ἔχη· οἰκίαν θα οἰκοδομήσης καὶ δεν θα κατοικήσης εἰς αὐτήν. Ἀμπέλι θα φυτεύσης καὶ δεν θα το τρυγήσης.
Δευτ. 28,31	ὁ μὸσχος σου ἐσφαγμένος ἐναντίον σου, καὶ οὐ φάγη ἐξ αὐτοῦ· ὁ ὄνος σου ἡρπασμένος ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκ ἀποδοθήσεται σοι· τὰ πρόβατά σου δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν·
Δευτ. 28,31	Ἄλλος θα σφάξῃ ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια σου το μοσχάρι σου καὶ συ δεν θα φάγῃς ἀπὸ αὐτό. Τον ὄνον σου θα τον αρπάσουν ἀπὸ ἐμπρὸς σου καὶ δεν θα σου τον ἀποδώσουν· τὰ πρόβατά σου θα δίδονται στους εχθρούς σου καὶ δεν θα υπάρξῃ κανεῖς νὰ σε βοηθήσῃ.
Δευτ. 28,32	οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου δεδομέναι ἔθναι ἐτέρῳ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέπονται σφακελίζοντες εἰς αὐτά, οὐκ ἰσχύσει ἡ χεὶρ σου·
Δευτ. 28,32	Οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου θα παραδοθούν εἰς αλλοεθνείς καὶ οἱ οφθαλμοὶ σου θα βλέπουν αὐτοὺς ἀπαγομένους μέχρις ὅτου ατονίσουν καὶ καταληφθούν ἀπὸ σπασμούς. Τὸ χεῖρ σου θα εἶναι ἀνίκανον νὰ βοηθήσῃ αὐτοὺς.
Δευτ. 28,33	τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σου καὶ πάντας τοὺς πόνους σου φάγεται ἔθνος, ὃ οὐκ ἐπίστασαι, καὶ ἔσῃ ἀδικούμενος καὶ τεθραυσμένος πάσας τὰς ἡμέρας·
Δευτ. 28,33	Τὰ προϊόντα των ἀγρῶν σου καὶ ὅλους τοὺς κόπους σου θα τοὺς φάγῃ λαός, τον ὁποῖον δεν γνωρίζεις. Θα ἀδικήσῃ καὶ θα συντρίβεσαι ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
Δευτ. 28,34	καὶ ἔσῃ παράπληκτος διὰ τὰ ὀράματα τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἃ βλέψῃ.
Δευτ. 28,34	Θα μένης ἀναυδος καὶ ἐξαλλος ἐμπρὸς εἰς ἐκεῖνα, που θα

βλέπουν οι οφθαλμοί σου.

Δευτ. 28,35 πατάξαι σε Κύριος ἐν ἑλκει πονηρῷ ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ἐπὶ τὰς κνήμας, ὥστε μὴ δύνασθαι ἰαθῆναί σε ἀπὸ ἵχνους τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου.

Δευτ. 28,35 Θα σε κτυπήσῃ ὁ Κύριος με σκληρὰς πληγὰς εἰς τὰ γόνατα, εἰς τὰς κνήμας, ἀπὸ τοῦ πέλματος τῶν ποδῶν σου ἕως τοῦ κεφάλου σου, τὸσον βαρεῖά, ὥστε νὰ μὴ ἡμπορῇ νὰ θεραπευθῇς.

Δευτ. 28,36 ἀπαγάγοι Κύριός σε καὶ τοὺς ἄρχοντάς σου, οὓς ἂν καταστήσῃς ἐπὶ σεαυτὸν, ἐπ' ἔθνος, ὃ οὐκ ἐπίστασαι σὺ καὶ οἱ πατέρες σου, καὶ λατρεύσεις ἐκεῖ θεοὺς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις.

Δευτ. 28,36 Θα ἀπαγάγῃ ὁ Κύριος σε καὶ τοὺς ἄρχοντάς σου, τοὺς οὓς θὰ ἔχῃς ἐκλέξει διὰ τὸν εαυτὸν σου, εἰς ἄλλον λαὸν τὸν ὁποῖον οὔτε σὺ οὔτε οἱ πατέρες σου ἐγνωρίζατε. Καὶ ἐκεῖ θὰ λατρεύσῃς ἄλλους θεοὺς, ξύλα καὶ λιθάρια.

Δευτ. 28,37 καὶ ἔσῃ ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ καὶ διηγήματι ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε Κύριος ἐκεῖ.

Δευτ. 28,37 Καὶ θὰ εἶσαι ἀνεξηγήτην αἰνίγμα, παροιμία καὶ μολόγημα μεταξὺ ὅλων τῶν ἐθνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ σε ἀπαγάγῃ ὁ Κύριος.

Δευτ. 28,38 σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εἰς τὸ πεδῖον καὶ ὀλίγα εἰσοίσεις, ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἢ ἀκρίς.

Δευτ. 28,38 Πολὺν σπóρον θὰ ρίχνῃς στὸν ἀγρὸν σου καὶ ὀλίγα εἰσοδήματα θὰ παίρνῃς, διότι θὰ καταφάγῃ αὐτὰ ἡ ἀκρίδα.

Δευτ. 28,39 ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ κατεργᾷ, καὶ οἶνον οὐ πίεσαι, οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἐξ αὐτοῦ, ὅτι καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ.

Δευτ. 28,39 Θα φυτεύσῃς ἀμπέλι καὶ θὰ το ἐργασθῇς, ἀλλὰ δὲν θὰ πῖς οἶνον, δὲν θὰ εὐφρανθῇς ἀπὸ αὐτοῦ, διότι τὸ σκουλήκι θὰ καταφάγῃ τὰ σταφύλια.

Δευτ. 28,40 ἐλαῖαι ἔσσονται σοι ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου, καὶ ἔλαιον οὐ

χρίση, ὅτι ἐκρυήσεται ἡ ἐλαία σου.

Δευτ. 28,40 Εληές θα υπάρχουν εἰς ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς χώρας σου, ἀλλὰ δεν θα ἔχῃς λάδι οὔτε να αλειφθῇς, διότι θα πέσῃ παράκαιρα ὁ καρπὸς τῶν ελαιῶν σου.

Δευτ. 28,41 υἱοὺς καὶ θυγατέρας γεννήσεις καὶ οὐκ ἔσονται σοι, ἀπελεύσονται γὰρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

Δευτ. 28,41 Θα ἀποκτήσῃς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, ἀλλὰ δεν θα τοὺς ἔχῃς κοντὰ σου, διότι θα ἀπαχθούν αἰχμάλωτοι.

Δευτ. 28,42 πάντα τὰ ξύλινά σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου ἐξαναλώσει ἡ ἐρυσύβη.

Δευτ. 28,42 Ὅλα τὰ δένδρα σου καὶ τὰ γενήματα τῶν ἀγρῶν σου θα τα καταστρέψῃ ἀρρώστια τῶν φυτῶν, ἡ σκωρίασις.

Δευτ. 28,43 ὁ προσήλυτος, ὃς ἐστὶν ἐν σοί, ἀναβήσεται ἐπὶ σὲ ἄνω ἄνω, σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω κάτω·

Δευτ. 28,43 Ὁ ξένος, που θα εἶναι κοντὰ σου, θα εὐδοκιμήσῃ καὶ θα ἀνέλθῃ πολὺ υψηλότερα ἀπὸ σε, συ δε θα πέσῃς πολὺ χαμηλά.

Δευτ. 28,44 οὗτος δανειεῖ σοι, σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανειεῖς· οὗτος ἔσται κεφαλὴ, σὺ δὲ ἔσῃ οὐρά.

Δευτ. 28,44 Εκείνος θα πλουτήσῃ ὥστε να σε δανείζῃ, ἐνῶ συ δεν θα ἔχῃς τὴν δυνατότητα να τον δανείζῃς. Εἰς τὸν τόπον σου εκείνος θα εἶναι κεφαλὴ καὶ συ θα εἶσαι ἡ οὐρά.

Δευτ. 28,45 καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται καὶ καταδιώξονται σε καὶ καταλήψονται σε, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε, ὅτι οὐκ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα, ὅσα ἐνετείλατό σοι.

Δευτ. 28,45 Θα ἐπιπέσουν ἐναντίον σου ὅλαι αὗται αἱ κατάραι, θα σε καταδιώξουν καὶ θα σε καταλάβουν, ἕως ὅτου σε ἐξολοθρεύσουν, ἕως ὅτου σε καταστρέψουν, διότι δεν υπήκουσες εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου να φυλάξῃς

	τας εντολάς του και τα προστάγματά του, όσα σε διέταξε.
Δευτ. 28,46	καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος,
Δευτ. 28,46	Αυταί δε αι τιμωρίαι θα εἶναι σημάδια και καταπληκτικὰ γεγονότα, όχι μόνον δια σέ, αλλά και δια τους απογόνους σου πάντοτε,
Δευτ. 28,47	ἀνθ' ὧν οὐκ ἐλάτρευσας Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαθῇ διανοίᾳ διὰ τὸ πλῆθος πάντων.
Δευτ. 28,47	ένεκα του γεγονότος ότι συ δεν ἐλάτρευσες Κυριον τον Θεόν σου με χαράν και με ευγνώμονα καρδίαν δι' όλα τα αναρίθμητα αγαθά που σου ἔδωκε.
Δευτ. 28,48	καὶ λατρεύσεις τοῖς ἐχθροῖς σου, οὓς ἐξαποστελεῖ Κύριος ἐπὶ σέ, ἐν λιμῷ καὶ ἐν δίψει καὶ ἐν γυμνότητι καὶ ἐν ἐκλείψει πάντων· καὶ ἐπιθήσῃ κλοιὸν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.
Δευτ. 28,48	Θα γίνης ευτελής δούλος στους εχθρούς σου, τους οποίους θα στείλῃ ο Κυριος εναντίον σου· θα πεινάς, θα διψάς, θα εἶσαι γυμνός, θα στερήσαι ἀπὸ όλα· ο δε εχθρός σου θα θέσῃ γύρω ἀπὸ τον τράχηλόν σου σιδερένιον κρίκον, μέχρις ὅτου σε ἐξολοθρεύσῃ.
Δευτ. 28,49	ἐπάξει ἐπὶ σέ Κύριος ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὥσει ὄρμημα ἀετοῦ, ἔθνος, ὃ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ,
Δευτ. 28,49	Ο Κυριος θα οδηγήσῃ εναντίον σου ἀπὸ μακράν, ἀπὸ τα ἄκρα της γῆς, ἔθνος ορμητικόν και ταχύ ὡσάν τον αετόν, ἔθνος του οποίου δεν θα εννοῆς την γλώσσαν·
Δευτ. 28,50	ἔθνος ἀναιδὲς προσώπῳ, ὅστις οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου καὶ νέον οὐκ ἐλεήσει,
Δευτ. 28,50	λαὸν ἀναίσχυντον και ἀδιάντροπον, ο οποίος δεν θα σεβασθῇ τον γέροντα και δεν θα λυπηθῇ το παιδί.
Δευτ. 28,51	καὶ κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου, ὥστε μὴ καταλιπεῖν σοι σῆτον,

- οἶνον, ἔλαιον, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ
ποιμνία τῶν προβάτων σου, ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε
Αὐτός θα καταφάγῃ αὐτά, που θα γεννούν τα ζῶα σου, θα
καταφάγῃ τα προϊόντα της γῆς σου, και δεν θα αφήσῃ δια
σε σιτάρι, οἶνον, ἔλαιον, τα κοπάδια των βοῶν σου και τα
ποιμνία των προβάτων σου, μέχρις ὅτου σε καταστρέψῃ,
καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν ταῖς πόλεσί σου, ἕως ἂν καθαιρεθῶσι
τὰ τείχη τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ὀχυρά, ἐφ' οἷς σὺ πέποιθας
ἐπ' αὐτοῖς, ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου, καὶ θλίψει σε ἐν ταῖς
πόλεσί σου, αἷς ἔδωκέ σοι.
- και σε εξοντώσῃ ἀπὸ τας πόλεις σου, μέχρις ὅτου
κρημνισθῶν τα υψηλά και τα οχυρά τείχη, ἐπὶ των οποίων
συ εἶχες πεποίθῃσιν, εἰς ὅλην την ἑκτασιν της χώρας σου.
Θα σε βασανίσῃ και θα σε ταλαιπωρήσῃ εἰς ὅλας τας
πόλεις, τας οποίας σου ἔδωσεν ὁ Θεός.
- καὶ φαγῇ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, κρέα υἱῶν σου καὶ
θυγατέρων σου, ὅσα ἔδωκέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου, ἐν
τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἣ θλίψει σε ὁ
ἐχθρός σου.
- Και συ, παραζαλισμένος ἀπὸ την συμφορὰν και την πείναν,
θα φάγῃς τον καρπὸν των σπλάγχνων σου, τα κρέατα των
παιδιῶν σου και των θυγατέρων σου, ὅσα σου ἔδωκεν ὁ
Θεός, ἐξ αἰτίας της απογνώσεως και της θλίψεως, εἰς την
οποίαν σε κατήντησεν ὁ ἐχθρός σου.
- ὁ ἀπαλὸς ὁ ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερὸς σφόδρα βασκανεῖ τῷ
ὀφθαλμῷ τὸν ἀδελφὸν καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐν τῷ
κόλπῳ αὐτοῦ καὶ τὰ καταλελειμμένα τέκνα, ἃ ἂν
καταλειφθῇ αὐτῷ,
- Ὁ πλέον λεπτεπίλεπτος μεταξύ σας και ὁ πλέον τρυφερός,
θα φθονῇ τον ἀδελφόν του, την γυναῖκα του, που αὐτός θα
την ἔχῃ εἰς την ἀγκάλην του, και ὅσα παιδιά του ἀπέμειναν
ἀπὸ την πείναν·

- Δευτ. 28,55 ὥστε δοῦναι ἐνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐτοῦ, ὧν ἂν κατέσθῃ, διὰ τὸ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῷ οὐδὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἥ ἂν θλίψωσί σε οἱ ἐχθροί σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου.
- Δευτ. 28,55 θα σκληρυνθῇ τόσον, ὥστε να μη δώσῃ εἰς κανένα ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τα κρέατα τῶν τέκνων του, τα ὁποῖα αὐτὸς θα τρώγῃ, διότι δεν θα του ἔχῃ ἀπομείνει τίποτε ἄλλο πρὸς χορτασμόν τῆς πείνας του. Τόσον μεγάλη θα εἶναι ἡ στενοχωρία σου καὶ ἡ θλίψις σου, με τὴν ὁποίαν θα σε καταθλίβουν οἱ ἐχθροί σου εἰς ὅλας τὰς πόλεις σου.
- Δευτ. 28,56 καὶ ἡ ἀπαλὴ ἐν ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερά, ἥς οὐχὶ πείραν ἔλαβεν ὁ πούς αὐτῆς βαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν ἀπαλότητα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς
- Δευτ. 28,56 Ἡ καλομαθημένη μεταξὺ σας καὶ ἡ τρυφερά γυνή, ἡ ὁποία δια τὴν μεγάλην τῆς μαλθακότητα καὶ τρυφερότητα δεν εἶχε πατήσῃ τὸ πόδι τῆς εἰς τὴν γῆν, θα φθονῇ τὸν ἄνδρα τῆς καὶ τὸ παιδί τῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς,
- Δευτ. 28,57 καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ ἐξελθὼν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς καὶ τὸ τέκνον, ὃ ἐὰν τέκῃ· καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν ἔνδειαν πάντων κρυφῇ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἥ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου ἐν ταῖς πόλεσί σου.
- Δευτ. 28,57 θα ἴδῃ με ζηλότυπον βλέμμα τὸν υἱὸν σου ποὺ καλύπτει τὸ ἔμβρυον, τὸ ὁποῖον ἐξῆλθεν ἀπὸ τοὺς μηρούς τῆς, καὶ τὸ τέκνον τὸ ὁποῖον ἐγέννησε. Ἐπάνω εἰς τὴν ἀβάστακτον στενοχωρίαν καὶ θλίψιν, με τὴν ὁποίαν θα σε καταθλίψῃ ὁ ἐχθρός σου εἰς ὅλας τὰς πόλεις σου, ἡ καλομαθημένη γυναῖκα σου, παραζαλισμένη ἀπὸ τὴν πολλὴν πείναν, θα καταφάγῃ αὐτὰ κρυφίως.
- Δευτ. 28,58 ἐὰν μὴ εἰσακούσῃς ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου

τούτου τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ φοβεῖσθαι
τὸ ὄνομα τὸ ἔντιμον τὸ θαυμαστὸν τοῦτο, Κύριον τὸν
Θεόν σου,

Δευτ. 28,58 Εἰ δὲ οὐκ ὑπακούσῃς, ὥστε νὰ τηρήσῃς ὅλας τὰς ἐντολάς τοῦ
Νομοῦ τούτου, αὐτὰς ποὺ ἔχουν καταγραφὴ στὸ βιβλίον
τούτο, καὶ δὲν εὐλαβηθῇς τὸ πανέντιμον καὶ θαυμαστὸν
τούτο Ὄνομα, δηλαδὴ Κυρίου τὸν Θεόν σου,

Δευτ. 28,59 καὶ παραδοξάσει Κύριος τὰς πληγὰς σου καὶ τὰς πληγὰς
τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμαστάς,
καὶ νόσους πονηρὰς καὶ πιστάς

Δευτ. 28,59 τότε θὰ στείλῃ ὁ Κύριος αὐτὰς τὰς πληγὰς ἐναντίον σου καὶ
ἐναντίον τῶν ἀπογόνων σου, πληγὰς μεγάλας καὶ τρομεράς,
νόσους οδυνηρὰς καὶ μακροχρονίους,

Δευτ. 28,60 καὶ ἐπιστρέψει πᾶσαν τὴν ὁδὴν Αἰγύπτου τὴν
πονηρὰν, ἣν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ
κολληθήσονται ἐν σοί.

Δευτ. 28,60 καὶ θὰ στρέψῃ ἐναντίον σου ὅλην τὴν φρικτὴν ὁδὴν τῆς
Αἰγύπτου, τὴν ὁποίαν καὶ σὺ ἐφοβείσο καὶ ἐτρεμες, ὅταν
εὐρίσκεσο ἐκεῖ· ὅλα αὐτὰ θὰ πέσουν καὶ θὰ κολλήσουν
ἐπάνω σου.

Δευτ. 28,61 καὶ πᾶσαν μαλακίαν καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ
γεγραμμένην καὶ πᾶσαν τὴν γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ
τοῦ νόμου τούτου ἐπάξει Κύριος ἐπὶ σέ, ἕως ἂν
ἐξολοθρεύσῃ σε.

Δευτ. 28,61 Καὶ κάθε ἄλλην ἐσθένειαν καὶ κάθε ἄλλην θλίψιν, ἣ ὁποία
αναφέρεται καὶ δὲν ἀναφέρεται στὸ βιβλίον τούτο τοῦ
Νομοῦ, θὰ εξαποστείλῃ ἐπάνω σου ὁ Κύριος, ἕως ὅτου σε
ἐξολοθρεύσῃ.

Δευτ. 28,62 καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, ἀνθ' ὧν ὅτι ἦτε
ὥσπερ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, ὅτι οὐκ
εἰσήκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

Δευτ. 28,62 Καὶ θὰ μείνετε ολίγοι κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ἐνῶ προηγουμένως

υπήρξατε πολυπληθείς ωσάν τα άστρα του ουρανού, διότι
δεν υπηκούσατε εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σας.

Δευτ. 28,63

καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν εὖ
ποιῆσαι ὑμᾶς καὶ πληθῦναι ὑμᾶς, οὕτως εὐφρανθήσεται
Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς, καὶ ἐξαρθήσεσθε
ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ
κληρονομήσαι αὐτήν.

Δευτ. 28,63

Και ὅπως προηγουμένως ο Κυριος ηυχαιστηθη δια σας και
σας ηυλόγησε και σας επλήθυνε, ἔτσι τώρα θα ευχαριστηθῇ
εις βάρος σας ο Κυριος με το να σας εξολοθρεύσῃ. Θα
εξολοθρευθῇτε ταχύτατα ἀπὸ την χώραν, εις την ὁποίαν
τώρα εισέρχεσθε να κληρονομήσετε.

Δευτ. 28,64

καὶ διασπερεῖ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη
ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, καὶ δουλεύσεις
ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις, οὓς οὐκ ἠπίστω σύ
καὶ οἱ πατέρες σου.

Δευτ. 28,64

Κυριος ο Θεός σας θα σας διασκορπίσῃ εις ὅλα τα ἔθνη, ἀπὸ
το ἓνα ἕως το ἄλλο ἄκρον της γης, και θα γίνετε ἐκεῖ δούλοι
εις ἄλλους θεοὺς ψευδεῖς, εις ξυλίνους και λιθίνους, τους
οποίους δεν εγνώριζες οὔτε συ οὔτε οι προπάτορές σου.

Δευτ. 28,65

ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε,
οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἵχνει τοῦ ποδός σου, καὶ
δώσει σοι Κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἀθυμοῦσαν καὶ
ἐκλείποντας ὀφθαλμοὺς καὶ τηκομένην ψυχὴν.

Δευτ. 28,65

Αλλά και μεταξύ των εθνῶν ἐκείνων δεν θα ἔχῃς ἀνάπαυσιν
και ησυχίαν, οὔτε και θα σταματήσουν κάπου τα πόδια σου
εις μόνιμον κατοικίαν σου. Ο Κυριος θα δώσῃ εις σε
καρδίαν ἀθυμον και μελαγχολικὴν, οφθαλμοὺς αλαμπεῖς
και μισοσβημένους, ζοήν, η οποία θα λυώνῃ ἡμέραν με την
ἡμέραν.

Δευτ. 28,66

καὶ ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμαμένη ἀπέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν σου, καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ

οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου·

Δευτ. 28,66

Ἡ ζωὴ σου θὰ εἶναι ἐνώπιόν σου ἀβεβαία καὶ ἀσταθής. Θα φοβῆσαι ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ δὲν θὰ ἔχῃς πεποίθησιν καὶ ἐλπίδα ὅτι θὰ ζήσης.

Δευτ. 28,67

τὸ πρωὶ ἐρεῖς· πῶς ἂν γένοιτο ἐσπέρα; καὶ τὸ ἐσπέρας ἐρεῖς· πῶς ἂν γένοιτο πρωΐ; ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου, ἃ φοβηθήσῃ, καὶ ἀπὸ τῶν ὁραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου, ὧν ὄψῃ.

Δευτ. 28,67

Το πρωὶ θὰ λέγῃς· Ποτε θὰ ἐλθῇ το βράδυ; Καὶ το βράδυ θὰ λέγῃς· Ποτε θὰ ξημερώσῃ; Καὶ αὐτὰ ἐξ αἰτίας τοῦ φόβου, ποὺ θὰ πλημμυρίζῃ τὴν καρδίαν σου, καὶ τῶν τραγικῶν γεγονότων ποὺ θὰ βλέπουν τὰ μάτια σου.

Δευτ. 28,68

καὶ ἀποστρέψει σε Κύριος εἰς Αἴγυπτον ἐν πλοίοις καὶ ἐν τῇ ὁδῷ, ἣ εἶπα· οὐ προσθήσῃ ἔτι ἰδεῖν αὐτήν· καὶ πραθήσεσθε ἐκεῖ τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κτώμενος.

Δευτ. 28,68

Ὁ Κύριος θὰ σε ξαναφέρῃ ὀπίσω εἰς τὴν Αἴγυπτον αἰχμάλωτον διὰ πλοίων, θὰ σε υποχρεώσῃ νὰ βαδίσῃς ὁδόν, διὰ τὴν ὁποίαν σὰς εἶχα πει, ὅτι δὲν θὰ τὴν ἴδῃς πλέον. Εκκεῖ θὰ πωληθῇτε εἰς ὄφελος τῶν ἐχθρῶν σὰς ὡς δούλοι καὶ ὡς δούλαι. Θα ἐκτίθεσθε πρὸς πώλησιν καὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἀγοραστής” !

Δευτ. 28,69

Οὗτοι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης, οὓς ἐνετείλατο Κύριος Μωυσῇ στῆσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Μωάβ, πλην τῆς διαθήκης, ἥς διέθετο αὐτοῖς ἐν Χωρήβ.

Δευτ. 28,69

Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν διέταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσὴν νὰ συνάψῃ με τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν χώραν Μωάβ, πλην τῆς διαθήκης τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος συνήψε με αὐτοὺς στὸ ὄρος Χωρήβ.

- Δευτ. 29,1 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐνώπιον ὑμῶν Φαραὼ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ,
- Δευτ. 29,1 Ο Μωϋσῆς συνεκάλεσε ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· “εἶδατε σεις ὅλα ὅσα ἐκαμεν ὁ Κύριος εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια σας ἐναντίον τοῦ Φαραὼ καὶ τῶν αὐλικῶν του καὶ ὅλης τῆς χώρας του·
- Δευτ. 29,2 τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους, οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα·
- Δευτ. 29,2 δηλαδὴ τὰς μεγάλας δοκιμασίας, πού εἶδαν τὰ μάτια σας, τὰ καταπληκτικὰ σημεῖα καὶ τὰ συγκλονιστικὰ ἐκεῖνα θαύματα.
- Δευτ. 29,3 καὶ οὐκ ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν καὶ ὦτα ἀκούειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- Δευτ. 29,3 Δεν τα ἐκαταλαβάτε ὁμῶς καλὰ, διότι ὁ Κύριος, ἐπειδὴ δεν ἠθελήσατε, δὲν σας ἔδωκε μέχρι τῆς σημερινῆς ἡμέρας καρδίαν δια νὰ γνωρίζετε, μάτια δια νὰ βλέπετε, αὐτιά δια νὰ ἀκούετε.
- Δευτ. 29,4 καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὐκ ἐπαλαιώθη τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν οὐ κατετρίβη ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν·
- Δευτ. 29,4 Ἐν τούτοις σας καθωδήγησεν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη εἰς τὴν ἐρημον. Τα ἐνδύματά σας δεν ἐπάληωσαν καὶ δεν ἐφθάρησαν, καὶ τὰ ὑποδήματα σας δεν ἔλυσαν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια σας.
- Δευτ. 29,5 ἄρτον οὐκ ἐφάγετε, οἶνον καὶ σίκερα οὐκ ἐπίετε, ἵνα γινῶτε, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐγώ.
- Δευτ. 29,5 Συνηθισμένον ἄρτον δεν ἐφάγατε, οἶνον καὶ

οινοπνευματώδη ποτά δεν επίετε, επίνετε όμως ύδωρ που ανέβλυζε δια θαύματος Θεού, δια να μάθετε, ότι εγώ είμαι Κυριος ο Θεός σας.

Δευτ. 29,6 καὶ ἦλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου, καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἑσεβὼν καὶ Ὡγ βασιλεὺς Βασάν εἰς συνάντησιν ἡμῖν ἐν πολέμῳ, καὶ ἐπατάξαμεν αὐτούς

Δευτ. 29,6 Καὶ ἐφθάσατε ἕως αὐτὸν τὸν τόπον. Εξῆλθον δε ἀπὸ τὴν χώραν τῶν, δια νὰ σας πολεμήσουν Σηὼν ὁ βασιλεὺς τῆς πρωτευούσης Ἑσεβὼν καὶ Ὡγ ὁ βασιλεὺς τῆς Βασάν. Ἀλλ' ἡμεῖς τοὺς κατενικήσαμεν,

Δευτ. 29,7 καὶ ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γαδδὶ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ.

Δευτ. 29,7 καὶ κατελάβομεν τὴν χώραν τῶν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα ὡς κληρονομίαν εἰς τὴν φυλὴν Ῥουβὴν, εἰς τὴν φυλὴν Γαδ καὶ στο ἡμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ.

Δευτ. 29,8 καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, ἵνα συνῆτε πάντα, ὅσα ποιήσετε.

Δευτ. 29,8 Φροντίσατε νὰ τηρῆτε ὅλας τὰς ἐντολὰς τῆς διαθήκης αὐτῆς, δια νὰ κατανοήτε ὅλα καὶ νὰ ἐπιτυχᾶντε εἰς ὅλα ὅσα θὰ κάνετε.

Δευτ. 29,9 Ὑμεῖς ἐστήκατε πάντες σήμερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, οἱ ἀρχίφυλοι ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν καὶ οἱ κριταὶ ὑμῶν, καὶ οἱ γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ,

Δευτ. 29,9 Σεῖς ὅλοι σήμερον ἔχετε παρουσιασθῆ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν σας, οἱ γεροντότεροι ἀπὸ σας, οἱ δικασταὶ σας, οἱ ἀξιωματοῦχοι σας, ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται,

Δευτ. 29,10 αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ ἔκγονα ὑμῶν καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν, ἀπὸ ξυλοκόπου ὑμῶν καὶ ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν,

- Δευτ. 29,10 αι γυναίκες σας, τα παιδιά σας, οι ξένοι οι οποίοι
ευρίσκονται στο στρατόπεδόν σας, όλοι μέχρι των
ξυλοκόπων και των υδροφόρων,
- Δευτ. 29,11 παρελθεῖν ἐν τῇ διαθήκῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐν
ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ, ὅσα Κύριος ὁ Θεός σου διατίθεται
πρὸς σέ σήμερον,
- Δευτ. 29,11 ἔχετε παρουσιασθή, δια να περιληφθῆτε εἰς τὴν διαθήκην
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας καὶ εἰς τὰς κατάρας αὐτοῦ εἰς
περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν θα παραβῆτε ὅσα Κύριος ὁ
Θεός σας διατάσσει πρὸς σας σήμερον.
- Δευτ. 29,12 ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ εἰς λαόν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου Θεός,
ὃν τρόπον εἶπέ σοι, καὶ ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι
σου, Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.
- Δευτ. 29,12 Εἰάν ὁμως φανῆτε υπάκοοι καὶ ευπειθεῖς πρὸς αὐτόν, θα σας
αναδείξῃ λαόν του καὶ αὐτὸς θα εἶναι ὁ Θεός σας, ὅπως ἔχει
υποσχεθῆ στους προπάτοράς σας, τὸν Ἀβραὰμ, τὸν Ἰσαὰκ
καὶ τὸν Ἰακώβ.
- Δευτ. 29,13 καὶ οὐχ ὑμῖν μόνοις ἐγὼ διατίθεμαι τὴν διαθήκην
ταύτην καὶ τὴν ἀρὰν ταύτην,
- Δευτ. 29,13 Καὶ δὲν συνάπτω ἐγὼ ὁ Μωϋσῆς με σας μόνον τὴν διαθήκην
αὐτὴν καὶ εἰς περίπτωσιν παρανομιῶν σας τὴν κατάραν
αὐτὴν,
- Δευτ. 29,14 ἀλλὰ καὶ τοῖς ὧδε οὔσι μεθ' ὑμῶν σήμερον ἐναντίον
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ τοῖς μὴ οὔσι μεθ' ὑμῶν ὧδε
σήμερον.
- Δευτ. 29,14 ἀλλὰ καὶ με ἐκείνους που σήμερον εἶναι ἐδὼ μαζὴ σας,
καθὼς καὶ με ἐκείνους που δὲν εὐρίσκονται εἰς τὴν
συγκέντρωσιν αὐτὴν, δηλαδὴ με τοὺς ἀπογόνους σας, οἱ
οποῖοι δὲν ἔχουν ἀκόμη γεννηθῆ. Αὐτὰ δὲ ἐνώπιον Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σας.
- Δευτ. 29,15 ὅτι ὑμεῖς οἴδατε πῶς κατωκῆσαμεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς
παρήλθομεν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν, οὐς παρήλθετε,

- Δευτ. 29,15 Διότι σεις γνωρίζετε καλά πως κατοικήσαμεν εις την Αίγυπτον και πως διήλθομεν δια μέσου των λαών από τας χώρας των οποίων επεράσατε.
- Δευτ. 29,16 καὶ ἴδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν καὶ τὰ εἰδωλα αὐτῶν, ξύλον καὶ λίθον, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἃ ἐστι παρ' αὐτοῖς.
- Δευτ. 29,16 Εἶδατε τα μισητὰ και αηδὴ αὐτῶν πράγματα, τα εἰδωλά των τα ξύλινα και τα λίθινα, τα αργυρά και χρυσά, που ἔχουν.
- Δευτ. 29,17 μὴ τίς ἐστὶν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατριὰ ἢ φυλὴ, τίνος ἡ διάνοια ἐξέκλινεν ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθαι λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων; μὴ τίς ἐστὶν ἐν ὑμῖν ρίζα ἄνω φύουσα ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ;
- Δευτ. 29,17 Μηπως, τυχόν, παρ' ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει μεταξύ σας ἀνδρας η γυναικα, πατριὰ η φυλὴ των οποίων η καρδιά ἔχει ξεμακρύνει και ξεκόψει ἀπὸ Κυρίου τον Θεόν σας, ὥστε να ακολουθῇ και να λατρεύη τους εἰδωλικούς θεούς των ἐθνῶν ἐκείνων; Μηπως ὑπάρχει μεταξύ σας καμμιὰ δηλητηριασμένη ρίζα, ἀπὸ την οποίαν φυτρώνει χολή και πικρία;
- Δευτ. 29,18 καὶ ἔσται ἐὰν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀρχῆς ταύτης καὶ ἐπιφημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων· ὅσιά μοι γένοιτο, ὅτι ἐν τῇ ἀποπλανήσῃ τῆς καρδίας μου πορεύσομαι, ἵνα μὴ συναπολέσῃ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον.
- Δευτ. 29,18 Ἀς ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὀψιν σας ὅτι, ἐὰν κανεῖς ἀκούσῃ τας κατάρας αὐτῆς της διαθήκης και αλαζονευθῇ λέγων καθ' εαυτὸν “ἐγὼ θα ζήσω σύμφωνα με τας ἀμαρτωλὰς ἐπιθυμίας της καρδίας μου και ὅλα θα μου πάνε καλά”, θα ἐπέμβῃ και θα τον τιμωρήσῃ ὁ Θεός, δια να μη ἐπιδράσῃ ὁ ἀμαρτωλὸς αὐτός ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τον δίκαιον και τον παρασύρῃ στον δρόμον της ἀμαρτίας.
- Δευτ. 29,19 οὐ μὴ θελήσῃ ὁ Θεὸς εὐίλατεῦσαι αὐτῷ, ἀλλ' ἢ τότε

έκκαυθήσεται ὀργή Κυρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, καὶ κολληθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ
ἀραιὲς τῆς διαθήκης ταύτης αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ
τοῦ νόμου τούτου, καὶ ἐξαλείψει Κύριος τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν·

Δευτ. 29,19 Δεν θα θελήσει ο Θεός να ελεήσει τον αλαζόνα αυτόν, αλλά
θα ανάψει η οργή του Κυρίου και η ζηλοτυπία εναντίον του
ανθρώπου εκείνου και θα πέσουν επάνω του ὅλοι αι
κατάραι αυτής της διαθήκης, που είναι γραμμένοι στο
βιβλίον του Νομου, και θα εξαλείψει Κυριος το ὄνομά του
από την υπό τον ουρανόν.

Δευτ. 29,20 καὶ διαστελεῖ αὐτὸν Κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάντων υἱῶν
Ἰσραὴλ κατὰ πάσας τὰς ἀράς τῆς διαθήκης τὰς
γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου.

Δευτ. 29,20 Θα αποχωρίσει αὐτόν ο Κυριος και θα τον αποκόψει από
τους ἄλλους Ισραηλίτας, δια να τον παραδώσει εις θλίψεις
και συμφοράς, σύμφωνα με ὅλας τας κατάραις της
διαθήκης, αι οποιαι είναι γραμμένοι στο βιβλίον του Νομου
τούτου.

Δευτ. 29,21 καὶ ἐροῦσιν ἡ γενεὰ ἡ ἑτέρα, οἱ υἱοὶ ὑμῶν, οἱ
ἀναστήσονται μεθ' ὑμᾶς, καὶ ὁ ἀλλότριος, ὃς ἂν ἔλθῃ
ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ ὄψονται τὰς πληγὰς τῆς γῆς
ἐκείνης καὶ τὰς νόσους αὐτῆς, ἃς ἀπέστειλε Κύριος ἐπ'
αὐτήν,

Δευτ. 29,21 Η δε κατόπιν γενεά, οι απόγονοί σας, οι οποίοι θα ἔλθουν
ἐπειτα από σας, και ο ξένος που θα ἔλθῃ από μακρυνήν
χώραν, ὅταν ἴδουν τας συμφοράς του ἔθνους σας και τας
νόσους που ἐστείλεν εναντίον της χώρας σας ο Κυριος,

Δευτ. 29,22 θεῖον καὶ ἄλλα κατακεκαυμένον, πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς οὐ
σπαρήσεται οὐδὲ ἀνατελεῖ, οὐδὲ μὴ ἀναβῇ ἐπ' αὐτήν
πᾶν χλωρόν, ὥσπερ κατεστράφη Σόδομα και Γόμορρα,
Ἀδαμὰ καὶ Σεβωῖμ, ἃς κατέστρεψε Κύριος ἐν θυμῷ καὶ

ὀργῇ,

- Δευτ. 29,22 το θειάφι και το αλάτι που θα καίωνται, ὅλην την χώραν η οποία θα σπείρεται και δεν θα καρποφορή και δεν θα υπάρχη εις αυτήν κανένα χλωρόν δένδρον, διότι θα ἔχη καταστροφή, ὅπως τα Σοδομα και Γομορρα, η Αδαμά και η Σεβωῖμ, τας οποίας ο Κυριος επάνω εις την δικαίαν του αγανάκτησιν και οργήν κατέστρεψε,
- Δευτ. 29,23 καὶ ἐροῦσι πάντα τὰ ἔθνη· διατὶ ἐποίησε Κύριος οὕτω τῇ γῇ ταύτῃ; τίς ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος;
- Δευτ. 29,23 ὅλοι αυτοὶ και ὅλα τα ἔθνη θα ἐρωτήσουν· Διατί εξαπέστειλεν ο Κυριος τας τρομεράς καταστροφάς εναντίον αὐτῆς της χώρας; Εἰς τι οφείλεται η μεγάλη αὐτοῦ αγανάκτησις και οργή;
- Δευτ. 29,24 καὶ ἐροῦσιν· ὅτι κατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, ἃ διέθετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
- Δευτ. 29,24 Και θα απαντήσουν· Αὐτὰ ἐγιναν διότι οἱ Ἰσραηλίται κατεπάτησαν την διαθήκην Κυρίου του Θεοῦ των πατέρων των, την οποίαν συνήψε με τους προπάτοράς των, ὅταν εβγαλε αὐτοὺς ἐλευθέρους ἀπὸ την χώραν της Αἰγύπτου·
- Δευτ. 29,25 καὶ πορευθέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ἠπίσταντο, οὐδὲ διένειμεν αὐτοῖς·
- Δευτ. 29,25 διότι ηκολούθησαν και ἐλάτρευσαν ἄλλους θεοὺς, τους οποιους δεν ἐγνώριζον προηγουμένως και τους οποιους οὐτε εἶχε ποτέ ἐπιτρέψει ο αληθινὸς Θεός.
- Δευτ. 29,26 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὴν κατὰ πάσας τὰς κατάρας τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου,
- Δευτ. 29,26 Δια τοῦτο ὠργίσθη ο Κυριος εναντίον της χώρας ἐκείνης και ἔστειλε κατ' αὐτῆς ὅλας τας κατάρας, αἱ οποῖαι εἶναι γραμμέναι στο βιβλίον τούτου του Νομου.
- Δευτ. 29,27 καὶ ἐξῆρεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ

καὶ ὀργῇ καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ σφόδρα, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς εἰς γῆν ἑτέραν ὥσει νῦν.

Δευτ. 29,27 Τους εξερρίζωσεν ο Κυριος από την χώραν των με θυμόν και οργήν, με πολύ μεγάλον εξερεθισμόν, τους εξεδίωξεν εις άλλην χώραν όπου σήμερον υπάρχουν.

Δευτ. 29,28 τὰ κρυπτὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὰ δὲ φανερά ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου.

Δευτ. 29,28 Αι απόκρυφοι και βαθεῖαι βουλαί ανήκουν εις Κυριον τον Θεόν μας. Γνωσταί δε και φανεραί είναι εις ημάς και εις τα τέκνα μας δια μέσου των αιώνων ὅλαι αι εντολαί του θείου τούτου Νομου, τας οποίας πρέπει να τηρούμεν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 30

Δευτ. 30,1 Καὶ ἔσται ὡς ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ σέ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ἢ εὐλογία καὶ ἢ κατάρα, ἣν ἔδωκα πρὸ προσώπου σου, καὶ δέξη εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ἂν διασκορπίσῃ σε Κύριος ἐκεῖ,

Δευτ. 30,1 Οταν ὅλα αὐτὰ τα λόγια του Θεοῦ πραγματοποιηθοῦν εις σας, η ευλογία του Θεοῦ και η κατάρα που εγώ παρουσίασα ενώπιόν σας, και αποδεχθῆτε αὐτὰ με ὅλην σας την καρδίαν ἐκεῖ εις τα ἔθνη, εις τα οποία θα σας ἔχη διασκορπίσεις δια τας αμαρτίας σας ο Κυριος,

Δευτ. 30,2 καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν σου καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,

Δευτ. 30,2 και εν μετανοία επιστρέψετε προς Κυριον τον Θεόν σας, υπακούοντες με ὅλην σας την καρδίαν και με ὅλην σας την ψυχὴν εις ἐκεῖνα, τα οποία εγώ σήμερον σας διατάσσω,

- Δευτ. 30,3 καὶ ἰάσεται Κύριος τὰς ἁμαρτίας σου καὶ ἐλεήσει σε καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς διεσκόρπισέ σε Κύριος ἐκεῖ.
- Δευτ. 30,3 ο Κυριος θα συγχωρήσῃ καὶ θα θεραπεύσῃ τὰς ἁμαρτίας σας, θα σας ἐλεήσῃ καὶ θα σας συγκεντρώσῃ πάλιν εἰς τὴν πατρίδα σας ἀπὸ ὅλα τα ἔθνη, ἀνάμεσα εἰς τα ὁποῖα σας εἶχε διασκορπίσει.
- Δευτ. 30,4 ἐὰν ᾗ ἡ διασπορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἐκεῖθεν συνάξει σε Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἐκεῖθεν λήψεται σε Κύριος ὁ Θεός σου·
- Δευτ. 30,4 Καὶ ἀν ἀκόμῃ ἔχετε διασκορπισθῇ ἀπὸ το ἕνα ἕως το ἄλλο ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θα σας ἐπαναφέρῃ Κυριος ὁ Θεός σας εἰς τὴν πατρίδα σας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θα σας παραλάβῃ.
- Δευτ. 30,5 καὶ εἰσάξει σε ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου, καὶ κληρονομήσεις αὐτήν· καὶ εὖ σε ποιήσῃ καὶ πλεοναστόν σε ποιήσῃ ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου.
- Δευτ. 30,5 Ὁ Θεός σας θα σας ἐπαναφέρῃ καὶ θα σας εἰσαγάγῃ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποῖαν ἐκληρονόμησαν οἱ πρόγονοί σας, καὶ τὴν ὁποῖαν θα κληρονομήσετε τῶρα σεις. Θα σας εὐλογήσῃ ὁ Θεός καὶ θα σας ἀναδείξῃ πολὺ περισσοτέρους εἰς ἀριθμόν, παρ' ὅσον τοὺς προπάτοράς σας.
- Δευτ. 30,6 καὶ περικαθαριεῖ Κύριος τὴν καρδίαν σου καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ἵνα ζῇς σύ.
- Δευτ. 30,6 Ὁ Κυριος θα καθαρίσῃ καὶ θα εξαγνίσῃ τὴν καρδίαν σας καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἀπογόνων σας, διὰ νὰ ἀγαπάτε Κυριον τὸν Θεόν σας με ὅλην σας τὴν καρδίαν καὶ με ὅλην σας τὴν ψυχὴν, καὶ νὰ σας δώσῃ ἔτσι ὁ Θεός μακρότητα βίου.
- Δευτ. 30,7 καὶ δώσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰς ἀράς ταύτας ἐπὶ τοὺς

- Δευτ. 30,7 ἐχθρούς σου καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε, οἳ ἐδίωξαν σε.
Εάν σεις μετανοήσετε και συμμορφωθήτε προς το θεῖον θέλημα, τότε ο Κυριος θα εξαποστείλῃ αὐτάς τας κατάρας ἐναντίον των ἐχθρῶν σας, ἐναντίον ἐκείνων που σας μισοῦν και σας ἔχουν καταδιώξει.
- Δευτ. 30,8 καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ ποιήσῃς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον,
- Δευτ. 30,8 Σεις δε θα ἐπιστρέψετε ἐν μετανοίᾳ προς το Κυριον, θα υπακούσετε εἰς την φωνὴν Κυρίου του Θεοῦ σας και θα τηρήσετε τα ἐντολὰς του, αὐτάς τας ὁποίας ἐγὼ σήμερον σας δίδω,
- Δευτ. 30,9 καὶ πολυωρήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου καὶ ἐν τοῖς γενήμασι τῆς γῆς σου· ὅτι ἐπιστρέψει Κύριος ὁ Θεός σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σοὶ εἰς ἀγαθὰ, καθότι εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσι σου,
- Δευτ. 30,9 ο δε Κυριος θα ἐνδιαφερθῇ, θα φροντίσῃ και θα εὐλογήσῃ σας εἰς ὅλα τα ἔργα των χειρῶν σας, ἐκ τα παιδιὰ σας, εἰς τα γεννήματα των ζώων σας και εἰς τα προϊόντα της χώρας σας. Διότι Κυριος ο Θεός σας θα ἐπιστρέψῃ με εὐλογίας προς σας και θα εὐφρανθῇ με τα ἀγαθὰ που θα σας δώσῃ, ὅπως ηυφράνθη με τα ἀγαθὰ που εἶχε δώσει στους προπάτοράς σας.
- Δευτ. 30,10 ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, ἐὰν ἐπιστραφῇς ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.
- Δευτ. 30,10 Αὐτά θα γίνουν, ἐὰν υπακούσετε εἰς την φωνὴν Κυρίου του

Θεοῦ σας και τηρήσετε τας εντολάς αυτού, τον νόμον του και τα προστάγματά του, που είναι γραμμένα στο βιβλίον του Νομου τούτου, εάν δηλαδή επιστρέψετε προς Κυριον τον Θεόν σας με όλην σας την καρδίαν και με όλην σας την ψυχήν.

Δευτ. 30,11 Ὅτι ἡ ἐντολή αὕτη, ἣν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, οὐχ ὑπέρογκός ἐστιν οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐστιν.

Δευτ. 30,11 Αυτή δε η εντολή, την οποίαν ἐγὼ σήμερον σας δίδω, δεν εἶναι βαρεία και υπερβολική, οὔτε ευρίσκεται μακρὰν ἀπὸ σας.

Δευτ. 30,12 οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶ λέγων· τίς ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτήν, καὶ ἀκούσαντες αὐτήν ποιήσομεν;

Δευτ. 30,12 Δεν εἶναι ἐπάνω στον ουρανόν, ὥστε να αναγκασθῆτε να εἰπῆτε· Ποιὸς εἶναι δυνατόν να ανεβῇ στον ουρανόν, να πάρῃ την εντολήν αὐτήν, να μας την ανακοινώσῃ, και ημεῖς ἀκούσαντες να την εφαρμόσωμεν;

Δευτ. 30,13 οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶ λέγων· τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτήν, καὶ ἀκουστήν ἡμῖν ποιήσῃ αὐτήν, καὶ ποιήσομεν;

Δευτ. 30,13 Οὔτε ευρίσκεται πέραν ἀπὸ την θάλασσαν, ὥστε να εἰπῇ κανεῖς· Ποιὸς θα διαπλεύσῃ προς χάριν ἡμῶν στο ἄλλο ἄκρον της θαλάσσης, δια να πάρῃ προς χάριν μας την εντολήν, να μας την καταστήσῃ γνωστήν, ὥστε ημεῖς να την εφαρμόσωμεν;

Δευτ. 30,14 ἐγγὺς σοῦ ἐστὶ τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ταῖς χερσί σου ποιεῖν αὐτό.

Δευτ. 30,14 Ο λόγος του Κυρίου εἶναι πολὺ πλησίον σας, στο στόμα σας δια να τον ομολογήτε, εἰς την καρδίαν σας δια να τον πιστεύετε, εἰς τα χέρια σας δια να τον εφαρμόζετε.

Δευτ. 30,15 Ἴδου δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν.

- Δευτ. 30,15 Ἰδοὺ ἔχω θέσει ἐνώπιόν σας σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν.
- Δευτ. 30,16 ἔὰν εἰσακούσης τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἀγαπᾷν Κύριον τὸν Θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ζήσεσθε, καὶ πολλοὶ ἔσεσθε, καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.
- Δευτ. 30,16 Εἰάν υπακούσετε εἰς τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὰς ὁποίας ἐγὼ σήμερον σας δίδω, νὰ ἀγαπάτε δηλαδὴ Κυρίον τὸν Θεόν σας, νὰ πορεύεσθε εἰς ὅλας τὰς οδοὺς αὐτοῦ, νὰ τηρῆτε τοὺς νόμους τοῦ καὶ τὰς διατάξεις, τότε θὰ ζήσετε καὶ θὰ γίνετε πολυάριθμοι θὰ σας εὐλογήσῃ Κύριος ὁ Θεός σας εἰς ὅλην τὴν χώραν, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεσθε, διὰ νὰ τὴν καταλάβετε.
- Δευτ. 30,17 καὶ ἐὰν μεταστῇ ἡ καρδιά σου καὶ μὴ εἰσακούσης καὶ πλανηθεῖς προσκυνήσης θεοῖς ἑτέροις καὶ λατρεύσης αὐτοῖς,
- Δευτ. 30,17 Εἰάν ὁμως ἀλλάξῃ ἡ καρδιά σας καὶ δὲν υπακούσετε τὸν Κυρίον σας, πλανώμενοι δὲ προσκυνήσετε καὶ λατρεύσετε θεοὺς ἄλλους,
- Δευτ. 30,18 ἀναγγέλλω σοι σήμερον ὅτι ἀπωλεία ἀπολεῖσθε καὶ οὐ μὴ πολυήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.
- Δευτ. 30,18 ἀναγγέλλω σήμερον πρὸς σας ὅτι ὁλακληρωτικῶς θὰ καταστραφῆτε καὶ δὲν θὰ ζήσετε ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν χώραν, πρὸς τὴν ὁποίαν διαβαίνοντες τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν πηγαίνετε νὰ τὴν κληρονομήσετε.
- Δευτ. 30,19 διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν· ἔκλεξαι τὴν ζωὴν

- σὺ, ἵνα ζήσης σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου,
- Δευτ. 30,19 Επικαλούμαι σήμερον ενώπιόν σας μάρτυρας τον ουρανὸν και την γην, ὅτι ἔχω θέσει εμπρὸς εἰς σας την ζωὴν και τον θάνατον, την ευλογίαν και την κατάραν. Διαλέξετε λοιπὸν την ζωὴν, δια να ζήσετε ευτυχισμένοι, σεις και οι απόγονοί σας.
- Δευτ. 30,20 ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεὸν σου, εἰσακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἔχεσθαι αὐτοῦ· ὅτι τοῦτο ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου, κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ δοῦναι αὐτοῖς.
- Δευτ. 30,20 Μα αγαπάτε Κυριον τον Θεόν σας, να υπακούετε εἰς την φωνὴν του, να μένετε με σταθερότητα κοντὰ του. Διότι αὐτό εἶναι ἡ ζωὴ σας, ἡ μακροβιότης σας, ἡ παραμονὴ σας και ἡ μόνιμος εγκατάστασίς σας εἰς την χώραν, την ὁποίαν ο Κυριος ὠρκίσθη στους προπάτοράς σας, τον Αβραάμ, τον Ἰσαὰκ και τον Ἰακώβ, ὅτι θα δώσῃ εἰς αὐτούς.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 31

- Δευτ. 31,1 Καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ,
- Δευτ. 31,1 Ο Μωϋσῆς ετελείωσε διδάσκων ὅλα αὐτὰ τα λόγια του Θεοῦ πρὸς ὅλους τους Ἰσραηλίτας.
- Δευτ. 31,2 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἑκατὸν καὶ εἴκοσιν ἔτων ἐγὼ εἰμι σήμερον· οὐ δυνήσομαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι, Κύριος δὲ εἶπε πρὸς με· οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον.
- Δευτ. 31,2 Κατόπιν δε εἶπε πρὸς αὐτούς· “ἐγὼ εἶμαι σήμερον ἑκατὸν εἴκοσι ἔτων· δεν ἠμπορῶ πλέον να πηγαινοέρχομαι. Εξ ἄλλου ο Κυριος μου εἶχε πει· Δεν θα διαβῇς συ αὐτὸν τον

Ιορδάνην ποταμόν.

Δευτ. 31,3 Κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, αὐτὸς ἐξολοθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσεις αὐτούς· καὶ Ἰησοῦς ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.

Δευτ. 31,3 Επαναλαμβάνω προς σας και πάλιν· Κυριος ο Θεός σας, ο οποίος προπορεύεται ενώπιόν σας, αὐτός θα ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ εμπρός σας αὐτὰ τα ἔθνη, και σεις θα τα κληρονομήσετε. Ο δε Ιησούς του Ναυή θα εἶναι πλέον ο αρχηγός σας, ὅπως εἶπε προς ἐμέ ο Κυριος.

Δευτ. 31,4 καὶ ποιήσῃ Κύριος ὁ Θεός σου αὐτοῖς καθὼς ἐποίησε Σηὼν καὶ Ὠγ, τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τῇ γῇ αὐτῶν, καθότι ἐξωλόθρευσεν αὐτούς·

Δευτ. 31,4 Εναντίον των λαὼν ἐκείνων, που κατέχουν την γην της Επαγγελίας, θα κάμῃ ο Κυριος ο,τι ἐκάμε στους δύο βασιλεῖς των Αμορραίων, τον Σηὼν και τον Ωγ, οι οποίοι ἦσαν ανατολικάς του Ιορδάνου, ο,τι ἐκάμε και εις την χώραν των, διότι, ὅπως γνωρίζετε, ἐξωλόθρευσεν αὐτούς και τους λαοὺς των.

Δευτ. 31,5 καὶ παρέδωκεν αὐτούς Κύριος ὑμῖν, καὶ ποιήσετε αὐτοῖς, καθότι ἐνετειλάμην ὑμῖν.

Δευτ. 31,5 Ετσι ἔχει παραδώσει τους λαοὺς της Χαναάν εις τα χέρια σας ο Κυριος, και θα κάμετε εις αὐτούς ο,τι ἐγὼ σας διέταξα.

Δευτ. 31,6 ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλιάσης μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν, οὔτε μὴ σε ἀνῇ, οὔτε μὴ σε ἐγκαταλίπη.

Δευτ. 31,6 Να εἰσθε λοιπὸν ἀνδρεῖοι και θαρραλέοι· μη φοβηθῆτε, μη δειλιάσετε, μη πτοηθῆτε ἀπὸ αὐτούς, διότι Κυριος ο Θεός

σας, που είναι μαζί σας, προπορεύεται από σας και ούτε προς στιγμήν θα σας αφήση ούτε, πολύ περισσότερο, ολοτελώς θα σας εγκαταλείψη”.

ΔΕΥΤ. 31,7 καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔναντι παντὸς Ἰσραὴλ· ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, σὺ γὰρ εἰσελεύσῃ πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς, καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτὴν αὐτοῖς·

ΔΕΥΤ. 31,7 Ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἐνώπιον ὅλου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ· “ἔχε θάρρος, νὰ εἶσαι γενναῖος. Διότι σὺ, προπορευόμενος ὡς ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τούτου θὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς ὠρκίσθη τοῖς πατέράς μας, ὅτι θὰ τοὺς δώσῃ. Σὺ θὰ κατακτήσῃς αὐτήν καὶ θὰ τὴν διανείμῃς εἰς αὐτοὺς.

ΔΕΥΤ. 31,8 καὶ Κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε, οὐδὲ μὴ σε ἐγκαταλίπη· μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία.

ΔΕΥΤ. 31,8 Ὁ δὲ Κύριος, ὁ ὁποῖος πορεύεται μαζί σου, δὲν θὰ σε ἀφήσῃ οὐδὲ πρὸς στιγμήν οὐτε ποτὲ θὰ σε εγκαταλείψῃ μόνον. Μὴ φοβῆσαι λοιπὸν καὶ μὴ δειλιάζῃς”.

ΔΕΥΤ. 31,9 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον καὶ ἔδωκε τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς αἵρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

ΔΕΥΤ. 31,9 Ὁ Μωϋσῆς κατέγραψε τοὺς λόγους τοῦ Νομοῦ τούτου εἰς βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν τοῖς ἱερεῖς τῆς φυλῆς Λευὶ, τοὺς μεταφέροντας τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰσραηλιτῶν.

ΔΕΥΤ. 31,10 καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων· μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν ἑορτῇ σκηνοπηγίας,

ΔΕΥΤ. 31,10 Κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην διέταξεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς λέγων· “κάθε ἑπτὰ ἔτη κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀπελευθερώσεως

των δούλων και της αφέσεως των χρεών, κατά την εορτήν της Σκηνοπηγίας,

Δευτ. 31,11 ἐν τῷ συμπορεύεσθαι πάντα Ἰσραὴλ ὀφθῆναι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος, ἀναγνώσεσθε τὸν νόμον τοῦτον ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν·

Δευτ. 31,11 ὅταν ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται θα πηγαίνουν να εμφανισθοῦν ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας στον τόπον, τον οποίον θα ἐκλέξη ὁ Κύριος ὡς ναόν του, θα ἀναγνώσετε τον Νομον τούτον ἐνώπιον ὅλων των Ἰσραηλιτῶν, δια να τον ἀκούσουν ὅλοι.

Δευτ. 31,12 ἐκκλησιάσας τὸν λαόν, τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυτον τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, ἵνα ἀκούσωσι καὶ ἵνα μάθωσι φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ ἀκούσονται ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου·

Δευτ. 31,12 Αφού συγκεντρώσετε τον λαόν, τους ἄνδρας, τας γυναῖκας, τα παιδιά και τους ξένους που υπάρχουν εἰς τας πόλεις σας, θα ἀναγνώσετε τον νόμον, δια να τον ἀκούσουν ὅλοι και να μάθουν ἔτσι να εὐλαβούνται και να φοβούνται Κυριον τον Θεόν σας και να τηροῦν ὅλας τας ἐντολάς του νόμου τούτου.

Δευτ. 31,13 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, οἳ οὐκ οἶδασιν, ἀκούσονται καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας, ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

Δευτ. 31,13 Και τα παιδιά των, τα οποία δεν γνωρίζουν τον νόμον, θα τον ἀκούσουν και θα μάθουν να φοβούνται Κυριον τον Θεόν σας ὅλας τας ἡμέρας, κατὰ τας οποίας θα ζουν εἰς την χώραν, προς την οποίαν σεις διαβαίνοντες τον Ἰορδάνην πηγαίνετε, δια να την κληρονομήσετε”.

Δευτ. 31,14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἰδοὺ ἐγγίκασιν αἱ ἡμέραι

τοῦ θανάτου σου· κάλεσον Ἰησοῦν καὶ στήτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐντελοῦμαι αὐτῷ. καὶ ἐπορεύθη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Δευτ. 31,14

Ο δε Κυριος εἶπε προς τον Μωϋσὴν· “ἰδοὺ ἐπλησίασαν αἱ ἡμέραι του θανάτου σου· κάλεσε τον Ιησοῦν του Ναυή, σταθήτε πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου καὶ ἐγὼ θα δώσω εἰς αὐτὸν ἐντολὰς”. Ο Μωϋσῆς μαζὴ με τον Ιησοῦν του Ναυή ἐπορεύθη εἰς τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου καὶ ἐστάθησαν πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου.

Δευτ. 31,15

καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἔστη παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔστη ὁ στύλος τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Δευτ. 31,15

Κατέβη ὁ Κυριος μέσα εἰς τὴν νεφέλην καὶ ἐστάθη εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου. Εκεί, παρὰ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου, ἐστάθη καὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης.

Δευτ. 31,16

καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἰδοὺ σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστὰς οὗτος ὁ λαὸς ἐκπορνεύσει ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς, εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται, καὶ καταλείψουσίν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην αὐτοῖς.

Δευτ. 31,16

Εἶπεν ὁ Κυριος προς τον Μωϋσὴν· “ἰδοὺ, ἐφθασεν ὁ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον θα κοιμηθῇς συ μαζὴ με τοὺς πατέρας σου. Ἀλλὰ ὁ λαὸς αὐτὸς θα ξεσηκωθῇ καὶ εγκαταλείπων ἐμέ τον ἀληθινὸν Θεὸν θα ἐκτραπῇ εἰς πορνείαν ἀκολουθῶν τοὺς ξένους, τοὺς φαύλους θεοὺς τῆς χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτὸς σήμερον εἰσέρχεται. Ἐτσι δε θα με εγκαταλείψουν καὶ θα διαλύσουν τὴν συμφωνίαν, τὴν ὁποίαν εἶχα συνάψει με αὐτοὺς.

- Δευτ. 31,17 καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ καταλείψω αὐτοὺς καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔσται κατάβρωμα, καὶ εὐρήσουσιν αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις, καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· διότι οὐκ ἔστι Κύριος ὁ Θεός μου ἐν ἐμοί, εὕροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα.
- Δευτ. 31,17 Τότε δε θα οργισθῶ οργὴν μεγάλην ἐναντίον των κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην, θα τους εγκαταλείψω, θα ἀποστρέψω ἀπὸ αὐτοὺς τὸ πρόσωπόν μου καὶ ἀβοήθητοι πλέον αὐτοὶ ἀπὸ ἐμέ, θα καταφαγωθούν καὶ θα καταστραφούν ἀπὸ τους ἐχθροὺς των. Θα τους εὕρουν πολλὰ κακὰ καὶ πολλαὶ θλίψεις, καὶ τότε θα εἰπουν· Μας εὐρήκαν αὐταὶ αὖ συμφοραὶ, διότι δεν ὑπάρχει πλέον μαζὴ μας Κύριος ὁ Θεός μας.
- Δευτ. 31,18 ἐγὼ δὲ ἀποστροφῇ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ πάσας τὰς κακίας, ἃς ἐποίησαν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίους.
- Δευτ. 31,18 Εγὼ δε θα ἀποστρέψω με ἀγανάκτησιν τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ αὐτοὺς κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην δι' ὅλας τὰς παρανομίας, τὰς ὁποίας διέπραξαν με τὸ νὰ στραφούν καὶ ἀκολουθήσουν ξένους θεοὺς.
- Δευτ. 31,19 καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ὁδοῦ ταύτης καὶ διδάξατε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἵνα γένηται μοι ἡ ὁδὸς αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ.
- Δευτ. 31,19 Γράψατε, λοιπόν, τώρα τὰ λόγια τῆς ἐπομένης ὁδοῦ, διδάξατέ την στους Ἰσραηλίτας, θέσατέ την εἰς τὰ στόματά των, ὥστε αὕτη ἡ ὁδὸς νὰ γίνη μία καταμαρτυρία ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν.
- Δευτ. 31,20 εἰσάξω γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι, καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθέντες κορήσουσι· καὶ

ἐπιστραφήσονται ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους καὶ
λατρεύσουσιν αὐτοῖς καὶ παροξυνοῦσί με καὶ
διασκεδάσουσι τὴν διαθήκην μου.

Δευτ. 31,20

Διότι ἐγὼ μεν θα εἰσαγάγω αὐτοὺς εἰς τὴν εὐφορον καὶ
πλουσίαν γην, τὴν ὁποίαν ὠρκίσθην στους προπάτοράς των
ὅτι θα τοὺς δώσω, τὴν γην που ῥέει γάλα καὶ μέλι. Εκεί θα
φάγουν καὶ θα ἐμπλησθοῦν μέχρι κορεσμοῦ. Ἐπειτα ὁμως
θα στραφοῦν καὶ θα ἀκολουθήσουν ξένους θεοὺς καὶ θα
λατρεύσουν αὐτοὺς καὶ θα διαλύσουν τὴν διαθήκην μου καὶ
θα γίνουν αἰτία νὰ ἐξοργισθῶ ἐναντίον των.

Δευτ. 31,21

καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ ὁδὴ αὕτη κατὰ πρόσωπον
μαρτυροῦσα, οὐ γὰρ μὴ ἐπιλησθῇ ἀπὸ στόματος αὐτῶν
καὶ ἀπὸ στόματος τοῦ σπέρματος αὐτῶν· ἐγὼ γὰρ οἶδα
τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ὅσα ποιοῦσιν ὥδε σήμερον πρὸ
τοῦ εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν
ὥμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

Δευτ. 31,21

Τότε δε θα ὀρθωθῇ ἐναντίον των αὐτὴ ἡ ὁδὴ,
καταμαρτυροῦσα εἰς βᾶρος των· διότι δεν θα λησμονηθῇ
αὐτὴ καὶ δεν θα παύσῃ νὰ ἀπαγγέλλεται ἀπὸ τὸ στόμα των
καὶ ἀπὸ τὸ στόμα των ἀπογόνων των. Θα γίνουν αὐτά, διότι
ἐγὼ γνωρίζω πολὺ καλὰ τὰς πονηρίας των, ὅσα
διαπράττουν ἐδῶ σήμερον πρὶν τοὺς εἰσαγάγω εἰς τὴν
εὐφορον καὶ πλουσίαν γην, τὴν ὁποίαν ὠρκίσθηκα στους
πατέρας των”.

Δευτ. 31,22

καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὴν ὁδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

Δευτ. 31,22

Ὁ Μωϋσῆς ἐγράψεν αὐτὴν τὴν ὁδὴν κατὰ τὴν ἡμέραν
ἐκείνην καὶ τὴν ἐδίδαξεν στους Ἰσραηλίτας.

Δευτ. 31,23

καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς Ἰησοῖ καὶ εἶπεν· ἀνδρίζου καὶ
ἴσχυε, σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν,
ἣν ὥμοσεν αὐτοῖς Κύριος, καὶ αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ.

Δευτ. 31,23

Ἐδωσε δε ἐντολήν στον Ἰησοῦν τοῦ Ναυὴ καὶ τοῦ εἶπε· “νὰ

	είσαι ανδρείος, να είσαι γενναίος, διότι συ θα οδηγήσης τους Ισραηλίτας μέσα εις την γην, την οποίαν ωρκίσθη προς αυτούς ο Κυριος. Αυτός δε ο Κυριος θα είναι μαζί σου”.
Δευτ. 31,24	Ἦνίκα δὲ συνετέλεσε Μωυσῆς γράφων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος,
Δευτ. 31,24	Οτε ο Μωϋσῆς ετελείωσε γράφων ὅλους τους λόγους του νόμου τούτου εις βιβλίον μέχρι τέλους,
Δευτ. 31,25	καὶ ἐνετείλατο τοῖς Λευίταις τοῖς αἵρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου λέγων·
Δευτ. 31,25	διέταξέ τους Λευῖτας, τους μεταφέροντας την Κιβωτόν της Διαθήκης του Κυρίου λέγων·
Δευτ. 31,26	λαβόντες τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου θήσετε αὐτὸ ἐκ πλαγίων τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον.
Δευτ. 31,26	“λάβετε το βιβλίον του Νομου τούτου και θέσατέ το παραπλεύρως της Κιβωτού της Διαθήκης Κυρίου του Θεού σας· εκεί θα είναι πάντοτε δια να μαρτυρή εις σας το θέλημα του Θεού. Θα είναι και μάρτυς κατηγορίας,
Δευτ. 31,27	ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν ἐρεθισμόν σου καὶ τὸν τράχηλόν σου τὸν σκληρόν· ἔτι γὰρ ἐμοῦ ζῶντος μεθ’ ὑμῶν σήμερον, παραπικραίνοντες ἦτε τὰ πρὸς τὸν Θεόν, πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου;
Δευτ. 31,27	διότι ἐγὼ γνωρίζω ὅτι εἰσθε λαὸς ευερέθιστος και σκληροτράχηλος, αφοῦ, ἐνὼ ἐγὼ ζῶ ἀκόμη μαζί σας μέχρι σήμερον, σεις επικραίνετε συνεχῶς Κυριον τον Θεόν, πως και μετὰ τον θάνατόν μου δεν θα πράξετε τα ἴδια;
Δευτ. 31,28	ἐκκλησιάσατε πρὸς με τοὺς φυλάρχους ὑμῶν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν καὶ τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, ἵνα λαλήσω εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ διαμαρτύρωμαι αὐτοῖς τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
Δευτ. 31,28	Συγκεντρώσατε ενώπιόν μου τους αρχηγούς των φυλών,

τους πρεσβυτέρους σας, τους δικαστάς σας και τους γραμματείς σας, δια να ομιλήσω εις τα αυτιά των όλους αυτούς τους λόγους και να καλέσω τον ουρανόν και την γην μάρτυρας εναντίον των.

Δευτ. 31,29 οἶδα γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς μου ἀνομία ἀνομήσετε καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν, καὶ συναντήσεται ὑμῖν τὰ κακὰ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν, ὅτι ποιήσετε τὰ πονηρὰ ἐναντίον Κυρίου παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν.

Δευτ. 31,29 Γνωρίζω πολὺ καλὰ ὅτι μετὰ τον θάνατόν μου θα παρανομήσετε, θα παρεκκλίνετε ἀπὸ τον δρόμον, τον ὁποῖον ἐγὼ σας ἔδωσα ἐντολήν να ἀκολουθήτε. Καὶ το ἀποτέλεσμα θα εἶναι ὅτι θα σας εὕρουν πολλαὶ συμφοραὶ ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγον χρόνον, διότι θα διαπράξετε πονηρίας ἐναντίον του Κυρίου, ὥστε να τον παροργίσετε με τα ἀμαρτωλά ἔργα των χειρῶν σας”.

Δευτ. 31,30 καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας τὰ ῥήματα τῆς ὁδῆς ταύτης ἕως εἰς τέλος.

Δευτ. 31,30 Μετὰ ταῦτα ο Μωϋσῆς μίλησε εις τα αυτιά ὅλης της συγκεντρώσεως τα λόγια της επομένης ὁδῆς μέχρι τέλους.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 32

Δευτ. 32,1 Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

Δευτ. 32,1 Πρόσεχε ουρανέ, διότι θα ομιλήσω καὶ ας ἀκούσῃ ἡ γῆ τα λόγια του στόματός μου.

Δευτ. 32,2 προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμα μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ’ ἄγνωστιν καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.

Δευτ. 32,2 Ὡπως περιμένει ἡ γῆ την βροχήν, ἔτσι καὶ οἱ ἄνθρωποι ας

περιμένουν τα βαθυστόχαστα αυτά λόγια μου. Ας κατεβούν
εις την γην τα λόγια μου, όπως η δροσιά και η πλούσια
βροχή εις την χλόην και όπως η χιών στο χάρτον.

Δευτ. 32,3 ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα· δότε μεγαλωσύνην τῷ
Θεῷ ἡμῶν.

Δευτ. 32,3 Διότι το ὄνομα του Κυρίου ανέφερα. Δοξάσατε και
μεγαλύνετε τον Θεόν μας !

Δευτ. 32,4 Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ
κρίσεις· Θεὸς πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία, δίκαιος καὶ
ὁσιος Κύριος.

Δευτ. 32,4 Αυτός είναι Θεός, του οποίου τα έργα είναι γνήσια και
αληθινά και όλαι αι εντολαί του δίκαιαι. Είναι Θεός
αξιόπιστος, δεν υπάρχει εις αυτόν τίποτε το άδικον. Ο
Κυριος είναι δίκαιος και άγιος.

Δευτ. 32,5 ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ, γενεὰ σκολιὰ καὶ
διεστραμμένη.

Δευτ. 32,5 Οι Ισραηλίται ημάρτησαν εναντίον του. Δια τούτο και δεν
είναι ιδικά του παιδιά, είναι παιδιά γεμάτα πτώσεις και
μομφάς, γενεά άδικος και διεστραμμένη.

Δευτ. 32,6 ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδετε; οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ
σοφός; οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατήρ ἐκτήσατό σε καὶ
ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε;

Δευτ. 32,6 Αυτά λοιπόν ανταποδίδετε στον Κυριον; Τοσον πολύ μωρός
λαός και ασύνετος είσθε; Ο Θεός αυτός δεν είναι ο πατήρ, ο
οποίος σας έκαμε ιδικούς του υιούς, σας έδωσε ύπαρξιν και
σας έπλασε;

Δευτ. 32,7 μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη γενεᾶς γενεῶν·
ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς
πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι.

Δευτ. 32,7 Ενθυμηθήτε τους περασμένους αιώνας, αναλογισθήτε τα
έτη των περασμένων γενεών. Ρώτησε τον πατέρα σου και
θα σου αναγγείλη ποίος είναι ο Θεός σου, ρώτησε τους

γεροντοτέρους σου και αυτοί θα σου ειπουν.

Δευτ. 32,8 ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ,

Δευτ. 32,8 Οτε ο Θεός διεμέριζε τα ἔθνη εις τα διάφορα μέρη της γης και ὠριζε τας περιοχάς όπου θα μένουν, όταν διέσπειρε τους απογόνους του Αδάμ εις τα διάφορα σημεία της γης, καθώριζε και τα σύνορα των εθνῶν σύμφωνα με τον αριθμὸν των ἀγγέλων, που θα ἦσαν οι φύλακές των.

Δευτ. 32,9 καὶ ἐγενήθη μερίς Κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ.

Δευτ. 32,9 Ο Ιακώβ ὁμως, οι Ισραηλίται που προήλθον ἀπὸ αὐτόν, ἐγιναν το ἰδιαίτερον μερίδιον του Κυρίου, λαὸς ὡς ἰδιαίτερα του κληρονομικῆ μερίς.

Δευτ. 32,10 αὐτάρκησεν αὐτόν ἐν γῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτόν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτόν καὶ διεφύλαξεν αὐτόν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ,

Δευτ. 32,10 Ο Θεός ἔκαμε τον λαὸν αὐτόν αὐτάρκη εις περιοχὴν ἐρημον και ἀγονον, και εν καιρῷ δίψης και καύματος ἡλίου εις την γην, εις τόπον ξηρόν και ἀνυδρον τους ἔδωσεν ὕδωρ. Ὡδήγησεν αὐτοὺς κύκλῳ δια της ἐρήμου, τους ἐπαιδαγώγησε με θλίψεις, τους διεφύλαξεν ὡσάν κόρην οφθαλμοῦ.

Δευτ. 32,11 ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διείς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῷ μεταφρένων αὐτοῦ.

Δευτ. 32,11 Ο Θεός εἶναι σαν τον αετὸν ο ὁποῖος σκεπάζει και προστατεύει την φωλεάν του, ἀγαπᾷ με πάθος τους νεοσσούς του και ἀπλώσας τας πτέρυγας του ἔλαβε και ετοποθέτησεν αὐτοὺς ἐπάνω εις την ράχιν του.

Δευτ. 32,12 Κύριος μόνος ἤγεν αὐτοὺς καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἄλλότριος.

- Δευτ. 32,12 Ο Κυριος, αυτός μόνος ωδηγούσε τους προπάτοράς μας και δεν υπήρχε ξένος Θεός μαζί με αυτούς.
- Δευτ. 32,13 άνεβίβασεν αυτούς ἐπὶ τὴν ἰσχύν τῆς γῆς, ἐψώμισεν αυτούς γενήματα ἀγρῶν· ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας,
- Δευτ. 32,13 Ανεβίβασεν αυτούς εἰς ἰσχυρά μέρη τῆς γῆς, εἰς τὰ ὄρη τῆς γῆς τῆς Επαγγελίας, ἔδωκεν εἰς αυτούς ἄρτους τα γενήματα των ἀγρῶν. Εθήλασαν μέλι ἀπὸ βράχους καὶ ἔλαιον ἀπὸ ελαιόδενδρα φυτευμένα εἰς πετρώδη βουνά.
- Δευτ. 32,14 βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.
- Δευτ. 32,14 Εφαγαν βούτυρον βοῶν, ἔπιαν γάλα προβάτων, ἐχόρτασαν με παχεῖς κριους καὶ αμνούς, με μοσχάρια καὶ τράγους· ἔφαγον μεστωμένον σίτον, ὅμοιον με λιπαροὺς νεφρούς καὶ σαν κατακόκκινον αἷμα ἔπιαν κρασί ἀπὸ σταφύλια.
- Δευτ. 32,15 καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος, ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη· καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.
- Δευτ. 32,15 Εφαγεν ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς καὶ ἐχόρτασε με το παραπάνω. Καὶ ὁμως ὁ ἡγαπημένος αὐτὸς λαὸς ἐκλώττησε τὸν Θεόν. Ελιπάνθη, επαχύνθη, ηυξήθη εἰς λαὸν πολὺν καὶ ὁμως ἐγκατέλιπε τὸν Θεόν τὸν δημιουργὸν του καὶ ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν σωτήρα του.
- Δευτ. 32,16 παρώξυνάν με ἐπ' ἄλλοτρίοις, ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν παρεπίκρανάν με·
- Δευτ. 32,16 Με παρώργισαν ἐναντίον των, διότι ἐλάτρευσαν ξένους θεούς, με κατεπίκραναν με τα ἀηδιαστικά εἰδωλα, που προσεκύνησαν.
- Δευτ. 32,17 ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ Θεῷ, θεοῖς, οἷς οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἤκασιν, οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ

πατέρες αὐτῶν.

Δευτ. 32,17 Προσέφεραν θυσίας εἰς τὰ δαιμόνια καὶ ὄχι εἰς ἐμὲ τὸν ἀληθινὸν Θεόν, εἰς εἰδωλολατρικούς θεούς, τοὺς οὗς οὐκ ἐγνώριζον· ἦσαν αὐτοὶ θεοὶ καινούργιοι, οὗς νῦν τελευταῖα ἔχουσιν ἔλθει, καὶ τοὺς οὗς οὐκ ἐγνώριζαν οἱ πρόγονοί των.

Δευτ. 32,18 Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Δευτ. 32,18 Ἀφήκες, Ἰσραηλιτικὴ λαὲ, τὸν Θεόν που σε ἐγέννησε, καὶ ἐλησμόνησες τὸν Θεόν που σε ἐθρέψε καὶ σε τρέφει.

Δευτ. 32,19 καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων

Δευτ. 32,19 Καὶ ὁ Θεὸς εἶδε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν λατρείαν σου πρὸς τὰ εἰδωλα, ἐξηλοτύπησε καὶ ὠργίσθη με θυμὸν μέγαν ἐναντίον τέτοιων υἱῶν καὶ θυγατέρων,

Δευτ. 32,20 καὶ εἶπεν· ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν, υἱοί, οἳ οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

Δευτ. 32,20 καὶ εἶπε· θα ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ αὐτῶν, θα φανερώσω εἰς αὐτοὺς τί θα τοῖς συμβῇ ἀργότερα ἐξ αἰτίας τῆς ἀποστασίας των, διότι εἶναι γενεὰ διεστραμμένη, υἱοὶ ἀπὸ τοὺς οὗς ἔχει λείψει ἡ πίστις των πρὸς ἐμὲ.

Δευτ. 32,21 αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῷ, παρωξυνάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργίσω αὐτοὺς.

Δευτ. 32,21 Αὐτοὶ ἐγέναν αἰτία νὰ ζηλοτυπήσω, διότι ἐλάτρευσαν ἀνύπαρκτον Θεόν, με ἐξηρέθισαν νὰ ὀργισθῶ, διότι ἐλάτρευσαν τὰ εἰδωλα. Θα τοὺς κάμω καὶ ἐγὼ νὰ ζηλοτυπήσουν παραδίδων αὐτοὺς δούλους εἰς εἰδωλολατρικά ἔθνη, θα τοὺς κάμω νὰ δυσφορήσουν καὶ ἀγανακτήσουν, ὅταν τοὺς παραδῶ εἰς βάρβαρον εἰδωλολατρικὸν ἔθνος.

- Δευτ. 32,22 ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ᾄδου κάτω, καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων.
- Δευτ. 32,22 Διότι ἀναψε πλέον ἡ φωτιά του θυμοῦ μου· το πυρ της οργῆς μου θα φθάση κάτω ἕως στον ἄδην, θα καταφάγη την γην και τα προϊόντα της, θα καταφλέξη και θα ζώση με φλόγες τα θεμέλια των ὀρέων.
- Δευτ. 32,23 συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς.
- Δευτ. 32,23 Πολλαριθμούς θα επισωρεύσω ἐναντίον των θλίψεις και συμφοράς· θα εξαντλήσω τα βέλη μου κτυπὼν αὐτούς.
- Δευτ. 32,24 τηκόμενοι λιμῶ καὶ βρώσει ὀρνέων καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων ἐπαποστελῶ εἰς αὐτούς μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ γῆν.
- Δευτ. 32,24 Θα λυώνουν ἀπὸ την πείναν, θα γίνουν τροφή εἰς τα ὀρνεα, θα συσπάται οδυνηρῶς και ἀθεραπεύτως ἡ ράχis των. Θηρία που θα τρίζουν τα δόντια των θα στείλω ἐναντίον των· δηλητηριώδη ερπετὰ ἐξερεθισμένα θα σύρονται εἰς την γην των, δια να τους πλήξουν.
- Δευτ. 32,25 ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.
- Δευτ. 32,25 Ἐξω ἀπὸ τας οἰκίας των ἡ ἐχθρική μάχαιρα θα ἀφήσῃ τους γονεῖς χωρὶς τέκνα, μέσα εἰς τα σπίτια θα κυριαρχή ὁ φόβος. Τρομοκρατημένοι θα εἶναι ὁ νεανίσκος και ἡ παρθένος, τὸ βρέφος που θηλάζει και ὁ γέρον της προχωρημένης ηλικίας.
- Δευτ. 32,26 εἶπα· διασπερῶ αὐτούς, παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν,
- Δευτ. 32,26 Εἶχα πει και αποφασίσῃ να διασκορπίσω αὐτοὺς ἀνάμεσα εἰς τα ἔθνη και να εξαλείψω την ἀνάμνησίν των μεταξύ των ἀνθρώπων.

- Δευτ. 32,27 εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσιν, ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι, μὴ εἴπωσιν· ἡ χεὶρ ἡμῶν ἢ ὑψηλὴ καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.
- Δευτ. 32,27 Καὶ θα ἐπραγματοποιῶν αὐτὴν μου τὴν ἀπόφασιν, εἴαν δὲν εἶχα ὀργισθῇ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῶν. Δὲν θέλω νὰ γίνουσι οἱ ἐχθροὶ τῶν μακροχρονιώτεροι καὶ ἰσχυρότεροι ἀπὸ αὐτοῦς, διὰ νὰ μὴ καυχῶνται καὶ λέγουν· Ἡ ἰδικὴ μας μεγάλη δύναμις ἐπέφερε κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν αὐτάς τας καταστροφάς καὶ ὄχι ὁ Κύριος.
- Δευτ. 32,28 ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη.
- Δευτ. 32,28 Ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἔχει χάσει τὰ λογικά του, ἔχασε τὴν ὀρθοφροσύνην του, δὲν γνωρίζει τι πράττει.
- Δευτ. 32,29 οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα· καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.
- Δευτ. 32,29 Δὲν θέλησαν νὰ συνετισθοῦν καὶ νὰ κατανοήσουν αὐτά. Ἀς υποστοῦν λοιπὸν κατὰ τὸν ἐπακολουθοῦντα καιρὸν τὰς συνεπειὰς τῆς ἀφροσύνης καὶ πονηρίας τῶν.
- Δευτ. 32,30 πῶς διώξεται εἷς χιλίους καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς;
- Δευτ. 32,30 Εἶναι ἀφρονες, διότι δὲν ἐννοοῦν, πῶς εἶναι δυνατόν ἓνας ἐχθρὸς νὰ καταδιώξῃ χιλίους ἄνδρας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δύο ἐχθροὶ νὰ τρέψουν εἰς φυγὴν δεκάδας χιλιάδων Ἰσραηλίτας, εἴαν δὲν ἐγκατέλιπεν αὐτοὺς ὁ Κύριος καὶ δὲν τοὺς παρέδιδεν τοῖς ἐχθροῦς τῶν;
- Δευτ. 32,31 ὅτι οὐκ εἰσὶν ὥς ὁ Θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.
- Δευτ. 32,31 Διὰ τί ὁ Θεὸς μας δὲν εἶναι ἀνίσχυρος, ὡς τοὺς θεοὺς τῶν εἰδωλολατρῶν· οἱ ἐχθροὶ μας εἶναι ἀνόητοι καὶ δὲν ἔμπορουν νὰ ἴδουν καὶ νὰ ἐννοήσουν αὐτά.
- Δευτ. 32,32 ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων ἢ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ

κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν
σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς·

Δευτ. 32,32

Αμπελος ἰδική μου ἦτο ὁ ἰσραηλιτικὸς λαός· τώρα ὁμως
εἶναι ἀμπέλι που προέρχεται ἀπὸ τα διεφθαρμένα Σοδομα,
τα κλήματα τῶν ἀπὸ την διεφθαρμένην Γομόρραν. Ὁ
καρπὸς τῆς ἀποστασίας τῶν, τα σταφύλια τῆς ἀμπέλου
αυτῆς, εἶναι χολὴ καὶ πικρία.

Δευτ. 32,33

θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν καὶ θυμὸς ἀσπίδων
ἀνίατος.

Δευτ. 32,33

Ὁ οἶνος τῶν τοὺς μεθὰ καὶ τοὺς ἐξερεθίζει μέχρι τοῦ θυμοῦ
δρακόντων, τοὺς ἐπιφέρει ἀθεράπευτον θυμὸν σαν τῆς
ἐξωργισμένης οχιάς.

Δευτ. 32,34

οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνῆκται παρ' ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισται ἐν
τοῖς θησαυροῖς μου;

Δευτ. 32,34

Μηπως τάχα αὖ ἀποστασίαι αὐταὶ καὶ αὖ συνέπειαι τῶν δὲν
ἔχουν συγκεντρωθῇ καὶ καταγραφῇ εἰς βιβλίον που ἔχει
σφραγισθῇ καὶ ἀποτεθῇ στοὺς θησαυροὺς μου;

Δευτ. 32,35

ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν
σφαλῇ ὁ ποῦς αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτοῖς,
καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν.

Δευτ. 32,35

Ἀναμφιβόλως θὰ τιμωρήσω αὐτοὺς εἰς ἡμέραν, που θὰ
ἐκδηλωθῇ ἡ ὀργή μου, ὅταν θὰ σκοντάψουν τὰ πόδια τῶν.
Πλησιάζει ἡ ἡμέρα τῆς καταστροφῆς τῶν, ὅλα εἶναι ἔτοιμα
διὰ τὴν τιμωρίαν τῶν.

Δευτ. 32,36

ὅτι κρίνει Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις
αὐτοῦ παρακληθήσεται· εἶδε γὰρ παραλελυμένους
αὐτοὺς καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους.

Δευτ. 32,36

Ὁ δίκαιος Θεὸς θὰ κρίνῃ καὶ θὰ τιμωρήσῃ τὸν λαὸν τοῦ καὶ
θὰ πάρῃ ικανοποίησιν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ ἀπὸ τοὺς
ἀποστατήσαντας δούλους τοῦ· διότι θὰ τοὺς ἴδῃ
παραλελυμένους λιπόψυχους καὶ ἐξηντλημένους ἀπὸ τὴν
ἐξορίαν, εγκαταλελειμμένους καὶ ἀπροστατεύτους.

- Δευτ. 32,37 καὶ εἶπε Κύριος· ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθειςαν ἐπ' αὐτοῖς;
- Δευτ. 32,37 Καὶ ὁ Κύριος θα εἴπῃ τότε· ποὺ εἶναι οἱ θεοὶ τῶν, στοὺς οὓς οἱ εἰσὶν ἐπὶ αὐτοῖς πεποιθήσιν;
- Δευτ. 32,38 ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἡσθίετε καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν καὶ γεννηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί.
- Δευτ. 32,38 Ποὺ εἶναι οἱ θεοί, τῶν οὓς τὸ λίπος τῶν θυσιῶν τῶν ἐτρώγατε καὶ τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν τῶν ἐπίνατε; Ἀς σηκωθούν τῶρα, ἄς σας βοηθήσουν, ἄς γίνων προστάται σας !
- Δευτ. 32,39 ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω, πατάξω καὶ ἐγὼ ἰάσομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.
- Δευτ. 32,39 Ἰδέτε καλὰ, ἰδέτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος Θεὸς ἐκτὸς ἀπὸ ἐμέ. Ἐγὼ θανατώνω καὶ ἐγὼ ζωοποιῶ· ἐγὼ θα πλήξω καὶ ἐγὼ θα θεραπεύσω. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς οὓς θα ἡμπορέσῃ νὰ βγάλῃ ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ χέρια μου.
- Δευτ. 32,40 ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου καὶ ὁμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου καὶ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα,
- Δευτ. 32,40 Σηκώνω στὸν οὐρανὸν τὸ χέρι μου, ὀρκίζομαι εἰς τὴν ὑψωμένην παντοδύναμον δεξιάν μου καὶ λέγω· Ἐγὼ εἰμι ὁ αἰώνιος καὶ ἀναλλοίωτος Θεός.
- Δευτ. 32,41 ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω·
- Δευτ. 32,41 Ὀρκίζομαι ὅτι θὰ κάμω κοπτεράν τὴν μάχαιράν μου ὡς τὴν ἀστραπὴν, ὅτι τὸ χέρι μου θὰ ἀποστείλῃ τὴν δικαίαν τιμωρίαν κατὰ πάσης κακίας· θὰ τιμωρήσω τοὺς ἐχθροὺς καὶ θὰ ἀνταποδώσω ὅ,τι πρέπει εἰς ἐκείνους, ποὺ με μισοῦν.
- Δευτ. 32,42 μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου

φάγεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ
αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν.

Δευτ. 32,42

Τα βέλη μου θα μεθύσουν ἀπὸ τὸ αἷμα, που θα χυθῇ, ἡ
μάχαιρά μου θα φάγῃ κρέατα αμαρτωλῶν, θα ικανοποιηθῇ
ἡ δικαιοσύνη μου ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν φονευομένων καὶ τῶν
αἰχμαλώτων, ἀπὸ κεφάλια ἀρχόντων, που θα πέσουν.

Δευτ. 32,43

εὐφράνθητε, οὐρανοί, ἅμα αὐτῷ, καὶ
προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ·
εὐφράνθητε, ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ
ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν
υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικᾶται, καὶ ἐκδικήσῃ καὶ ἀνταποδώσῃ
δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσῃ, καὶ
ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δευτ. 32,43

Δια τὴν ἀπόδοσιν αὐτὴν τῆς δικαιοσύνης ας χαροῦν οἱ
ουρανοὶ μαζὴ με τὸν Κυρίον, ας προσκυνήσουν αὐτὸν ὅλοι
οἱ ἄγγελοί του. Χαρήτε λαοὶ μαζὴ με τὸν λαόν του Θεοῦ· ας
ἐνισχύσουν τὸν λαόν του Θεοῦ ὅλοι ὅσοι εἶναι υἱοὶ του
Θεοῦ, διότι ὁ Θεὸς ἐκδικεῖται τὸ αἷμα τῶν υἱῶν του. Θὰ
ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον, θὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐχθροὺς του καὶ
στοὺς μισοῦντας αὐτὸν θὰ ἀνταποδώσῃ κατὰ τὰ ἔργα τῶν
καὶ ἔτσι θὰ καθαρῇ τὴν χώραν του λαοῦ του ἀπὸ τὰ κακὰ
στοιχεῖα”.

Δευτ. 32,44

Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὴν ὥδὴν ταύτην ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ
εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ ἐλάλησε πάντας τοὺς λόγους τοῦ
νόμου τούτου εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, αὐτὸς καὶ Ἰησοῦς ὁ
τοῦ Ναυή.

Δευτ. 32,44

Αὐτὴν τὴν ὥδὴν τὴν ἐγράψεν ὁ Μωϋσῆς κατὰ τὴν ἡμέραν
ἐκείνην καὶ τὴν ἐδίδαξεν στοὺς Ἰσραηλῖτας. Εἰσῆλθε δε στὸν
Ἰσραηλιτικὸν λαόν καὶ εἶπε εἰς τὰ αὐτιά του λαοῦ, αὐτὸς καὶ
ὁ Ἰησοὺς τοῦ Ναυή, ὅλους τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.

Δευτ. 32,45

καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν παντὶ Ἰσραὴλ.

- Δευτ. 32,45 Ετελείωσεν ἔτσι ο Μωϋσῆς ομιλῶν πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας.
- Δευτ. 32,46 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· προσέχετε τῇ καρδίᾳ ἐπὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον, ἃ ἐντελεῖσθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου·
- Δευτ. 32,46 Ὅμως προσέθεσε πρὸς αὐτούς καὶ τα ἐξῆς· “δώσατε προσοχὴν ἀπὸ τὴν καρδιά σας εἰς ὅλους τοὺς λόγους αὐτούς, τοὺς οὗσις ἐγὼ σήμερον κατὰ τὸν πλεον ἐπίσημον καὶ ἐντονον τρόπο σας ἀνεκοίνωσα, ὅτι θα διατάξετε τὰ παιδιὰ σας νὰ φυλάσσουν καὶ νὰ τηροῦν ὅλους τοὺς λόγους τοῦ Νομοῦ τούτου.
- Δευτ. 32,47 ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν, ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν, καὶ ἕνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροημερεύσετε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.
- Δευτ. 32,47 Διότι δεν εἶναι λόγος αὐτὸς κενὸς καὶ μάταιος, ἀλλὰ αὕτη ἡ ζωὴ σας· διότι ἐφ’ ὅσον θα ἐφαρμόσετε τὸν νόμον τούτον τοῦ Θεοῦ, θα μακροημερεύσετε ἀσφαλεῖς καὶ εὐτυχεῖς εἰς τὴν γην, διὰ τὴν κληρονομίαν τῆς ὁποίας τώρα διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην.
- Δευτ. 32,48 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ λέγων·
- Δευτ. 32,48 Καὶ ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην λέγων·
- Δευτ. 32,49 ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἀβαρίμ τοῦτο, ὄρος Ναβαῦ, ὃ ἐστὶν ἐν γῇ Μωάβ κατὰ πρόσωπον Ἰεριχώ, καὶ ἰδὲ τὴν γῆν Χαναάν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εἰς κατάσχεσιν,
- Δευτ. 32,49 “ἀνέβα εἰς τὴν οροσειρὰν αὐτὴν Ἀβαρίμ, στὸ ὄρος Ναβαῦ, ποὺ ὑπάρχει εἰς τὴν χώραν Μωάβ, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἰεριχώ, καὶ ἰδὲ τὴν γην Χαναάν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω στους Ἰσραηλίτας πρὸς κατάκτησιν,

- Δευτ. 32,50 καὶ τελεύτα ἐν τῷ ὄρει, εἰς ὃ ἀναβαίνεις ἐκεῖ, καὶ προστέθητι πρὸς τὸν λαὸν σου, ὃν τρόπον ἀπέθανεν Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὠρ τῷ ὄρει, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ,
- Δευτ. 32,50 καὶ ἀπόθανε ἐκεῖ ἐπάνω στο ὄρος που θα ανεβής, καὶ ἐτσι θα πρσατεθῆς στον λαὸν σου, ὅπως καὶ ο Ααρὼν ο ἀδελφός σου, ο οποίος ἀπέθανεν στο ὄρος Ωρ, καὶ προσετέθη στον λαὸν του.
- Δευτ. 32,51 ὅτι ἡπειθήσατε τῷ ῥήματί μου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντιλογίας Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν, διότι οὐχ ἡγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ·
- Δευτ. 32,51 Αποθνήσκετε, συ καὶ ο Ααρὼν, χωρὶς να εἰσέλθετε εἰς την γην της Επαγγελίας, διότι παρηκούσατε την ἐντολήν μου ἐνώπιον των Ἰσραηλιτῶν εἰς την θέσιν “ὑδωρ ἀναλογίας”, που εὐρίσκεται εἰς Καδης μέσα εἰς την ἐρημον Σιν. Εδείξατε ἀνυπακοήν καὶ δεν με εδοξάσατε ἐνώπιον των Ἰσραηλιτῶν.
- Δευτ. 32,52 ὅτι ἀπέναντι ὄψῃ τὴν γῆν καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.
- Δευτ. 32,52 Ἀνέβα λοιπὸν στο ὄρος, διότι ἀπὸ ἐκεῖ θα ἴδῃς την γην της Επαγγελίας, εἰς την ὁποίαν ὁμως δεν θα εἰσέλθῃς”.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 33

- Δευτ. 33,1 Καὶ αὕτη ἡ εὐλογία ἦν ἡϋλόγησε Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ·
- Δευτ. 33,1 Αὕτη δε εἶναι ἡ εὐλογία, με την ὁποίαν ο Μωϋσῆς, ο ἄνθρωπος του Θεοῦ, εὐλόγησε τοὺς Ἰσραηλίτας πρὸ της τελευτῆς του,
- Δευτ. 33,2 καὶ εἶπε· Κύριος ἐκ Σινὰ ἤκει καὶ ἐπέφανεν ἐκ Σηεῖρ ἡμῖν καὶ κατέσπευσεν ἐξ ὄρους Φαράν σὺν μυριάσι Κάδης, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἄγγελοι μετ’ αὐτοῦ.
- Δευτ. 33,2 καὶ εἶπε· “ὁ Κυριος ἦλθεν ἀπὸ το ὄρος Σινά, ἐλαμψεν ἡ

παρουσία του προς σας στο όρος Σηείρ, έφθασε ταχέως στο οροπέδιον Φαράν, εφάνηκε με τας μυριάδας των αγγέλων του ως συνοδούς του εις Καδης· μαζί του και εκ δεξιών του υπήρχον τα τάγματα των αγγέλων.

ΔΕΥΤ. 33,3 καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖράς σου· καὶ οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσι, καὶ ἐδέξατο ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ

Δευτ. 33,3 Ελυπήθη ο Κυριος τον λαόν του και τον έσωσε. Ολοι αυτοί οι Ισραηλίται, οι αφιερωμένοι εις σέ, ευρίσκονται υπό την προστασίαν σου· επήραν από το στόμα αυτού του Θεού

ΔΕΥΤ. 33,4 νόμον, ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωυσῆς, κληρονομίαν συναγωγαῖς Ἰακώβ.

Δευτ. 33,4 νόμον, τον οποίον διέταξεν ο Μωϋσής εις ημάς ως πολύτιμον πνευματικήν κληρονομίαν δια τας φυλάς του Ιακώβ.

ΔΕΥΤ. 33,5 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἡγαπημένῳ ἄρχων, συναχθέντων ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ἰσραὴλ.

Δευτ. 33,5 Αυτός ο Θεός θα είναι άρχων του ηγαπημένου του ισραηλιτικού λαού τώρα, αλλά και όταν αι φυλαί του Ισραήλ και οι άρχοντές των συναχθούν εις την γην της Επαγγελίας.

ΔΕΥΤ. 33,6 ζήτω Ῥουβὴν καὶ μὴ ἀποθανέτω καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριθμῷ.

Δευτ. 33,6 Ας ζη η φυλή του Ρουβήμ και ας μη αποθάνη και πολυάριθμοι ας είναι οι απόγονοί της.

ΔΕΥΤ. 33,7 καὶ αὕτη Ἰούδα. εἰσάκουσον, Κύριε, φωνῆς Ἰούδα, καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰσέλθοισαν· αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακρinoῦσιν αὐτῷ, καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἔσῃ.

Δευτ. 33,7 Ιδού και η ευλογία του Ιούδα· Ακουσον, Κυριε, την δέησιν του Ιούδα. Ας ενταχθή και η φυλή αυτή στον λαόν του Θεού, τα χέρια των ανδρών αυτής θα διοικούν τον λαόν και συ ο Θεός θα είσαι βοηθός του λαού αυτού εναντίον των εχθρών

του”.

Δευτ. 33,8 καὶ τῷ Λευὶ εἶπε· δότε Λευὶ δῆλους αὐτοῦ καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ, τῷ ἀνδρὶ τῷ ὀσίῳ, ὃν ἐπείρασαν αὐτὸν ἐν πείρᾳ, ἐλοιδόρησαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας·

Δευτ. 33,8 Δια δε την φυλήν του Λευϊ εἶπεν ο Μωϋσής· “δώσατε στον από την φυλήν του Λευϊ καταγόμενον ὅσιον ἄνδρα, στον Ααρών τον ὁποῖον οἱ Ἰσραηλῖται ἐθλίψαν στον τόπον του “Πειρασμοῦ”, τον ἐνέπαιξαν στο “Υἷδωρ της ἀντιλογίας”, δώσατε ὡς ἀρχιερατικά διάσημά του την “Δηλωσιν” καὶ την “Αλήθειαν”.

Δευτ. 33,9 ὁ λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ· οὐχ ἐώρακά σε, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνω καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπέγνω· ἐφύλαξε τὰ λόγια σου καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησε.

Δευτ. 33,9 Ἡ φυλὴ του Λευϊ γεμάτη ἱερὸν ζήλον εἶπε κατὰ την κατασκευὴν του χρυσοῦ μόσχου, πρὸς τοὺς στενωτάτους συγγενεῖς, τὰ τέκνα πρὸς τον πατέρα καὶ την μητέρα· Δεν σε ἔχω ἴδει ἄλλην φορὰν· πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς· Δεν σας ἀναγνωρίζω ὡς ἀδελφοὺς· καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς· σας ἀπαρνούμαι. Ἡ φυλὴ του Λευϊ με την σαμπεριφορὰν της αὐτὴν ἐφύλαξε τὰ λόγια σου, ἐτήρησε την διαθήκην σου.

Δευτ. 33,10 δηλώσουσι τὰ δικαιώματά σου τῷ Ἰακώβ καὶ τὸν νόμον σου τῷ Ἰσραὴλ· ἐπιθήσουσι θυμίαμα ἐν ὀργῇ σου διὰ παντὸς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου.

Δευτ. 33,10 Οἱ Λευῖται θα διδάξουν καὶ θα κάμουν γνωστά στους Ἰσραηλῖτας τὰς ἐντολὰς καὶ τοὺς νόμους σου αὐτοὶ θα θέτουν θυμίαμα πάντοτε στο θυσιαστήριόν σου, δια να σε ἐξευμενίζουν, ὅταν δικαίως ὀργίζεσαι κατὰ των Ἰσραηλιτῶν.

Δευτ. 33,11 εὐλόγησον, Κύριε, τὴν ἰσχύν αὐτοῦ καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι· κάταξον ὅσφυν ἐχθρῶν ἐπανεστηκότων αὐτῷ, καὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν μὴ ἀναστήτῳσαν.

- Δευτ. 33,11 Ευλόγησε λοιπόν, Κυριε, και ενίσχυσε την δύναμιν της φυλής αυτής και πρόσδεξαι τας θυσίας των χειρών των. Συντρίψε την σπονδυλικήν στήλην των εχθρών της, οι οποίοι ήθελον επαναστατήσει εναντίον αυτής. Οσοι δε μισούν αυτήν την φυλήν ας μη σηκωθούν ποτέ από το χώμα”.
- Δευτ. 33,12 καὶ τῷ Βενιαμὶν εἶπεν· ἠγαπημένος ὑπὸ Κυρίου κατασκηνώσει πεποιθώς, καὶ ὁ Θεὸς σκιάζει ἐπ’ αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ κατέπαυσε.
- Δευτ. 33,12 Εἰς δε την φυλήν Βενιαμὶν εἶπε· “ἀγαπημένη ἀπὸ τον Θεόν αὐτὴ ἡ φυλὴ θα κατοική με πίστιν και πεποίθῃσιν, ο δε Θεὸς θα σκεπάζῃ προστατευτικῶς αὐτήν ὅλας τας ἡμέρας και ασφαλή θα την φέρῃ στον ὠμόν του και θα την αναπαύσῃ”.
- Δευτ. 33,13 καὶ τῷ Ἰωσήφ εἶπεν· ἀπ’ εὐλογίας Κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ, ἀπὸ ὠρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσου καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν
- Δευτ. 33,13 Εἰς δε την φυλήν του Ἰωσήφ εἶπε· “εὐλογημένη ἀπὸ τον Κυριον και πλουσία θα εἶναι ἡ χώρα της φυλῆς αὐτῆς· θα ἀπολαμβάνῃ τας δωρεάς των εποχῶν του ουρανοῦ, την ευεργετικὴν δρόσον και τα πηγαία ὕδατα, που θα ἀναβλύζουν ἀπὸ την γην.
- Δευτ. 33,14 καὶ καθ’ ὥραν γεννημάτων ἡλίου τροπῶν καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν,
- Δευτ. 33,14 Ἀπὸ τα προϊόντα ἐκάστης εποχῆς, ἡ οποία θα κανονίζεται ἀπὸ τας θέσστου ἡλίου και την διαδοχὴν των μηνῶν,
- Δευτ. 33,15 ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ἀρχῆς καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀενάων
- Δευτ. 33,15 ἀπὸ τους καρπούς της κορυφῆς αἰωνοβίων ὀρέων, ἀπὸ τους καρπούς ἀρχαιοτάτων λόφων·
- Δευτ. 33,16 καὶ καθ’ ὥραν γῆς πληρώσεως. καὶ τὰ δεκτὰ τῷ ὀφθέντι ἐν τῇ βάτῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσήφ, καὶ

ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεὶς ἐπ' ἀδελφοῖς.

Δευτ. 33,16

εἰς ἐκάστην εποχὴν ἡ χώρα τῆς φυλῆς αὐτῆς θα εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀγαθὰ. Καὶ κάθε τι ἄλλο εὐάρεστον στον Θεόν, ὁ ὁποῖος εἶχε παρουσιασθῇ εἰς τὴν βάραν, ἄς ἔλθῃ ὡς εὐλογία εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωσήφ, εἰς τὴν φυλὴν ἐκείνου ὁ ὁποῖος εἶχε δοξασθῇ μετὰ τῶν ἀδελφῶν του.

Δευτ. 33,17

πρωτότοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ, κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ· ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατιεῖ ἅμα ἕως ἀπ' ἄκρου γῆς. αὗται μυριάδες Ἐφραΐμ, καὶ αὗται χιλιάδες Μανασσῆ.

Δευτ. 33,17

Θα εἶναι ρωμαλέα καὶ ωραία ὡς τὸν πρωτότοκον μόσχον ταύρου, ἡ δυνάμις τῆς, ὡς τὴν δυνάμιν τοῦ μονοκέρωτος. Με τὴν ἰσχύϊν τῆς θα καταβάλῃ συγχρόνως λαοὺς μέχρι τῶν ἁκρῶν τῆς γῆς. Τέτοιοι θα εἶναι οἱ ἀναρίθμητοι ἀπόγονοι τῆς φυλῆς τοῦ Ἐφραΐμ καὶ τέτοιοι θα εἶναι αἱ χιλιάδες ἀπόγονοι τοῦ Μανασσῆ, τῶν δύο αὐτῶν τέκνων τοῦ Ἰωσήφ”.

Δευτ. 33,18

καὶ τῷ Ζαβουλὼν εἶπεν· εὐφράνθητι, Ζαβουλὼν, ἐν ἐξοδίᾳ σου καὶ Ἰσάχαρ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ.

Δευτ. 33,18

Διὰ δὲ τὴν φυλὴν τοῦ Ζαβουλὼν εἶπεν· “ὡς εὐφρανθῇ ὁ Ζαβουλὼν με τὰ ταξίδια καὶ τὰς συναλλαγὰς τοῦ πρὸς ἄλλους λαοὺς καὶ ὁ Ἰσάχαρ εἰς τὰς ἀγροτικὰς τοῦ περιοχᾶς.

Δευτ. 33,19

ἔθνη ἐξολοθρεύσουσι, καὶ ἐπικαλέσεσθε ἐκεῖ καὶ θύσετε ἐκεῖ θυσίαν δικαιοσύνης, ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε καὶ ἐμπόρια παράλιον κατοικούντων.

Δευτ. 33,19

Πολλοὺς ἐχθρικοὺς λαοὺς θα καταστρέψουν αἱ δύο αὐταὶ φυλαί. Εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα θα προσφέρετε θυσίαν δικαιοσύνης πρὸς τὸν Θεόν καὶ θα ἐπικαλήσθε τὸ ὄνομα του. Θα ἀπολαύσετε τὸν πλοῦτον τῆς θαλάσσης καὶ τὸ ἐμπόριον αὐτῶν, ποὺ κατοικοῦν εἰς τὰς παραλίας”.

Δευτ. 33,20

καὶ τῷ Γὰδ εἶπεν· εὐλογημένος ἐμπλατύνων Γὰδ· ὡς

- λέων ένεπαύσατο, συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα.
- Δευτ. 33,20 Δια την φυλήν του Γαδ εἶπε· “δοξασμένος ας εἶναι ο Θεός, ο οποίος ευρύνει την περιοχήν της φυλῆς Γαδ. Η φυλή αυτή, αφού ως λέων συνέτριψεν εχθρικός χείρας και ἄρχοντας λαών, ανεπαύθη.
- Δευτ. 33,21 καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων συνηγμένων ἅμα ἀρχηγοῖς λαῶν· δικαιοσύνην Κύριος ἐποίησε καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραήλ.
- Δευτ. 33,21 Εἶδε και επροτίμησε τας πρώτας ευφόρους κατακτήσεις των Ισραηλιτῶν ανατολικῶς του Ιορδάνου, ἔλαβεν ως μερίδιόν της αὐτήν την γην εις συγκέντρωσιν των ἀρχόντων του Ισραήλ, του Μωϋσέως και του Ιησοῦ του Ναυῆ μαζί με τους ἀρχηγούς των φυλῶν. Ο Κυριος δικαίαν κρίσιν και ἀπόφασιν ἔκαμε δια την φυλήν αὐτήν, ὅπως και αὐτή δικαίως και φιλαδέλφως ἔφερθη προς τας ἄλλας φυλάς”.
- Δευτ. 33,22 καὶ τῷ Δὰν εἶπε· Δὰν σκύμνος λέοντος καὶ ἐκπηδήσεται ἐκ τοῦ Βασάν.
- Δευτ. 33,22 Δια την φυλήν Δαν εἶπε· “η φυλή Δαν εἶναι νεαρός λέων, ορμά από την χώραν Βασάν”.
- Δευτ. 33,23 καὶ τῷ Νεφθαλὶ εἶπε· Νεφθαλὶ πλησμονὴ δεκτῶν καὶ ἐμπλησθήτω εὐλογίας παρὰ Κυρίου· θάλασσαν καὶ λίβα κληρονομήσει.
- Δευτ. 33,23 Δια την φυλήν του Νεφθαλι εἶπε· “Νεφθαλί, γεμάτη από θείας ευλογίας, ας χορτάση από τας δωρεάς του Κυρίου. Θα πάρη ως κληρονομίας της περιοχάς προς θάλασσαν και προς Νοτον”.
- Δευτ. 33,24 καὶ τῷ Ἀσὴρ εἶπεν· εὐλογημένος ἀπὸ τέκνων Ἀσὴρ καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ·
- Δευτ. 33,24 Δια την φυλήν Ασήρ εἶπεν· “ευλογημένη η φυλή Ασήρ μεταξύ των ἄλλων φυλῶν. Θα εἶναι η ευνοουμένη και

αγαπημένη μεταξύ των άλλων φυλών· η περιοχή της θα είναι πλουσία εις ελαιόδενδρα.

Δευτ. 33,25 σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται, ὡς αἱ ἡμέραι σου ἢ ἰσχὺς σου.

Δευτ. 33,25 Το ὑπόδημά της θα είναι ἀπὸ σίδηρον καὶ χαλκόν· ἡ δὺναμίς της θα εἶναι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν της ζωῆς της.

Δευτ. 33,26 οὐκ ἔστιν ὥσπερ ὁ Θεὸς τοῦ ἠγαπημένου· ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθὸς σου καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος.

Δευτ. 33,26 Δεν ὑπάρχει ἄλλος Θεός, ὅπως ὁ Θεὸς τοῦ ἀγαπημένου ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Ὁ Θεός, που ἐπιβαίνει εἰς τὰ νέφη τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶναι μεγαλοπρεπὴς στο στερέωμα τῆς γῆς, θα ἔρχεται εἰς βοήθειάν σου.

Δευτ. 33,27 καὶ σκεπάσει σε Θεοῦ ἀρχὴ καὶ ὑπὸ ἰσχύ βραχιόνων ἀενάων καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἐχθρὸν λέγων· ἀπόλοιτο.

Δευτ. 33,27 Θα σε προστατεύσῃ ἡ ἐξουσία τοῦ Θεοῦ, οἱ αἰώνιοι ἀκατανίκητοι βραχίονές του. Αὐτός θα ἐκδιώξῃ ἀπὸ ἐμπρός σου τοὺς ἐχθρούς σου λέγων· “Κρημνισθήτε εἰς τὴν καταιστροφὴν !

Δευτ. 33,28 καὶ κατασκηνώσει Ἰσραὴλ πεποιθὼς μόνος ἐπὶ γῆς Ἰακώβ, ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ, καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτῷ συννεφὴς δρόσῳ.

Δευτ. 33,28 Θα κατοικήσῃ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἀσφαλὴς καὶ σταθερὸς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰακώβ, ἡ ὁποία θα εἶναι πλουσία εἰς σίτον καὶ οἶνον, ὁ δὲ οὐρανὸς τῆς θα στέλλῃ ἀπὸ τὰ νέφη τοῦ τὴν κατάλληλον βροχήν.

Δευτ. 33,29 μακάριος σύ, Ἰσραὴλ· τίς ὅμοιός σοι λαὸς σωζόμενος ὑπὸ Κυρίου; ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθὸς σου, καὶ ἡ μάχαιρα καύχημά σου· καὶ ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου, καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ.

Δευτ. 33,29 Μακάριος εἶσαι συ, λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Ποιὸς ἄλλος λαὸς εἶναι

ὅμοιος με σέ, ο οποίος ευρίσκεις και ασφαλίζεις την σωτηρίαν σου υπό του Κυρίου; Ο Θεός, ο βοηθός σου, θα σε υπερασπίζεται και τότε η μαχαιρά σου θα είναι καύχημα νίκης δια σέ. Οι εχθροί σου θα πλανηθούν και θα ομιλήσουν ψέδη δια σέ, αλλά συ θα πατήσης επάνω στον τράχηλόν των” !

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 34

ΔΕΥΤ. 34,1 Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Ἀραβῶθ Μωάβ ἐπὶ τὸ ὄρος Ναβαϋ, ἐπὶ κορυφὴν Φασγά, ἥ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου Ἱεριχώ. καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ ἕως Δαν

Δευτ. 34,1 Ανέβη ο Μωϋσής από την Αραβώθ της χώρας Μωάβ στο ὄρος Ναβαϋ, εις την κορυφήν Φασγά, η οποία ευρίσκεται απέναντι από την Ιεριχώ. Και από την κορυφήν εκείνην ἔδειξεν εις αὐτόν ο Κυριος ὅλην την χώραν Γαλαὰδ μέχρι της χώρας της φυλῆς Δαν.

ΔΕΥΤ. 34,2 καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλὶ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἐφραΐμ καὶ Μανασσῆ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἰούδα ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης

Δευτ. 34,2 ὅλην την χώραν του Εφραΐμ και του Μανασσή και ὅλην την γην της φυλῆς Ιούδα μέχρι της Μεσογείου Θαλάσσης.

ΔΕΥΤ. 34,3 καὶ τὴν ἔρημον καὶ τὰ περὶχωρα Ἱεριχώ, πόλιν φοινίκων ἕως Σηγώρ.

Δευτ. 34,3 Ἐδειξεν ἐπίσης εις αὐτόν την ἔρημον και τα περὶχωρα της Ιεριχούς, η οποία εἶναι πόλις των φοινίκων, μέχρι της πόλεως Σηγώρ.

ΔΕΥΤ. 34,4 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· αὕτη ἡ γῆ, ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ λέγων· τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν· καὶ ἔδειξα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖ

οὐκ εἰσελεύσῃ.

Δευτ. 34,4 Εἶπε δε ο Κυριος προς τον Μωϋσὴν· “αυτὴ εἶναι ἡ γῆ της Επαγγελίας, δια την οποίαν ωρκίσθην στον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ λέγων· στους απογόνους σας θα δώσω αυτὴν. Λοιπὸν, αυτὴν την χώραν ἐδειξα τώρα εἰς τα μάτια σου. Συ ὁμως ἐκεῖ δεν θα εἰσέλθῃς” !

Δευτ. 34,5 καὶ ἐτελεύτησε Μωυσῆς ὁ οἰκέτης Κυρίου ἐν γῇ Μωάβ διὰ ῥήματος Κυρίου.

Δευτ. 34,5 Ο Μωϋσῆς, ο δούλος του Κυρίου, ἐπέθανεν εἰς την χώραν Μωάβ, σύμφωνα με τον λόγον του Κυρίου.

Δευτ. 34,6 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Γαῖ ἐγγὺς οἴκου Φογώρ· καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Δευτ. 34,6 Εθαψαν αὐτὸν εἰς την Γαι, πλησίον του ναοῦ του Φογώρ. Κανείς δεν εἶδε τον τάφον του μέχρις αὐτῆς της ἡμέρας.

Δευτ. 34,7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ εἴκοσιν ἐτῶν ἐν τῷ τελευτᾷ αὐτὸν· οὐκ ἡμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χελώνια αὐτοῦ.

Δευτ. 34,7 Ἦτο δε ο Μωϋσῆς ὅταν ἀπέθανεν ἑκατὸν εἴκοσιν ἐτῶν. Ἡ ὄρασίς του δεν ἀδυνάτισε και αἱ φυσικαὶ του δυνάμεις δεν ὀλιγόστευσαν.

Δευτ. 34,8 καὶ ἔκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Μωυσὴν ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχὼ τριάκοντα ἡμέρας· καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι πένθους κλαυθοῦ Μωυσῆ.

Δευτ. 34,8 Οἱ Ἰσραηλίται ἐκλαυσαν τον Μωϋσὴν εἰς την Αραβῶθ της Μωάβ πλησίον του Ιορδάνου, ἀπέναντι ἀπὸ την Ιεριχώ, ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας. Ἐτσι δε ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραι του πένθους και του κλαυθοῦ δια τον Μωϋσὴν.

Δευτ. 34,9 καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ἐνεπλήσθη πνεύματος συνέσεως, ἐπέθηκε γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ’ αὐτόν· καὶ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Δευτ. 34,9 Ο δε Ιησοῦς, ο υἱὸς του Ναυή, ἐγέμισεν ἀπὸ πνεῦμα σοφίας,

διότι ο Μωϋσής είχε θέσει τας χείρας του επάνω εις αυτόν και του μετεβίβασε την εξουσίαν. Οι Ισραηλίται υπήκουσαν εις αυτόν και έκαμαν όπως είχε διατάξει ο Κυριος τον Μωϋσήν.

Δευτ. 34,10 καὶ οὐκ ἀνέστη ἔτι προφήτης ἐν Ἰσραὴλ ὡς Μωϋσῆς, ὃν ἔγνω Κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον,

Δευτ. 34,10 Δεν ενεφανίσθη πλέον προφήτης όμοιος με τον Μωϋσήν, τον οποιόν εγνώρισε και προς τον οποιόν ωμίλησεν ο Κυριος πρόσωπον προς πρόσωπον,

Δευτ. 34,11 ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν, ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ Φαραὼ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ,

Δευτ. 34,11 εις όλα τα σημεία και θαύματα, προς εκτέλεσιν των οποίων έστειλεν αυτόν ο Κυριος εις την Αίγυπτον ενώπιον του Φαραώ και των αρχόντων του και όλης της Αιγύπτου,

Δευτ. 34,12 τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν, ἃ ἐποίησε Μωϋσῆς ἐναντι παντὸς Ἰσραὴλ.

Δευτ. 34,12 τα αξιοθαύμαστα και τα μεγάλα έργα και την ακατανίκητον δύναμιν, τα οποία έκαμεν ο Μωϋσής ενώπιον των Ισραηλιτών.